



# KIRKON PRESIDENTTIEN OPETUKSIA

JOSEPH FIELDING SMITH





KIRKON PRESIDENTTIEN OPETUKSIA  
**JOSEPH FIELDING SMITH**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko  
Suomi

## ***Kirkon presidenttien opetuksia -sarjan kirjat***

*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith* (varastonumero 36481 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young* (35554 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: John Taylor* (35969 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff* (36315 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow* (36787 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith* (35744 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant* (35970 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: George Albert Smith* (36786 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay* (36492 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith* (36907 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee* (35892 130)

*Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball* (36500 130)

Voit hankkia näitä kirjoja paikallisesta jakelukeskuksesta tai osoitteesta [store.lds.org](http://store.lds.org). Kirjat ovat saatavilla myös sähköisessä muodossa osoitteessa [LDS.org](http://LDS.org).

Tätä oppikirjaa koskevat mielipiteet ja ehdotukset ovat tervetulleita. Ne pyydetään lähettämään osoitteeseen Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Sähköposti: [cur-development@ldschurch.org](mailto:cur-development@ldschurch.org)

Mainitse nimesi ja osoitteesi, seurakuntasi ja vaarnasi. Muista mainita kirjan nimi. Kerro sitten, mitä hyviä puolia kirjassa mielestäsi on, ja esitä parannusehdotuksesi.

© 2013 Intellectual Reserve, Inc.

Kaikki oikeudet pidätetään

Printed in the United States of America

Hyväksytty englanniksi: 8/03

Hyväksytty käännettäväksi: 8/03

Alkuperäisjulkaisun nimi: *Teachings of Presidents of the Church:*

*Joseph Fielding Smith*

Finnish

ISBN 978-951-850-387-6

36907 130



# Sisällys

Johdanto . . . . .	V
Historiallinen yhteenveto . . . . .	IX
Joseph Fielding Smithin elämä ja palvelutyö . . . . .	1
1 Isämme taivaassa . . . . .	37
2 Vapahtajamme Jeesus Kristus . . . . .	49
3 Pelastussuunnitelma . . . . .	61
4 Perheen vahvistaminen ja varjeleminen . . . . .	75
5 Usko ja parannus . . . . .	85
6 Sakramentin merkitys . . . . .	99
7 Joseph ja Hyrum Smith, Kristuksen todistajia . . . . .	109
8 Kirkko ja Jumalan valtakunta . . . . .	121
9 Mormonin kirjan todistajia . . . . .	133
10 Totuuden etsintämme . . . . .	143
11 Joseph Smithin kautta palautettujen pappeuden avaimien kunnioittaminen . . . . .	155
12 Pappeuden vala ja liitto . . . . .	167
13 Kaste . . . . .	177
14 Pyhän Hengen lahja . . . . .	189
15 Iankaikkinen avioliitto . . . . .	199
16 Lasten kasvattaminen valossa ja totuudessa . . . . .	211
17 Sinetöimisvoima ja tempelisiunaukset . . . . .	223
18 Eläminen jokaisen sanan mukaan, joka lähtee Jumalan suusta . . . . .	237
19 Maailmassa mutta ei maailmasta . . . . .	249
20 Rakkaus kaikkia Isämme lapsia kohtaan ja huoli heistä . . . . .	261
21 Evankeliumin julistaminen maailmalle . . . . .	271
22 Rukous – käsky ja siunaus . . . . .	285
23 Yksilön vastuu . . . . .	297
24 Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien naisten työ: ”epätšekstä omistautumista tälle loistavalle asialle” . . . . .	307
25 Jeesuksen Kristuksen syntymä: ”suuren ilon ilosanoma” . . . . .	321
26 Valmistautuminen Herramme toiseen tulemiseen . . . . .	329
Luettelo kuvista . . . . .	343
Hakemisto . . . . .	345



*Joseph Fielding Smith*



# Johdanto

**E**nsimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat ottaneet käyttöön sarjan *Kirkon presidenttien opetuksia* auttaakseen sinua pääsemään lähemmäksi taivaallista Isääsi ja syventämään ymmärrystäsi palautetusta Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Sitä mukaa kuin kirkko lisää kirjoja tähän sarjaan, evankeliumin hakuteosten kokoelma kodissasi täydentyy. Tämän kirjasarjan kirjoja on tarkoitus käyttää sekä itsenäiseen opiskeluun että opetuksessa sunnuntaisin. Ne voivat myös auttaa sinua valmistamaan muita oppiaiheita tai puheita ja vastaamaan kirkon oppia koskeviin kysymyksiin.

Tämä kirja sisältää presidentti Joseph Fielding Smithin opetuksia. Hän palveli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä 23. tammikuuta 1970 – 2. heinäkuuta 1972.

---

## Itsenäinen opiskelu

Kun tutkit presidentti Joseph Fielding Smithin opetuksia, etsi rukoillen Pyhän Hengen innoitusta. Kunkin luvun lopussa olevat kysymykset auttavat sinua ymmärtämään presidentti Smithin opetuksia ja toteuttamaan niitä elämässäsi. Kun tutkit näitä opetuksia, voit halutessasi miettiä, kuinka voisit keskustella niistä perheesi jäsenten ja ystäviesi kanssa. Se vahvistaa ymmärrystäsi siitä, mitä luet.

---

## Opettaminen tämän kirjan pohjalta

Tätä kirjaa on tarkoitus käyttää kotona ja kirkossa. Tässä kirjassa olevista luvuista opetetaan yleensä kaksi sunnuntain oppiaihetta joka kuukausi ylipappien ryhmissä, vanhinten koorumeissa sekä Apuyhdistyksessä. Koska tässä kirjassa on enemmän lukuja kuin

vuoden aikana ehtii opettaa, seurakunnan ja vaarnan johtohenkilöt voivat päättää, mitkä luvut vastaavat parhaiten heidän palvelemissaan jäsenten tarpeisiin.

Seuraavista ohjeista voi olla apua, kun opetat tämän kirjan pohjalta:

### *Valmistaudu opettamaan*

Valmistautuessasi opettamaan etsi Hengen johdatusta. Tutki opiskeltavana olevaa lukua rukoillen, jotta voit olla varma siitä, että ymmärrät presidentti Smithin opetuksia. Opetat vilpittömämmin ja voimallisemmin, kun hänen sanansa ovat vaikuttaneet sinuun henkilökohtaisesti (ks. OL 11:21).

Jos opetat Melkisedekin pappeuden tai Apyyhdistyksen oppiainetta, et saa sivuuttaa tätä kirjaa tai valmistaa oppiainetta muuta aineistoa käyttäen. Valitse rukoillen luvusta ne opetukset, joiden tunnet olevan hyödyllisimpiä niille, joita opetat. Jotkin luvut sisältävät enemmän aineistoa kuin mitä pystyt käsittelemään oppituntin aikana.

Kannusta osallistujia tutkimaan lukua ennen oppituntia ja tuomaan kirjansa mukanaan. Kun he tekevät niin, he ovat paremmin valmistautuneita osallistumaan keskusteluihin ja rakentamaan toisiaan.

Opettamaan valmistautuessasi kiinnitä erityistä huomiota jokaisen luvun lopussa olevaan kohtaan ”Opiskelu- ja opetusehdotuksia”. Tämän otsikon alla on kysymyksiä, aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia ja opetusvihjeitä. Kysymykset ja aiheeseen liittyvät pyhien kirjoitusten kohdat koskevat nimenomaan sitä lukua, jonka kohdalla ne ovat. Opetusvihjeet voivat ohjata sinua kaikissa pyrkimyksissäsi auttaa muita kokemaan iloa evankeliumin oppimisesta ja elämisestä sen mukaan.

### *Esittele luku*

Tee lukua esitellessäsi – ja läpi koko oppiaineen – työtä luodaksesi ilmapiiriin, jossa Henki voi koskettaa niiden sydäntä ja mieltä, joita opetat. Aloita oppiainetta auttamalla opetettaviasi keskittymään luvun opetukseen. Harkitse seuraavia ideoita:

- Lukekaa luvun alussa oleva kohta ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita” ja keskustelkaa siitä.

- Keskustelkaa jostakin luvussa olevasta kuvasta tai pyhien kirjoitusten kohdasta.
- Laulakaa yhdessä aiheeseen liittyvä kirkon laulu.
- Kerro lyhyesti jokin aiheeseen liittyvä henkilökohtainen kokemus.

### *Johda keskustelua presidentti Smithin opetuksista*

Kun opetat tämän kirjan pohjalta, kehoita muita kertomaan ajatuksiaan, esittämään kysymyksiä ja opettamaan toinen toistaan. Kun he osallistuvat aktiivisesti, he ovat valmiimpia oppimaan ja saamaan henkilökohtaista ilmoitusta. Anna hyvien keskustelujen jatkoa sen sijaan että pyrkisit käymään läpi kaikki opetukset. Käytä keskustelun herättämiseen kunkin luvun lopussa olevia kysymyksiä. Voit myös kehittää omia kysymyksiä erityisesti niitä varten, joita opetat.

Seuraavat vaihtoehdot voivat antaa sinulle lisää ideoita:

- Pyydä osallistujia kertomaan, mitä he ovat oppineet tutkiessaan lukua itsekseen. Voi olla hyödyllistä ottaa yhteyttä muutamaan osallistujaan viikon aikana ja pyytää heitä saapumaan valmistautuneina kertomaan, mitä he ovat oppineet.
- Anna osallistujille tehtäväksi lukea tietyt luvun lopussa olevat kysymykset (joko yksin tai pienissä ryhmissä). Pyydä heitä etsimään luvusta kysymyksiin liittyviä opetuksia. Pyydä heitä sitten kertomaan ajatuksistaan ja näkemyksistään muulle ryhmälle.
- Lukekaa yhdessä luvusta valikoima presidentti Smithin lausuntoja. Pyydä osallistujia kertomaan pyhistä kirjoituksista tai omista kokemuksistaan esimerkkejä, jotka havainnollistavat sitä, mitä presidentti Smith opetti.
- Pyydä osallistujia valitsemaan luvusta yksi osa ja lukemaan se hiljaa itsekseen. Kehota heitä kokoontumaan kahden tai kolmen hengen ryhmiin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka valitsivat saman osan, ja keskustelemaan oppimastaan.

### *Kannusta osallistumaan ja soveltamaan käytäntöön*

Presidentti Smithin opetukset muodostuvat mitä merkityksellisimmiksi niille osallistujille, jotka keskustelevat niistä muiden kanssa ja soveltavat niitä elämäänsä. Harkitse seuraavia ideoita:



- Kysy osallistujilta, kuinka he voivat soveltaa presidentti Smithin opetuksia tehtäviinsä kotona ja kirkossa. Voit esimerkiksi auttaa heitä pohtimaan sitä, kuinka he voivat toteuttaa hänen opetuksiaan aviomiehinä, vaimoina, vanhempina, poikina, tyttärinä, kotiopettajina tai kotikäyntiopettajina, ja keskustelemaan siitä.
- Kannusta osallistujia kertomaan joistakin presidentti Smithin opetuksista perheenjäsenille ja ystäville.
- Kehota osallistujia soveltamaan oppimaansa käytäntöön ja kertomaan kokemuksistaan seuraavan oppitunnin alussa.

### *Päätä keskustelu*

Tee lyhyt yhteenveto oppiaiheesta tai pyydä yhtä tai kahta osallistujaa tekemään se. Todista opetuksista, joista olette keskustelleet. Voit myös halutessasi pyytää muita esittämään oman todistuksensa.

---

### **Tietoa tässä kirjassa lainatuista lähteistä**

Tässä kirjassa olevat presidentti Joseph Fielding Smithin opetukset ovat suoria lainauksia hänen saarnoistaan, artikkeleistaan, kirjeistään ja päiväkirjoistaan. Julkaistuista lähteistä otetuissa lainauksissa on säilytetty alkuperäisten lähteiden kirjoitusasu ja kappalejako, ellei sitä toimituksellisista syistä ole pitänyt muuttaa luettavuuden parantamiseksi. Aiempien suomennosten pyhien kirjoitusten kohdat ja termistö on päivitetty.



# Historiallinen yhteenveto

Tässä kirjassa esitetyt presidentti Joseph Fielding Smithin opetukset sijoittuvat historialliseen asiayhteyteen seuraavan lyhyen yhteenveton avulla.

19. heinäkuuta 1876	Syntyi Salt Lake Cityssä Utahissa Julina Lambson Smithin ja Joseph F. Smithin perheeseen.
19. heinäkuuta 1884	Hänen isänsä kastoi ja konfirmoi hänet. Sai ensimmäisen oman Mormonin kirjansa isältään.
6. huhtikuuta 1893	Osallistui Suolajärven temppelin vihkimiseen.
1896	Sai Melkisedekin pappeuden ja temppeliendaumentin.
26. huhtikuuta 1898	Solmi avioliiton Louie Emily Shurtliffin kanssa Suolajärven temppelissä.
Toukokuu 1899 – heinäkuu 1901	Palveli kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Englannissa.
1901–1910	Palveli monissa kirkon tehtävissä, kuten pappeuskoorumin johtajana, Nuorten Miesten Valistuskerhon pääneuvottelukunnan jäsenenä, korkean neuvoston jäsenenä sekä jäsenenä kirkon yleisessä komiteassa, jonka tehtävänä oli valmistella aineistoa kirkon puolustukseksi.
Lokakuu 1901	Aloitti työntekijänä kirkon historioitsijan toimistossa.

- 1902 Julkaisi sukututkimuslehtisen nimeltä *Asael Smith of Topsfield, Massachusetts, with Some Account of the Smith Family* [Asael Smith Topsfieldistä Massachusettsista sekä jonkin verran kuvausta Smithin suvusta]. Se oli ensimmäinen hänen monista julkaisuistaan, joihin kuuluu 25 kirjaa sekä lukuisia artikkeleita kirkon aikakauslehdissä ja -julkaisuissa.
8. huhtikuuta 1906 Hyväksyttiin yleiskonferenssissa kirkon apulaishistorioitsijaksi, missä tehtävässä hän toimi maaliskuuhun 1921 asti.
30. maaliskuuta 1908 Louie Shurtliff Smith kuoli kärsittyään kolmanteen raskauteensa liittyneestä vakavasta sairaudesta.
2. marraskuuta 1908 Solmi avioliiton Ethel Georgina Reynoldsin kanssa Suolajärven temppelissä.
7. huhtikuuta 1910 Hänen isänsä asetti hänet apostolin virkaan.
- Lokakuu 1918 Kirjoitti muistiin tuolloin kirkon presidenttinä palvelleen isänsä saneleman ilmoituksen kuolleiden lunastuksesta. Tämä ilmoitus on nyt Opin ja liittojen luku 138.
6. tammikuuta 1919 Nimitettiin neuvonantajaksi Suolajärven temppelin johtokuntaan, missä tehtävässä hän toimi vuoteen 1935 asti.
17. maaliskuuta 1921 Nimitettiin kirkon historioitsijaksi, missä tehtävässä hän toimi vuoteen 1970 asti.

- 1934 Nimitettiin Utahin sukututkimusseuran puheenjohtajaksi, missä tehtävässä hän toimi vuoteen 1961 asti.
26. elokuuta 1937 Ethel Reynolds Smith kuoli sairastettuaan neljä vuotta.
12. huhtikuuta 1938 Solmi avioliiton Jessie Ella Evansin kanssa Suolajärven temppelissä.
- Toukokuu – marraskuu 1939 Hoiti erityistehtävän Euroopassa Jessien kanssa käymällä Englannissa, Skotlannissa, Hollannissa, Belgiassa, Ranskassa, Sveitsissä, Italiassa, Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa, Tšekkoslovakiassa, Itävallassa ja Saksassa. Johti kaikkien amerikkalaisten lähetyssaarnaajien evakuoinnin Euroopasta toisen maailmansodan puhjettua.
8. kesäkuuta 1945 Kutsuttiin palvelemaan Suolajärven temppelin johtajana, missä tehtävässä hän toimi vuoteen 1949 asti.
6. lokakuuta 1950 Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavan presidentin tehtävään.
9. huhtikuuta 1951 Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi.
- Heinäkuu – elokuu 1955 Hoiti erityistehtävän Aasiassa Jessien ollessa mukana. Pyhitti Guamin, Korean, Okinawan ja Filippiinit evankeliumin saarnaamiselle.
- Syyskuu 1958 Osallistui Lontoon temppelin vihkimiseen.
- Lokakuu 1960 – tammikuu 1961 Kävi tapaamassa Jessien kanssa kirkon johtohenkilöitä ja lähetyssaarnaajia Keski- ja Etelä-Amerikassa.

- Toukokuu 1963 Laski Oaklandin temppelin kulmakiven Kaliforniassa.
- Syyskuu 1963 Vihki pioneerimuistomerkin Kansas Cityssä Missouriissa sekä Libertyn vankilan historiallisen paikan Libertyssä Missouriissa.
29. lokakuuta 1965 Kutsuttiin palvelemaan neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa presidentti David O. McKayn alaisuudessa.
18. tammikuuta 1970 Tuli virkaiältään vanhimmaksiksi apostoliksi ja kirkon johtavaksi virkailijaksi presidentti David O. McKayn kuoltua.
23. tammikuuta 1970 Erotettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentin virkaan.
6. huhtikuuta 1970 Hyväksyttiin yleiskonferenssissa kirkon presidentiksi.
3. elokuuta 1971 Jessie Evans Smith kuoli.
- 27.–29. elokuuta 1971 Johti kirkon ensimmäisen aluekonferenssin, joka pidettiin Manchesterissa Englannissa.
18. tammikuuta 1972 Piti Ogdenin temppelin vihkimisrukouksen Utahissa.
9. helmikuuta 1972 Toimi johtavana virkailijana Provon temppelin vihkimisessä Utahissa. Kirjoitettuaan vihkimisrukouksen antoi presidentti Harold B. Leen tehtäväksi pitää sen.
2. heinäkuuta 1972 Kuoli Salt Lake Cityssä 17 päivää ennen 96. syntymäpäiväänsä.



# Joseph Fielding Smithin elämä ja palvelutyö

**P**residentti Joseph Fielding Smith ”käytti kolmea merkittävää sanaa, joita en voi koskaan unohtaa”, muisteli presidentti Gordon B. Hinckley. Nuo sanat olivat ”tosi ja uskollinen”. Presidentti Hinckley sanoi: ”Julkisissa puheissaan, yksityisissä keskusteluissaan ja Herralle esittämissään rukouksissa hän pyysi, että me voisimme olla tosia ja uskollisia.”<sup>1</sup> Presidentti Thomas S. Monson on kertonut samankaltaisen muiston: ”Vielä vanhoilla päivilläänkin [hän] rukoili aina: ’Olkaamme tosia ja uskollisia loppuun asti.’”<sup>2</sup>

”Tosi ja uskollinen.” Presidentti Joseph Fielding Smithin kohdalla se oli enemmän kuin usein toistettu ilmaus. Se oli vilpittömän ilmaus hänen kaikkia ihmisiä koskevasta toiveestaan. Se oli myös kuvaus hänen elämästään aina lapsuudesta palvelemiseen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä.

---

## Lupauksen lapsi

Joseph Fielding Smith ”syntyi lupauksen lapsena”, on vanhin Bruce R. McConkie kahdentoista apostolin koorumista sanonut. Vanhin McConkie, presidentti Smithin vävy, selitti, että Julina Lambson Smithillä ”oli kolme tytärtä mutta ei yhtään poikaa, ja niinpä hän meni Herran eteen ja muinaisen Hannan tavoin ’teki – – lupauksen’ [1. Sam. 1:11]. Hän lupasi, että jos Herra antaisi hänelle pojan, hän tekisi kaiken voitavansa auttaakseen tuota poikaa olemaan kunniaksi Herralle ja isälleen. Herra kuuli hänen rukouksensa, ja hän piti Herralle antamansa lupauksen.”<sup>3</sup> Heinäkuun 19. päivänä 1876 Julina ja hänen miehensä Joseph F. Smith toivottivat tervetulleeksi perheeseensä vastasyntyneen pojan. He antoivat hänelle isänsä mukaan nimeksi Joseph Fielding Smith jr.



*Joseph Fielding Smithin vanhemmat, presidentti  
Joseph F. Smith ja Julina Lambson Smith*

Syntyessään Joseph Fielding Smith liittyi sukuun, jossa oli runsaasti uskoa, palvelemista ja johtajia. Hänen isoisänsä Hyrum Smith oli profeetta Joseph Smithin veli ja evankeliumin palautuksen uskollinen todistaja. Herra nimitti Hyrumin olemaan ”profeetta ja näkijä ja ilmoituksensaaja” kirkossaan sanoen, että Hyrumin nimi pidettäisiin ”kunnioitetussa muistossa polvesta polveen, aina ja ikuisesti” (OL 124:94, 96). Veljensä Josephin kanssa Hyrum sinetöi todistuksensa verellään ja koki marttyyrikuoleman, kun väkijoukko surmasi heidät 27. kesäkuuta 1844 (ks. OL 135).

Joseph Fielding Smithin isä Joseph F. Smith kantoi raskaita ja vastuullisia tehtäviä lapsesta saakka. Hän oli Hyrum ja Mary Fielding Smithin esikoinen ja oli viisivuotias, kun hänen isänsä surmattiin, ja yhdeksänvuotias auttaessaan leskiäitiään ajamaan tämän vankkurit Nauvoosta Illinoisin osavaltiota Suolajärven laaksoon. Hän palveli myöhemmin lähetyssaarnaajana ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä. Hän oli neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa, kun hänen poikansa Joseph syntyi. Lokakuun 17. päivästä 1901 marraskuun 19. päivään 1918 hän palveli kirkon presidenttinä.

Joseph Fielding Smithin äiti Julina Lambson Smith kuului yhteen varhaisista pioneeriperheistä Suolajärven laaksossa. Yhdeksänvuotiaasta lähtien hän varttui setänsä, tuolloin kahdentoista apostolin koorumiin kuuluneen George A. Smithin, ja tätinsä Bathsheba W. Smithin perheessä. (Vanhin Smith palveli myöhemmin ensimmäisenä neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa, kun presidentti Brigham Young oli presidenttinä, ja sisar Smith palveli myöhemmin Apuyhdistyksen ylijohantajana.) Vartuttuaan aikuiseksi Julina oli rakastava vaimo ja äiti ja omistautunut Apuyhdistyksen jäsen. Hänet tunnettiin hänen myötätunnostaan ja taidoistaan kättilönä, sillä hän saattoi ”lähes tuhat vauvaa maailmaan” ja huolehti heidän äideistään<sup>4</sup>. Lokakuusta 1910 huhtikuuhun 1921 hän palveli toisena neuvonantajana Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa.

---

### Nuorukaisen työtä ja huvia

Joseph oppi tekemään työtä jo varhaisella iällä. Hänen perheensä omisti Taylorsvillessä Utahissa, noin 16 kilometrin päässä kodistaan, sijaitsevan maatilan, missä hän ja hänen veljensä auttoivat kastelussa,



heinäkorjuussa ja karjanhoidossa. Kotona perhe hoiti suurta vihannestarhaa, useita hedelmäpuita, kolmea pitkää riviä viinirypäleitä, kanaparvea, kolmea lehmää ja muutamaa hevosta. Presidentti Joseph F. Smith oli pluraaliavioliitossa, joten perheellä oli monia suita ruokittavana ja monia käsiä apuna työssä. Koska Joseph Fielding Smith oli yksi vanhimmista pojista suuressa perheessä, hänelle annettiin joitakin vastuullisia tehtäviä, jotka tavallisesti olisi annettu aikuiselle. Näiden tehtävien lisäksi hän pysyi aina ajan tasalla koulutehtävissään.

Josephin ensimmäinen työ kodin ja perhemaatilan ulkopuolella oli hänen äitinsä palveluksessa. Hän ajoi usein hevoskärryjä auttaakseen äitiään hoitamaan velvollisuutensa kättilönä. Myöhäisessä teini-iässä hän sai työpaikan Zion's Cooperative Mercantile Institutionissa [ZCMI, Siionin osuustoiminnallinen kauppaliike], missä hän teki pitkiä ja fyysisesti vaativia päiviä. Myöhemmin hän muisteli: ”Tein töitä kuin hevonen päivät pitkät kantaen selässänini jauhosäkkejä ja sokerisäkkejä ja säkillisiä kinkkuja ja pekonia, ja olin aivan uupunut, kun yö tuli. Painoin 150 paunaa [68 kg], mutta nostin sen enempää ajattelematta harteilleni 200 paunan [91 kg] säkkejä.”<sup>5</sup>

Tasapainottaakseen raskaita työvelvoitteitaan Joseph löysi aikaa huvituksiinkin. Hän ja hänen sisaruksensa leikkivät mielellään iltaisin talon ympärillä kuurupiiloa viiniköynnösten seassa, ”etenkin kun viinirypäleet olivat kypsiä”<sup>6</sup>. Hän piti myös baseballin pelaamisesta. Jokaisella seurakunnalla oli oma baseballjoukkue, ja hän nautti näistä ystävällismielisistä kamppailuista.

---

### **Evankeliumin tutkimista ja hengellistä kasvua**

Vaikka baseball oli tärkeää nuorelle Joseph Fielding Smithille, hän lähti joskus peleistä etuajassa, koska häntä veti puoleensa kiinnostus, joka oli hänelle vieläkin tärkeämpi. Sellaisina aikoina hänet saattoi löytää muista eristäytyneenä ”heinäladosta tai puun varjosta”, jotta hän voi jatkaa Mormonin kirjan lukemistaan.<sup>7</sup> ”Varhaisimmasta muistikuvastani lähtien”, hän sanoi myöhemmin, ”siitä lähtien kun opin lukemaan, olen saanut suurempaa tyydytystä tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja lukemalla Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta ja profeetta Joseph Smithistä ja työstä, joka on suoritettu ihmisten pelastukseksi,



*Nuori Joseph Fielding Smith lähti toisinaan baseballpeleistä ennen niiden loppumista, jotta voisi lukea Mormonin kirjaa perheensä heinäladossa.*

kuin mistään muusta koko maailmassa.”<sup>8</sup> Hän alkoi luoda henkilökohtaista pyhien kirjoitusten tutkimistapaa, kun hän kahdeksanvuotiaana sai ensimmäisen Mormonin kirjansa. Hän luki innokkaasti kirkon pyhiä kirjoja ja julkaisuja. Hän kantoi taskukokoista Uutta testamenttia mukanaan, jotta hän voi lukea sitä lounastauoilla ja kävellessään työhönsä ZCMI:hin tai sieltä pois. Vakaasti ja sitkeästi hän kasvatti palautettua evankeliumia koskevan todistuksensa voimaa.

Mutta Josephin hengellinen kasvu ei rajoittunut hiljaiseen henkilökohtaiseen tutkimiseen. Hän osallistui uskollisesti kirkon kokouksiin ja luokkiin ja otti vastaan pappeuden toimituksia ja siunauksia. Erityisesti temppeli veti häntä puoleensa. Suolajärven temppeli oli ollut rakenteilla 23 vuotta siinä vaiheessa, kun hän syntyi. ”Koko nuoruutensa ajan Joseph oli seurannut erittäin kiinnostuneena tämän mahtavan rakennuksen päivittäistä edistymistä. Hän oli nähnyt, kuinka kivilouhokselta tuotiin rautatievaunuilla viimeiset valtavat

graniittilohkareet. – – [Hän] oli nähnyt majesteettisten tornien saavan viimein muotonsa. – – [Hän sanoi:] 'Minulla oli tapana miettiä, eläisinkö koskaan niin kauan, että näkisin tempppelin valmiina.'"<sup>9</sup>

Huhtikuun 6. päivänä 1893 Joseph osallistui Suolajärven tempelin ensimmäiseen vihkimiskokoukseen. Kokouksen johti ja vihkimisrukouksen piti presidentti Wilford Woodruff, kirkon neljäs presidentti. Presidentti Woodruffin vasemmalla puolella korokkeella istui hänen toinen neuvonantajansa, presidentti Joseph F. Smith.

Ollessaan 19-vuotias Joseph Fielding Smith sai patriarkallisen siunauksen. Tuo siunaus, jonka hän sai sedältään John Smithiltä, silloiselta kirkon patriarkalta, lisäsi hänen hengellistä voimaansa. Josephille kerrottiin:

"Etuoikeutenasi on elää vanhoille päivillesi, ja Herran tahto on, että sinusta tulee mahtava mies Israelissa. – –

Velvollisuutenasi tulee olemaan istua neuvottelemassa veljiesi kanssa ja johtaa kansan keskuudessa. Velvollisuutenasi tulee olemaan myös matkustaa paljon kotimaassa ja ulkomailla, maitse ja meritse, uurastaen palvelutyössä. Ja minä sanon sinulle: Pidä pääsi pystyssä, kohota äänesi pelotta tai suosiota odottamatta siten kuin Herran Henki ohjaa, niin Herran siunaus on oleva päälläsi. Hänen Henkensä ohjaa mieltäsi ja antaa sanat ja ajatukset, niin että saatat ymmälle jumalattomien viisauden ja teet uskottomien neuvot tyhjän arvoisiksi."<sup>10</sup>

Myöhemmin samana vuonna, täytettyään 20 vuotta, hän sai uusia tilaisuuksia palvella ja kasvaa hengellisesti. Hänet asetettiin vanhimman virkaan Melkisedekin pappeudessa, ja hän sai temppeleidaumentin. Elämänsä loppupuolella, kun hän palveli kirkon presidenttinä, hän julisti: "Kuinka kiitollinen olenkaan siitä, että minulla on pyhä pappeus. Olen pyrkinyt kaikkina päivinäni pitämään kunniassa kutsumukseni tuossa pappeudessa, ja toivon kestäväni loppuun asti tässä elämässä ja nauttivani uskollisten pyhien toveruudesta tulevassa elämässä."<sup>11</sup>

---

### Seurustelu ja avioliitto

Kun nuori Joseph Fielding Smith auttoi perheensä elatuksessa, tutki evankeliumia ja valmistautui pappeuden siunauksiin, hänen ponnistelunsa eivät jääneet huomaamatta nuorelta naiselta nimeltä

Louie Shurtliff. Louie, jonka vanhemmat asuivat Ogdenissa Utahissa, tuli asumaan Smithin perheen luo, jotta hän voisi käydä Utahin yliopistoa, joka sijaitti tuolloin Smithien kotia vastapäätä.

Alkuun Josephin ja Louien suhde oli pelkästään muodollista ystävyyttä, mutta vähitellen se syveni seurusteluksi. Koska heillä oli vähän rahaa, heidän seurustelunsa rajoittui enimmäkseen siihen, että he lukivat yhdessä perheen olohuoneessa, juttelivat keskenään, kävivät yhdessä kävelyllä ja osallistuivat kirkon tilaisuuksiin. Joseph nautti myös kuunnellessaan Louien soittavan pianoa. Toisinaan he kävivät katsomassa jonkin esityksen paikallisessa teatterissa. Kun Louien toinen lukuvuosi yliopistolla lähenei loppuaan, heidän seurustelunsa oli syventynyt rakkaudeksi – jopa siinä määrin, että Joseph ajoi polkupyörällään 160 kilometrin edestakaisen matkan uraisia hiekkateitä pitkin tavatakseen hänet Ogdenissa kerran tai pari, kun yliopistossa oli loma-aika.<sup>12</sup>

Viimein Louie ja Joseph keskustelivat avioliitosta. Heidän mielestään viipyi kuitenkin eräs kysymys: kutsuttaisiinko Joseph palvelemaan lähetystyössä? Noihin aikoihin nuoret miehet ja naiset, jotka halusivat palvella lähetystyössä, eivät menneet piispansa luo saadakseen suositusta sellaiseen kutsuun. Lähetystyöhön kutsumisprosessi hoidettiin kokonaisuudessaan kirkon presidentin toimistosta. Nuori mies ei koskaan tiennyt, milloin hän saattaisi löytää postilaatikosta lähetystyökutsun.

Louie valmistui yliopistosta keväällä 1897 ja muutti takaisin Ogdeeniin vanhempiansa luo. Vuotta myöhemmin, kun lähetystyökutsua ei näyttänyt tulevan, pari päätti edetä avioliittosuunnitelmissaan. Joseph sanoikin myöhemmin: ”Suostuttelin hänet vaihtamaan asuinpaikkaansa, ja huhtikuun 26. päivänä 1898 menimme Suolajärven temppeliin ja meidät vihki ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi isäni, presidentti Joseph F. Smith.”<sup>13</sup> Aloittaessaan yhteiselämänsä Joseph ja Louie asuivat pienessä asunnossa Smithin perheen talon yhteydessä.

---

### **Lähetystyökutsuun vastaaminen**

Kirkon varhaisaikoina avioliitossa olevia miehiä kutsuttiin usein palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä, joten Joseph ja Louie eivät yllättyneet, kun postissa saapui 17. maaliskuuta 1899



*Vanhin Joseph Fielding Smith kokoaikaisena lähetyssaarnaajana*

presidentti Lorenzo Snow'n allekirjoittama lähetystyökutsu. Mutta Joseph saattoi hieman yllättyä lähetyksentästä, jolle hän sai kutsun. Ennen kutsun saamista hän oli keskustellut presidentti Franklin D. Richardsin, kahdentoista apostolin koorumin presidentin, kanssa mahdollisuudesta saada lähetystyökutsu. Joseph muisteli myöhemmin: "[Hän] kysyi minulta, minne haluaisin lähteä. Kerroin hänelle, ettei minulla ollut mitään erityistä paikkaa, vaan lähtisin sinne, minne minut lähetettäisiin. Mutta hän sanoi: 'Täytyyhän sinulla olla jokin paikka, jonne haluaisit mieluiten lähteä.' Sanoin: 'No, haluaisin mieluiten lähteä Saksaan.' Ja niin minut lähetettiin Englantiin!"<sup>14</sup>

Louie päätti asua vanhempiensa luona, kun Joseph olisi poissa. Hän ajatteli, että se auttaisi häntä kestäämään yksinäisyyden, kun hän olisi erossa aviomiehestään. Ja hän teki työtä isänsä kaupassa ansaiten rahaa avuksi Josephin lähetystyön rahoittamisessa.<sup>15</sup>

Toukokuun 12. päivänä 1899, päivää ennen kuin vanhin Smith lähti lähetyskentälle, hän ja muut lähetysaarnajat saivat ohjeita presidentti Joseph F. Smithiltä sekä kahdentoista apostolin koorumin jäseniltä, vanhimmilta George Teasdale ja Heber J. Grant. Se oli ainoa koulutus, jota he saivat ennen kuin lähtivät kokoaikaiseen lähetystyöhön. Tässä kokouksessa kukin lähetysaarnaja sai virallisen lähetysaarnajatodistuksen. Vanhin Smithin todistuksessa luki:

”Täten todistetaan, että tämän haltija, vanhin Joseph F. Smith jr., on hyvämaineinen ja täysivaltainen jäsen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa ja että kyseisen kirkon johtavat auktoriteetit ovat näin nimittäneet hänet lähetystyöhön Isoon-Britanniaan saarnaamaan evankeliumia ja toimimaan kaikissa virkaansa kuuluvissa toimituksissa.

Ja me kutsumme kaikkia ihmisiä ottamaan vaarin hänen opetuksesta ja neuvoistaan, sillä hän on Jumalan mies, joka on lähetetty avaamaan heille ovi elämään ja pelastukseen – ja auttamaan häntä hänen matkoillaan, mitä hän sitten tarvitseekin.

Ja me rukoilemme Jumalaa, iankaikkista Isää, siunaamaan vanhin Smithiä ja kaikkia, jotka ottavat hänet vastaan ja huolehtivat hänen hyvinvoinnistaan, taivaan ja maan siunauksilla ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

Allekirjoitettu Salt Lake Cityssä Utahissa 12. toukokuuta 1899 kyseisen kirkon puolesta. Lorenzo Snow, George Q. Cannon, Jos. F. Smith, ensimmäinen presidenttikunta.”<sup>16</sup>

Perhe kokoontui kotonaan seuraavana päivänä jättämään jäähyväiset Josephille ja yhdelle vanhemmalle veljelle, joka oli myös kutsuttu palvelemaan Englannissa. Yksi perheenjäsen oli kuitenkin poissa tuosta kokoontumisesta. Josephin nuorempi sisko Emily oli piilossa, koska hän häpesi jotakin, mitä hän oli tehnyt muutama vuosi aiemmin. Kun Joseph ja Louie olivat seurustelleet, Joseph lähetti toisinaan Emilyn ja muut pikkulapset vuoteeseen varhain, jotta hän voisi viettää kahdenkeskistä aikaa rakastettunsa kanssa. Koska Emily turhautui tästä epäoikeudenmukaisuutena pitämästään asiasta, hän oli usein rukoillut, että Herra lähettäisi hänen veljensä lähetystyöhön. Nyt kun kyseinen veli oli todella lähdössä, hän tunsu syyllisyyttä siitä osuudesta, joka hänellä oli saattanut olla veljensä lähdössä.<sup>17</sup>

Joseph ja Louie tiesivät, että kutsu palvella Englannissa oli tullut Herralta. Joseph oli innokas tekemään velvollisuutensa, ja Louie oli mielissään siitä, että hänen miehensä palvelisi lähetystyössä, mutta heille kummallekin ajatus erossaolosta oli vaikea. Kun vanhin Smithin oli aika lähteä juna-asemalle, ”Louie yritti olla urhea ja yritti olla antamatta Josephin nähdä hänen itkevän. Mutta oli vaikeaa kätkeä punaisia silmiä. Ja Joseph oli jo niin koti-ikävänsä vallassa pelkästä lähdön ajatuksesta, ettei hän juurikaan halunnut puhua kenenkään kanssa. – Josephin kurkussa oli pala, kun hän pysähtyi First North Streetillä sijaitsevan vanhan kodin etuovelle ja suukotti jokaista rakastaan hyvästiksi: äitiä, isää, veljiä ja sisaria, tätejä ja viimeisenä kaikista Louiea. ’Hyvästi, Louie, kalleimpani. Jumala siunatkoon sinua ja pitäköön sinut turvassa minua varten.’”<sup>18</sup>

---

### **Evankeliumin siementen kylvämistä Englannissa**

Siitä hetkestä kun hänen junansa – epämurkava ja täynnä tupakansavua – kiisi pois päin kodista, vanhin Smith omistautui lähetystyölleen. Hänen päiväkirjamerkintänsä ja kirjeet, joita hän lähetti ja sai, paljastivat ne vaikeudet, joita hän kohtasi lähetysaarnajana, sekä sen uskon ja omistautumisen, joiden turvin hän ne kohtasi.

Ensimmäisen lähetystyöpäivänsä lopussa Englannissa hän kirjoitti päiväkirjaansa: ”Tämä on ollut hyvin tärkeä päivä lyhyessä elämänsäni. Lähdin kodistani vajaa kuukausi sitten tarkoituksena saarnata Herramme evankeliumia. – Olen ollut tänään ulkona kiertämässä ovelta ovelle ja jakanut 25 lehtistä. En ole koskaan aiemmin koettanut tehdä tällaista työtä, eikä se ollut minulle kovin helppoa. – Lausuin todistukseni maailmalle ensimmäisen kerran tänään, mutta kykenen tekemään sen paremmin. Herran avulla olen tekevä Hänen tahtonsa, kuten minut on kutsuttu tekemään.”<sup>19</sup>

Kun hänen isänsä lähetti hänelle muutaman dollarin välttämättömyystarpeita varten, hän vastasi: ”Olen hyvin tarkka niiden varojen suhteen, joita lähetät minulle. En tuhlaa niitä mihinkään, ellei minulla ole siihen hyvä syy.” Hän kertoi isälleen myös päättäväsyydestään opiskella ja opettaa evankeliumia: ”Olen täällä saarnatakseni evankeliumia, ja toivon, että kykenen tekemään sen hyvin. – Toiveenani on parantaa mieltäni ja kykyjäni, kun olen täällä,

niin että olisin aina hyödyllinen johonkin elämässä. – – Haluan olla oikeassa kaikissa asioissa, eikä mikään tuo minulle enemmän mielihyvää kuin oppia jotakin evankeliumista. Toiveenani on tulla tutuksi sen kanssa ja saada viisautta.”<sup>20</sup>

Presidentti Joseph F. Smith kirjoitti seuraavat kiitoksen sanat kirjeessä vanhin Joseph Fielding Smithille: ”Pidän hengestäsi, luotan nuhteettomuuteesi ja tuotat minulle iloa ja tyytyväisyyttä. Haluan sinun vaalivan viisautta ja harkitsevaa arvostelukykyä ja kärsivällisyyttä sekä Pyhää Henkeä ja Jumalan rakkautta.”<sup>21</sup> Louien isä Lewis Shurtliff ilmaisi myös luottamuksensa vanhin Smithiin: ”Minusta on aina tuntunut siltä, että suorittaisit loistavan lähetystyön ja saisit kokemuksen, joka tekee sinut sopivaksi siihen korkeaan asemaan, joka sinun on määrä täyttää tulevaisuudessa.”<sup>22</sup>

Kirjeissään Louielle Joseph ilmaisi aina rakkautensa vaimoan kohtaan. Hän liitti usein ”lämpimien ja hellien kirjeidensä” mukaan prässättyjä kukkia.<sup>23</sup> Hän kirjoitti myös kohtaamistaan haasteista: ”Tässä kansakunnassa on monia, jotka tietävät opettamamme evankeliumin olevan totta, mutta joilla ei ole moraalista rohkeutta tulla pois maailmasta ja ottaa sitä vastaan.”<sup>24</sup>

Louie lähetti kirjeen ainakin kerran viikossa. ”Muista”, hän kirjoitti kerran, ”että minä olen täällä rakastaakseni sinua ja rukoilakseni puolestasi ja että en koskaan unohda sinua hetkeksikään. – – Ole siunattu, oma rakas aviomieheni, on rukoukseni alati.”<sup>25</sup> Louie ilmaisi selkeästi omistautumisensa aviomiehelleen ja aivan yhtä selkeästi omistautumisensa Herralle ja Hänen työilleen. Hän muistutti Josephia jatkuvasti siitä, ettei tämä antaisi koti-ikävän heikentää päättäväisyyttään palvelulla.

Vanhin Smith tarvitsi sellaista kannustusta, sillä hän ei juurikaan löytänyt ketään, joka olisi ottanut vastaan palautetun evankeliumin sanoman. Vuosia myöhemmin hän ”kertoj pojalleen Josephille, että olosuhteet olivat niin kehnot ja ihmiset niin välinpitämättömiä, että hän päätyi lopulta sellaiseen mielentilaan, jossa hän ei oikein kokenut voivansa jatkaa. Yhtenä yönä hän makasi valveilla ajatellen sitä, miten hänen olisi tehtävä työtä rahoittaakseen kotimatkan.”<sup>26</sup> Mutta rakkaiden rohkaisun innoittamana ja heidän rukoustensa vahvistamana sekä oman palveluhalunsa ansiosta hän voitti sellaiset ajatukset.





*Louie Shurtliff Smith*

Hän tiesi, että Herra oli kutsunut hänet, ja hän tiesi, että hänen piti tehdä ahkerasti työtä niiden ihmisten hyväksi, joita hän palveli, sekä oman perheensä hyväksi. Hän kirjoitti: ”Jäisin mieluummin tänne ikuisesti kuin tulisin kotiin vailla kunniaakasta mainetta ja vapautusta. – – Rukoilen, että minulla olisi evankeliumin henki ja rakkaus lähimmäistäni kohtaan, jotta kykenisin jäämään tänne, kunnes saan kunniaakaan vapautuksen. En voisi onnistua ilman monia rukouksia, joita puolestani on esitetty kotona ja joita itse olen lausunut.”<sup>27</sup>

Vanhin Joseph Fielding Smith sai kunniaakaan vapautuksen lähetystyöstään 20. kesäkuuta 1901. Kahden vuoden uutterassa palvelutyössään ”hän ei saanut yhtään käännynnäistä, hänellä ei ollut tilaisuutta toimittaa yhtään kastetta, vaikka hän konfirmoikin yhden käännynnäisen”<sup>28</sup>. Hän ja hänen toverinsa olivat kuitenkin kylväneet evankeliumin siemeniä auttaen monia ihmisiä saamaan entistä suurempaa rauhaa ja ymmärrystä, ja hän itse oli kasvanut evankeliumin opiskelijana ja opettajana sekä pappeusjohtajana.

---

## Uusi koti ja uusia vastuullisia tehtäviä

Joseph saapui Salt Lake Cityyn 9. heinäkuuta 1901. Vietettyään muutaman päivän Louien perheen luona Ogdenissa hän ja Louie palasivat kotiinsa Smithin perheen luo ja jatkoivat yhteiselämäänsä. Heidän avioliittoaan luonnehtivat usko, ahkeruus ja palveleminen, kun he tekivät työtä perustaakseen kodin ja perheen ja palvelukseksi kirkossa.

Pian kotiinpaluunsa jälkeen Joseph alkoi etsiä työtä, jotta voisi elättää perheensä. Erään perheenjäsenen avulla hän sai väliaikaisen työn Salt Laken piirikunnan notaarin toimistosta. Noin viisi viikkoa myöhemmin hän otti vastaan työpaikan kirkon historioitsijan toimistosta. Saadessaan enemmän tietoa kirkon historiasta hän tuli myös tietoisemmaksi ihmisistä, jotka pyrkivät saattamaan huonoon valoon kirkkoa ja sen johtajia. Hän teki väsymättä työtä tarjotakseen tietoa uskon puolustukseksi. Näin alkoi palvelutyö, joka siunaisi kirkkoa vuosien ajan.

Keväällä 1902 Louie oli raskaana. Hän ja Joseph olivat kiitollisia pienestä asunnostaan, mutta he odottivat innolla oman kodin rakentamista. Josephin varman työpaikan ansiosta he kykenivät aloittamaan suunnitteleminen. He palkkasivat rakennusyhtiön ja sopivat, että Joseph tekisi suuren osan työstä itse vähentäen näin kustannuksia. Heidän ensimmäinen lapsensa, Josephine-niminen tytär, syntyi syyskuussa 1902, ja he muuttivat uuteen kotiinsa noin 10 kuukautta myöhemmin. Vuonna 1906, Louien vaikean raskauden jälkeen, he toivottivat tervetulleeksi kotiinsa toisen tyttären ja antoivat hänelle nimeksi Julina.

Joseph oli aina halukas osallistumaan Herran työhön ihmisten pelastamiseksi, ja hän sai monia tilaisuuksia tehdä niin. Vuonna 1902 hänet kutsuttiin palvelemaan yhtenä seitsemänkymmenen 24. koorumin johtajista, ja hänen velvollisuuksiinsa kuului koorumin opettaminen. (Tuohon aikaan kirkossa oli yli 100 seitsemänkymmenen koorumia. Noiden koorumien jäsenet eivät olleet johtavia auktoriteetteja.) Joseph kutsuttiin myös palvelemaan Nuorten Miesten Valistuskerhon pääneuvottelukunnassa sekä Salt Laken vaarnan korkean neuvoston jäsenenä. Hänet asetti ylipapin virkaan hänen veljensä Hyrum, joka oli kahdentoista apostolin koorumin jäsen. Huhtikuun 1906 yleiskonferenssissa Joseph hyväksyttiin kirkon

apulaishistorioitsijaksi, ja seuraavassa tammikuussa hänet nimitettiin erityiseen komiteaan, jonka tarkoituksena oli ”valmistella tietoja kirkon puolustukseksi sen vihollisten tekemiä hyökkäyksiä vastaan”<sup>29</sup>.

Kun Josephin isä palveli kirkon presidenttinä, Joseph auttoi häntä usein kirjeenvaihdossa ja muissa hallinnollisissa velvollisuuksissa ja oli toisinaan isänsä mukana kirkon tehtävissä. Kerran Joseph jopa matkusti presidentti Smithin sijasta. Hän kirjoitti: ”Menin Brigham Cityyn [Utahiin] isäni pyynnöstä vihkimään Brigham Cityn toisen seurakunnan seurakuntakeskuksen. He halusivat kovasti, että *hän* pitäisi vihkimisrukouksen, mutta koska hän kärsi pahasta vilustumisesta, hän lähetti tilalleen minut.” Kun vaarnanjohtaja ja yksi piispoista tapasivat Josephin juna-asemalla, he eivät ilahtuneet nähdessään hänet.<sup>30</sup> Vaarnanjohtajan kerrotaan sanoneen: ”Voisin parkua. Me odotimme kirkon presidenttiä, ja saamme sen sijaan poikasen.” Yhden tietolähteen mukaan Joseph sutkautti vastaukseksi: ”Minäkin voisin parkua.”<sup>31</sup>

Vaikka monet Josephin kirkkoa koskevista velvollisuuksista veivät hänet pois kotoa, hän ja Louie löysivät myös aikaa palvella yhdessä ja nauttia toistensa seurasta. Päiväkirjamerkinnässään 1. marraskuuta 1907 Joseph kirjoitti: ”Vietin Louien kanssa suurimman osan päivästä Suolajärven temppelissä. Tämä oli yksi onnellisimmista päivistä elämässämme ja meille mitä hyödyllisin.”<sup>32</sup>

---

### Koettelemuksia ja siunauksia

Joseph siirsi syrjään monia kirkkoon liittyviä tehtäviään maaliskuussa 1908, koska hänestä tuntui, että hänen pitäisi olla kotona Louien kanssa mahdollisimman paljon. Louie kärsi vakavasta, jatkuvasta sairaudesta, joka liittyi hänen kolmannen raskautensa varhaisvaiheisiin. Aviomiehensä rukouksista, pappeuden siunauksista ja huolehtivaisesta hoivasta sekä lääkäreiden tarkasta huolenpidosta huolimatta hänen tilansa huononi jatkuvasti. Hän kuoli 30. maaliskuuta.

Murheessaan Joseph kirjoitti: ”Tämän kuukauden aikana, joka on ollut minulle jatkuvaa pelkoa ja huolta, olen joutunut kokemaan mitä syvimpiä ja tuskallisimpia koettelemuksia ja kokemuksia. Ja kaikessa siinä olen turvautunut Herran antamaan voimaan ja lohduutukseen. Kärsittyään mitä kiduttavinta tuskaa kolme tai neljä viikkoa



*Ethel Reynolds Smith*

ja sairastettuaan lähes kahden kuukauden ajan rakas vaimoni pääsi kärsimyksistään – ja lähti minun ja kallisarvoisten lastemme luota parempaan maailmaan, jossa tapahtuvaa mitä loistavinta tapaamista me odotamme kärsivällisesti ja murheellisina.” Joseph sanoi, että hänen vaimonsa ”kuoli lujana uskossa ja uskollisena jokaiselle evankeliumin periaatteelle”.<sup>33</sup>

Josephista tehtävä kasvattaa kahta pientä tyttöä äidittömässä kodissa tuntui pian ylivoimaiselta. Hänen vanhempansa kutsuivat hänen nuoren perheensä luokseen asumaan. Leski tajusi pian, että heidän avustaan huolimatta hänen pienet lapsensa tarvitsivat rakastavan äidin hoivaa.

Kuten kaikkia tärkeitä päätöksiä tehdessään Joseph otti tämänkin asian palavan rukouksen aiheeksi. Vastaus hänen rukouksiinsa oli Ethel Georgina Reynolds, kirkon historioitsijan toimistossa työskentelevä virkailija. Joseph kutsui Ethelin retkelle puistoon yhdessä hänen ja hänen tyttäriensä kanssa 6. heinäkuuta 1908. Retki oli menestys, sillä kaikki neljä nauttivat toistensa seurasta. Kymmenen päivää myöhemmin Joseph ja Ethel kävivät treffeillä kahdestaan ilman lapsia, ja pian sen jälkeen he kihlautuivat.

Ethel ja Joseph sinetöitiin Suolajärven temppelissä 2. marraskuuta 1908. Vuosia myöhemmin eräässä kirjeessään Ethelille Joseph kirjoitti: ”Et tiedäkään, kuinka usein olen kiittänyt Herraa siitä, etten tehnyt erehdystä, kun tarvitsin kumppania. Sinut lähetettiin minulle.”<sup>34</sup> Sen lisäksi että Ethel oli rakastava kumppani Josephille, hänestä tuli pian toinen äiti Josephinelle ja Julinalle.

---

### **Palvelemista kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä**

Juuri ennen huhtikuun 1910 yleiskonferenssia kuoli presidentti John R. Winder, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa. Vanhin John Henry Smith, joka oli palvellut kahdentoista koorumissa, kutsuttiin palvelemaan ensimmäiseen presidenttikuntaan, ja näin kahdentoista koorumiin jäi tyhjä paikka. Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi kokoutuivat Suolajärven temppeliin keskustelemaan miehistä, jotka olisivat päteviä täyttämään tuon paikan. Neuvoteltuaan yhdessä noin tunnin ajan he eivät kyenneet ”pääsemään mihinkään yksimielisyyteen asiasta. Viimein presidentti Joseph F. Smith vetäytyi itsekseen erääseen huoneeseen ja polvistui rukoilemaan johdatusta. Palatessaan hän kysyi jokseenkin epäröivästi 13 muulta veljeltä, voisivatko he harkita hänen poikaansa Joseph Fielding Smith junioria tehtävään. Hän sanoi ehdottavansa sitä vastahakoisesti siksi, että hänen poikansa Hyrum oli jo neuvoston jäsen ja hänen poikansa David oli neuvonantajana johtavassa piispakunnassa. Hän pelkäsi kirkon jäsenten suhtautuvan nyreästi siihen, että vielä yksi hänen pojistaan kutsutaisiin johtavaksi auktoriteetiksi. Siitä huolimatta hän tunsinnoitusta tarjota Josephin nimeä harkittavaksi. Muut miehet vaikuttivat heti vastaanottavaisilta ehdotukselle ja tukivat presidentti Smithiä siinä.

”Ilmeisesti presidentti Smith kertoi luottamuksellisesti Josephin valinnasta tämän [Josephin] äidille ennen konferenssissa esitettyä ilmoitusta. Josephin sisko Edith S. Patrick sanoo: ’Muistan äidin kertoneen meille, että vuonna 1910 isä tuli kotiin neuvoston kokouksestaan temppelistä ja vaikutti hyvin huolestuneelta. Kun häneltä kysyttiin, mikä häntä huolestutti, hän sanoi, että Joseph oli valittu yhdeksi kahdestatoista. Hän sanoi, että veljet olivat yksimielisesti valinneet Josephin, ja hän sanoi, että nyt häntä presidenttinä arvosteltaisiin ankarasti siitä, että hän antaisi tehdä pojastaan apostolin. Äiti sanoi



*Kahdentoista apostolin koorumi vuonna 1921. Vanhin Joseph Fielding Smith seisoo äärimmäisenä vasemmalla.*

hänelle, ettei hänen kannattanut kantaa hetkeäkään huolta siitä, mitä ihmiset sanoisivat. Hän tiesi, että Herra oli valinnut Josephin, ja sanoi tietävänsä, että Joseph toisi kunniaa kutsumukselleen.’

– – Tuohon aikaan oli tapana, että nimityksestä *ei* ilmoitettu valitulle henkilölle etukäteen vaan hän sai kuulla siitä silloin kun hänen nimensä luettiin konferenssissa hyväksymisäänestystä varten. Siksi olikin niin, että kun Joseph Fielding lähti konferenssiin 6. huhtikuuta 1910, hänellä ei ollut mitään tietoa siitä, että hänet oli valittu.” Kun hän astui tabernaakkeliin, ovimies kysyi häneltä: ”No, Joseph, kenestä tulee uusi apostoli?” Hän vastasi: ”En tiedä. Mutta se et ole sinä enkä se ole minä!”

Juuri ennen kuin Josephin nimi luettiin uusimpana kahdentoista koorumin jäsenenä, Joseph tunsu Hengen innoituksella, että se saataisi olla hänen oma nimensä. Silti hän sanoi myöhemmin, että kun hänen nimensä ilmoitettiin, ”olin niin yllättynyt ja mykistynyt, että kykenin tuskin puhumaan”.

Myöhemmin samana päivänä hän meni kotiin kertomaan uutisen Ethelille, joka ei ollut kyennyt osallistumaan kokoukseen. Hän aloitti sanomalla: ”Meidän täytyy varmaan myydä meidän lehmä. Minulla ei ole enää aikaa hoitaa sitä!”<sup>35</sup>

Niiden 60 vuoden aikana, jotka Joseph Fielding Smith palveli kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä, hän näki monia muutoksia maailmassa. Kun hänet esimerkiksi kutsuttiin apostolin tehtävään, monet ihmiset käyttivät yhä ensisijaisena kulkuvälineenään hevosta ja kärryjä. Palvelukautensa lopulla tuossa koorumissa hän matkusti usein suihkukoneella hoitamaan tehtäviä.

Vanhin Smithillä oli monia luottamus- ja vastuutehtäviä hänen palvellessaan kahdentoista koorumin jäsenenä. Ensimmäisten kahdeksan vuoden ajan palvelutyössään apostolina hän palveli epävirallisesti isänsä sihteerinä. Hän palveli tässä tehtävässä siihen asti kunnes hänen isänsä kuoli marraskuussa 1918. Tässä tehtävässä ollessaan Joseph Fielding Smith toimi kirjurina, kun hänen isänsä saneli näyn kuolleiden lunastuksesta, joka on nyt Opin ja liittojen luku 138.

Vanhin Smith palveli kirkon apulaishistorioitsijana ja kirkon historioitsijana lähes 50 vuotta, neuvonantajana Suolajärven temppelin johtokunnassa, Suolajärven temppelin johtajana, Utah Genealogical and Historical Societyn [Utahin sukututkimuksellinen ja historiallinen seura] puheenjohtajana, *Utah Genealogical and Historical Magazinen* [Utahin sukututkimuksellinen ja historiallinen aikakauslehti] ensimmäisenä päätoimittajana ja johtajana sekä kirkon koulu-neuvottelukunnan toimeenpanevan komitean puheenjohtajana. Hän palveli myös kirkon julkaisukomitean puheenjohtajana, tehtävässä, joka edellytti, että hän luki tuhansia käsikirjoitussivuja ennen kuin ne valmisteltiin oppikirjoiksi ja muiksi kirkon julkaisuiksi.

Hänet erotettiin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi 6. lokakuuta 1950, ja hän palveli tuossa ominaisuudessa huhtikuuhun 1951, jolloin hänet erotettiin kahdentoista apostolin koorumin presidentin tehtävään. Hän palveli tuossa tehtävässä huhtikuusta 1951 tammikuuhun 1970, jolloin hänestä tuli kirkon presidentti. Vuosina 1965–1970 hän palveli myös neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa samalla kun jatkoi tehtäviensä hoitamista kahdentoista apostolin koorumin presidenttinä.

## **Ankarien varoitusten ja lempeän anteeksiannon palvelutehtävä**

Ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan vanhin Joseph Fielding Smith puhui suoraan jokaiselle, joka ”kohottaisi äänensä niiden auktoriteettien tekoja vastaan, jotka johtavat kirkkoa”. Hän antoi tämän ankaran julistuksen: ”Haluan kohottaa varoittavan äänen kaikille sellaisille, jotka ovat jäseniä kirkossa, ja sanoa heille, että heidän on parasta tehdä parannus ja kääntyä Herraan, etteivät Hänen tuomionsa kohtaa heitä, etteivät he menetä uskoa ja ettei heitä käännytetä pois totuudesta.”<sup>36</sup>

Koko palvelutehtävänsä ajan hän kohotti jatkuvasti varoituksen äänen. Kerran hän sanoi: ”Olen tullut siihen tulokseen, että tehtäväni on ollut, kun olen tuntenut siihen uskoakseni Herran Hengen antamaa innoitusta, matkoillani Siionin vaarnoissa sanoa ihmisille, että *nyt* on parannuksen päivä. – – Tunnen, että minun tehtäväni on huutaa parannusta ja kutsua ihmisiä palvelemaan Herraa.”<sup>37</sup>

Tätä asiallista, suoraviivaista lähestymistapaa opettamiseen pehmensi lempeys ja ystävällisyys. Vanhin Boyd K. Packer näki tämän eräässä kokouksessa siihen aikaan, kun Joseph Fielding Smith toimi kirkon lähetyssaarnaajakomitean puheenjohtajana. ”Esitettiin raportti onnettomuudesta, joka koski kahta lähetyssaarnaajavanhinta kirkon omistamassa autossa. Iäkäs vihanneskauppias oli ajanut pysähtymismerkin ohi kuorma-autollaan. Hän oli osunut lähetyssaarnaajien auton kylkeen, ja se oli aivan romuttunut. Poliisi piti kuorma-auton ajajaa syyllisenä. Hänellä ei ollut vakuutusta. Onneksi kumpikaan lähetyssaarnaaja ei loukkaantunut vakavasti.

Presidentti Smith istui hiljaa, kun komitean jäsenet harkitsivat asiaa. Keskusteltuaan jonkin aikaa he antoivat lähetyssaarnaajaosaston toiminnanjohtajalle ohjeen palkata asianajaja ja viedä asia oikeuteen.

Vasta silloin presidentti Smithiltä kysyttiin, oliko hän samaa mieltä tästä toimintasuunnitelmasta. Hiljaa presidentti Smith sanoi: ’Niin, voisimme tehdä noin. Ja jos me painostamme kaikin voimin, saataisimme jopa onnistua viemään miesparalta sen kuorma-auton, ja kuinka hän sitten ansaitsisi elantonsa?’



'Katsoimme toisiamme vähän häpeissämme', vanhin Packer sanoi. 'Sitten päätimme, että kirkko voisi ostaa uuden lähetyssaarnaajien auton, jatkaa työtään ja antaa asian olla.'<sup>38</sup>

---

### **"Hyvä, rakastava aviomies ja isä"**

Kun vanhin Smith kutsuttiin apostolin tehtävään, hänellä oli kolme lasta: Josephine ja Julina sekä Ethelin esikoinen, Emily. Seitsemän kuukautta myöhemmin perheeseen saatiin jälleen tytär. Ethel ja Joseph antoivat hänelle nimen Naomi. Synnytyksessä sattuneiden komplikaatioiden vuoksi Naomi joutui taistelemaan elämästään, ja perhe pelkäsi, ettei hän eläisi kauan. Mutta kuten hänen isänsä myöhemmin sanoi, "kun ilmeni, ettei hän pystynyt hengittämään, hän pelastui rukousten ja siunausten voiman ansiosta"<sup>39</sup>. Myöhemmin Ethel synnytti vielä seitsemän lasta: Loisin, Amelian, Josephin, Lewisin, Reynoldsin, Douglasin ja Miltonin.

Presidentti Smithin tehtävät apostolina veivät hänet usein pitkiksi ajoiksi kauas kotoa. Mutta kun hän oli kotona, hän keskitti huomionsa perheeseensä. Hänen vaimonsa Ethel kuvaili, että hän oli "hyvä, rakastava aviomies ja isä, jonka suurin tavoite elämässä on tehdä perheensä onnelliseksi ja joka kokonaan unohtaa itsensä pyrkiessään siihen"<sup>40</sup>.

Lapsia Smithin perheessä huvitti vaikutelma, joka joillakuilla ihmisillä oli heidän isästään – että tämä oli vakava, ankara mies. "Kerran – kun hän oli saarnannut melko pontevan saarnan siitä, miten tärkeää on hallita lapsiaan asianmukaisesti, eräs ärsyyntynyt nainen meni hänen kahden pienen tyttärensä luo ja ilmaisi myötätuntonsa heitä kohtaan [sanoen]: 'Olen varma, että isänne lyö teitä!'" Vastauksena tähän syytökseen tytöt vain kikattivat. He tunsivat isänsä paljon paremmin kuin tuo nainen – isä ei koskaan satuttaisi heitä. Kun isä tuli kotiin pitkiltä matkoiltaan, "ne olivat onnellisia aikoja siitä hetkestä, kun he innokkaina kohtasivat hänet juna-asemalla, siihen saakka, kun he surullisina jättivät jälleen hänelle jäähyväiset useita päiviä myöhemmin". He pelasivat pelejä, valmistivat piiraita ja jäätelöä, kävivät retkillä, tekivät junamatkoja ja kävivät läheisissä kanjoneissa ja järvillä. He nauttivat siitä, kun hän kertoi kirkon tehtävistään eri puolilla maailmaa.<sup>41</sup> He myös tekivät työtä yhdessä hoitaen ahkerasti askareita kotona.<sup>42</sup>

Presidentti Smithin pojat harrastivat urheilua, ja hän osallistui heidän peleihinsä aina kun voi.<sup>43</sup> Hän nautti myös urheilemisesta heidän kanssaan, etenkin käsipallosta. Hänellä oli hauskaa heidän kanssaan, mutta hän oli kilpailuhenkinen. Hänen poikansa Reynolds ja Lewis muistelivat kertoja, jolloin he kaksi lyöttäytyivät yhteen isäänsä vastaan. Hän antoi heidän valita, kumpaa kättä hän käyttäisi pelin aikana. Jopa toinen käsi selän takana hän aina ”päihitti heidät perin juurin”<sup>44</sup>.

---

### Surua ja toivoa

Vanhin Smithin tehtävät poissa kotoa olivat vaikeita Ethelille ja lapsille, ja viikkojen erossaolo oli tuskallista myös hänelle itselleen. Huhtikuun 18. päivänä 1924 hän matkusti junalla johtamaan erään vaarnakonferenssin. Ethel oli tuolloin seitsemännellä kuulla raskaana ja teki parhaansa huolehtiakseen lapsista kotona. Kirjeessä vaimolleen Joseph kirjoitti: ”Ajattelen sinua ja toivon, että voisin olla kanssasi jatkuvasti seuraavat muutamat viikot, jotta voisin osaltani pitää sinusta huolta.”<sup>45</sup> Kun hän ajatteli kotia, hän päätti kirjeen kirjoittamallaan runolla. Osa tuon runon sanoista on nyt monissa kirkon laulukirjoissa otsikolla ”Onko vaikea ties?”

Onko vaikea ties,  
 Jyrkät rintehet nuo  
 Eessä kohooa ohdakkeineen?  
 Kivet haavoja lyö,  
 Kun sä vaivalla käyt  
 Päivän helteessä korkeuteen?  
 Sydän uupunut lie,  
 Sielu yksinäinen?  
 Eikö huoliisi lohtua näy?  
 Raskas taakkako myös,  
 Jonka harteilles sait,  
 Eikä ainutkaan auttamaan käy?  
 Ole rohkea vain,  
 Kun sä matkahan käyt.  
 Joku vastaan sua lähetettiin.  
 Ylös silmäsi luo,  
 Tartu käteensä vain;  
 Hän vie uusihin korkeuksiin.

Näet: puhdas on maa,  
Vaiva päättynyt on,  
Eikä synti sua valtaansa saa.  
Kätes anna sä vain,  
Kaikki muu taakse jää;  
Kanssaan sinne Hän sun johdattaa.<sup>46</sup>

Vuodesta 1933 alkaen onni Smithin perheessä keskeytyi toisinaan huoltien ”raskaaseen taakkaan”, kuten vanhin Smith oli ilmaissut runossaan yhdeksän vuotta aiemmin. Ethel alkoi kärsiä ”kauheasta sairaudesta, jota hän ei kyennyt ymmärtämään. Toisinaan hän syökyi masennuksen syvyyksiin, kun taas toisinaan hänen ajatuksensa laukkasivat niin, ettei hän kyennyt niitä hillitsemään, ja ne pakottivat hänen uupuneen kehonsa tekemään yhä enemmän. Perheen hellä rakkaus, tuki, rukoukset ja siunaukset, edes sairaalahoito eivät näyttäneet auttavan.”<sup>47</sup> Neljä vuotta kärsittyään Ethel kuoli 26. elokuuta 1937. Kirjoittaessaan hänen kuolemastaan hänen sureva aviomiehensä merkitsi muistiin: ”Parempaa naista tai uskollisempaa vaimoa ja äitiä ei voisi olla.”<sup>48</sup> Surunsa syvyyksissä hän tunsu lohduttavan tiedon, että pyhä sinetöimisliitto oli sitonut hänet ja Ethel Reynolds Smithin yhteen iankaikkisuuksiksi.

---

### Uusi ystävyys johtaa avioliittoon

Kun Ethel kuoli, Smithien kodissa asui yhä viisi lasta. Kaksi heistä muuttaisi pian pois – Amelia oli kihloissa ja Lewis valmistautui palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä. Näin kotona olisivat vielä 16-vuotias Reynolds, 13-vuotias Douglas ja 10-vuotias Milton. Huolissaan näistä äidittömistä pojista Joseph Fielding Smith pohti ajatusta mennä jälleen naimisiin.

Tämä ajatus mielessään vanhin Smith keskitti pian huomionsa Jessie Ella Evansiin, Mormonien tabernaakkelikuoron kuuluisaan soololaulajaan. Jessie oli laulanut soolon Ethelin hautajaisissa, ja vanhin Smith oli lähettänyt hänelle viestin ilmaisten kiitollisuutensa. Tuo viesti oli johtanut puhelinkeskusteluihin. Vanhin Smith ja Jessie eivät olleet tunteneet toisiaan ennen näitä keskusteluja, mutta pian heistä tuli hyvät ystävät.



*Joseph Fielding Smith ja Jessie Evans Smith pianon ääressä*

Vanhin Smith mietti päivien ajan mahdollisuutta pyytää Jessietä vaimokseen ja rukoili siitä. Viimein hän kirjoitti Jessielle kirjeen, jossa hän vihjasi, että pitäisi henkilökohtaisemmasta ystävyydestä Jessien kanssa. Neljä päivää myöhemmin hän kokosi rohkeuden toimittaa kirjeen perille henkilökohtaisesti. Hän vei sen kaupunkiin piirikunnan toimistoon, jossa Jessie toimi piirikunnan arkistonhoitajana. Myöhemmin hän kirjoitti päiväkirjaansa seuraavaa: ”Menin piirikunnan arkistonhoitajan toimistoon. – – Minulla oli keskustelu arkistonhoitajan kanssa, hyvin tärkeä, ja jätin hänelle kirjoittamani kirjeen.”<sup>49</sup> Viikon jälkeen, jolloin vanhin Smith oli matkustanut junalla vaarnakonferenssikokouksiin, hän palasi kotiin ja tapasi jälleen kerran Jessien.

Tyypillisen suorasukaiseen tapaansa vanhin Smith kirjoitti päiväkirjaansa: ”Tapasin neiti Jessie Evansin ja minulla oli hänen kanssaan *tärkeä* keskustelu.” Molemmipuolista ihailua tuntien he järjestivät vanhin Smithin tapaamisen Jessien äidin kanssa ja Jessien tapaamisen vanhin Smithin lapsien kanssa. Vajaata kuukautta myöhemmin, 21. marraskuuta 1937, Jessie otti vastaan kihlasormuksen. Heidät sinetöi Suolajärven temppelissä 12. huhtikuuta 1938 presidentti Heber J. Grant, kirkon seitsemäs presidentti.<sup>50</sup>

Vanhin Francis M. Gibbons, joka palveli ensimmäisen presidenttikunnan sihteerinä, kun presidentti Smith oli kirkon presidentti, kuvaili Joseph Fielding Smithin ja Jessie Evans Smithin suhdetta: ”Huolimatta 26 vuoden ikäerosta sekä temperamentin, taustan ja koulutuksen erilaisuudesta Joseph Fielding ja Jessie Evans Smith sopivat huomattavan hyvin yhteen. Jessie oli lannistumaton ja ulospäin suuntautunut, täynnä iloa ja hyvää huumoria, ja hän nautti julkisen huomion valokeilasta. Joseph puolestaan oli hiljainen, syrjäänvetäytyvä, sisäänpäinkääntynyt, kunnioitusta herättävä, muista erillään pysyttelevä ja vaikutti aina hieman vaivautuneelta julkisissa tilanteissa eikä koskaan halunnut herättää huomiota. Se, mikä loi sillan näiden kahden erilaisen persoonallisuuden leveän kuilun yli, oli aito rakkaus ja kunnioitus, jota he tunsivat toisiaan kohtaan.”<sup>51</sup> Tämä rakkaus ja kunnioitus ulottui Jessien äitiin, Jeanette Buchanan Evansiin, jonka kanssa Jessie oli elänyt avioitumiseensa asti. Sisar Evans muutti tyttärensä luo Smithien kotiin ja auttoi lasten hoitamisessa.

---

### **Sekasortoisen maailman palvelemista**

Uusi sisar Smith, jota vanhin Smithin lapset ja lastenlapset kutsuivat Jessie-tädiksi, oli yleensä miehensä mukana, kun tämä matkusti vaarnakonferensseihin. Paikalliset johtajat pyysivät häntä usein laulamaan kokouksissa, ja toisinaan hän suostutteli miehensä laulamaan kanssaan duettoa. Vuonna 1939 presidentti Heber J. Grant antoi vanhin ja sisar Smithin tehtäväksi käydä kaikilla kirkon lähetyksentillä Euroopassa.

Vaikka toinen maailmansota ei ollut vielä puhjennut Smithien saapuessa Eurooppaan, jännitteet kansakuntien välillä olivat lisääntymässä. Elokuun 24. päivänä Smithien ollessa Saksassa ensimmäinen presidenttikunta neuvoi vanhin Smithiä huolehtimaan siitä, että kaikki Saksassa olevat lähetyssaarnaajat siirrettäisiin puolueettomiin maihin. Hän koordinoi tämän työn Kööpenhaminasta käsin. Tämän lähetyssaarnaajien siirron aikana Wallace Toronto, Tšekkoslovakiassa palveleva lähetysohjaaja, katsoi välttämättömäksi lähettää vaimonsa Marthan ja heidän lapsensa turvaan Kööpenhaminaan. Hän jäi jälkeen varmistamaan neljän pidätelyinä olleen lähetyssaarnaajan

turvallisen evakuoinnin. Päivät kuluivat, eikä heistä kuulunut sanaakaan. Martha muisteli myöhemmin:

”Viimein tuli päivä, jolloin kaikki junat, lautat ja veneet tekivät viimeisen matkansa Saksasta, ja me rukoilimme, että Wally [lähetysjohtaja Toronto] ja hänen neljä nuorta suojattiaan olisivat sillä viimeisellä lautalla, kun se lähti kohti kotisatamaansa. Nähdessään, että olin hyvin huolissani ja hermostuin hetki hetkeltä yhä enemmän, presidentti Smith tuli luokseni, kietoi suojelevan kätensä harteilleni ja sanoi: 'Sisar Toronto, tämä sota ei ala, ennen kuin veli Toronto ja hänen lähetyssaarnaajansa saapuvat tähän Tanskan maahan.' Kun päivä eteni alkuiltaan, tuli puhelu. – – Siellä oli Wally! He viisi olivat tulleet pois Tšekkoslovakiasta brittiläisen lähetystön mukana erityisjunalla, joka oli lähetetty näitä varten, nousseet viimeiseen Saksasta lähteneeseen lauttaan ja olivat nyt [Tanskan] rannikolla odottamassa kuljetusta Kööpenhaminaan. Lähetyskodissa ja 350 lähetyssaarnaajan keskuudessa koettu helpotus ja ilo tuntuivat siltä kuin synkkä pilvi olisi kohonnut paljastamaan auringonpaisteen.”<sup>52</sup>

Vanhin Smith oli kiitollinen tanskalaisille, jotka sallivat niin monien evakuoitujen lähetyssaarnaajien päästä maahansa. Sodan puhjettua hän profetoi, että anteliaisuutensa vuoksi tanskalaiset eivät kärsisi sodan aikana puutetta ruoasta. Vuosia myöhemmin ”tanskalaiset olivat selviytyneet sodasta kenties paremmin kuin mikään toinen Euroopan kansakunta. Tanskalaiset pyhät olivat jopa lähettäneet huolto-työpaketteja hädänalaisille myöhempien aikojen pyhille Hollantiin ja Norjaan. Jäsenmäärä oli vakaasti lisääntynyt, ja kymmenysrahat Tanskan lähetyskentällä olivat yli kaksinkertaistuneet. – – Tanskalaisen pyhien mielestä heidän olosuhteensa olivat suoraan sen profetian täyttymys, jonka vanhin Joseph Fielding Smith oli lausunut.”<sup>53</sup>

Kun sota alkoi, vanhin Smith järjesti 697:n Euroopassa palvelleen amerikkalaisen lähetyssaarnaajan evakuoinnin. Koska osa lähetyssaarnaajista oli palvellut piirien ja seurakuntien johtohenkilöinä, vanhin Smith siirsi nuo johtotehtävät paikallisille jäsenille. Hoidettuaan nämä velvollisuudet vanhin Smith purjehti Jessien kanssa Yhdysvaltoihin. He nousivat junaan New Yorkissa ja saapuivat kotiin seitsemän kuukauden kuluttua lähdöstään.

Vaikka vanhin Smith oli iloinen siitä, että amerikkalaiset lähetys-  
saarnaajat voivat palata turvallisesti koteihinsa, hän ilmaisi huolensa  
niistä viattomista ihmisistä, jotka olivat nyt jääneet sodan jalkoihin  
kotimaissaan. Hän kirjoitti: ”Sydämeni oli surullinen joka kerta, kun  
pidimme kokouksen ja kättelimme sen päätyttyä ihmisiä. He kaikki  
tervehtivät meitä lämpimästi, ja heidän [ystävyytensä] merkitsi minulle  
enemmän kuin he kenties ymmärsivätkään. Jotkut heistä vuodattivat  
kyyneliä ja sanoivat odottavansa vakavia vaikeuksia, emmekä me kos-  
kaan enää tapaisi tässä elämässä. Tunnen nyt sääliä heitä kohtaan ja  
rukoilen joka päivä, että Herra varjelee heitä tänä kauheana aikana.”<sup>54</sup>

Vanhin Smithin poika Lewis, joka oli Englannissa toisen maail-  
mansodan sytyttyä, oli osa viimeistä lähetysaarnajien ryhmää, joka  
palasi kotiin.<sup>55</sup> Noin kaksi ja puoli vuotta myöhemmin Lewis ylitti  
jälleen Atlantin valtameren, tällä kertaa palvelukseen asevoimissa.  
”Tämä tilanne toi meille kaikille surua”, kirjoitti vanhin Smith. ”On  
sääli, että puhtaat ja vanhurskaat pakotetaan maailmanlaajuiseen  
konfliktiin ihmisten jumalattomuuden vuoksi.”<sup>56</sup>

Tammikuun 2. päivänä 1945 vanhin Smith sai sähkösen, jossa ilmoi-  
tettiin, että hänen poikansa oli saanut surmansa palveluksessaan maa-  
taan. Vanhin Smith kirjoitti: ”Tämä viesti tuli meille mitä ankarimpana  
järkytyksenä, sillä odotuksemme olivat korkealla sen suhteen, että  
hän palaisi pian Yhdysvaltoihin. Meistä oli tuntunut, että häntä suo-  
jeltaisiin, koska hän oli pelastunut useita kertoja vaarasta. Meidän oli  
vaikea ymmärtää, että sellainen asia voisi tapahtua. – – Niin ankara  
kuin isku onkin, tunnemme rauhaa ja onnea tietäessämme, että hän  
oli puhdas ja vapaa paheista, jotka ovat niin yleisiä maailmassa ja joita  
on armeijassa. Hän oli tosi uskollinen ja on kelvoinen loistokkaaseen  
ylösousemukseen, jolloin olemme jälleen yhdessä.”<sup>57</sup>

---

### **Luotettu opettaja ja johtaja**

Ollessaan kahdentoista koorumin jäsen Joseph Fielding Smith  
seisoi usein myöhempien aikojen pyhien edessä todistamassa Jee-  
suksesta Kristuksesta, opettamassa palautettua evankeliumia ja kut-  
sumassa ihmisiä parannukseen. Hän piti yleiskonferensseissa yli  
125 saarnaa, osallistui tuhansiin vaarnakonferensseihin sekä puhui

sellaisissa tapahtumissa kuin sukututkimuskonferenssit ja radiolähetykset. Hän opetti myös kirjoitetun sanan avulla. Monen vuoden ajan hän kirjoitti artikkelisarjaa kirkon *Improvement Era* -lehteen vastaten lukijoiden lähettämiin kysymyksiin. Hän kirjoitti myös muita artikkeleita kirkon lehtiin sekä *Deseret News* -sanomalehden kirkkoa koskevaan osioon. Kun hän palveli apostolina vuosina 1910–1972, hänen kirjoituksiaan julkaistiin 25 kirjassa, mukaan lukien julkaisut *Essentials in Church History*, *Pelastuksen oppeja*, *Church History and Modern Revelation* sekä *Answers to Gospel Questions*.

Kuuntelemalla hänen saarnojaan ja lukemalla hänen kirjoituksiaan kirkon jäsenet oppivat luottamaan siihen, että presidentti Smith tunsu evankeliumin. Mikä vielä tärkeämpää, he oppivat luottamaan Herraan ja seuraamaan Häntä. Presidentti N. Eldon Tanner sanoikin, että Joseph Fielding Smith ”vaikuttu satojentuhansien ihmisten elämään eläessään ja opettaessaan sanan ja kynän avulla jokaista evankeliumin periaatetta. Hän ei jättänyt kenenkään mieleen epäilystä siitä, että hän tiesi Jumalan olevan elävä Jumala ja että me olemme Hänen henkilapsiaan, että Jeesus Kristus on Jumalan ainosyntyinen Poika, että Hän antoi henkensä meidän puolestamme, jotta me voisimme saada kuolemattomuuden, ja että ottamalla vastaan evankeliumin ja elämällä sen mukaan me voimme saada iankaikkisen elämän.”<sup>58</sup>

Vanhin Bruce R. McConkie huomautti:

”Presidentti Joseph Fielding Smithin elämää ja työtä luonnehti kolme asiaa:

1. Hänen rakkautensa Herraan sekä se ehdoton, vankkumaton uskollisuus, jolla hän pyrki ilmaisemaan tuota rakkautta pitämällä Herran käskyt ja tekemällä aina sen, mikä olisi Herralle mieleen.

2. Hänen uskollisuutensa profeetta Joseph Smithille ja tämän kautta palautetuille ikuisille totuuksille; isoisälleen, patriarkka Hyrum Smithille, – – [joka] koki marttyyrikuoleman; ja isälleen presidentti Joseph F. Smithille, jonka nimeä vaalitaan ikuisesti taivaallisessa kaupungissa henkilönä, joka kesti urheasti Hänen asiassaan, jonka veri vuodatettiin, että me saisimme elää.

3. Hänen oma evankeliumin tuntemuksensa ja hengellinen näkemyksensä, hänen oma uupumaton uutteruutensa vanhurskauden



saarnaajana ja hänen oma elämäntapansa köyhien ruokkimisessa, alastomien vaatettamisessa, leskien ja isättömien luona käymisessä ja puhtaan jumalanpalveluksen osoittamisessa niin sanoin kuin esimerkilläkin.”<sup>59</sup>

Presidentti Smithin veljet kahdentoista koorumissa pitivät häntä viisaana, myötätuntoisena johtajana. Hänen 80-vuotispäivänsä kunniaksi muut kahdentoista koorumin jäsenet julkaisivat hänelle kunnianosoituksen. Tuossa kunnianosoituksessa he sanoivat muun muassa:

”Meillä, jotka työskentelemme kahdentoista neuvostossa hänen johdolla, on tilaisuus nähdä välähdyksiä hänen luonteensa todellisesta jaloudesta. Päivittäin me näemme jatkuvia todisteita siitä, että hän ymmärtää ja ottaa huomaavaisesti huomioon työtoverinsa antaessaan meille tehtäviä ja koordinoitua pyrkimyksemme, jotta Herran työ menisi eteenpäin. Me vain toivomme, että koko kirkko voisi tuntea hänen sielunsa lempeyden ja hänen suuren huolensa huono-onnisten ja ahdingossa olevien hyvinvoinnista. Hän rakastaa kaikkia pyhiä eikä koskaan lakkaa rukoilemasta syntisen puolesta.

Hänellä on huomattava erottamisen lahja, ja hänellä näyttää olevan vain kaksi mittapuuta lopullisiin päätöksiin päätymisessä: Mitä ensimmäinen presidenttikunta toivoo? Mikä on Jumalan valtakunnan parhaaksi?”<sup>60</sup>

---

### **Kirkon presidentti**

Sapattiaamuna 18. tammikuuta 1970 presidentti David O. McKayn kuolevainen elämä päättyi. Vastuu kirkon johtamisesta lepäsi nyt kahdentoista apostolin koorumilla ja sen presidentillä, 93-vuotiaalla Joseph Fielding Smithillä.

Tammikuun 23. päivänä 1970 kahdentoista koorumi kokoontui hyväksymään virallisesti presidentti Smithin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi. Presidentti Smith valitsi Harold B. Leen ensimmäiseksi neuvonantajaksi ja N. Eldon Tannerin toiseksi neuvonantajaksi. Sen jälkeen kaikki kolme miestä erotettiin hoitamaan uusia vastuullisia tehtäviään.

Vanhin Ezra Taft Benson, joka oli mukana tuossa kokouksessa, muisteli: ”Kokouksessamme oli suurenmoinen ykseyden henki



*Presidentti Joseph Fielding Smith ja hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa: presidentti Harold B. Lee (keskellä) ja presidentti N. Eldon Tanner (oikealla).*

ja suuri todiste kiintymyksestä veljien kietoessa kätensä toistensa ympärille, kun uusia johtajia oli valittu ja erotettu tehtäviin.”<sup>61</sup>

Vanhin Boyd K. Packer lausui henkilökohtaisen todistuksensa presidentti Smithin kutsumuksesta:

”Lähdin eräänä perjantai-iltapäivänä toimistosta ajatellen sinä viikonloppuna pidettävään konferenssiin samaani tehtävää. Odotin hissiä, joka oli tulossa alas viidennestä kerroksesta.

Kun hissien ovet avautuivat äänettömästi, seiso edessäni presidentti Joseph Fielding Smith. Yllätyin hetkeksi nähdessäni hänet, sillä hänen toimistonsa on alemmassa kerroksessa.

Nähdessäni hänet siinä hissien ovipieliä muodostamissa kehyksissä minut valtasi voimakas todistus: siinä seisoo Jumalan profeetta. Tuo valoa muistuttava Hengen suloinen ääni, jolla on jotakin yhteyttä puhtaaseen tietoon, vahvasti minulle, että tämä oli Jumalan profeetta.”<sup>62</sup>

Presidentti Smithin johdolla kirkko jatkoi kasvamistaan. Perustettiin esimerkiksi 81 uutta vaarnaa, mukaan lukien ensimmäiset vaarnat Aasiaan ja Afrikkaan, ja kirkon jäsenmäärä ylitti kolme miljoonaa.

Vihittiin kaksi uutta temppeeliä – Ogdenissa Utahissa ja Provossa Utahissa.

Vaikka kirkko kasvoi maailmanlaajuisesti, presidentti Smith tähdensi yksittäisten kotien ja perheiden tärkeyttä. Hän muistutti myöhempien aikojen pyhiä siitä, että ”kirkko-organisaation tarkoituksena itse asiassa onkin perheen ja sen jäsenten auttaminen korotukseen”<sup>63</sup>. Hän opetti: ”Perhe on tärkein organisaatio ajassa ja iankaikkisuudessa. – – Herran tahtona on vahvistaa perheyksikköä ja säilyttää se.”<sup>64</sup> Pyrkimyksessään vahvistaa perheitä ja yksilöitä kirkko painotti aiempaa enemmän perheiltaa, ohjelmaa, johon oli kannustettu vuodesta 1909, kun presidentti Smithin isä oli kirkon presidenttinä. Presidentti Joseph Fielding Smithin johdolla maanantait varattiin virallisesti perheiltaa varten. Noina iltoina ei pidettäisi mitään kirkon kokouksia, ja paikalliset kirkon rakennukset olisivat kiinni.

Vaikka presidentti Smith oli hyvin iäkäs, hän suhtautui kutsuukseensa lapsenkaltaisella nöyryydellä ja nuorekkaalla tarmolla. Niiden kahden vuoden ja viiden kuukauden aikana, jolloin hän palveli kirkon profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana, hänen sanomansa innoittivat myöhempien aikojen pyhiä kautta maailman.

Hän julisti, että ”me olemme Jumalan, taivaallisen Isämme, henkilapsia”<sup>65</sup> ja että ”meidän täytyy uskoa Kristukseen ja ottaa Hänet esimerkiksi elämäämme”<sup>66</sup>. Hän todisti, että Joseph Smith ”näki Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen ja seisoi todella Heidän edessään”<sup>67</sup> ja ”on ilmoittanut maailmalle meidän päivinämme ja tämän sukupolven aikana tiedon Kristuksesta ja pelastuksesta”<sup>68</sup>.

Hän kannusti pyhiä ”[hylkäämään] monia maailman tavoista”<sup>69</sup>, mutta rakastamaan kaikkia ihmisiä maailmassa – ”näkemään ihmisissä olevan hyvyyden, vaikka yritämmekin auttaa heitä voittamaan yhden tai pari pahaa tapaa”<sup>70</sup>. Hän muistutti heitä siitä, että yksi tapa osoittaa tätä ”rakkauden ja veljeyden henkeä” on kertoa evankeliumista – kehottaa ”kaikkia ihmisiä kaikkialla ottamaan vaarin iankaikkisen elämän sanoista, jotka näinä päivinä on ilmoitettu”<sup>71</sup>.

Hän tarjosi apuaan kirkon nuorille kokoontuen nuorista myöhempien aikojen pyhistä koostuvien suurten kuulijakuntien kanssa ja kannusti heitä ”pysymään lujina uskossa kaikesta vastustuksesta huolimatta”<sup>72</sup>.

Hän puhui usein pappeudenhaltijoille muistuttaen heitä siitä, että heidät oli ”kutsuttu edustamaan Herraa ja pitämään hallussaan Hänen valtuuttaan”, ja kehottaen heitä ”muistamaan, keitä [he] ovat, ja toimimaan sen mukaisesti”<sup>73</sup>.

Hän kannusti kaikkia myöhempien aikojen pyhiä ottamaan vastaan temppelesiunauksia, olemaan uskollisia temppeleliitoille ja palaamaan temppeliin ottamaan vastaan pyhiä toimituksia esivanhempiansa puolesta. Ennen Ogdenin temppelein vihkimistä hän sanoi: ”Saanen muistuttaa teitä siitä, että kun me vihimme huoneen Herralle, oikeastaan vihimme itsemme Herran palvelukseen tekemällä liiton, että käytämme tuota rakennusta Hänen tarkoittamallaan tavalla.”<sup>74</sup>

”Pitäkää käskyt”, hän kehotti. ”Vaeltakaa valossa. Kestäkää loppuun asti. Olkaa uskolliset jokaiselle liitolle ja velvoitteelle, niin Herra on siunaava teitä enemmän kuin olette suurimmissa unelmis-  
sannekaan saattaneet toivoa.”<sup>75</sup>

Presidentti Harold B. Lee lainasi presidentti Brigham Youngia kuvaillessaan presidentti Smithin vaikutusta ja johtajuutta: ”Presidentti Young sanoi näin: ’Jos me elämme pyhän uskontomme mukaan ja annamme Hengen hallita, siitä ei tule tylsää eikä typerää, vaan kun ruumis lähestyy loppuaan, Henki ottaa lujemman otteen siitä kestävästä aineesta verhon toisella puolen ammentaen tuosta elämän iankaikkisesta lähteestä älyn säkenöiviä jalokiviä, jotka ympäröivät hauraan ja rappeutuvan maallisen majan kuolematto-  
man viisauden sädekehällä.’

Olemme nähneet tämän yhä uudelleen, kun olemme olleet keskustelemassa hyvin vakavista asioista – päätöksistä, jotka vain kirkon presidentin tulee tehdä. Juuri silloin me olemme nähneet tämän säkenöivän viisauden ilmenevän, kun hän [presidentti Smith] on kertonut epäilemättä omaa nykyistä ymmärrystään syvemmin asioista, jotka hän on kutsunut avukseen sielunsa syvyyksistä.”<sup>76</sup>

---

### **”Kutsui Herra – – muihin ja suurempiin tehtäviin”**

Elokuun 3. päivänä 1971 Jessie Evans Smith kuoli, ja näin presidentti Joseph Fielding Smith jäi leskeksi kolmannen kerran. Sen johdosta presidentti Smith muutti asumaan tyttärensä Amelia McConkien ja hänen aviomiehensä Brucen luo. Hänen muut lapsensa

kävivät säännöllisesti ja vuorotellen hänen luonaan ja veivät häntä ajeluille. Hän kävi edelleen toimistossaan joka arkipäivä, osallistui kokouksiin ja matkusti kirkon asioissa.

Kesäkuun 30. päivänä 1972 presidentti Smith lähti päivän päättyessä toimistostaan, joka oli kirkon hallintorakennuksen ensimmäisessä kerroksessa. Sihteerinsä D. Arthur Haycockin kanssa hän meni kirkon historioitsijan toimistoon, jossa hän oli työskennellyt ennen kuin hänestä tuli kirkon presidentti. Hän halusi tervehtiä kaikkia, jotka palvelivat siellä. Käteltyään heidät hän meni rakennuksen pohjakerrokseen kättelemään puhelunvälittäjiä ja muita, jotka työskentelivät sillä alueella, koska hän halusi osoittaa kiitollisuutensa. Se oli hänen viimeinen päivänsä toimistossa.

Sunnuntaina 2. heinäkuuta 1972, vain 17 päivää ennen 96. syntymäpäiväänsä, hän osallistui sakramenttikokoukseen kotiseurakunnassaan. Myöhemmin samana iltapäivänä hän kävi poikansa Reynoldsin kanssa esikoisensa Josephinen luona. Istuessaan sinä iltana lempituolissaan McConkien perheen kotona hän nukkui rauhaisasti pois. Kuten presidentti Smithin vävy myöhemmin sanoi, hänet ”kutsui Herra, jota hän rakasti niin paljon ja jota hän oli palvellut niin hyvin, muihin ja suurempiin tehtäviin iankaikkisessa viinitarhassaan”<sup>77</sup>.

Presidentti Harold B. Lee, joka oli nyt virkaiältään vanhin apostoli maan päällä, kävi McConkien kotona kuultuaan presidentti Smithin kuolemasta. Hän ”käveli hiljaa sohvan luo ja polvistuttuaan otti toisen profeetan käsistä omaansa. Hän pysyi siinä asennossa jonkin aikaa puhumatta rukoillen tai mietiskellen. Sitten hän nousi ilmaisemaan osanottomansa perheelle, ihailunsa heidän isäänsä kohtaan ja kehotuksensa heille, että he kunnioittaisivat presidentti Smithiä elämällä kelvollisesti.”<sup>78</sup>

---

### **Kunnianosoituksia omistautuneelle Jumalan miehelle**

Presidentti Smithin hautajaisissa presidentti N. Eldon Tanner puhui hänestä ”omistautuneena Jumalan miehenä, joka on palvellut hyvin ylevästi sekä Jumalaa että lähimmäisiään ja joka on johtanut esimerkillään perhettään ja kaikkia, joita hänet on kutsuttu johtamaan, miehenä, josta voi todella sanoa, ettei hänessä ollut vilppiä eikä ylpeyttä. Hänestä ei voisi koskaan sanoa”, presidentti Tanner

huomautti, ”että ’ihmisten kunnia oli [hänelle] rakkaampi kuin Jumalan antama’ [Joh. 12:43].”<sup>79</sup>

Presidentti Harold B. Lee sanoi: ”Veli Tanner ja minä olemme rakastaneet tätä miestä nämä viimeiset kaksi ja puoli vuotta. Se ei ole ollut teeskenneltyä. Hän herätti rakkautta, koska hän rakasti meitä, ja me olemme seisseet hänen rinnallaan niin kuin hän seisoi meidän rinnallamme ja luotti meihin.”<sup>80</sup>

Eräs sanomalehti, joka oli arvostellut presidentti Smithiä, jopa asettanut kyseenalaiseksi hänen kutsunsa kahdentoista koorumiin yli 60 vuotta aiemmin, julkaisi nyt seuraavan kunnianosoituksen: ”Joseph Fielding Smith, mies, joka oli tiukka omistautumisessaan uskonnolleen, otti silti lempeästi huomioon ihmisten välttämättömät tarpeet kaikkialla, antoi viisaita neuvoja työtovereilleen, piti hellästi huolta perheestään ja osoitti erinomaista johtajuutta vastuullisissa kirkon tehtävissään. Häntä tullaan kaipaamaan mutta muistamaan erityisen arvostaen.”<sup>81</sup>

Ehkäpä merkityksellisin kunnianosoitus oli yhden perheenjäsenen, presidentti Smithin vävyn Bruce R. McConkien, julistus. Hän kuvasi presidentti Smithiä ”Jumalan pojaksi, Herran Jeesuksen Kristuksen apostoliksi, Korkeimman profeetaksi ja ennen kaikkea isäksi Israelissa!” Vanhin McConkie profetoi: ”Tulevina vuosina hänen äänensä puhuu tomusta, kun vielä syntymättömät sukupolvet oppivat evankeliumin oppeja hänen kirjoituksistaan.”<sup>82</sup>

Kun tutkit tätä kirjaa, presidentti Joseph Fielding Smithin opetukset auttavat tuon julistuksen toteutumisessa. Hänen äänensä ”puhuu tomusta” sinulle, kun opit evankeliumin oppeja.

### **Viitteet**

1. Ks. ”Uskokaa Hänen profeettojansa”, *Valkeus*, heinäkuu 1992, s. 49.
2. ”News of the Church”, *Ensign*, toukokuu 1996, s. 110.
3. ”Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel”, *Ensign*, elokuu 1972, s. 29.
4. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 52.
5. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 65.
6. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 51.
7. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 57.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1930, s. 91.
9. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 62.
10. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 71–72.
11. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 92.
12. Ks. Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 73–74; Francis M.

- Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 52–53.
13. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 75.
  14. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 79.
  15. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 80.
  16. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 81.
  17. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 82.
  18. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 83.
  19. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 90.
  20. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 117; ks. myös s. 116.
  21. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 116.
  22. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 112–113.
  23. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 113.
  24. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 96.
  25. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 113–114.
  26. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 92.
  27. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 115.
  28. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 91.
  29. Julkaisussa *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 124.
  30. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 152–153.
  31. Ks. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 113.
  32. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 160.
  33. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 162.
  34. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 169.
  35. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 174–176.
  36. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1910, s. 39.
  37. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1919, s. 88–89.
  38. Lucile C. Tate, *Boyd K. Packner: A Watchman on the Tower*, 1995, s. 176.
  39. Julkaisussa *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 162.
  40. Artikkelissa Bryant S. Hinckley, ”Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, kesäkuu 1932, s. 459.
  41. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 14.
  42. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 234.
  43. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 15.
  44. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 237.
  45. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 188–189.
  46. *MAP-lauluja*, 72.
  47. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 242–243.
  48. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 249.
  49. Julkaisussa *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 275.
  50. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 251–258.
  51. Julkaisussa *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 278–279.
  52. Martha Toronto Anderson, *A Cherry Tree Behind the Iron Curtain*, 1977, s. 32.
  53. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 204.
  54. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 282–283.
  55. Ks. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 315.
  56. Julkaisussa *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 332.
  57. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 287–288.
  58. Artikkelissa ”A Man without Guile”, *Ensign*, elokuu 1972, s. 33.
  59. ”Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel”, *Ensign*, elokuu 1972, s. 28.
  60. ”President Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, heinäkuu 1956, s. 495.
  61. Julkaisussa *Ezra Taft Benson*, s. 411.
  62. Ks. ”Henki antaa todistuksen”, *Liahona*, tammikuu 1971, s. 11–12.
  63. ”Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma”, *Valkeus*, huhtikuu 1971, s. 99.

64. Ks. "Ohjeita pyhille ja maailmalle", *Valkeus*, joulukuu 1972, s. 495.
65. "Sealing Power and Salvation", *Brigham Young University Speeches of the Year*, 12. tammikuuta 1971, s. 2.
66. "The Plan of Salvation", *Ensign*, marraskuu, 1971, s. 5.
67. "To Know for Ourselves", *Improvement Era*, maaliskuu 1970, s. 3.
68. "Viimeisen armotalouden ensimmäinen profeetta", *Valkeus*, joulukuu 1979, s. 23.
69. "Velvollisuutemme pappouden haltijoina", *Valkeus*, joulukuu 1971, s. 355.
70. "My Dear Young Fellow Workers", *New Era*, tammikuu 1971, s. 4.
71. "– – minä tiedän Lunastajani elävän", *Valkeus*, toukokuu 1972, s. 180.
72. "President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme", *New Era*, syyskuu 1971, s. 40.
73. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 92.
74. "Ogden Temple Dedicatory Prayer", *Ensign*, maaliskuu 1972, s. 6.
75. Ks. "Ohjeita pyhille ja maailmalle", s. 495.
76. "The President—Prophet, Seer, and Revelator", *Ensign*, elokuu 1972, s. 35.
77. "Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel", s. 24.
78. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 495.
79. Artikkelissa "A Man without Guile", *Ensign*, elokuu 1972, s. 32.
80. "The President—Prophet, Seer, and Revelator", s. 39.
81. *Salt Lake Tribune*, 4. heinäkuuta 1972, s. 12.
82. "Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel", s. 24, 27.





*Joseph Smithin ensimmäisen näyn kautta  
palautettiin todellinen tieto Jumalasta.*



## Isämme taivaassa

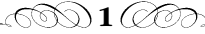
*”Halajan muistuttaa teitä siitä, minkäluonteinen ja -laatuinen olento Jumala on, niin että voitte palvella Häntä hengessä ja totuudessa ja päästä siten osallisiksi kaikista Hänen evankeliuminsa siunauksista.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

**P**residentti Joseph Fielding Smith hämmästeli oman aikansa teknisiä edistysaskelia. ”Mekaniikassa, kemiassa, fysiikassa, kirurgiassa ja muissa asioissa on tapahtunut suurta edistystä”, hän sanoi. ”On rakennettu suuria teleskooppeja, jotka ovat tuoneet näkyviin piilossa olleita galakseja. Mikroskoopin avulla on löydetty mikro-organismien laajoja maailmoja. – – On löydetty keinoja hallita sairauksia. – – On keksitty koneita, jotka ovat herkempiä kuin ihmiskosketus, etäämmäs näkeviä kuin ihmissilmä. On hallittu luonnonvoimia ja valmistettu koneita, jotka voivat siirtää vuoria, ja on tehty monia muita asioita, jotka ovat liian lukuisia mainittavaksi. Niin, tämä on suurenmoista aikaa.” Hän oli kuitenkin huolissaan eräästä toisesta kehityssuunnasta, jonka hän näki maailmassa. Hän sanoi surullisena: ”Kaikki nämä löydöt ja keksinnöt eivät ole lähentäneet ihmisiä Jumalaan! Eivätkä ne ole luoneet heidän sydämessään nöyryyttä eivätkä parannuksen henkeä vaan päinvastoin ovat heidän tuomiokseen. – – Usko ei ole lisääntynyt maailmassa eikä vanhurskaus eikä kuuliaisuus Jumalalle.”<sup>1</sup>

Vastapainona sille välinpitämättömyydelle Jumalaa kohtaan, joka maailmassa oli kasvussa, presidentti Smith osoitti läheisyyttä taivaalliseen Isäänsä. Yksi hänen tyttärenpojistaan muisteli: ”Äitini oli erinomainen kokki, ja isoisäni söi usein meillä. Melko usein isälläni oli tapana pyytää häntä siunaamaan ruoka. Hänen rukouksensa olivat aina hyvin henkilökohtaisia – aivan kuin hän olisi puhunut ystävälle.”<sup>2</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



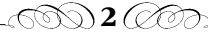
### Joseph Smithin ensimmäinen näky aloitti meidän päivinämme Jumalaa koskevan todellisen tiedon palauttamisen.

Olen hyvin kiitollinen ensimmäisestä näystä, jossa Isä ja Poika ilmestyivät nuorelle profetalle ja palauttivat jälleen ihmiselle todellisen tiedon Jumalasta.<sup>3</sup>

Tulee muistaa, että koko kristillinen maailma vuonna 1820 oli kadottanut tosi opin Jumalasta. Yksinkertainen totuus, jonka muinaiset apostolit ja pyhät ymmärsivät niin selkeästi, oli kadonnut luopumuksessa olevan maailman mysteereihin. Kaikilla muinaisilla profetoilla ja Jeesuksen Kristuksen apostoleilla oli selkeä ymmärrys siitä, että Isä ja Poika ovat erillisiä persoonia, kuten pyhät kirjoituksemme niin selkeästi opettavat. Luopumuksen myötä tämä tieto katosi. – Jumalasta oli tullut mysteeri, ja sekä Isän että Pojan katsottiin olevan yksi tiedon ulottumattomissa oleva henkiyhdistelmä, jolla ei ole ruumista, osia tai haluja. Isän ja Pojan tulo antoi maan päälle jumalallisen todistajan, joka pystyi tietämyksensä perusteella palauttamaan maailmalle tiedon siitä, millainen Jumala todella on.<sup>4</sup>

Joseph Smithin [ensimmäinen] näky teki selväksi, että Isä ja Poika ovat erillisiä persoonia, joilla on ruumis, yhtä käsin kosketeltava kuin ihmisen ruumis. Hänelle ilmoitettiin lisäksi, että Pyhä Henki on henki-persoonana, selvästi erotettava ja erillinen Isän ja Pojan persoonista [ks. OL 130:22]. Tämä erittäin tärkeä totuus allistyi maailman; kuitenkin, jos me tarkastelemme pyhien kirjoitusten selkeitä ilmauksia, on mitä hämmästyttävintä ja ihmeellisintä, että ihminen oli voinut eksyä niin kauas harhaan. Vapahtaja sanoi: ”Isä on minua suurempi” [Joh. 14:28], ja Hän pyysi opetuslapsiaan ylösnousemuksensa jälkeen koskettamaan itseään ja toteamaan, että se oli Hän, sillä, kuten Hän sanoi, ”ei hengellä ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minussa olevan” [ks. Luuk. 24:39]. Apostolit ymmärsivät selkeästi Isän, Pojan ja Pyhän Hengen erilliset olemukset, joihin he jatkuvasti viittaavat kirjeissään, ja Paavali opetti korinttilaisia, että koska kaikki on alistettu Isän valtaan, ”silloin hän itse, Poika, alistuu sen valtaan, joka on saattanut kaiken hänen valtaansa, ja niin Jumala hallitsee täydellisesti kaikkea” [1. Kor. 15:28].

Joseph Smith näki Isän ja Pojan. Sen tähden hän saattoi todistaa omakohtaisen tiedon perusteella, että ne pyhien kirjoitusten kohdat ovat totta, joista me luemme: ”Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät” [1. Moos. 1:27]. Tämä tuli ymmärtää kirjaimellisesti eikä missään mystisessä tai kuvaannollisessa merkityksessä.<sup>5</sup>



## **Meillä täytyy olla ymmärrys Jumalan ominaisuuksista, jotta voimme osoittaa uskoa Häneen ja palvella Häntä.**

Eräässä ilmoituksessamme sanotaan, että jos haluamme tulla kirkastetuiksi Kristuksessa kuten Hän on kirkastettu Isässä, meidän tulee ymmärtää ja tietää, kuinka palvella ja mitä palvelemme. (Ks. OL 93:19–20.)

Halajan muistuttaa teitä siitä, minkäluonteinen ja -laatuinen olento Jumala on, niin että voitte palvella Häntä hengessä ja totuudessa ja päästä siten osallisiksi kaikista Hänen evankeliuminsa siunauksista.

Tiedämme, että Jumala tunnetaan vain ilmoituksen välityksellä, että ellei Hän ilmoittaisi itseään, Hän pysyisi iäti tuntemattomana. Meidän tulee turvautua pyhiin kirjoituksiin – ei tiedemiehiin eikä filosofiin – jos haluamme tulla tietämään totuuden jumaluudesta. Johanneksen suuressa profetiassa siitä, miten keskitaivaalla lentävä enkeli palauttaisi evankeliumin, sanotaankin, että tämä tapahtuisi, jotta ihmiset voisivat tulla tuntemaan totisen Jumalan ja jotta heille opetettaisiin: ”Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia – hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.” (Ilm. 14:7.) Toisin sanoen siitä lähtien kun evankeliumi palautettaisiin [tänä taloudenhoitokautena], ihmisiä jälleen kerran kehoitettaisiin kumartamaan ja palvelemaan Luojaansa eikä suinkaan maailmassa vallitsevia vääriä käsityksiä jumaluudesta.

Kaikkina aikoina Herran profeettoja on kutsuttu taistelemaan väärää jumalanpalvelusta vastaan ja julistamaan totuutta Jumalasta. Muinaisessa Israelissakin oli sellaisia, jotka kumarsivat kuvia ja pakanajumalia, ja niinpä Jesaja kysyi: ”Mihin te vertaisitte Jumalaa, mikä voisi häntä kuvata? – –

Etkö jo ole oppinut, etkö ole kuullut, että Herra on ikuinen Jumala, koko maanpiirin luoja? Ei hän väsy, ei uuvu, tutkimaton on hänen viisautensa.” (Jes. 40:18, 28.)

Suurella osalla nykymaailmaa ei ole tätä tietoa Jumalasta, ja vieläpä [kirkossakin] on sellaisia, jotka eivät ole hankkineet täydellistä käsitystä siitä loistavasta olennosta, joka on iankaikkinen Isämme. Niille, joilta tämä tieto puuttuu, voisimme hyvinkin sanoa: ”Miksi rajoitat Jumalan kirkkautta? Tai miksi otaksut, että Hän on vähäisempi kuin Hän on? Etkö jo ole oppinut? Etkö ole kuullut, että iankaikkinen Jumala, Herra, maan äärien Luoja, on ääretön ja iankaikkinen, että Hänellä on kaikki voima, kaikki väkevyys ja kaikki valta, että Hän tietää kaiken ja että kaikki on Hänen kasvojensa edessä?”

Opin ja liittojen luvussa 20, missä profeetta Joseph Smithiä käskettiin perustamaan kirkko uudelleen [tällä taloudenhoitokaudella], on ilmoitettu yhteenveto muutamista pelastuksen perusopeista. Jumaluudesta ilmoituksessa sanotaan: ”Taivaassa on Jumala, joka on ääretön ja iankaikkinen, ikuisuudesta ikuisuuteen sama muuttumaton Jumala, taivaan ja maan ja kaiken niissä olevan Luoja” (OL 20:17). – –

Jumala on Isämme; Hän on olento, jonka kuvaksi ihminen on luotu. Hänellä on liha- ja luuruumis, joka on yhtä aineellinen kuin ihmisenkin (ks. OL 130:22), ja Hän on kaikkien ihmisten henkien kirjaimellinen ja persoonallinen Isä. Hän on kaikkivoipa ja kaikkietävä; hänellä on kaikki voima ja kaikki viisaus; ja Hänen hyveisiinsä kuuluu kaikki tieto, kaikki usko ja voima, kaikki oikeudenmukaisuus, kaikki tuomiovalta, kaikki laupeus, kaikki totuus ja kaikkien jumalallisten ominaisuuksien täyteys. – – Jos haluamme sen täydellisen uskon, jolla voimme voittaa omaksemme ikuisen elämän, meidän tulee uskoa, että Jumalalla on kaikkien näiden luonteenpiirteiden ja ominaisuuksien täyteys. Minä sanon myös, että Hän on ääretön ja iankaikkinen olento, ja muuttumattomana olentona Hänellä on nämä täydelliset voimat ja ominaisuudet iankaikkisesta iankaikkiseen.<sup>6</sup>

Me tiedämme, että taivaallinen Isämme on kirkastettu, korotettu olento, jolla on kaikki voima, kaikki väkevyys ja kaikki valta, ja että Hän tietää kaiken. Todistamme, että Hän on ainosyntyisen Poikansa välityksellä luonut tämän maan ja lukemattomat maailmat.<sup>7</sup>

---

### 3

---

## **Jumala on persoonallinen olento ja meidän henkemme Isä.**

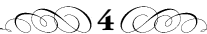
Me olemme Jumalan, taivaallisen Isämme, henkilapsia. – – Me olemme Hänen perheensä jäseniä. – – Me asuimme Hänen luonaan pitkiä aikakausia kuolevaisuutta edeltävässä elämässämme. – – Hän sääti edistymisen ja pelastuksen suunnitelman, jonka ansiosta me voisimme, jos olisimme uskollisia ja totisia kaikessa, kehittyä ja edistyä, kunnes meistä tulee Hänen kaltaisiaan.<sup>8</sup>

Meille opetetaan pyhissä kirjoituksissa, että Jumala on kirjaimellisesti, eikä kuvaannollisessa merkityksessä, meidän todellinen iankaikkinen Isämme. Lunastajamme sanat, jotka Hän lausui Marialle lähellä sitä hautakammiota, josta Hän oli noussut ylös ja saanut voiton kuolemasta, ovat mitä ylevimmät ja suurenmoisen merkitykselliset: ”Älä koske minuun. Minä en vielä ole noussut Isän luo. Mene sinä viemään sanaa veljilleni ja sano heille, että minä nousen oman Isäni ja teidän Isänne luo, oman Jumalani ja teidän Jumalanne luo.” [Joh. 20:17.] Näillä sanoilla lausuu totuuden Jumalan isyydestä painokkaasti Hänen ainosyntyinen Poikansa, joka julistaa, että Hän on meidän veljemme ja että meillä on sama iankaikkinen Isä.<sup>9</sup>

Olen kiitollinen siitä, että tieto Jumalasta ja Hänen laeistaan on palautettu meidän aikanamme ja että me, jotka olemme kirkon jäseniä, tiedämme, että Hän on persoonallinen olento eikä, kuten muutamat lahkolaiset ovat sanoneet, ”lakien [sekava] kasauma, joka leijuu usvan tavoin maailmankaikkeudessa”. Olen kiitollinen siitä, että tiedämme, että Hän on taivaallinen Isämme, henkiemme Isä, ja että Hän on säätänyt lait, joiden mukaisesti voimme edistyä ja kehittyä, kunnes tulemme Hänen kaltaisikseen. Ja olen kiitollinen, että tiedämme, että Hän on ääretön ja iankaikkinen olento, joka tietää kaiken ja jolla on kaikki valta ja jonka kehitykseen ei kuulu lisätiedon ja -vallan hankkiminen tai Hänen jumalallisten ominaisuuksiensa edelleen kehittämisen, vaan Hänen valtakuntiansa laajentaminen ja lisääminen.<sup>10</sup>



*Mooses, tässä kuvattuna katsomassa luvattua maata, koki näyn, jossa hän sai tietoa Jumalan työstä ja kirkkaudesta.*



**Taivaallinen Isä rakastaa meitä ja on kiinnostunut meistä jokaisesta.**

Mieleeni tulee eräs ilmaus Kallisarvoisesta helmestä, Mooseksen näystä, joka annettiin silloin kun Mooses temmattiin sangen korkealle vuorelle ja hän näki Jumalan kasvoista kasvoihin ja puhui Jumalan kanssa. Herra näytti Moosekselle kättensä teot, ja Mooses

katseli maailmaa ja kaikkia ihmislapsia viimeisimpiin sukupolviin saakka. [Ks. Moos. 1:1–8, 27–29.]

Ja Herra sanoi Moosekselle:

”Katso, on paljon maailmoja, jotka ovat kadonneet minun voimani sanasta. Ja monia on nyt olemassa, ja lukemattomat ne ovat ihmiselle; mutta kaikki on luettu minulle, sillä ne ovat minun ja minä tunnen ne.

Ja tapahtui, että Mooses puhui Herralle sanoen: Ole armollinen palvelijallesi, oi Jumala, ja kerro minulle tästä maasta ja sen asukkaista sekä taivaista, niin silloin palvelijasi on tyytyväinen.

Ja Herra Jumala puhui Moosekselle sanoen: Taivaat, niitä on monia, eikä niitä voida lukea ihmiselle, mutta minulle ne ovat luetut, sillä ne ovat minun.” [Moos. 1:35–37.]

– – Mieleen tulee ajatus, että maailmojen lukuisasta määrästä ja niiden monien suuresta koosta huolimatta ne ovat keino päämäärän saavuttamiseksi, eivät päämäärä itsessään. Isä luo maailmoja tarkoituksenaan kansoittaa ne – asettamalla niiden päälle poikiaan ja tyttäriään. Meille ilmoitetaan Opin ja liittojen luvussa 76, että Jumalan Pojan avulla ja kautta on luotu ”nykyiset ja menneet maailmat ja että niiden asukkaat ovat Jumalalle syntyneitä poikia ja tyttäriä” [OL 76:24].

Me opimme näistä pyhien kirjoitusten kohdista, jotka olen lue-  
nut, ja muista Herran ilmoituksista, että ihminen on tärkein kaikista Isämme luoduista. Samassa Moosekselle annetussa näyssä Isä sanoi: ”Ja niin kuin yksi maa katoaa ja sen taivaat, niin tulee toinen, eikä minun teoillani ole loppua, eikä sanoillani. Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen.” [Moos. 1:38–39.]

Sanon, että tästä ja muista pyhien kirjoitusten kohdista me opimme, että Isän suuri työ on toteuttaa lastensa pelastus antamalla jokaiselle se palkinto, jonka kukin ansaitsee tekojensa perusteella. Olen aivan varma siitä, että taivaallinen Isämme on paljon kiinnostuneempi sielusta – yhdestä lapsistaan – kuin maanpäällisen isän on mahdollista olla jostakusta lapsestaan. Hänen rakkautensa meitä kohtaan on suurempaa kuin mitä maanpäällisen vanhemman rakkaus jälkeläistään kohtaan voi olla.<sup>11</sup>



## **Taivaallinen Isä itkee niiden lastensa vuoksi, jotka eivät ole kuuliaisia.**

Meille ilmoitetaan, että kun Herra puhui Henokille ja näytti hänelle maailman kansakunnat ja selitti hänelle sen rangaistuksen luonteen, joka heitä kohtaisi, jos he rikkoisivat Hänen käskynsä, niin Herra itki ja osoitti murheensa kyynelehtimällä heidän tottelemattomuutensa vuoksi. Tämän johdosta Henok ihmetteli ja piti outona sitä, että Herra voi itkeä.

Tässä on tuo kohta:

”Ja tapahtui, että taivaan Jumala katseli loppuja kansasta, ja hän itki; ja Henok todisti siitä ja sanoi: Kuinka taivaat itkevät ja vuodatavat kyyneleitään kuin sade vuorilla?

Ja Henok sanoi Herralle: Kuinka sinä voit itkeä, vaikka olet pyhä ja kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen?

Ja jos olisi mahdollista, että ihminen voisi lukea maan, niin, miljoonien tämän kaltaisten maailmojen hiukkaset, se ei olisi alkunakaan luomistekojesi määrälle; ja sinun verhosi ovat yhä levitettyinä; ja kuitenkin sinä olet siellä, ja sinun huomasi on siellä; ja sinä olet myös oikeudenmukainen; sinä olet armollinen ja hyvä ikuisesti.” [Moos. 7:28–30.]

Ja Herra vastasi: ”– Katso näitä veljiäsi; he ovat minun omien kätteni tekoa, ja minä annoin heille heidän ymmärryksensä sinä päivänä, jolloin minä heidät loin; ja Eedenin puutarhassa minä soin ihmiselle hänen tahtonsa vapauden;

ja veljillesi minä olen sanonut ja myös antanut käskyn, että heidän tulee rakastaa toisiansa ja että heidän tulee valita minut, Isänsä; mutta katso, he ovat rakkaudettomia, ja he vihaavat omaa vertansa.” [Moos. 7:32–33.]

Nämä ovat niitä syitä, miksi Herra itki ja miksi taivaat itkivät.

Kerran eräs veli kysyi minulta, voisiko ihminen olla täysin onnellinen selestisessä valtakunnassa, jos yhden hänen lapsistaan ei sallitaisi päästä sinne. Sain hänelle, että oletan, että kuka tahansa, joka on niin huono-onninen, että yhdeltä hänen lapsistaan estetään pääsy selestiseen valtakuntaan, tuntisi tietenkin murhetta tuon tilan vuoksi,

ja se on juuri se asema, jossa taivaallinen Isämme on. Kaikki Hänen lapsensa eivät ole kelvollisia selestiseen kirkkauteen, ja monet joutuvat kärsimään Hänen vihaansa rikkomustensa tähden, ja tämä saa Isän ja kaikki taivaat tuntemaan murhetta ja itkemään. Herra toimii luonnonlain mukaan. Ihminen täytyy lunastaa lain mukaisesti, ja hänen palkkansa täytyy perustua oikeudenmukaisuuden lakiin. Tämän vuoksi Herra ei anna ihmisille sellaista, mitä he eivät ansaitse, vaan palkitsee kaikki ihmiset heidän tekojensa mukaan.

– – Olen varma, että taivaallinen Isämme pelastaisi, jos se olisi mahdollista, kaikki ihmiset ja antaisi heille selestisen kirkkauden, jopa korotuksen täyteen. Mutta Hän on antanut ihmiselle tahdonvapauden, ja ihmisen on välttämätöntä noudattaa totuutta sen mukaan, mitä on ilmoitettu, jotta hän saisi vanhurskaiden korotuksen.<sup>12</sup>



### **Taivaallinen Isä on varannut lunastuskeinon, jotta meidät voidaan tuoda takaisin Hänen eteensä.**

Kun Aadam oli Eedenin puutarhassa, hän oli Jumalan, Isämme, edessä. – – Kun hänet karkotettiin Eedenin puutarhasta, tilanne muuttui. Aadam karkotettiin Isän edestä rikkomuksensa vuoksi. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että hänestä tuli hengellisesti kuollut – toisin sanoen hänet suljettiin pois Jumalan edestä.<sup>13</sup>

Minä tiedän, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja että Hän sai Isältään vallan lunastaa ihmiset hengellisestä ja ajallisesta kuolemasta, jotka Aadamin lankeemus toi maailmaan.<sup>14</sup>

Lunastus saattoi tapahtua vain yhdellä tavalla. Hyvitys voitiin tehdä ja ruumis palauttaa jälleen hengelle vain yhdellä tavalla, nimittäin äärettömän sovituksen avulla, ja sovituksen voi tehdä vain ääretön olento, joku sellainen, joka ei ollut kuoleman alainen ja jolla silti oli valta kuolla ja jolla oli myös valta kuoleman yli. Ja niin taivaallinen Isämme lähetti meille maailmaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen, jolla oli elämä itsessään. Ja koska Hänellä [Jeesuksella Kristuksella] oli äiti, jolla oli verta suonissaan, Hänellä oli valta kuolla. Hän pystyi luovuttamaan ruumiinsa kuolemalle ja sitten ottamaan sen jälleen. Saanen lukea Hänen omat sanansa: ”Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni – saadakseni sen jälleen takaisin.

Kukaan ei sitä minulta riistä, itse minä sen annan pois. Minulla on valta antaa se ja valta ottaa se takaisin. Niin on Isäni käskenyt minun tehdä.” (Joh. 10:17–18.)<sup>15</sup>

Taivaallisen Isämme tarkoituksena ei ollut koskaan jättää ihmisiä hapuilemaan ja tunnustelemaan tietään pimeydessä siksi, ettei heillä olisi minkäänlaista valoa ohjaamassa heitä, ja sitten odottaa, että he sellaisissa olosuhteissa löytäisivät tiensä takaisin Hänen valtakuntaansa ja Hänen pyhyiteensä. Se ei ole Herran tapa. Aina aikojen alusta asti taivaallinen Isämme on osoittanut hyvyttään lapsilleen ja on ollut valmis antamaan heille ohjausta. Varhaisimmista ajoista asti taivaat ovat olleet avoinna. Herra on lähettänyt luotaan sanansaattajia jumalallisesti valituille palvelijoilleen, miehille, joilla on pappeuden valtuus, jotka ovat saaneet tehtävän opettaa evankeliumin periaatteita, varoittaa ihmisiä ja opettaa heille vanhurskautta, ja nämä miehet ovat saaneet tämän tiedon, tämän innoituksen ja opastuksen näiltä Jumalan edestä tulleilta sanansaattajilta. Tämä on totta omalla taloudenhoitokaudellamme. Ihmisillä ei ole mitään tarvetta sulkea silmiään ja tuntea, ettei ole mitään valoa ja että he voivat luottaa ainoastaan omaan järkeensä, sillä Herra on aina ollut valmis johdattamaan ja opastamaan ja näyttämään tien. Hän on lähettänyt, kuten sanon, sanansaattajia luotaan. Hän on lähettänyt ilmoitusta. Hän on antanut käskyn, että Hänen sanansa on kirjoitettava, että se on julkaistava, jotta kaikki ihmiset voisivat tietää sen.<sup>16</sup>

Sanon teille ja koko kirkolle ja itse asiassa koko maailmalle, että armollinen ja rakastava Isä on näinä viimeisinä päivinä puhunut jälleen taivaasta palvelijoilleen profeetoille.

Hänen äänensä on kutsunut kaikkia ihmisiä tulemaan Hänen rakkaan Poikansa luo, oppimaan Hänestä, pääsemään osallisiksi Hänen hyvydestään, ottamaan Hänen ikeensä harteilleen ja tekemään työtä pelastuakseen olemalla kuuliaisia Hänen evankeliuminsa laeille. Hänen äänensä on ollut kirkkauden ja kunnian ääni, rauhan ääni tässä elämässä ja iankaikkisen elämän ääni tulevassa maailmassa.<sup>17</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Mikä voisi johtaa siihen, että ihminen kykenee rukoilemaan Jumalaa aivan kuin puhuisi ystävälle? (Ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”.) Harkitse keinoja, joilla voit vahvistaa suhdettasi taivaalliseen Isääsi.
- Presidentti Smith ilmaisi kiitollisuutensa Joseph Smithin ensimmäisestä näystä, joka palautti ”todellisen tiedon Jumalasta” (osa 1). Mitä totuuksia tiedät taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta ensimmäisen näyn ansiosta?
- Mitkä ovat sinulle merkityksellisimpiä niistä Jumalan ominaisuuksista, jotka presidentti Smith mainitsee osassa 2? Miksi? Kuinka se, että osoitat uskoa taivaalliseen Isään, auttaa sinua tuntemaan Hänen ominaisuuksiaan?
- Presidentti Smith todisti: ”Me olemme Jumalan, taivaallisen Isämme, henkilöisiä. – – Me olemme Hänen perheensä jäseniä.” (Osa 3.) Kuinka tämä totuus on vaikuttanut sinuun?
- Mitkä ilmaukset osissa 4 ja 5 auttavat sinua tuntemaan, että taivaallinen Isäsi rakastaa sinua? Miksi on tärkeää ymmärtää, että Jumala rakastaa meitä ja on kiinnostunut meistä yksilöinä? Kuinka me voimme auttaa perheenjäseniä ja ystäviä tuntemaan Hänen rakkautensa?
- Mieti, mitä taivaallinen Isä on tehnyt auttaakseen sinua palaamaan Hänen eteensä (ks. osa 6). Mitä tunteita sinussa herää, kun ajattelet sitä, että taivaallinen Isä lähetti rakkaan Poikansa? Millä tavoin taivaallinen Isä on lähettänyt valoa ohjaamaan sinua?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Joh. 3:16; 17:3; 1. Nefi 11:17; Alma 30:44

### Opetusvihje

”Melkoinen osa opetuksesta kirkossa on jokseenkin jäykkää, se on luentoja. Luokassa luennot eivät juurikaan herätä vastakaikua. Teemme näin sakramenttikokouksessa ja konferensseissa, mutta opettaminen voi olla kaksisuuntaista, niin että voi esittää kysymyksiä. Luokassa voi helposti herätellä kysymyksiä.” (Boyd K. Packer, ”Opettamisen ja oppimisen periaatteet”, *Liahona*, kesäkuu 2007, s. 55.)

### Viitteet

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1943, s. 15–16.
2. Hoyt W. Brewster jr.:n julkaisematon käsikirjoitus.
3. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1930, s. 90.
4. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 3, s. 117.
5. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 14–15.
6. Ks. ”Tärkein tieto”, *Valkeus*, syyskuu 1971, s. 259–260.
7. ”Pois pimeydestä”, *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 291.
8. ”Sealing Power and Salvation”, *Brigham Young University Speeches of the Year*, 12. tammikuuta 1971, s. 2.
9. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 13.
10. Ks. ”Tärkein tieto”, s. 260, 270.
11. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1923, s. 135–136. Huomaa, että lukuun Moos. 1 tallennettu Mooseksen näky on esimerkki siitä, kuinka Vapahtaja puhuu Isän sanoja jumalallisella valtuudella (ks. ”The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Twelve”, *Improvement Era*, elokuu 1916, s. 939; julkaistu uudelleen *Ensign*-lehdessä, huhtikuu 2002, s. 17). Pyhien kirjoitusten teksti ja Joseph Fielding Smithin siihen liittyvät kommentit tässä luvussa osoittavat, että Mooseksen kirjan ensimmäisessä luvussa olevat sanat edustavat Isän Jumalan mieltä ja tahtoa.
12. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1923, s. 136–137, 139. Ks. myös viite 11 tässä luvussa, joka soveltuu myös luvussa Moos. 7 tallennettuun Henokin näkyyn.
13. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1953, s. 58.
14. ”A Witness and a Blessing”, *Ensign*, kesäkuu 1971, s. 109.
15. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1967, s. 122.
16. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1931, s. 15.
17. ”A Witness and a Blessing”, s. 109.



# Vapahtajamme Jeesus Kristus

*”Olkoon mielessänne etusijalla, nyt ja aina, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika, joka tuli maailmaan antaakseen henkensä, jotta me saisimme elää. Se on totuus, ja se on perustavanlaatuinen. Siihen meidän uskomme perustuu.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

**K**un presidentti Joseph Fielding Smith oli apostoli, hän oli uskollinen kutsumukselleen olla yksi Kristuksen nimen erityisistä todistajista koko maailmaan (ks. OL 107:23). Hän sanoi: ”Minä pyrin rakastamaan Häntä, Lunastajamme, enemmän kuin mitään muuta. Se on minun velvollisuuteni. Matkustan ristiin rastiin tätä maata yhtenä Hänen erityisistä todistajistaan. En voisi olla Jeesuksen Kristuksen erityinen todistaja, ellei minulla olisi ehdotonta ja varmaa tietoa, että Hän on Jumalan Poika ja maailman Lunastaja.”<sup>1</sup>

Presidentti Smith oli aivan yhtä omistautunut velvollisuudelleen todistaa Vapahtajasta isän tehtävässään. Heinäkuun 18. päivänä 1848 hän lähetti kirjeen pojilleen Douglasille ja Miltonille, jotka palvelivat kokoaikaisina lähetyssaarnaajina. Hän kirjoitti:

”Istun toisinaan pohtimassa, ja lukiessani pyhiä kirjoituksia ajattelen Herramme tehtävää, mitä Hän teki *minun* hyväkseni, ja kun nuo tunteet valtaavat minut, sanon itselleni, etten voi olla uskonon Hänelle. Hän rakasti minua täydellisellä rakkaudella, kuten Hän on rakastanut kaikkia ihmisiä, etenkin niitä, jotka palvelevat Häntä, ja minun *täytyy* rakastaa Häntä kaikella sillä rakkaudella, johon kykenen, vaikka se olisikin epätäydellistä, mitä sen ei pitäisi olla. Se on suurenmoista. Minä en elänyt Vapahtajamme aikana. Hän ei ole tullut luokseni henkilökohtaisesti. Minä en ole nähnyt Häntä. Hänen Isänsä ja Hän eivät ole tunteneet tarpeelliseksi suoda minulle



*"Kaikki on lähtöisin Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta,  
maailman Lunastajasta, ja keskittyy Häneen."*

niin suurta siunausta. Mutta se ei olekaan tarpeellista. Olen tuntenut Hänen läsnäolonsa. Tiedän, että Pyhä Henki on valaissut mieleni ja *ilmoittanut Hänet minulle*, niin että minä todella rakastan Lunastajaani toivoakseni – ja tunnen, että niin on – enemmän kuin mitään muuta tässä elämässä. Minä en haluaisi sen olevan toisin. Minä haluan olla uskollinen Hänelle. Tiedän, että Hän kuoli minun, teidän ja koko ihmiskunnan puolesta, että me voisimme elää jälleen ylösnousemuksen avulla. Tiedän, että Hän kuoli, jotta minä voisin saada anteeksi typeryyteni, syntini, ja tulla puhdistetuksi niistä. Kuinka suurenmoista tämä rakkaus onkaan. Kuinka minä tämän tietäen voisin tehdä mitään muuta kuin rakastaa Häntä, Lunastajaani? Haluan poikieni lähetyksentillä tuntevan samalla tavoin. Haluan lasteni ja lastenlasteni tuntevan tällä tavoin, enkä halua heidän koskaan eksyvän totuuden ja vanhurskauden polulta.”<sup>2</sup>

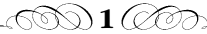
Yksi presidentti Smithin pojista kertoi:

”Kun olimme lapsia, kuulumme hänen hyvin usein sanovan: ’Kunpa ihmiset maailmassa ymmärtäisivät ne koettelemukset, vaivat ja synnit, jotka Herra otti päälleen meidän vuoksemme.’ Aina kun hän puhui siihen suuntaan, hänen silmiinsä kihosi kyyneliä.

Kun [kerran] istuin yksin isäni kanssa hänen työhuoneessaan, huomasin, että hän oli ollut syvissä mietteissä. Epäröin rikkoa hiljaisuuden, mutta viimein hän puhui. ’Voi poikani, kunpa olisit voinut olla kanssani viime torstaina, kun kokoonnuin yhdessä veljeni kanssa temppelissä. Voi kunpa olisit voinut kuulla heidän todistavan rakkaudestaan Herraansa ja Vapahtajaansa Jeesusta Kristusta kohtaan!’ Ja sitten hän painoi päänsä ja kyyneleet virtasivat hänen poskiltaan ja putosivat hänen paidalleen. Sitten, monen sekunnin kuluttua, hän edes päättään kohottamatta mutta liikuttaen sitä edestakaisin sanoi: ’Voi miten rakastankaan Herraani ja Vapahtajaani Jeesusta Kristusta!’”<sup>3</sup>



## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### Jeesus Kristus on Jumalan ainosyntyinen Poika ja maailman Vapahtaja.

Saanan sanoa niin selvästi ja painokkaasti kuin kykenen, että me uskomme Kristukseen. Me hyväksymme Hänet varauksetta Jumalan Pojaksi ja maailman Vapahtajaksi.<sup>4</sup>

Me tiedämme, että pelastus on Kristuksessa, että Hän on iankaik-kisen Isän Esikoispoika, että Hänet valittiin ja asetettiin ennalta tai-vaan neuvonpidoissa toimittamaan ääretön ja iankaikkinen sovitus, että Hän syntyi maailmaan Jumalan Poikana ja että Hän on tuonut elämän ja kuolemattomuuden valoon evankeliumin välityksellä.

Me uskomme täydellisellä varmuudella, että Kristus tuli lunasta-maan ihmiset ajallisesta ja hengellisestä kuolemasta, jotka Aadamin lankeemus oli tuonut maailmaan, ja että Hän otti päälleen kaikkien ihmisten synnit parannuksenteon ehdolla. – –

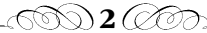
Me uskomme, että pelastumme armosta parhaammekin teh-tyämme [ks. 2. Nefi 25:23] ja että Kristuksen sovituksen nojaten kaikkien ihmisten on kilvoiteltava pelastukseensa pelolla ja vavis-tuksella Herran edessä [ks. Fil. 2:12; Morm. 9:27].<sup>5</sup>

Vapahtajamme ja meidän muiden välillä on se ero, että meillä on ollut isä, joka oli kuolevainen ja niin ollen kuoleman alainen. Vapahtajallamme ei ollut kuolevaista isää, ja niin ollen kuolema oli Hänelle alamainen. Hänellä oli valta antaa henkensä ja ottaa se jäl-leen [ks. Joh. 10:17–18], mutta meillä ei ole valtaa antaa henkeämme ja ottaa sitä jälleen. Me saamme iankaikkisen elämän Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin kautta, kuolleista ylösnousemuksen kautta ja kuuliaisuudesta evankeliumin periaatteille.<sup>6</sup>

Hän on todellakin Jumalan ainosyntyinen Poika, ja armonsa ja Isänsä armon kautta Hän on lunastanut meidät kaikki synnistä parannuksentekomme ehdolla. Me tiedämme, että Hän on noussut kuolleista, että Hän on noussut korkeuteen ottaen vankeja [ks. Ps. 68:19] ja on tullut pelastuksen tuojaksi kaikille, jotka uskovat, jotka tekevät parannuksen synneistään ja hyväksyvät Hänet maailman Lunastajana [ks. Hepr. 5:9]. Myöhempien aikojen pyhiä ei ole jätetty epävarmuuteen näistä asioista.<sup>7</sup>

Vaikka ihmiset voivat laatia suunnitelmia, hyväksyä teorioita, aloittaa outoja tapoja ja koota ja opettaa monia omituisia oppeja, yksi opetus on perustavaa laatua, emmekä me voi poiketa siitä: *kaikki on lähtöisin Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, maailman Lunastajasta, ja keskittyy Häneen*. Me hyväksymme Hänet Isän Ainosyntyiseksi lihassa, ainoaksi lihassa asuneista, jonka Isä on kuolematon. Esikoisoikeutensa ja maan päälle tuloonsa liittyvien olosuhteiden johdosta Hänestä tuli ihmisten Lunastaja, ja koska Hän vuodatti verensä, meillä on etuoikeus palata Isän eteen sillä ehdolla, että teemme parannuksen ja hyväksymme suuren lunastussuunnitelman, jonka aikaansaaja Hän on.<sup>8</sup>

Me todistamme, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on pelastussuunnitelma, että Herramme sovitusuhrin ansiosta kaikki ihmiset herätetään kuolemattomuuteen, jotta Hän tuomitsisi heidät lihassa tehtyjen tekojen mukaan, ja että ne, jotka uskovat evankeliumin lain täyteen ja noudattavat sitä, herätetään myöskin iankaikkiseen elämään Isämme valtakunnassa.<sup>9</sup>



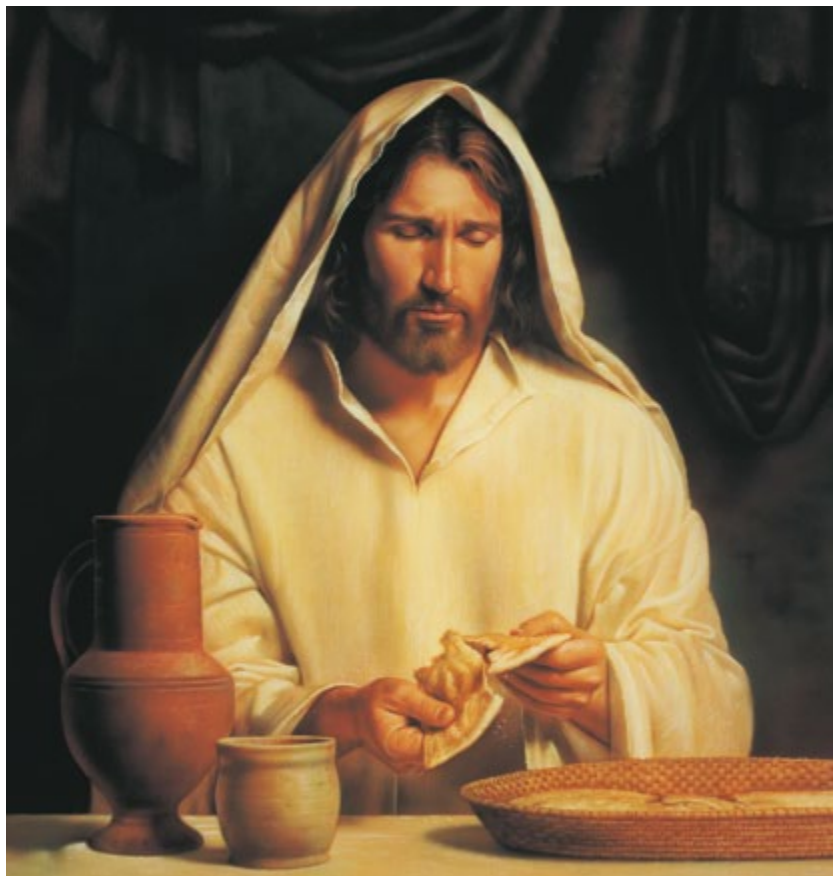
## **Meistä tulee Jeesuksen Kristuksen poikia ja tyttäriä Hänen sovituksensa ja Hänelle osoittamiemme kuuliaisuuden liittojen kautta.**

Taivaallinen Isämme on Jeesuksen Kristuksen Isä, sekä hengessä että lihassa. Vapahtajamme on Esikoinen hengessä, Ainosyntyinen lihassa.<sup>10</sup>

Hän [Jeesus Kristus] on meidän vanhin veljemme, ja Hänelle Isä antoi valtuuden ja voiman täyteen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen muodostaman suuren presidenttikunnan jäsenenä.<sup>11</sup>

Pyhät kirjoituksemme opettavat, että Jeesus Kristus on sekä Isä että Poika. Yksinkertainen totuus on se, että Hän on syntyjään Jumalan Poika, sekä hengessä että lihassa. Hän on Isä sen työn tähden, jonka Hän on suorittanut.<sup>12</sup>

Vapahtajasta tulee meidän Isämme – siinä merkityksessä, jossa sanaa käytetään pyhissä kirjoituksissa – koska Hän tarjoaa meille elämän, iankaikkisen elämän, sen sovitusuhrin kautta, jonka Hän antoi puolestamme. Kuningas Benjaminin ihanista opetuksista löydämme tämän kohdan: ”Ja nyt, sen liiton tähden, jonka olette

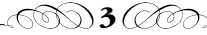


*”Meistä tulee Jeesuksen Kristuksen lapsia, poikia ja tyttöriä,  
Hänelle osoittamiemme kuuliaisuuden liittojen kautta.”*

tehneet, teitä kutsutaan *Kristuksen lapsiksi, hänen pojikseen ja hänen tyttörikseen*; sillä katso, tänä päivänä *hän on hengellisesti synnyttänyt teidät*; sillä te sanotte, että teidän sydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä; sen tähden *te olette syntyneet hänestä ja olette tulleet hänen pojiksensa ja hänen tyttöriksensä*” [Moosia 5:7, kursivointi lisätty; ks. myös jakeet 8–11].

Niinpä meistä tulee Jeesuksen Kristuksen lapsia, poikia ja tyttöriä, Hänelle osoittamiemme kuuliaisuuden liittojen kautta. Hänen jumalallisen valtuutensa ja ristillä antamansa uhrin tähden meistä tulee hengellisesti syntyneitä poikia ja tyttöriä, ja Hän on meidän Isämme.<sup>13</sup>

Kuten nefiläiset kuningas Benjaminin aikoina, me myöhempien aikojen pyhät olemme myös ottaneet päällemme Kristuksen nimen [ks. Moosia 5:1–9; 6:1–2]. Joka viikko sakramenttipalveluksessa me otamme päällemme Hänen nimensä muistaaksemme aina Hänet, kuten meidän käsketään tehdä, ja niin nefiläisetkin liiton solmimalla lupasivat tehdä.<sup>14</sup>



**Vapahtaja on ilmoittanut itsensä tällä  
taloudenhoitokaudella, ja jokaisella meistä  
voi olla pysyvä todistus Hänestä.**

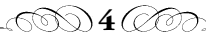
Me hyväksymme Jeesuksen maailman Lunastajaksi. Me tiedämme, – – että Hän näyttäytyi tällä taloudenhoitokaudella. Me emme ole riippuvaisia niiden muinaisten kelvollisten ihmisten todistuksista, jotka elivät Hänen aikanaan ja keskustelivat Hänen kanssaan Hänen palvelutyönsä aikana ja joille Hän ilmestyi ylösnousemuksensa jälkeen. Meillä on todistajia, jotka ovat eläneet omana aikanamme, jotka ovat nähneet Hänet, jotka tiesivät, että Hän elää, ja ovat todistaneet tästä tosiasiasta meille ja maailmalle. Me tiedämme, että heidän todistuksensa ovat tosia. Joseph Smithiä ei jätetty yksin todistamaan tällä taloudenhoitokaudella Jeesuksen Kristuksen tehtävästä, sillä Herra toi esiin muita todistajia, jotka profeetta Joseph Smithin ohella näkivät Lunastajan, saivat Häneltä ohjeita ja näkivät Hänet taivaissa istumassa Isän oikealla puolella pyhien enkelien ympäröimänä. He ovat antaneet meille todistuksensa, jotka ovat todistuksena maailmaa vastaan tuomitsemassa kaikki ne, jotka eivät ota niistä vaarin.

Mutta me kirkon jäsenet emme ole myöskään riippuvaisia Joseph Smithin, Oliver Cowderyn, Sidney Rigdonin tai kenenkään nyt jo kuolleen ihmisen todistuksesta – niiden, jotka tällä taloudenhoitokaudella saivat Herralta suurenmoisia ilmoituksia ja näkyjä, joiden perusteella he tiesivät, että Jeesus elää ja on maailman Lunastaja. Meillä on henkilökohtainen todistus, jonka Herran Henki antaa kaikille, jotka ovat eläneet evankeliumin mukaan. Jos me olemme olleet sopusoinnussa totuuden kanssa sen jälkeen kun meidät on kastettu syntiemme anteeksisaamiseksi ja konfirmoitu käten päällepanemisella Pyhän Hengen lahjan saamiseksi, Herra on ilmoittanut meille itse kullekin, että nämä asiat ovat totta. Me emme ole tämän

tiedon suhteen riippuvaisia kenestäkään toisesta, sillä me tiedämme Hengen avulla, että Jeesus on Kristus, maailman Lunastaja.<sup>15</sup>

Jos on jokin yksi asia, joka tuo iloa, rauhaa ja tyydytystä ihmissydämeen enemmän kuin mikään muu, minkä tiedän, se on pysyvä todistus, joka minulla on ja joka teillä on siitä, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika. Se on totuus, jota ei voi muuttaa. Ihmiset voivat hyökätä sitä vastaan. He voivat pilkata sitä. He voivat julistaa, ettei Hän ole maailman Lunastaja, ettei Hänen tehtävänsä ollut tosi tai että sen tarkoitus, kun Hän vuodatti verensä, ei ollut suoda kaikille ihmisille syntien anteeksiantoa sillä ehdolla, että he tekevät parannuksen. He voivat kieltäytyä uskomasta ylösnousemukseen kuolleista tai jopa siihen, että Kristus itse nousi kuolleista sen jälkeen kun Hänen vihollisensa olivat surmanneet Hänet, kuten pyhät kirjoitukset julistavat. Siitä huolimatta totuus pysyy. Hän todella kuoli maailman syntien tähden. Hän todella sai aikaan lunastuksen kuolleista. Hän todella soi ihmisille mahdollisuuden parannukseen ja syntien anteeksiantoon, kun he uskovat evankeliumin periaatteisiin ja Hänen tehtävänsä ja hyväksyvät ne. Nämä totuudet ovat perustavanlaatuisia. Ne tulevat kestämaan. Niitä ei voi tuhota, sanoivat tai ajattelivat ihmiset sitten mitä tahansa.<sup>16</sup>

Olkoon mielessänne etusijalla, nyt ja aina, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika, joka tuli maailmaan antaakseen henkensä, jotta me saisimme elää. Se on totuus, ja se on perustavanlaatuinen. Siihen meidän uskomme perustuu.<sup>17</sup>



### **Meidän kaikkien tulee ottaa elämämme malliksi Jeesuksen Kristuksen elämä.**

Suurin ihmisille koskaan annettu esimerkki oli itse Jumalan Pojan esimerkki. Hänen elämänsä oli täydellistä. Hän teki kaiken hyvin ja pystyi sanomaan kaikille ihmisille: ”Seuraa sinä minua” [2. Nefi 31:10], ja meidän kaikkien tulee ottaa malliksemme Hänen elämänsä.

Annan teille erään esimerkin Hänen elämästään. Hän opetti ihmisiä rukoilemaan, ja sitten Hän sanoi: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettei Perkele kiusaisi teitä ja eksyttäisi teitä vankeuteen. Ja kuten minä olen teidän

keskuudessanne rukoillut, niin rukoilkaa minun kirkossani, minun kansani keskuudessa, joka tekee parannuksen ja joka ottaa kasteen minun nimeeni. Katso, minä olen valo; minä olen antanut teille esimerkin. – – Ja nyt, pitäkää valonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen valo, joka teidän on pidettävä korkealla – se, mitä te olette nähneet minun tekevän.” [3. Nefi 18:15–16, 24.]

Hänen ehkäpä täydellisin neuvonsa tässä suhteessa annettiin nefiläisille opetuslapsille. ”Millaisia miehiä teidän siis tulee olla?” Hän kysyi ja antoi sitten tämän vastauksen: ”Totisesti minä sanon teille: Sellaisia kuin minä olen.” [3. Nefi 27:27.]<sup>18</sup>

Meidän täytyy uskoa Kristukseen ja ottaa Hänen elämänsä malliksemme. Meidät täytyy kastaa kuten Hänet kastettiin. Meidän täytyy palvella Isää kuten Hän palveli. Meidän täytyy tehdä Isän tahto kuten Hän teki. Meidän täytyy pyrkiä tekemään hyvää ja työskentelemään vanhurskaudessa kuten Hän. Hän on Esikuvamme, pelastuksen suuri Perikuva.<sup>19</sup>

Kun teillä on jokin ongelma ja teidän on tehtävä valinta, tehkää se kysymällä itseltänne: ”Mitä Jeesus tekisi?” Tehkää sitten niin kuin Hän tekisi.

Voitte tuntea Hänen läsnäolonsa ilon ja saada Hänen innoitustaan oppaaksenne jokaisena elämänne päivänä, jos tavoittelette sitä ja elätte kelvollisina siihen. Jeesuksen rakkaus ja Hänen Pyhän Henkensä lohduttava voima voivat olla teille aivan yhtä todellisia kuin ne olivat lapsille, jotka Hän kutsui lähelleen eläessään maan päällä.<sup>20</sup>

Saanan sanoa, että niistä, jotka noudattavat Hänen esimerkkiään, tulee Hänen kaltaisiaan, ja he tulevat Hänen kanssaan kirkastetuiksi Hänen Isänsä valtakunnassa. He saavat kunniaa, voimaa ja valtaa. Tietyille nefiläisille opetuslapsille, jotka olivat seuranneet Häntä täydestä sydämestään, Hän sanoi: ”Te tulette olemaan niin kuin minä olen, ja minä olen niin kuin Isä, ja Isä ja minä olemme yhtä” [3. Nefi 28:10]. – –

Rukoilen, että me kaikki vaeltaisimme Hänen jalanjäljissään ja pitäisimme Hänen käskynsä, jotta meistä voisi tulla Hänen kaltaisiaan. Tämä on minun haluni. Toivon, että se on teidänkin.<sup>21</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kuinka arvelet presidentti Smithin todistuksen Vapahtajasta ja hänen Vapahtajaa kohtaan ilmaisemansa rakkauden vaikuttaneen hänen lapsiinsa? (Ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”). Pohdi, mitä sinä voit tehdä lisätäksesi rakkauttasi Vapahtajaa kohtaan ja todistaaksesi Hänestä.
- Presidentti Smith julisti, että ”kaikki on lähtöisin Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta – ja keskittyy Häneen” (osa 1). Millä tavoin tämä totuus voi vaikuttaa henkilökohtaiseen elämäämme? Millä tavoin se voi vaikuttaa kotiimme?
- Millä tavoin opetukset osassa 2 auttavat sinua ymmärtämään suhdettasi Vapahtajaan? Mitä sinulle merkitsee se, että otat Kristuksen nimen päällesi?
- Presidentti Smith varoitti, että jotkut ihmiset tulevat hyökkäämään Jeesusta Kristusta ja Hänen sovitustaan koskevia totuuksia vastaan ja pilkkaamaan niitä (ks. osa 3). Kuinka me voimme vahvistaa todistustamme, niin että voimme kestää tällaisia haasteita? Kuinka vanhemmat voivat auttaa lapsiaan lujittamaan todistustaan?
- Pohdi presidentti Smithin neuvoa kysyä: ”Mitä Jeesus tekisi?” (Osa 4.) Millä erityisillä tavoilla voimme ottaa elämämme malliksi Jeesuksen Kristuksen elämän? Kuinka saattaisimme vaikuttaa muiden elämään, kun noudatamme Hänen esimerkkiään?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Joh. 14:6; 1. Nefi 10:6; Moosia 3:5–7; Hel. 5:12; 3. Nefi 11:3–7; OL 34:1–3; 76:22–24; JS–H 17

### *Opetusvihje*

”[Välttääkää kiusausta] käydä läpi liian paljon aineistoa. – Me opetamme ihmisiä, emme pelkästään itse oppiainetta. Ja – jokaisessa oppiaineen käsittelyehdotuksessa, jonka olen ikinä nähnyt, on väistämättä enemmän aineistoa kuin voimme millään käydä läpi annetussa ajassa.” (Jeffrey R. Holland, ”Opettaminen ja oppiminen kirkossa”, *Liahona*, kesäkuu 2007, s. 59.)

**Viitteet**

1. "Message of President Joseph Fielding Smith", 22. toukokuuta 1955 pidetty puhe, Joseph Fielding Smith Collection, kirkon historian kirjasto, s. 2.
2. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 387–388, kursivointi alkuperäisen mukainen.
3. Artikkelissa Leon R. Hartshorn, "President Joseph Fielding Smith: Student of the Gospel", *New Era*, tammikuu 1972, s. 63.
4. "Viimeisen armotalouden ensimmäinen profeetta", *Valkeus*, joulukuu 1979, s. 23.
5. Ks. "Pois pimeydestä", *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 291–293.
6. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 39.
7. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1912, s. 67.
8. "The One Fundamental Teaching", *Improvement Era*, toukokuu 1970, s. 3, kursivointi alkuperäisen mukainen.
9. "Pois pimeydestä", s. 293.
10. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 29.
11. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 26.
12. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 38.
13. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 39.
14. *Man: His Origin and Destiny*, 1954, s. 117.
15. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1914, s. 98.
16. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1924, s. 100–101.
17. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 281.
18. "Follow His Example", *New Era*, elokuu 1972, s. 4.
19. "The Plan of Salvation", *Ensign*, marraskuu, 1971, s. 5.
20. "Christmas Message to Children of the Church in Every Land", *Friend*, joulukuu 1971, s. 3.
21. "Follow His Example", s. 4.





*"Me elimme ja asuimme Hänen kanssaan ennen kuin  
tämän maailman perustukset laskettiin."*



# Pelastussuunnitelma

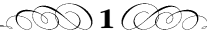
*”Isämme taivaassa sääti henkilapsilleen pelastussuunnitelman – –, että he voisivat kehittyä ja edistyä, kunnes he saavuttavat iankaikkisen elämän.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Joseph Fielding Smithin 18-vuotias sisar Alice kuoli 29. huhtikuuta 1901 sairastettuaan pitkään. Joseph oli juuri päättämässä kokoaikaista lähetystyöpalvelua Englannissa. Hänen suhtautumisensa uutiseen Alicen kuolemasta toi esiin hänen rakkautensa perhettään kohtaan ja todistuksensa pelastussuunnitelmasta. ”Se on kauhea isku meille kaikille”, hän kirjoitti päiväkirjaansa. ”En tajunnut hänen sairautensa vakavuutta, vaikka tiesin hänen olevan sairas. Odotin täysin tapaavani hänet jälleen muun perheen kanssa muutaman viikon kuluttua, mutta Jumalan tahto tapahtukoon. Juuri tällaisina aikoina toivo, jonka evankeliumi meille tarjoaa, on mitä tervetulleinta. Me kaikki tapaamme jälleen toisella puolen ja nautimme toistemme läsnäolon iloista ja siunauksista. Siellä perhesiteet eivät enää katkea, vaan siellä me kaikki elämme ja saamme osaksemme taivaallisen Isämme siunaukset, ja Hänen lempeät armotekonsa toteutuvat kohdallamme. Nöyrä rukoukseni on, että kulkisin aina totuuden tiellä ja kunnioitaisin nimeä, jota kannan, jotta kohtaamiset omaisteni kanssa olisivat minulle todellakin mitä suloisimpia ja ikuisia.”<sup>1</sup>

Palvellessaan apostolina ja myöhemmin kirkon presidenttinä presidentti Joseph Fielding Smith todisti usein toivosta, jonka ymmärrys evankeliumista antaa. Hän opetti: ”Meillä on pelastussuunnitelma, me toimitamme evankeliumin palvelustehtäviä, ja evankeliumi on maailman ainoa toivo, ainoa tie, joka tuo rauhaa maan päälle ja oikaisee vääryydet, joita vallitsee kaikkien kansojen keskuudessa.”<sup>2</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Kuolevaisuutta edeltävässä henkimaailmassa me riemuitsimme saadessamme kuulla taivaallisen Isän pelastussuunnitelmasta.**

Me kaikki olemme taivaallisen Isämme perheen jäseniä. Me elimme ja asuimme Hänen kanssaan ennen kuin tämän maailman perustukset laskettiin. Me näimme Hänen kasvonsa, tunsimme Hänen rakkautensa ja kuulimme Hänen opetuksensa, ja Hän sääti lakeja, joiden avulla me kykenemme kehittymään, edistymään ja saamaan oman iankaikkisen perheyksikkömme.<sup>3</sup>

Isämme taivaassa sääti henkilapsilleen pelastussuunnitelman. Tämän suunnitelman tarkoituksena oli, että he voisivat kehittyä ja edistyä, kunnes he saavuttavat iankaikkisen elämän, mikä on sen elämän nimi, jollaista taivaallinen Isämme elää. Tämän suunnitelman avulla Jumalan lapsista voi tulla sellaisia kuin Hän ja heillä voi olla se voima, viisaus ja tieto, joka Hänellä on.<sup>4</sup>

Kallisarvoinen helmi opettaa meille, että taivaassa oli neuvonpito, jossa Herra kutsui eteensä henkilapsensa ja esitti heille suunnitelman, jonka mukaan he tulisivat alas tämän maan päälle, saisivat kuolevaisen elämän ja fyysisen ruumiin, kävisivät läpi kuolevaisuuden koetustilan ja sen jälkeen menisivät korkeampaan korotukseen ylönousemuksen kautta, jonka saisi aikaan Hänen ainosyntyisen Poikansa Jeesuksen Kristuksen sovitus [ks. Moos. 4:1–2; Abr. 3:22–28]. Ajatus kuolevaisuuden läpikäymisestä ja kaikkien maanpäällisen elämän käänneiden maistamisesta, jossa heille karttuisi kokemusta kärsimyksestä, tuskasta, surusta, kiusauksista ja koettelemuksista, samoin kuin elämän nautinnoista tässä maallisessa olemassaolossa, ja sen jälkeen, jos he olisivat uskollisia, siirtymisestä ylönousemuksen kautta iankaikkiseen elämään Jumalan valtakunnassa, tulemisesta Hänen kaltaisikseen [ks. 1. Joh. 3:2], täytti heidät riemun hengellä, ja he ”huusivat ääneen illoaan” [ks. Job 38:4–7]. He eivät voineet omaksua tässä kuolevaisessa elämässä hankittavaa kokemusta ja tietoa millään muulla tavalla, ja fyysisen ruumiin saaminen oli välttämätöntä heidän korotukselleen.<sup>5</sup>



*Aadamin ja Eevan lankeemus ”toi tuskaa, se toi murhetta,  
se toi kuoleman, mutta – – se toi myös siunauksia”.*

---

## 2

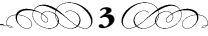
---

### **Aadamin ja Eevan lankeemus kuului taivaallisen Isän suunnitelmaan.**

Pelastussuunnitelma – tai lakikokoelma, joka tunnetaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumina – hyväksyttiin taivaissa ennen kuin maailman perustukset laskettiin. Siellä määrättiin, että isämme Adam tulisi tämän maan päälle ja olisi koko ihmissuvun pää. Tähän suureen suunnitelmaan kuului, että hän nauttisi kiellettyä hedelmää ja lankeaisi tuoden siten maailmaan kärsimyksen ja kuoleman, jotka lopulta koituisivat hänen lastensa hyväksi.<sup>6</sup>

Lankeemus oli olennainen osa ihmisen koetusaikaa kuolevaisuudessa. – – Elleivät Adam ja Eeva olisi langenneet, he eivät olisi saaneet kuolevaisuuden suurta lahjaa. Lisäksi, heillä ei olisi ollut jälkeläisiä, eikä Herran heille antama suuri käsky olisi tullut täytetyksi.<sup>7</sup>

Aadamin lankeemus sai aikaan kaikki kuolevaisuuden käänneet. Se toi tuskaa, se toi murhetta, se toi kuoleman, mutta emme saa unohtaa sitä tosiasiaa, että se toi myös siunauksia. – – Se toi tiedon ja ymmärryksen sekä kuolevaisen elämän siunauksen.<sup>8</sup>



### **Jeesus Kristus tarjoutui uhriksi pelastaakseen meidät lankeemuksesta ja synneistämme.**

Aadamin rikkomus sai aikaan kaksi kuolemaa, hengellisen ja ajallisen – sen, että ihminen karkotettiin Jumalan edestä, ja sen, että hänestä tuli kuolevainen ja kaikkien lihan kärsimysten alainen. Jotta hänet voitaisiin tuoda jälleen takaisin, täytyi tapahtua rikotun lain hyvittäminen. Oikeudenmukaisuus vaati sitä.<sup>9</sup>

On mitä luonnollisinta ja oikeudenmukaisinta, että sitä, joka tekee väärin, tulee rangaista – hänen täytyy sovittaa väärintekonsa. Koska siis Adam rikkoi lakia, oikeudenmukaisuus vaati, että hänen eikä kenenkään muun pitäisi vastata synnistä ja maksaa se hengellään. Mutta rikkoessaan lakia Adam itse tuli kirouksen alaiseksi, eikä hän kirouksen alaisena voinut sovittaa tai saada tekemättömäksi sitä, mitä hän oli tehnyt. Hänen lapsensakaan eivät voineet, sillä hekin olivat kirouksen alaisia, ja vaadittiin jotakuta, joka ei ollut kirouksen alainen, sovittamaan tuo perisynti. Lisäksi koska me kaikki olimme kirouksen alaisia, me myös olimme voimattomia sovittamaan omat henkilökohtaiset syntimme. Siksi tuli välttämättömäksi, että Isä lähettäisi ainosyntyisen Poikansa, joka oli synnitön, sovittamaan meidän syntimme sekä Aadamin rikkomuksen, jotka oikeudenmukaisuuden vaatimusten mukaan olisi hyvitetävä. Niinpä Hän tarjoutui uhriksi synneistä, ja ristinkuolemallaan Hän otti päälleen sekä Aadamin lankeemuksen että meidän henkilökohtaiset syntimme lunastaen näin meidät lankeemuksesta ja synneistämme parannuksen ehdolla.<sup>10</sup>

Meidän velvollisuutemme on opettaa Jeesuksen Kristuksen tehtävää. Miksi Hän tuli? Mitä Hän teki hyväksemme? Kuinka me hyödyimme siitä? Mitä Hänelle maksoi tehdä se? Sehän maksoi Hänelle Hänen henkensä, ja vielä enemmänkin! Mitä Hän teki sen lisäksi, että antoi itsensä naulittavaksi ristille? Miksi Hänet naulittiin ristille? Hänet naulittiin ristille, jotta Hänen verensä vuodatettaisiin meidän lunastamisksemme tästä mitä kauheimmasta rangaistuksesta, mikä ikinä voisi koitua – karkotuksesta Jumalan edestä. Hän kuoli ristillä tuodakseen meidät taas takaisin, että ruumiimme ja henkemme yhdistyisivät jälleen. Hän antoi meille sen etuoikeuden. Jos me vain uskomme Häneen ja pidämme Hänen käskynsä, niin

Hän on kuollut meidän puolestamme, jotta me saisimme syntimme anteeksi eikä meitä vaadittaisi maksamaan rangaistusta. Hän maksoi hinnan. – –

Kukaan toinen ei olisi voinut tehdä sitä, mitä Hän teki hyväksemme. Hänen ei olisi tarvinnut kuolla. Hän olisi voinut kieltäytyä. Hän teki sen vapaaehtoisesti. Hän teki sen, koska se oli Hänen Isänsä antama käsky. Hän tiesi, että joutuisi kärsimään, ja silti – koska Hän rakastaa meitä – Hän oli halukas tekemään sen. – –

Naulojen iskeminen käsien ja jalkojen läpi oli vähäisin Vapahtajan kärsimyksistä. Meillä on luullakseni tapana tuntea tai ajatella, että Hänen suuri kärsimyksensä oli se, että Hänet naulittiin ristille ja jätettiin riippumaan siihen. No, se oli maailmanhistoriassa aikakautta, jolloin tuhannet ihmiset kärsivät sillä tavoin. Siksi Hänen kärsimyksensä siinä mielessä ei ollut yhtään suurempi kuin niiden muiden ihmisten kärsimys, jotka on ristiinnaulittu samalla tavoin. Mikä sitten oli Hänen suuri kärsimyksensä? Kunpa voisimme painaa tämän tosiasian tämän kirkon jokaisen jäsenen mieleen. Hänen suuri kärsimyksensä tapahtui jo ennen kuin Hän edes joutui ristille. Se oli Getsemanen puutarhassa, niin pyhissä kirjoituksissa meille kerrotaan, kun veri vuoti Hänen ruumiinsa jokaisesta huokosesta ja Hän huusi sielunsa äärimmäisessä tuskassa Isäänsä. Se ei ollut silloin kun naulat iskettiin Hänen käsiinsä ja jalkoihinsa. Älkää kysykö minulta, kuinka se tapahtui, koska minä en tiedä. Kukaan ei tiedä. Tiedämme vain, että jollakin tavalla Hän otti päälleen tuon äärimmäisen rangaistuksen. Hän otti päälleen rikkomuksemme ja maksoi hinnan, piinan hinnan.

Ajatelkaa Vapahtajaa, joka kantoi jokaisen ihmisen yhdistetyn taakan jollakin tavalla, josta minun täytyy sanoa, etten pysty sitä ymmärtämään, vaan vain hyväksyn – piinan, joka sai Hänet kärsimään sellaista kiduttavaa tuskaa, että sen rinnalla naulojen iskeminen Hänen käsiensä ja jalkojensa läpi oli tuskaltaan hyvin vähäistä. Hän huusi tuskassaan Isälleen: ”Jos mahdollista, anna tämän maljan mennä ohitse!”, mutta se ei voinut mennä ohitse [ks. Matt. 26:42; Mark. 14:36; Luuk. 22:42]. Saanen lukea teille vain sanan tai kaksi siitä, mitä Herra sanoo tästä asiasta:

”Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen;

mutta elleivät he tee parannusta, heidän täytyy kärsiä samoin kuin minä,

mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä – ja minä toivoin, ettei minun tarvitsisi juoda katkeraa maljaa ja kavahtaa –

kuitenkin, kunnia olkoon Isän, minä join ja saatoin päätökseen valmisteluni ihmislasten hyväksi.” [OL 19:16–19.]

Kun luen tuon, se tekee minut nöyräksi. Hänen rakkautensa ihmiskuntaa kohtaan, maailmaa kohtaan, oli niin suurta, että Hän oli halukas kantamaan taakan, jota yksikään kuolevainen ei kykenisi kantamaan, ja maksamaan kauhean hinnan, jota kukaan toinen ei koskaan olisi voinut maksaa, että me voisimme pelastua.<sup>11</sup>

Jumalan Poika sanoo: ”Minä menen alas ja maksan hinnan. Minä olen Lunastaja ja lunastan ihmiset Aadamin rikkomuksesta. Minä otan päälleni maailman synnit ja lunastan eli pelastan synneistään jokaisen sielun, joka tekee parannuksen.”<sup>12</sup>

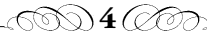
Saanan havainnollistaa: Tietä pitkin kulkeva mies putoaa vahingossa kuoppaan, joka on niin syvä ja pimeä, ettei hän voi kiivetä maan pinnalle saadakseen takaisin vapauttansa. Miten hän voi pelastua tästä ahdingosta? Ei omien ponnistelujensa avulla, sillä ei ole mitään mahdollisuutta päästä pois kuopasta. Hän huutaa apua, ja eräs ystävällinen sielu, joka kuulee hänen huutonsa, rientää hänen avukseen ja laskee kuoppaan tikapuut ja antaa hänelle siten mahdollisuuden kiivetä takaisin maan pinnalle. Se on tarkalleen sama tila, johon Adam saattoi itsensä ja jälkeläisensä silloin, kun hän söi kiellettyä hedelmää. Koska he kaikki olivat kuopassa, ei heistä yksikään voinut päästä maan pinnalle pystyäkseen pelastamaan toisia. Kuoppa oli karkotus Herran kasvojen edestä ja ajallinen kuolema, ruumiin tuho. Koska kaikki olivat kuoleman alaisia, ei kukaan voinut tarjota pakokeinoa.<sup>13</sup>

Sitten saapuu Vapahtaja, joka ei ole tuon kuopan kahleissa, ja laskee tikapuut. Hän laskeutuu alas kuoppaan ja antaa meille mahdollisuuden käyttää tikapuita päästäksemme pois.<sup>14</sup>

Isä loputtomassa armossaan kuuli lastensa huudot ja lähetti ainosyntyisen Poikansa, joka ei ollut kuoleman eikä synnin alainen,

tarjoamaan pakokeinon. Tämän Hän teki rajattoman sovituksensa ja iankaikkisen evankeliumin kautta.<sup>15</sup>

Sydämemme kiitollisuuden pitäisi olla ylitsevuotavaista rakkaudesta ja kuuliaisuudesta [Vapahtajan] suurta ja lempeää armoa kohtaan. Siitä hyvästä, mitä Hän on tehnyt, meidän ei pitäisi koskaan tuottaa Hänelle pettymystä. Hän osti meidät hinnalla, suuren kärsimyksensä ja verensä vuodattamisen kalliilla hinnalla ristin uhrina.<sup>16</sup>



### **Me teemme kuolevaisuudessa työtä pelastuksemme eteen rakentaen Jeesuksen Kristuksen sovituksen perustukselle.**

Vapahtajamme Jeesus Kristus on keskushahmo tässä edistymisen ja pelastuksen suuressa suunnitelmassa.<sup>17</sup>

Sovituksen perustukselle rakentuva pelastussuunnitelma koostuu seuraavista asioista:

Ensiksi, meidän täytyy uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen, meidän täytyy hyväksyä Hänet Jumalan Pojaksi, meidän täytyy panna luottamuksemme Häneen, turvata Hänen sanaansa ja olla halukkaita saamaan siunaukset, jotka tulevat kuuliaisuudesta Hänen lailleen.

Toiseksi, meidän täytyy tehdä parannus synneistämme, meidän täytyy hylätä maailma, meidän täytyy päättää sydämessämme varauksetta, että me elämme jumalista ja oikeamielistä elämää.

Kolmanneksi, meidät täytyy kastaa vedessä sellaisen laillisen palvelijan käsien alla, jolla on voima sitoa maan päällä ja sitoa taivaassa, ja meidän täytyy tällä pyhällä toimituksella solmia liitto palvelulla Herraa ja pitää Hänen käskynsä.

Neljänneksi, meidän täytyy ottaa vastaan Pyhän Hengen lahja, meidän täytyy syntyä uudesti, meidän täytyy saada synty ja pahuus poltetuksi pois sielustamme kuin tulella, ja meidän täytyy tulla uusiksi luomuksiksi Pyhän Hengen voimalla.

Viidenneksi, meidän on kestävä loppuun saakka, meidän on kasteen jälkeen pidettävä käskyt, meidän on tehtävä pelolla ja vavisten Herran edessä työtä pelastuaksemme, meidän on elettävä niin, että hankimme itsellemme jumalisuuden ominaisuudet ja tulemme





*”Vapahtajamme Jeesus Kristus on keskushahmo tässä edistymisen ja pelastuksen suuressa suunnitelmassa.”*

sellaisiksi ihmisiksi, jotka voivat nauttia selestisen valtakunnan kirkkaudesta ja ihmeistä.<sup>18</sup>

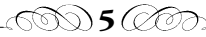
Todistan nyt, että nämä lait, joita ihmisten on toteltava saadakseen pelastuksen ja jotka muodostavat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, on näinä aikoina ilmoitettu profeetoille ja apostoleille ja että niitä pannaan nyt täytäntöön Hänen kirkossaan, jonka Hän on uudelleen perustanut maan päälle.<sup>19</sup>

Me olemme, kaikki meistä tässä kuolevaisessa maailmassa, koeteltavina. Meidät lähetettiin tänne ensisijaisesti saamaan tomumaja [ruumis] iankaikkiselle hengellemme, ja toiseksi, tullaksemme

koetelluiksi, saadaksemme koettelemuksia sekä runsaasti iloa ja onnea, jotka voidaan saada pyhän liiton kautta, joka on kuuliaisuus evankeliumin iankaikkisille periaatteille. Kuolevaisuus on, kuten Lehi ilmoitti lapsilleen, ”koetustila” (2. Nefi 2:21). Juuri täällä meitä on määrä koetella, jotta nähdään, rakastammeko ja kunnioitammeko me iankaikkista Isäämme ja olemmeko me uskollisia Hänen rakkaalle Pojalleen Jeesukselle Kristukselle, kun meidät on suljettu pois Isän edestä mutta saamme silti ohjeita iankaikkisen elämän tiellä.<sup>20</sup>

Me tulimme tänne koeteltaviksi ja osoittamaan uskollisuutemme joutumalla tekemisiin niin pahan kuin hyvänkin kanssa. – – Isä on sallinut Saatanan ja hänen joukkonsa kiusata meitä, mutta Herran Hengen opastuksen ja ilmoituksen kautta annettujen käskyjen avulla me olemme valmiita tekemään valintamme. Jos teemme pahaa, meille luvataan, että meitä rangaistaan. Jos teemme hyvää, me saamme vanhurskauden iankaikkisen palkinnon.<sup>21</sup>

Tämä kuolevaisuuden koetusaika [on] lyhyt ajanjakso, vain lyhyt aika, joka yhdistää menneen iankaikkisuuden tulevaan iankaikkisuuteen. Kuitenkin se [on] äärettömän tärkeä ajanjakso. – – Tämä elämä on iankaikkisen olemassaolomme tärkein ajanjakso.<sup>22</sup>



### **Kaikki ihmiset saavat ylösnousemuksen siunauksen Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta.**

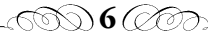
Me tulimme tähän maailmaan kuolemaan. Se ymmärrettiin ennen kuin tulimme tänne. Se on osa suunnitelmaa, josta kaikesta keskusteltiin ja joka järjestettiin kauan ennen kuin ihmisiä asetettiin maan päälle. – – Me olimme valmiita ja halukkaita tekemään tuon matkan Jumalan luota henkimaailmasta kuolevaiseen maailmaan kärsiäksemme täällä kaiken, mitä tähän elämään kuuluu sen nautintoineen ja sen suruineen, ja kuollaksemme; ja kuolema on aivan yhtä välttämätön kuin syntyminen.<sup>23</sup>

Fyysinen kuolema eli kuolevaisen ihmisen kuolema ei ole hengen ja liharuumiin lopullinen eroaminen toisistaan, vaikka ruumis palaa jälleen alkuaineiksi. Se on vain tilapäinen ero, joka tulee päättymään ylösnousemuksen päivänä, kun ruumis kutsutaan esiin tomusta, hengen eläväksi tekemänä, elämään jälleen. Tämä siunaus tulee kaikkien ihmisten osaksi Kristuksen sovituksen kautta, riippumatta heidän

hyvyydestään tai pahuudestaan kuolevaisuudessa. Paavali sanoi, että tulisi olemaan sekä hurskaiden että jumalattomien ylösnousemus [Ap. t. 24:15], ja Vapahtaja sanoi, että kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulisivat Hänen äänensä ja tulisivat esiin, ”hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, pahaan tehneet tuomion ylösnousemukseen” [Joh. 5:29].<sup>24</sup>

Jokaisen ruumiin jokainen tärkeä osa palautetaan jälleen oikealle paikalleen ylösnousemuksessa huolimatta siitä, mitä ruumiille kuolemassa tapahtuukin. Ei ole väliä, vaikka se palaisi tulesta tai hait söisivät sen. Jokainen sen tärkeä osa palautetaan omalle, oikealle paikalleen.<sup>25</sup>

Henget eivät voi tulla täydellisiksi ilman lihaa ja luuta olevaa ruumista. Ruumis ja sen henki saatetaan kuolemattomuuteen ja pelastuksen siunauksiin ylösnousemuksen kautta. Ylösnousemuksen jälkeen ne eivät enää voi erota, ruumis ja henki tulevat erottamattomasti yhteen liitetyiksi, jotta ihminen voisi saada ilon täyteen. Millään muulla tavalla kuin syntymällä tähän elämään ja nousemalla ylös eivät henget voi tulla meidän iankaikkisen Isämme kaltaisiksi.<sup>26</sup>



### **Uskolliset perivät iankaikkisen elämän perheineen taivaallisen Isän edessä.**

Jotkut ihmiset perivät rikkautta isiensä ahkeruuden ansiosta. Jotkut ihmiset nostetaan perimänsä ansiosta maallisille valtaistuimille valtaan ja asemaan kanssaihmistensä joukossa. Jotkut etsivät maallisen tiedon ja maineen perintöä omalla ahkeruudellaan ja sinnikkyydellään, mutta on olemassa yksi perintö, joka on kaikkea muuta arvokkaampi. Se on iankaikkisen korotuksen perintö.

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että iankaikkinen elämä – mikä on iankaikkisen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kaltaista elämää – on suurin Jumalan lahjoista [ks. OL 14:7]. Sen saavat vain ne, jotka on puhdistettu kaikesta synnistä. Se on luvattu niille, ”jotka voittavat uskon kautta ja jotka sinetöi lupauksen Pyhä Henki, jonka Isä vuodattaa kaikkien niiden päälle, jotka ovat vanhurskaita ja uskollisia. He ovat niitä, jotka ovat Esikoisen kirkko. He ovat niitä, joiden käsiin Isä on antanut kaiken.” [OL 76:53–55; ks. myös jae 52.]<sup>27</sup>

Tämä pelastussuunnitelma on perhekeskeinen. – – Se on suunniteltu niin, että me kykenemme luomaan omia iankaikkisia perheyksikköjämme.<sup>28</sup>

Niillä, jotka saavat korotuksen selestisessä valtakunnassa, tulee olemaan ”jälkeläisten – – jatkuminen aina”. He tulevat elämään perhesuhteessa.<sup>29</sup>

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi opettaa meille, että selestisen korotuksen ollessa kysymyksessä perhejärjestys tulee olemaan täydellinen – järjestys, jossa yhden sukupolven isät ja äidit ja lapset on liitetty seuraavan sukupolven isiin ja äiteihin ja lapsiin, näin jatkuen ja laajentuen aikojen loppuun asti.<sup>30</sup>

Nämä iankaikkisen perinnön loistavat siunaukset – – tulevat vain halukkuudesta pitää käskyt ja jopa kärsiä tarvittaessa Kristuksen kanssa. Toisin sanoen iankaikkisen elämän – suurimman Jumalan lahjan – ehdokkaiden odotetaan laskevan alttarille kaiken, mitä heillä on, jos niin vaaditaan, sillä jopa silloinkaan, jos heitä vaaditaisiin antamaan henkensä Hänen asialleen, he eivät voisi koskaan maksaa Hänelle niistä runsaista siunauksista, jotka saadaan ja luvuetaan kuuliaisuudesta Hänen laeilleen ja käskyilleen.<sup>31</sup>

Kun me olemme tulleet pois maailmasta ja saaneet evankeliumin täyteydessään, me olemme ehdokkaita selestiseen kirkkauteen. Ei, olemme enemmän kuin ehdokkaita, jos olemme uskollisia, sillä Herra on antanut meille vakuutuksen, että olemalla uskollisia me tulemme pääsemään selestiseen valtakuntaan. – –

Eläkäämme niin, että olemme varmoja paikastamme, ja silloin tiedämme eläessämme elämäämme, että me pääsemme Hänen eteensä ja asumme Hänen kanssaan saaden niiden siunausten täyteyden, jotka on luvattu. Kuka myöhempien aikojen pyhien keskuudessa tyytyy mihinkään vähempään kuin pelastuksen täyteyteen, joka meille on luvattu? – – Meidän on välttämätöntä nöyryydessämme ja parannuksen hengessä ponnistella eteenpäin pitäen käskyt loppuun asti, sillä toivomme ja tavoitteemme on iankaikkinen elämä, ja se on elämää Isän ja Pojan edessä. ”Ja ikuinen elämä on sitä”, Herra sanoi, ”että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen” [Joh. 17:3].<sup>32</sup>

Olen tällä hetkellä niin sanoakseni elämän ehtoossa ja oivallan, että se päivä ei ole kaukana, jolloin minut kutsutaan tekemään tiliä taloudenhoitotehtävästäni kuolevaisuudessa. – –

Olen varma, että me kaikki rakastamme Herraa. Tiedän, että Hän elää, ja odotan päivää, jolloin tulen näkemään Hänen kasvonsa, ja toivon kuulevani Hänen äänensä sanovan minulle: ”Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti.” (Matt. 25:34.)

Ja rukoilen, että tämä olisi meidän kaikkien onnellinen osa, kunkin omana aikanamme.<sup>33</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kun luet päiväkirjamerkinnän kohdasta ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”, ajattele sellaista tilannetta, jolloin todistuksesi pelastussuunnitelmasta toi sinulle lohtua. Kuinka voisit auttaa jotakuta perheenjäsentä tai ystävää saamaan sellaista lohtua?
- Kuinka presidentti Smithin opetukset neuvonpidosta taivaassa voivat auttaa meitä, kun kohtaamme koettelemuksia? (Ks. osa 1.)
- Presidentti Smith opetti, että ”emme saa unohtaa sitä tosiasiaa, että [Aadamin ja Eevan lankeemus] toi myös siunauksia” (osa 2). Miksi mielestäsi on tärkeää muistaa tämä totuus? Mitä siunauksia olet saanut lankeemuksen seurauksena?
- Kuinka presidentti Smithin osassa 3 oleva esimerkki henkilön putoamisesta kuoppaan liittyy meidän elämäämme? Mieti, kuinka Vapahtaja on sovituksellaan pelastanut sinut.
- Mitä presidentti Smithin sanat osassa 4 kertovat elämämme tarkoituksesta maan päällä? Mitä sellaista Herra on antanut meille, mikä auttaa meitä selviytymään turvallisesti tästä koetusajasta?
- Kuinka voisit auttaa jotakuta ymmärtämään osassa 5 olevan presidentti Smithin julistuksen, että ”kuolema on aivan yhtä välttämätön kuin syntymä”? Kuinka oppi ylösnousemuksesta on vaikuttanut elämääsi?

- Millä tavoin maallinen vauraus eroaa iankaikkisesta perinnöstä, jonka me voimme saada pelastussuunnitelman ansiosta? (Ks. osa 6.) Kuinka ymmärrys näistä eroavaisuuksista voi auttaa meitä valmistautumaan iankaikkiseen elämään?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Job 38:4–7; 2. Nefi 2:15–29; 9:5–27; Alma 12:20–35; OL 19:16–19; Moos. 5:10–12

### *Opetusvihje*

”Kirkko on tuottanut oppikirjoja ja muuta aineistoa avuksi pyhien kirjoitusten ja myöhempien aikojen profeettojen sanojen opettamiseen. Selitysteoksiin tai muihin lähdeaineistoihin ei ole juuri mitään tarvetta.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin – evankeliumin opettamisen lähdeets,* 2000, s. 52.)

### **Viitteet**

1. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 117–118.
2. ”Viestejä Ison-Britannian pyhille”, *Valkeus*, helmikuu 1972, s. 48.
3. Artikkelissa ”Pres. Smith Tells of Parents’ Duty”, *Church News*, 3. huhtikuuta 1971, s. 10.
4. Puhe Loganin uskontoinstituutissa Utahissa Yhdysvalloissa 10. tammikuuta 1971, s. 3, julkaisematon käsikirjoitus.
5. ”Is Man Immortal?”, *Improvement Era*, helmikuu 1916, s. 318; ks. myös *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 65.
6. *Elijah the Prophet and His Mission ja Salvation Universal*, 1957, s. 65–66.
7. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1966, s. 59.
8. ”Principles of the Gospel: The Infinite Atonement – Redemption, Salvation, Exaltation”, *Deseret News*, Church-osio, 22. huhtikuuta 1939, s. 3; ks. myös *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 116.
9. ”The Atonement”, *Deseret News*, Church-osio, 2. maaliskuuta 1935, s. 7; ks. myös *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 123–124.
10. *Elijah the Prophet and His Mission ja Salvation Universal*, s. 79–80.
11. *Seek Ye Earnestly*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 1970, s. 118–120.
12. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 124–125.
13. *Elijah the Prophet and His Mission ja Salvation Universal*, s. 80–81.
14. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 125.
15. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 128.
16. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 133.
17. Puhe Loganin uskontoinstituutissa Utahissa Yhdysvalloissa 10. tammikuuta 1971, s. 3, julkaisematon käsikirjoitus.
18. ”The Plan of Salvation”, *Ensign*, marraskuu, 1971, s. 5.
19. ” – – minä tiedän Lunastajani elävän”, *Valkeus*, toukokuu 1972, s. 180.
20. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1965, s. 11.
21. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1964, s. 107–108.
22. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 75.
23. Artikkelissa ”Services for Miss Nell Sumsion”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, tammikuu 1938, s. 10–11.
24. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 203–204.
25. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 5, s. 103, kursivointi poistettu.

26. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 88.
27. Ks. *Tie täydellisyyteen*, 1959, s. 24.
28. "Sealing Power and Salvation", *Brigham Young University Speeches of the Year*, 12. tammikuuta 1971, s. 2.
29. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 267, kursivointi poistettu.
30. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 168.
31. Ks. *Tie täydellisyyteen*, s. 25.
32. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1922, s. 61–62.
33. Ks. "Vallitkoon ykseyden henki", *Valkeus*, marraskuu 1972, s. 452.



# Perheen vahvistaminen ja varjeleminen

*”Herran tahtona on vahvistaa  
perheyksikköä ja säilyttää se.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Presidentti Joseph Fielding Smith julisti: ”Perhe on tärkein organisaatio ajassa ja iankaikkisuudessa.”<sup>1</sup> Missään hän ei opettanut tätä selkeämmin kuin omassa kodissaan näyttäen esimerkkiä rakastavasta aviomiestä, isästä ja isoisästä. Vaikka hänen aikataulunsa apostolina oli kiireinen, hän järjesti aina aikaa perheelleen ”korvaten erossaolon päivät osoittamalla kaksin verroin kiintymystä ollessaan kotona”<sup>2</sup>.

Presidentti Smithin toiselta vaimolta, Etheliltä, pyydettiin kerran: ”Kertoisitteko meille jotakin miehestä, jonka tunnette?” Tietoisena siitä, että monet kirkon jäsenet pitivät hänen aviomiestään erittäin ankarana, hän vastasi:

”Pyydätte minua kertomaan miehestä, jonka tunnen. Olen usein ajatellut, että kun hän on poissa, ihmiset sanovat: ’Hän on oikein hyvä mies, vilpiton, oikeaoppinen jne.’ He puhuvat hänestä sellaisena kuin hänet julkisuudessa tunnetaan, mutta mies, joka heillä on mielessään, on aivan erilainen kuin se mies, jonka minä tunnen. Minun tuntemani mies on hyvä, rakastava aviomies ja isä, jonka suurin tavoite elämässä on tehdä perheensä onnelliseksi ja joka kokonaan unohtaa itsensä pyrkiessään siihen. Hän on mies, joka tuudittaa uneen levottoman lapsen, joka kertoo iltasatuja pikkuisille, joka ei ole koskaan liian väsynyt tai kiireinen valvomaan myöhään illalla tai nousemaan varhain aamulla auttamaan vanhempia lapsia ratkaisemaan vaikeita koulutehtäviä. Kun joku sairastuu, tuntemani mies hoivaa hellästi vaivattua ja palvelee häntä. Juuri isäänsä lapset





*"Evankeliumi on perhekeskeistä; sen mukaan elämistä tulee toteuttaa perheessä."*

huutavat uskoen, että hänen läsnäolonsa parantaa kaikki vaivat. Juuri hänen kätensä sitovat haavat, hänen sylinsä rohkaisee kärsivää, hänen äänensä nuhtelee heitä hellästi, kun he tekevät väärin, kunnes he ovat onnellisia tehdessään sitä, mikä saa hänet iloiseksi. – –

Tuntemani mies on epätietokäs, valittamaton, huomaavainen, ajattelevalainen, sympaattinen ja tekee kaikkensa, jotta elämä olisi täynnä iloa hänen rakkailleen. Se on mies, jonka minä tunnen.”<sup>3</sup>

Presidentti Smithin lapset kertoivat esimerkkejä hänen pyrkimyksistään vahvistaa ja varjella perhettään ja ”tehdä elämästä [heille] ylintä iloa”. Joseph Fielding Smithin elämäkerran kirjoittajat Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Steward sisällyttivät teokseen seuraavan muiston: ”Lapsukaisille oli onnen päivä se, kun he näkivät isän pukevan ylleen esiliinan ja aloittavan ison piiraserän leipomisen. Rusinainen hedelmäpiiras oli yksi hänen suosikeistaan. Hänellä oli siihen oma täytteensä. Mutta hän kokeili myös toisenlaisia piiraita: omenaa, kirsikkaa, persikkaa ja kurpitsaa. Hänen piiraanteostaan tuli koko perheen projekti, kun lapset lähetettiin tuonne tai tänne kokoamaan avuksi tarpeellisia työvälineitä ja valmistusaineita. Suuressa uunissa paistuvien piiraiden herkullinen, houkutteleva tuoksu teki odotuksesta iloisen hetken. Niitä vahdittiin tarkoin, ettei niitä otettaisi uunista liian varhain tai liian myöhään. Sillä välin Ethel valmisti erän kotitekoista jäätelöä, ja lapset veivasivat vuorotellen jäätelökirnuu.”<sup>4</sup>

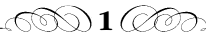
Douglas A. Smith sanoi, että hänellä ja hänen isällään oli ”hieno suhde”. Hän kertoi esimerkkejä toiminnasta, josta he nauttivat yhdessä: ”Meillä oli tapana nyrkkeillä silloin tällöin tai ainakin olla nyrkkeilevinämme. Kunnioitin häntä liikaa iskeäkseen häntä, ja hän rakasti minua liikaa iskeäkseen minua. – – Se oli enemmän tai vähemmän varjonyrkkeilyä. Me pelasimme shakkia, ja minä riemuitin silloin kun onnistuin voittamaan hänet. Nyt sitä muistelllessani minusta tuntuu, että ehkäpä se oli ennalta suunniteltua.”<sup>5</sup>

Amelia Smith McConkie muisteli: ”Oli miltei hauskaa olla sairas, sillä hän osoitti meille aivan erityistä huomiota. – – Hän viihdytti meitä soittamalla hyvää musiikkia vanhalla Edisonin fonografilla. Meidän iloksemme hän tanssi musiikin tahtiin tai marssi ympäri huonetta ja yritti jopa laulaa. – – Hän toi meille kauniita, suuria, makeita appelsiineja ja istuutui vuoteelle kuorimaan niitä ja antoi niitä sitten meille viipale kerrallaan. Hän kertoi meille tarinoita

omasta lapsuudestaan tai siitä, kuinka hänen isänsä hoiti häntä, kun hän oli sairas. Jos tilanne sitä vaati, hän antoi meille siunauksen.”<sup>6</sup> Amelia paljasti myös isänsä menetelmän lastensa kurissa pitämissä: ”Jos jotakuta meistä piti oikaista jostakin huonosta käytöksestä, hän yksinkertaisesti laski kätensä harteillemme ja katsoen silmiimme surullisen näköisenä sanoi: ’Toivon, että lapsoseni olisivat kilttejä.’ Mikään selkäsauna tai muu rangaistus ei olisi ikinä voinut olla tehokkaampi.”<sup>7</sup>

Presidentti Smithin rakkaus ja huolenpito lapsiaan kohtaan ulottui hänen lastenlapsiinsa. Hänen tyttärenpoikansa Hoyt W. Brewster jr. kertoi tilanteesta, kun hän oli lähetysaarnajana Alankomaissa ja sai luvan osallistua Lontoon temppelin vihkimiseen Englannissa vuonna 1958. Kun hän ja muut lähetysaarnajat astuivat kokoussaliin, hänen isoisänsä näki hänet. Hoyt muisteli myöhemmin: ”Hetkeäkään epäroimättä hän hyppäsi ylös tuolistaan ja ojensi kätensä viittoen minut luokseen. Sillä hetkellä en nähnyt Joseph Fielding Smithiä, kahden-toista apostolin neuvoston presidenttiä, – – vaan isoisän, joka näki yhden lastenlapsistaan, jota rakasti suuresti. En epäroinyt irrottautua joukosta vaan kiiruhdin korokkeelle, jossa hän halasi minua ja suukotti minua koko tuon juhlanan kokousyleisön edessä. Se oli minulle yksi elämäni pyhimmistä ja unohtumattomimmista hetkistä.”<sup>8</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Perhe on tärkein organisaatio ajassa ja iankaikkisuudessa.**

Saanan muistuttaa teitä siitä, miten tärkeä on perheyksikkö tai vaallisen Isämme kokonaissuunnitelmassa. Kirkko-organisaation tarkoituksena itse asiassa onkin perheen ja sen jäsenten auttaminen korotukseen.

Perheen eheys ja perheen omistautuminen evankeliumille ovat niin merkittäviä asioita, että sielunvihollinen on kohdistanut suuren osan huomiostaan perheiden tuhoamiseen yhteiskunnassamme. Perheen, kaiken elämässä ilmenevän hyvän ja jalon perustan, elintärkeätä eheyttä vastaan hyökätään joka taholta. – – Aborttilakien väljentyminen kaikkialla maailmassa viittaa siihen, ettei elämän

pyhyttä enää kunnioiteta. Lisääntyvä huumeiden käyttö ja lääkkeiden väärinkäyttö repii perheitä hajalle. Yhä useampien nuorten halveksunta esivaltaa kohtaan alkaa tavallisesti kotona ilmenevästä epäkunnioituksesta ja tottelemattomuudesta. – –

Kun pahan voimat hyökkäävät yksilön kimppuun ja repivät irti hänen perhesiteitään, myöhempien aikojen pyhiin kuuluville vanhemmille käy ratkaisevan tärkeäksi varjella ja lujittaa perhettä. On mahdollisesti joitakin harvoja hyvin voimakkaita yksilöitä, jotka kykenevät selviytymään ilman perheen tukea, mutta useimmat meistä tarvitsevat sitä rakkautta, opetusta ja hyväksyntää, jota saamme niiltä, jotka välittävät meistä todella suuresti.<sup>9</sup>

On tiettyjä vanhoja totuuksia, jotka tulevat olemaan totuuksia niin kauan kuin maailma pysyy ja joita mikään määrä edistystä ei voi muuttaa. Yksi näistä on se, että perhe (organisaatio, joka koostuu isästä, äidistä ja lapsista) on kaiken perusta kirkossa; toinen, että synnit puhdasta ja tervettä perhe-elämää kohtaan ovat niitä, joilla ennen kaikkea on varmasti vakavimmat seuraukset niille kansakunnille, joissa niihin syyllistytään. – –

Paljon tärkeämpi kuin kysymys ihmisten ammatista tai varakkuudesta on kysymys siitä, kuinka heidän perhe-elämänsä sujuu. Kaikki muut asiat ovat vähemmän tärkeitä niin kauan kuin on todellisia koteja ja niin kauan kuin ne, joista nuo kodit koostuvat, tekevät velvollisuutensa toisiaan kohtaan.<sup>10</sup>

Vanhurskaalle kodille ei ole olemassa mitään korviketta. Maailmassa ei ehkä ajatella niin, mutta niin on ja pitäisi olla Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Perhe on Jumalan valtakunnan yksikkö.<sup>11</sup>

Perhe on tärkein organisaatio ajassa ja iankaikkisuudessa. – – Herran tahtona on vahvistaa perheyksikköä ja säilyttää se. Vetoamme isiin, että he ottaisivat heille kuuluvan paikan perheen päässä. Pyydämme äitejä auttamaan ja tukemaan aviomiestään sekä olemaan valona lapsilleen.<sup>12</sup>

Evankeliumi on perhekeskeistä; sen mukaan elämistä tulee toteuttaa perheessä. Juuri perheessä me saamme parhaimman ja tärkeimmän koulutuksen, kun pyrimme luomaan itsellemme iankaikkisen perheyksikön, jonka mallina on Isämme Jumalan perhe.<sup>13</sup>



*”Kirkko-organisaation tarkoituksena itse asiassa onkin perheen ja sen jäsenten auttaminen korotukseen.”*

## 2

### **Herra sääti perheen kestäväksi iankaikkisesti.**

Olemme oppineet, että avioliitto on iankaikkinen periaate, joka asetettiin ennen maailman perustamista ja säädettiin tänne maan päälle ennen kuin kuolema tuli tänne. Ensimmäisten vanhempiemme käskettiin lisääntyä ja täyttää maa. Luonnollinen seuraus on, että perheorganisaation oli myös tarkoitus olla iankaikkinen. Tätä maailmaa varten valmistetussa suunnitelmassa selestistä maailmaa hallitsevat lait tulivat perustaksi. Herran suurena työnä ja kirkkautena on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” [Moos. 1:39]. Tämä voi tapahtua ainoastaan avioliiton ja perheen kautta, ja itse asiassa tämä on ja on ollut iankaikkinen periaate korotettujen keskuudessa ja maailmoissa, joilla ei ole loppua.<sup>14</sup>

Evankeliumin antama suunnitelma, joka hallitsee ihmistä tämän maan päällä, on tyypillinen esimerkki niistä laeista, jotka hallitsevat Jumalan valtakunnassa. Onko mahdollista kuvitella suurempaa murheen aihetta kuin jäädä iankaikkisessa maailmassa vaille oikeutta isään tai äitiin tai lapsiin? Ajatus kansasta, jonka perustana ei olisi perheyksikkö; jossa kaikki kansalaiset olisivat verrattain vieraita toisilleen ja jossa ei ilmenisi luonnollista kiintymystä; jossa mitkään perhesiteet eivät yhdistäisi ryhmiä, on kauhistuttava ajatus. Sellainen tila voisi johtaa vain yhteen tulokseen – sekasortoon ja hajaannukseen. Eikö ole järjenmukaista uskoa, että niin on myös Jumalan valtakunnan suhteen? Jos tuossa valtakunnassa ei olisi mitään perhesiteitä ja kaikki miehet ja naiset olisivat ”enkeleitä”, vailla luonnollisia sukulaisuussuhteita, kuten monet ihmiset uskovat, voisiko se olla onnellinen paikka – taivas?<sup>15</sup>

Aviopari menee Herran temppeliin sinetöitäväksi eli solmimaan avioliiton ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Tuossa liitossa syntyvät lapset tulevat olemaan tuon isän ja äidin lapsia paitsi kuolevaisessa elämässä myös koko iankaikkisuudessa, ja heistä tulee Jumalan perheen jäseniä taivaassa ja maan päällä, kuten Paavali on sanonut [ks. Ef. 3:14–15], ja tuota perhejärjestystä ei pidä koskaan rikkoa. – –

Isälle ja äidille syntyneillä lapsilla on oikeus heidän kumppanuutensa, ja isällä ja äidillä on iankaikkisen Isänsä edessä velvoite olla uskollisia toisilleen ja kasvattaa nuo lapset valossa ja totuudessa, jotta he voivat tulevissa iankaikkisuuksissa olla yhtä – perhe suuressa Jumalan perheessä.<sup>16</sup>

Meidän myöhempien aikojen pyhien tulee muistaa, ettei [kuoleman jälkeen] perhejärjestystä ole muualla kuin selestisessä valtakunnassa. Tuo järjestys on varattu niille, jotka ovat halukkaita elämään jokaisen liiton ja jokaisen velvoitteen mukaan, jotka meidät kutsutaan ottamaan vastaan ollessamme täällä kuolevaisessa elämässä.<sup>17</sup>

Jumalan valtakunta tulee olemaan yhtä suurta perhettä. Me kutsumme toisiamme veljiksi ja sisariksi. Meistä tulee Jeesuksen Kristuksen evankeliumin myötä todella perillisiä yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa [ks. Room. 8:16–17], Jumalan poikia ja tyttäriä, ja olemme oikeutettuja Hänen valtakuntansa siunausten täyteyteen, jos teemme parannuksen ja pidämme käskyt.<sup>18</sup>

Iankaikkisen elämän toivo, johon kuuluu perheenjäsenten uudelleen yhdistyminen ylösnousemuksessa, synnyttää sydämessä suuremman rakkauden ja kiintymyksen jokaista perheenjäsentä kohtaan. Tämän toivon ansiosta mies rakastaa vaimoaan voimakkaamalla ja pyhemmällä rakkaudella, ja samalla tavoin vaimo rakastaa miestänsä. Vanhempien hellyys lapsiaan kohtaan ja huoli heistä lisääntyy, sillä lapset kiinnittyvät heihin rakkauden ja onnen sitein, joita ei voi katkaista.<sup>19</sup>

### 3

#### **Me vahvistamme ja varjelemme perhettämme, kun vietämme aikaa yhdessä, rakastamme toisiamme ja elämme yhdessä evankeliumin mukaan.**

Myöhempien aikojen pyhien kodin tärkeimpänä tehtävänä on taata, että perheen jokainen jäsen ponnistelee sellaisen ilmapiirin ja sellaisten olosuhteiden luomiseksi, joissa kaikki voivat kasvaa kohti täydellisyyttä. Vanhemmilta tämä edellyttää sitä, että he uhraavat aikaansa ja tarmoaan paljon enemmän kuin heidän lastensa pelkkien aineellisten tarpeiden tyydyttäminen vaatisi. Lapsilta tämä edellyttää sitä, että he hillitsevät luontaisen taipumuksensa itsekkyyteen.

Käytättekö te yhtä paljon aikaa perheenne ja kotinne onnen luomiseksi kuin edetäksenne yhteiskunnassa ja omassa ammatissanne? Omistattekö parhaan luomiskykynne yhteiskunnan tärkeimmälle yksikölle – perheelle? Vai onko suhteenne perheeseen pelkästään kaavamainen, epäantoisa osa elämäänne? Vanhempien ja lasten on oltava halukkaita asettamaan perheeseen liittyvät velvollisuutensa etusijalle, jotta perhe saisi korotuksen.<sup>20</sup>

Koti – – on työpaja, jossa ihmisluonteita rakennetaan, ja tapa, jolla niitä muovataan, riippuu vanhempien ja lasten välillä vallitsevasta suhteesta. Koti ei voi olla sitä, mitä sen pitäisi olla, elleivät nämä suhteet ole luonteeltaan oikeanlaisia. Ovatko ne sellaisia vai eivät, riippuu tietenkin sekä vanhemmista että lapsista, mutta paljon enemmän vanhemmista. Heidän täytyy tehdä parhaansa.<sup>21</sup>

”Mene pois ja jätä minut rauhaan, ei minulla ole aikaa tulla häirityksi”, sanoi kiireinen, kärsimätön äiti pienelle kolmevuotiaalle tyttärelleen, joka yritti auttaa erään kotiaskareen hoitamisessa. – – Halu auttaa on jokaiselle normaalille lapselle synnynnäinen, eikä

vanhemmilla ole oikeutta valittaa. Sellaista kuin uuvuttavat koti-työt ei voi olla, kun kaikki auttavat askareissa, ja näiden tehtävien yhdessä hoitamisesta koituu suloisin toveruus, mitä voi kokea.

Jos minun pitäisi ehdottaa yhtä asiaa, jota mielestäni meiltä vanhemmilta puuttuu eniten, se olisi lastemme myötätuntoinen ymmärtäminen. Eläkää lasten kanssa, seuratkaa heidän polkujaan. – – Tuntemkaa kaikki se, mikä lapsia kiinnostaa, olkaa hyvissä väleissä heidän kanssaan.<sup>22</sup>

Olemme yrittäneet painaa vanhempien mieleen tarpeen kiinnittää enemmän huomiota lapsiinsa, luoda kotiinsa vähän enemmän evankeliumin henkeä, vähän enemmän ykseyttä ja vähän enemmän uskoa; isien osalta vähän enemmän vastuullisuutta uskonnollisesti, hengellisesti, ja myös äitien osalta enemmän evankeliumin opettamista kotona.<sup>23</sup>

Vanhemmille kirkossa me sanomme: Rakastakaa toisianne koko sydämestänne. Noudattakaa siveyden lakia ja eläkää evankeliumin mukaan. Kasvattakaa lapsenne valossa ja totuudessa, opettakaa heille evankeliumin pelastavat totuudet ja tehkää kodistanne taivas maan päällä, paikka, missä Herran Henki voi asua ja missä vanhurskaus voi olla tärkeimmällä sijalla kaikkien perheenjäsenten sydämessä.<sup>24</sup>

Rukoilen, että taivaallinen Isämme antaa meille kaikille voimaa toteuttaa täydet mahdollisuutemme. Pyydän Hänen Henkeään kirkon koteihin, jotta niissä vallitsisi rakkaus ja sopusointu. Varjeltakoon Isämme perheitämme ja ohjatkoon Hän ne korotukseen.<sup>25</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kun luet tapauksia kohdasta ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”, pohdi, kuinka presidentti Smithin esimerkki voi olla oppaana elämässäsi. Mieti tapoja, joilla voit itse kehittyä vahvistaaksesi perhesuhteita.
- Pohdi perheen tärkeyttä kuten osassa 1 on esitetty. Mitä teet parhaillaan vahvistaaksesi perhettäsi maailman kielteisiä vaikutuksia vastaan?



- Presidentti Smith puhui iankaikkisen elämän toivosta, ”johon kuuluu perheenjäsenten uudelleen yhdistyminen ylönousemuksessa” (osa 2). Kuinka tämä toivo vaikuttaa siihen, miten olet tekemisissä perheenjäsenten kanssa?
- Osassa 3 presidentti Smith esittää kolme sielua luotaavaa kysymystä. Vastaa mielessäsi näihin kysymyksiin. Kun luet tätä osaa, mieti, mitä sellaisia muutoksia voit tehdä elämässäsi, jotka voivat parantaa kotisi tunnelmaa.

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Sananl. 22:6; 1. Nefi 8:37; OL 88:119; 93:40–50; ks. myös ”Perhe – julistus maailmalle”

### *Opetusvihje*

”Pyydä osallistujia valitsemaan luvusta yksi osa ja lukemaan se hiljaa itsekseen. Kehota heitä kokoontumaan kahden tai kolmen hengen ryhmiin sellaisten kanssa, jotka valitsivat saman osan, ja keskustelemaan oppimastaan.” (Tämän kirjan s. VII.)

### **Viitteet**

1. ”Ohjeita pyhille ja maailmalle”, *Valkeus*, joulukuu 1972, s. 495.
2. Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 14.
3. Artikkelissa Bryant S. Hinckley, ”Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, kesäkuu 1932, s. 459.
4. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 228.
5. ”Exemplary Manhood Award”, *Brigham Young University Speeches of the Year*, 18. huhtikuuta 1972, s. 5.
6. ”Joseph Fielding Smith”, *Church News*, 30. lokakuuta 1993, s. 10.
7. *Ibid.*, s. 10.
8. Julkaisussa Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 254.
9. Ks. ”Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma”, *Valkeus*, huhtikuu 1971, s. 99–100.
10. ”Our Children – The Loveliest Flowers from God’s Own Garden”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1969, s. 4.
11. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1948, s. 152.
12. Ks. ”Ohjeita pyhille ja maailmalle”, s. 495.
13. ”Mothers in Israel”, *Relief Society Magazine*, joulukuu 1970, s. 886.
14. Ks. *Tie täydellisyyteen*, 1959, s. 199.
15. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1979–1982, osa 2, s. 70.
16. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1961, s. 49.
17. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1948, s. 153.
18. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1959, s. 24.
19. Ks. *Tie täydellisyyteen*, s. 205.
20. Ks. ”Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma”, s. 100.
21. ”Our Children – The Loveliest Flowers from God’s Own Garden”, s. 6.
22. ”Our Children – The Loveliest Flowers from God’s Own Garden”, s. 6–7.
23. *Take Heed to Yourselves!*, 1966, s. 354.
24. Ks. ”Ohjeita pyhille ja maailmalle”, s. 495.
25. Ks. ”Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma”, huhtikuu 1971, s. 100.



## Usko ja parannus

*”Me tarvitsemme tässä kirkossa, samoin kuin sen ulkopuolella, parannusta. Me tarvitsemme enemmän uskoa ja enemmän päättäväisyyttä palvella Herraa.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Presidentti Joseph Fielding Smith opetti: ”Syntien anteeksianto saadaan uskon ja vilpittömän parannuksenteon avulla.”<sup>1</sup> Hän sanoi, että ”ei siis pelkästään se, että me uskomme, ole välttämätöntä, vaan että me teemme parannuksen”, ja hän opetti myös, että kun me teemme hyviä tekoja uskossa loppuun asti, me ”tulemme saamaan uskollisten palkan ja sijan Jumalan selestisessä valtakunnassa”<sup>2</sup>. Koska hän halusi, että kaikki ihmiset saavat tämän palkinnon, hän todisti Jeesuksesta Kristuksesta ja saarnasi parannusta koko palvelutyönsä ajan.

Varhaisessa vaiheessa palvelutyötään apostolina hän sanoi: ”Olen pohtinut, että tehtäväni on ollut, koska Herran Henki on mielestäni niin tähdentänyt, sanoa ihmisille matkoillani Siionin vaaroihin, että *nyt* on parannuksen päivä, ja kehottaa myöhempien aikojen pyhiä muistamaan liittonsa, Herran kanssa tekemänsä lupaukset, pitämään Hänen käskynsä ja noudattamaan Israelin vanhinten – Jumalan profeettojen – opetuksia ja ohjeita sellaisina kuin ne on tallennettu näihin pyhiin kirjoituksiin. Kaikissa asioissa meidän tulee vaeltaa nöyrästi ja harkitsevasti Herran edessä, jotta meitä siunattaisiin ja johdattaisiin Hänen Pyhällä Hengellään. Mielestäni tämä on varoituksen päivä. Tämä on ollut varoituksen aikaa siitä päivästä, kun profeetta ensimmäisen kerran sai taivaista ilmoituksen, että evankeliumi oli määrä palauttaa.”<sup>3</sup>

Erään sunnuntain sakramenttikokouksessa presidentti Smith kertoi seurakunnalle, miksi hän puhui varoittavalla äänellä. Hänen poikansa Joseph, joka osallistui kokoukseen, kirjoitti myöhemmin: ”Muistan elävästi jotkin huomautukset, jotka [isäni] teki tuossa

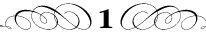


*Presidentti Joseph Fielding Smith esitti syyn, miksi hän kutsui myöhempien aikojen pyhiä parannukseen: "Minä rakastan kirkon jäseniä."*

tilanteessa. 'Kumpi on ystävänne tai kumpi rakastaa teitä eniten?' hän kysyi seurakunnalta. 'Sekö, joka sanoo teille, että kaikki on hyvin Siionissa, että kulman takana on vaurautta, vai se, joka varoittaa teitä onnettomuuksista ja vaikeuksista, joita on luvattu, ellei eletä evankeliumin periaatteiden mukaan? Haluan teidän tietävän, että minä rakastan kirkon jäseniä enkä halua yhdenkään heistä osoittavan minua syyttävällä sormella, kun siirrymme kuolevaisen olemassaolon verhon toiselle puolen, ja sanovan: "Jos vain olisit varoittanut minua, en olisi tässä ahdingossa." Ja siksi kohotan varoittavan äänen toivoen, että veljeni ja sisareni voivat olla valmistautuneita kirkkauten valtakuntaan.'"<sup>4</sup>

Ne, jotka työskentelivät tiiviisti presidentti Smithin kanssa, näkivät, että ankarista varoituksistaan huolimatta hän oli mies, joka kantoi hellästi huolta ihmisistä, jotka kamppailivat synnissä. Vanhin Francis M. Gibbons, joka palveli ensimmäisen presidenttikunnan sihteerinä, oli usein läsnä, kun presidentti Smith harkitsi kirkkokuria koskevia asioita. Vanhin Gibbons muisteli: "Hän teki aina päätöksensä ystävällisyydessä ja rakkaudessa ja osoittaen niin suurta armollisuutta kuin olosuhteet vain sallivat. Ei ollut mitenkään epätavallista, että hän kuultuaan jonkin vakavan tapauksen olosuhteista sanoi: 'Miksi ihmiset eivät käyttäydy kunnolla?' Tätä hän ei sanonut syyttäen tai tuomiten vaan murheellisena ja pahoillaan."<sup>5</sup> Presidentti Spencer W. Kimball, joka palveli presidentti Smithin kanssa kahdentoista apostolin koorumissa, sanoi: "Olemme sanoneet monta kertaa, että koska kaksitoista apostolia tulevat olemaan Israelin tuomareita, kuka tahansa meistä joutuisi ilomielin hänen käsiinsä, sillä hänen tuomionsa olisi ystävällinen, armollinen, oikeudenmukainen ja pyhä."<sup>6</sup> Piispoja asettaessaan presidentti Smith antoi usein neuvon: "Muistakaa, että jokaisella on heikkouksia ja jokaisessa tarinassa on ainakin kaksi puolta. Jos teette tuomiossanne virheen, huolehtikaa siitä, että virheenne kallistuu rakkauden ja armon puolelle."<sup>7</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### Evankeliumin ensimmäinen periaate on usko Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Uskomme keskittyy Herraan Jeesukseen Kristukseen ja Hänen kauttaan Isään. Me uskomme Kristukseen, hyväksymme Hänet Jumalan Pojaksi ja olemme ottaneet Hänen nimensä päällemme kasteen vesissä.<sup>8</sup>

Olkoon mielessänne etusijalla, nyt ja aina, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika, joka tuli maailmaan antaakseen henkensä, jotta me saisimme elää. Se on totuus, ja se on perustavanlaatuinen. Siihen meidän uskomme perustuu. Sitä ei voi hävittää. Meidän täytyy pitää kiinni tästä opetuksesta huolimatta maailman opetuksista ja ihmisten uskomuksista, sillä tämä on tärkeintä, tämä on välttämätöntä meidän pelastuksellemme. Herra lunasti meidät verellään; Hän antoi meille pelastuksen sillä ehdolla – ja tämä on ehto, jota me emme saa unohtaa – että me pidämme Hänen käskynsä ja aina muistamme Hänet. Jos me sen teemme, niin me pelastumme, kun sen sijaan ihmisten ajatukset ja mielettömyys tulevat häviämään maan päältä.<sup>9</sup>

Uskon kautta me tulemme Jumalan tykö. Jos me emme uskoisi Herraan Jeesukseen Kristukseen, jos me emme uskoisi Häneen tai Hänen sovitustyöhönsä, meillä ei olisi halua ottaa vaarin Hänen käskyistään. Koska meillä on tuo usko, me olemme sopusoinnussa Hänen totuutensa kanssa ja meillä on sydämessämme halu palvella Häntä. – –

Evankeliumin ensimmäinen periaate on usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, emmekä me tietenkään voi uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen uskomatta Hänen Isäänsä. Jos meillä siis on usko Isään Jumalaan ja Poikaan, ja meitä johdattaa, niin kuin pitäisi, Pyhä Henki, niin meillä on usko Herran palvelijoihin, joiden kautta Hän on puhunut.<sup>10</sup>

---

## 2

---

### Usko tarkoittaa toimintaa.

”Usko on kaiken toiminnan aikaansaava syy” [Lectures on Faith, luento 1]. Jos pysähdytte pohtimaan sitä hetken, luulen, että olette yhtä mieltä siitä, että se on ehdottomasti totta sekä ajallisissa että hengellisissä asioissa. Se on totta meidän kohdallamme omissa tomissamme sekä Jumalan teoissa. – –

”Usko ilman tekoja on kuollut” [ks. Jaak. 2:26] – toisin sanoen sitä ei ole olemassa. Mielestäni Jaakobin tarkoitus on selkeästi, että ”jos sinä osoitat minulle uskosi ilman tekoja, niin siitä ei seuraa mitään, mutta kun minä osoitan sinulle uskoni teoillani, niin jotakin saadaan aikaan.” [Ks. Jaak. 2:18.] Usko tarkoittaa toimintaa. – – Usko on siis voimallisempaa kuin pelkkä uskomus. – –

Usko on Jumalan lahja. Jokainen hyvä asia on lahja Jumalalta. Se on pyhien kirjoitusten opetus, joka on Heparalaiskirjeen luvussa 11 – mikä luku on erittäin hieno tutkielma uskosta – [ja] ilmoituksissa, jotka Herra on antanut meille Opissa ja liitoissa ja muissa pyhissä kirjoituksissa. Uskoa ei voi saada olemalla toimimatta tai välinpitämätön tai passiivinen. Pelkkä halu uskoa ei saa aikaan uskoa yhtään sen enempää kuin halu olla taitava musiikissa tai maalaamisessa saisi aikaan etevyyttä näissä asioissa ilman älykästä toimintaa. Siinä vaikeutemme alkavat. Me saamme todistuksen evankeliumista, me uskomme Joseph Smithiin, me uskomme Jeesukseen Kristukseen, me uskomme evankeliumin periaatteisiin, mutta kuinka lujasti me teemme työtä niiden johdosta?

– – Jos me haluamme, että meillä on elävää, kestäväää uskoa, meidän täytyy olla aktiivisia jokaisen velvollisuuden suorittamisessa tämän kirkon jäsenenä. – –

Kunpa meillä olisi Nefin osoittamaa uskoa! Lukekaa Ensimmäisen Nefin kirjan luvusta 17, kuinka Nefin veljet olivat häntä vastaan ja pilkkasivat häntä, koska hän aikoi rakentaa laivan, ja sanoivat:

”Veljemme on hullu, sillä hän luulee, että hän osaa rakentaa laivan; niin, ja hän luulee myös, että hän osaa kulkea näiden suurten vesien poikki” [1. Nefi 17:17].

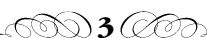
Nefi vastasi heille:

”Vaikka Jumala olisi käskennyt minun tehdä mitä tahansa, minä voisin tehdä sen. Vaikka hän käskisi minun sanoa tälle vedelle: Ole maata, se olisi maata; ja jos minä sanoisin sen, se tapahtuisi.”  
[1. Nefi 17:50.]

Se oli hänen uskonsa.<sup>11</sup>

Me emme vaella nyt näkemisen varassa, kuten me teimme ennen kuin tulimme tähän maailmaan, vaan Herra odottaa, että me vaellamme uskon varassa [ks. 2. Kor. 5:7], ja vaeltamalla uskon varassa me saamme vanhurskaiden palkinnon, jos me noudatamme niitä käskyjä, jotka on annettu pelastukseksenne.<sup>12</sup>

Ellei ihminen pidä kiinni opista ja vaella uskossa, tunnustaen totuuden ja noudattaen käskyjä sellaisina kuin ne on annettu, hänen on mahdotonta saada iankaikkista elämää, vaikka hän tunnustaisi suullaan miten paljon tahansa, että Jeesus on Kristus, tai uskoisi, että Hänen Isänsä lähetti Hänet maailmaan ihmisen lunastukseksi. Niinpä Jaakob on oikeassa sanoessaan, että pahat hengetkin uskovat ja vapisevat, mutta ne eivät tee parannusta [ks. Jaak. 2:19].<sup>13</sup>



### **Parannus on evankeliumin toinen periaate ja välttämätön meidän pelastuksellemme ja korotuksellemme.**

Parannus on evankeliumin toinen peruseriaate ja uskon luonnollinen seuraus.<sup>14</sup>

Me tarvitsemme tässä kirkossa, samoin kuin sen ulkopuolella, parannusta. Me tarvitsemme enemmän uskoa ja enemmän päättäväisyyttä palvella Herraa.<sup>15</sup>

Onko totta, että joillakuilla keskuudessamme on sellainen käsitys, että voimme kyllä tehdä syntiä, kunhan se ei ole vakava synti, kuolemansynti, ja että meidät silti pelastetaan Jumalan valtakuntaan? Nefi näki meidän aikamme. Hän sanoi, että ihmiset sanoisivat niin [ks. 2. Nefi 28:7–9]. Mutta minä sanon teille, ettemme me voi kääntyä pois totuuden ja vanhurskauden polulta ja säilyttää Herran Hengen johdatusta.<sup>16</sup>



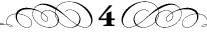
*”Parannus on yksi lohdullisimmista ja loistavimmista periaatteista, mitä evankeliumissa opetetaan.”*

Tahalliselle synnintekijälle ei ole paikkaa Siionissa. Siellä on paikka katuvalle syntiselle, ihmiselle, joka kääntyy pois pahuudesta ja etsii iankaikkista elämää ja evankeliumin valoa. Meidän ei pidä suvaita syntiä vähäisimmässäkään määrin yhtään enempää kuin Herra voi niin tehdä, vaan meidän tulee vaelttaa suoraselkäisesti ja moitteettomasti Herran edessä.<sup>17</sup>

Ihmiset voidaan pelastaa ja korottaa Jumalan valtakuntaan vain vanhurskaudessa. Siksi meidän täytyy tehdä parannus synneistämme ja vaelttaa valossa niin kuin Kristus on valossa [ks. 1. Joh. 1:7], jotta Hänen verensä voi puhdistaa meidät kaikista synneistä ja jotta meillä voi olla Herran kumppanuus ja me voimme saada Hänen kirkkaudestaan ja korotuksestaan.<sup>18</sup>

Me tarvitsemme parannusta, ja meitä pitää kehottaa parannukseen.<sup>19</sup>





## **Parannuksen periaatteessa tulee ilmi taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen armo.**

Parannus on yksi lohdullisimmista ja loistavimmista periaatteista, mitä evankeliumissa opetetaan. Tässä periaatteessa tulee ilmi kenties voimakkaammin kuin missään muussa periaatteessa taivaallisen Isämme ja Hänen ainosyntyisen Poikansa Jeesuksen Kristuksen armo. Miten kauheaa olisikaan, jos ei olisi syntien anteeksiantoa eikä niillä, jotka ovat nöyrän katuvaaisia, olisi mitään keinoa saada vapautusta synnistä! Voimme vain kuvitella osaltaan sen kauhun, joka meidät valtaisi, jos meidän pitäisi kärsiä rikkomustemme rangaistuksesta ikuisesti eikä koskaan olisi toivoa mistään huojennuksesta. Kuinka tuo huojennus saadaan? Kenen avulla se saadaan?

Herramme on sanonut:

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.

Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen.” [Joh. 3:16–17; ks. myös jakeet 18–21.]

Ellei Isä olisi lähettänyt Jeesusta Kristusta maailmaan, niin ei voisi olla syntien anteeksisaamista eikä voisi olla huojennusta synnistä parannuksen myötä.<sup>20</sup>

Jos me todella ymmärtäisimme ja voisimme tuntea edes vähäisessä määrin sitä rakkautta ja armollista auliutta, jota Jeesus Kristus osoitti kärsiessään syntiemme vuoksi, me haluaisimme tehdä parannuksen kaikista rikkomuksista ja palvella Häntä.<sup>21</sup>



## **Parannukseen kuuluu vilpiton murhe synnistä ja täydellinen kääntyminen pois synnistä.**

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan:

”Uhraa uhri Herralle, Jumalallesi, vanhurskaasti, nimittäin särkyneen sydämen ja murtuneen mielen uhri” [OL 59:8].

Se tarkoittaa parannusta.

– – Parannus on sanakirjan antaman määritelmän mukaan vilpittöntyä murhetta synnistä, itsensä tuomitsemista ja täydellistä kääntymistä pois synnistä. – – Todellista parannusta ei voi olla ilman murhetta ja halua vapautua synnistä.

Katumus on osoitus synnin takia murtuneesta eli nöyrtyneestä hengestä ja vilpittön taju synnin pahuudesta sekä ymmärrys siitä laupeudesta ja armosta, jota Jumala suo katuvalla syntiselle. – – Tästä syystä Herra sanoo, kuten olen jo lainannut, että meidän tulee uhrata uhri ”vanhurskaasti, nimittäin särkyneen sydämen ja murtuneen mielen uhri”. – –

Parannus on lahja Jumalalta. – – Joidenkin ihmisten on vaikeaa tehdä parannusta, mutta parannuksen ja uskon lahja annetaan jokaiselle ihmiselle, joka tavoittelee sitä.<sup>22</sup>

Olen oppinut omasta kokemuksestani, että kun haluaa muuttua, todella haluaa muuttua, pystyy muuttumaan. Omatuntonne ja pyhät kirjoitukset kertovat meille, millä tavoin pitää elää – ja ne kertovat meille, mitä tapoja meidän pitää muuttaa iankaikkiseksi hyvinvoinniksemme ja edistymiseksemme.<sup>23</sup>



## Aika parannuksenteekoon on nyt.

Jumala ei tule pelastamaan jokaista miestä ja naista selestiseen valtakuntaan. Jos haluatte päästä sinne ja teillä on heikkouksia – jos te teette syntejä, jos te rikotte Herran käskyjä ja tiedätte sen – juuri nyt on oikea hetki tehdä parannus ja uudistua eikä ajatella, että se on niin pieni asia, että Herra antaa teille anteeksi; vain muutamia lyöntejä, vain pieni rangaistus, ja me saamme anteeksi; sillä te saatatte havaita, että teidät on heitetty ulos, jos te olette uppiniskaisia ja pysytte itsepintaisesti sellaisella tiellä.<sup>24</sup>

Lykkääminen, silloin kun se koskee evankeliumin periaatteita, varastaa iankaikkisen elämän, joka on elämää Isän ja Pojan edessä. Joukossamme on monia, jopa kirkon jäseniä, joista tuntuu, ettei ole mitään tarvetta kiireeseen evankeliumin periaatteiden noudattamisessa ja käskyjen pitämisessä. – –

Älkäämme unohtako [Amulekin] sanoja: ”Sillä katso, tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala; niin, katso, tämän elämän päivä on ihmisille päivä tehdä työnsä.

Ja nyt, kuten sanoin teille aikaisemmin, koska te olette saaneet näin monia todistuksia, minä sen tähden pyydän teitä, ettette lykkää parannuksenne päivää loppuun asti, sillä tämän elämän päivän jälkeen, joka on annettu meille valmistautuaksemme iankaikkisuuteen, katso, ellemme käytä aikaamme hyvin tässä elämässä ollessamme, sen jälkeen tulee pimeyden yö, jossa ei mitään työtä voida tehdä.

Te ette voi sanoa joutuessanne tuohon kauheaan taitekohtaan: Minä tahdon tehdä parannuksen, minä tahdon palata Jumalani luokse. Ei, te ette voi sanoa näin, koska sillä samalla hengellä, jonka vallassa ruumiinne on sillä hetkellä, kun te lähdette tästä elämästä, sillä samalla hengellä on voima pitää teidän ruumistanne vallassaan tuossa iankaikkisessa maailmassa.” [Alma 34:32–34.]<sup>25</sup>



### **Me olemme maailmalle velkaa sen, että kohotamme varoituksen äänen.**

Herra haluaa, että ihmiset olisivat onnellisia; se on Hänen tarkoituksensa. Mutta ihmiset kieltäytyvät olemasta onnellisia ja tekevät itsensä onnettomiksi, koska he luulevat, että heidän tiensä ovat parempia kuin Jumalan tiet, ja koska heidän sydämessään on itsekkyyttä, ahneutta ja jumalattomuutta; ja se meissä on vikana tänä päivänä.<sup>26</sup>

Sen havainnon perusteella, jonka teemme, kun matkustamme paikasta toiseen, ja sen perusteella, mitä luemme lehdistöstä, meidän on välttämättä tultava siihen johtopäätökseen, että parannus synnistä on nykyään äärimmäisen tärkeää kautta maailman.<sup>27</sup>

Älkää luulko, että olemme saavuttaneet tilanteen, jossa asiat eivät voisi olla huonommin. Ellei tapahdu parannusta, ne tulevat olemaan huonommin. Ja niinpä saarnaan parannusta tälle kansalle, myöhempien aikojen pyhille, – ja kaikkialla maailmassa oleville kansoille.<sup>28</sup>

Me olemme maailmalle ja erityisesti kirkon jäsenille velkaa sen, että kohotamme varoituksen äänen [ks. OL 88:81].<sup>29</sup>

Velvollisuutemme on pitää huolta toisistamme, suojella toisiamme, varoittaa toisiamme vaaroista, opettaa toisillemme valtakunnan evankeliumin periaatteita ja pysyä yhdessä yhtenäisenä rintamana maailman syntejä vastaan.<sup>30</sup>

En tiedä mitään tärkeämpää tai välttämättömämpää tänä aikana kuin huutaa parannusta, myös myöhempien aikojen pyhien keskuudessa, ja kutsun heitä ja myös niitä, jotka eivät ole kirkon jäseniä, ottamaan vaarin näistä Lunastajamme sanoista. Hän on julistanut ehdottomasti, ettei mikään epäpyhä voi päästä Hänen kasvojensa eteen. Jumalan valtakunnan löytävät vain ne, jotka osoittautuvat uskollisiksi ja ovat pesseet vaatteensa Hänen veressään osoittamalla uskonsa ja tekemällä parannuksen – eivät ketkään muut.<sup>31</sup>

”Katso, kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat saavat olla turvassa Israelin Pyhässä, jos ne tekevät parannuksen” [1. Nefi 22:28]. Ja minä rukoilen, että ne tekevät parannuksen. Haluan heidän olevan turvassa. Haluan heidän uskovan Israelin Pyhään, joka tuli maailmaan ja sovitti syntimme, koko ihmiskunnan synnit, joka antoi meille lunastuksen kuolemasta, joka on luvannut meille pelastuksen ja vapautuksen synneistämme parannuksemme ehdolla.

Voi kuinka toivonkaan, että koko ihmiskunta uskoisi Häneen, palvelisi Häntä ja Hänen Isäänsä ja palvelisi Herraa Jumalaamme Pojan nimessä, niin silloin rauha koittaisi, silloin vanhurskaus vallitsisi, silloin Herra voisi perustaa valtakuntansa maan päälle.<sup>32</sup>

Pyydän hartaasti maailmaa tekemään parannuksen ja uskomaan totuuden, antamaan Kristuksen valon loistaa elämässään, pitämään jokaisen hyvän ja tosi periaatteen, joka heillä on, ja lisäämään niihin edelleen sitä valoa ja tietoa, jota on tullut ilmoituksen kautta tänä aikana. Pyydän heitä hartaasti liittymään Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon ja korjaamaan satona evankeliumin siunaukset.

Pyydän hartaasti kirkon jäseniä tekemään vanhurskauden tekoja, pitämään käskyt, etsimään Henkeä, rakastamaan Herraa, asettamaan etusijalle elämässään Jumalan valtakunnan asiat ja tekemään siten Herran edessä pelolla ja vavistuksella työtä pelastuakseen [ks. Fil. 2:12].<sup>33</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Käy läpi kohdasta ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita” presidentti Smithin kommentit siitä, miksi hän halusi kohottaa varoituksen äänen. Kuinka kutsu parannukseen on rakkauden ilmaus?
- Mitä sinulle tarkoittaa se, että keskität uskosi taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen? (Ks. osa 1.)
- Miksi todellinen usko johtaa aina toimintaan? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 2.) Millä tavoin me voimme osoittaa uskomme teoillamme?
- Kuinka parannuksenteko on ”uskon luonnollinen seuraus”? (Ks. osa 3.)
- Muistele mielessäsi aikaa, jolloin teit parannuksen ja tunsit taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen armoa ja rakkautta (ks. osa 4). Mitä voit kertoa kiitollisuudestasi Vapahtajan sovitusta kohtaan?
- Miksi parannuksenteko on mahdotonta ”ilman murhetta ja halua vapautua synnistä”? (Ks. osa 5.) Kuinka osan 5 viimeiset kaksi kappaletta voisivat antaa toivoa jollekulle, joka tuntee murhetta synnin johdosta?
- Millä tavoin lykkääminen varastaa iankaikkisen elämän? (Ks. osa 6.) Mitä vaaroja on parannuksentekomme lykkäämisessä?
- Kun käyt läpi osaa 7, mieti, mitä varoituksen äänen korottaminen tarkoittaa. Kuinka me voimme olla ystävällisiä ja rakastavia pyrkimyksissämme varoittaa muita?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

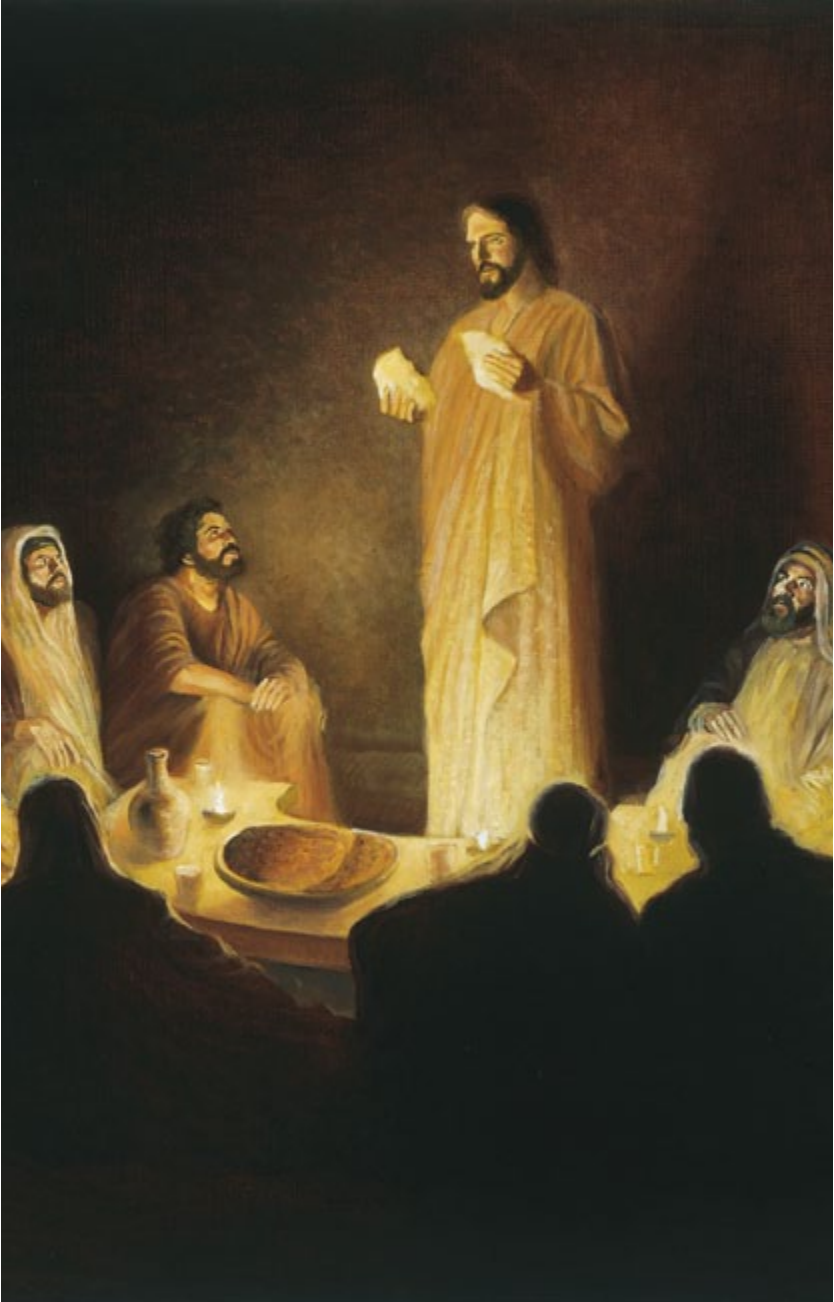
Hepr. 11:1–6; Moosia 4:1–3; Alma 34:17; Et. 12:4; Moroni 7:33–34; OL 18:10–16; UK 4

### *Opetusvihje*

”Oppilas täytyy saada toimimaan. Kun opettaja asettuu parrasvaloihin show’n tähdeksi, puhuu kaiken aikaa ja muutoinkin hoi-taa kaiken toiminnan, on melko varmaa, että hän estää luokkansa jäseniä oppimasta.” (Asahel D. Woodruff, julkaisussa *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 61.)

**Viitteet**

1. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 1, s. 84.
2. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s. 289.
3. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1919, s. 88, kursivointi alkuperäisen mukainen.
4. Julkaisussa *Take Heed to Yourselves!*, 1966, s. v–vi.
5. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. viii.
6. Bruce R. McConkien lainaamana julkaisussa "Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel", *Ensign*, elokuu 1972, s. 28.
7. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 10.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 113.
9. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 281.
10. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 281–282.
11. "Faith", *Deseret News*, 16. maaliskuuta 1932, Church-osio, s. 3, 7.
12. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1923, s. 139.
13. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 289.
14. *The Restoration of All Things*, 1945, s. 196.
15. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 55.
16. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1950, s. 13.
17. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1915, s. 120.
18. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1969, s. 109.
19. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 46.
20. *The Restoration of All Things*, s. 196–197.
21. *The Restoration of All Things*, s. 199.
22. "Repentance and Baptism", *Deseret News*, 30. maaliskuuta 1935, Church-osio, s. 6.
23. "My Dear Young Fellow Workers", *New Era*, tammikuu 1971, s. 5.
24. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 26–27.
25. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1969, s. 121, 123.
26. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 37.
27. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1966, s. 58.
28. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 34.
29. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 50.
30. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1915, s. 120.
31. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1960, s. 51.
32. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1919, s. 92.
33. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 7–8.



*"Tehkää tämä minun muistokseni" (Luuk. 22:19).*



## Sakramentin merkitys

*”Näiden vertauskuvien nauttiminen muodostaa yhden kaikkein pyhimmistä toimituksista kirkossa.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Lokakuun 5. päivänä 1929, palveltuaan 19 vuotta apostolina, vanhin Joseph Fielding Smith seisoj Suolajärven tabernaakkelissa pitämässä 39. yleiskonferenssipuhettaan. Hän sanoi: ”Haluan esittää pari ajatusta sakramentista etenkin liittyen kokouksiin, jotka ilmoituksen, Herran käskyn, mukaan on varattu kirkossa näiden Jeesuksen Kristuksen ruumista ja verta edustavien vertauskuvien nauttimiseen.” Johdantona tähän aiheeseen hän kertoi ajatuksiaan sakramentista.

”Mielestäni sakramenttikokous on kaikkein pyhin kaikista kirkon kokouksista. Kun mietin Vapahtajan ja Hänen opetuslapsiensa kokoontumista tuona ikimuistoisena iltana, jolloin Hän asetti sakramentin, kun ajattelen tuota juhlallista tilaisuutta, niin sydämeni on täynnä ihmetystä ja tunteeni liikuttuvat. Pidän tuota kokoontumista yhtenä kaikkein juhlallisimmista ja ihmeellisimmistä aina aikojen alusta lähtien.

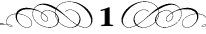
Siellä Vapahtaja opetti heille tulevasta uhristaan, mitä he hämmennyksissään eivät voineet ymmärtää. Hän kertoi heille selkein sanoin kuolemastaan ja siitä, että Hänen verensä vuodatettaisiin, ja tämä lausuttiin juuri sinä aikana, kun Hän koki tuskaa maailman syntien tähden. Se oli hyvin juhlallinen tilaisuus. Siellä sakramentti asetettiin ja opetuslapset saivat käskyn kokoontua usein ja muistella Jeesuksen Kristuksen kuolemaa ja kärsimyksiä, sillä Hänen uhrinsa annettiin maailman lunastamiseksi.

Hän oli kohta ottava maksaakseen sen velan, jonka syntiinlankeemus oli saattanut maailmaan, jotta ihmiset voitaisiin lunastaa kuolemasta ja helvetistä. Hän oli opettanut ihmisille, että Hänet



ylennettäisiin, niin että Hän vetäisi kaikki ihmiset tykönsä, ja että kenenkään, joka tekisi parannuksen ja uskoisi Häneen pitäen Hänen käskynsä, ei tarvitsisi kärsiä, sillä Hän ottaisi heidän syntinsä päällensä.”<sup>1</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



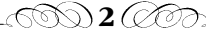
### Herra on käsenyt meidän kokoontua usein nauttimaan sakramentti.

Näiden vertauskuvien [leipä ja vesi] nauttiminen muodostaa yhden kaikkein pyhimmistä toimituksista kirkossa. Se on toimitus, joka on korvannut pääsiäislampaan teurastamisen ja syömisen, mikä kuvasi meidän Lunastajamme uhria ristillä. – Egyptistä lähdöstä alkaen aina meidän Lunastajamme ristiinnaulitsemiseen asti israelilaisten käskettiin viettää pääsiäisjuhlaa tiettyyn aikaan joka vuosi. Tuona vaikuttavana iltana ennen ristiinnaulitsemista Herra muutti tämän toimituksen ja asetti sen sijaan sakramentin. Me olemme saaneet käskyn kokoontua usein, ei ainoastaan kerran vuodessa, ja mennä rukoushuoneeseen ja muistella siellä Lunastajamme ja tehdä liitto Hänen kanssaan osallistumalla tähän pyhään toimitukseen.<sup>2</sup>

Henkilö, joka jää pois sakramenttikokouksesta viikko ja kuukausi toisensa jälkeen, kun ei ole mitään, mikä estäisi häntä tulemasta, ei ole uskollinen totuudelle. Hän ei rakasta sitä. Jos hän rakastaisi, hän olisi läsnä nauttimassa nämä vertauskuvat – vain pienen palan leipää, pienen kupillisen vettä. Hän haluaisi tehdä sen osoittaakseen rakkautensa totuutta kohtaan ja uskollisen palveluksensa Jumalan Pojalle.<sup>3</sup>

Meitä on kehoitettu muistelemaan tätä suurta tapahtumaa [Jeesuksen Kristuksen sovitusta] ja pitämään se jatkuvasti mielessämme. Tätä tarkoitusta varten meidät kutsutaan yhteen kerran viikossa nauttimaan näitä vertauskuvia, niin että me todistamme muistavamme Herramme, että me olemme valmiit ottamaan Hänen nimensä päällemme, ja että me pidämme Hänen käskynsä. Tämä liitto meitä on kehoitettu uudistamaan joka viikko, emmekä me voi säilyttää Herran Henkeä, elleimme me jatkuvasti noudata tätä käskyä. Jos me rakastamme Herraa, niin me olemme läsnä näissä kokouksissa Jumalan palvelemisen ja rukouksen hengessä muistaen

Herraa ja sitä liittoa, joka meidän tulee uudistaa joka viikko tämän sakramentin kautta, kuten Hän on vaatinut meiltä.<sup>4</sup>



## **Me nautimme sakramentin Jeesuksen Kristuksen sovituksen muistoksi.**

Kirkon jäsenten velvollisuus on vaeltaa nöyrästi ja uskollisesti Jeesuksen Kristuksen sovituksen tiedossa ja ymmärryksessä. – – Minulla on tunne – haluaisin olla väärässä mutta en usko, että olen – että hyvin, hyvin suuri osa kirkon jäsenistä ei ymmärrä, mitä tarkoittaa syödä pieni pala leipää ja juoda pieni kupillinen vettä sen muistoksi, että Vapahtajamme Jeesus Kristus vuodatti verensä ja antoi uhrinsa ristillä.

Saanan kiinnittää huomiota [leivän] siunaamiseen. Aion lukea sen nöyrästi, jotta ymmärrämme, mitä se sisältää:

”Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän leivän kaikkien niiden sieluille, jotka sitä nauttivat, jotta he söisivät Poikasi ruumiin muistoksi ja todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he ovat halukkaita ottamaan Poikasi nimen päällensä ja muistamaan hänet aina ja pitämään hänen käskynsä, jotka hän on antanut heille, jotta hänen Henkensä olisi aina heidän kanssansa. Aamen.” [OL 20:77]. – –

Että syömme sen Hänen muistokseen. Tarkoittaako se, että minä vain muistaisin, että lähes 2 000 vuotta sitten jumalattomat miehet ottivat Hänet, ripustivat Hänet ristille, löivät naulat Hänen käsiinsä ja jalkoihinsa ja jättivät Hänet sinne kuolemaan? Minulle sillä on tuota paljon syvällisempi merkitys. Että muistan Hänet – miksi Hän oli ristillä? Mitä hyötyä [minulle] on siitä, että Hän oli ristillä? Minkä kärsimyksen Hän kävi läpi ristillä, että minut voitaisiin lunastaa tai vapauttaa synneistäni?

Luonnollisesti ihminen ajattelisi: Hänen käsiinsä ja jalkoihinsa lyötiin naulat, ja Hän riippui ristillä, kunnes Hän kuoli. – – Mitä muuta Hän kärsi? Tämä on asia, jonka luulen useimmilta meistä jäävän huomaamatta. Olen vakuuttunut siitä, että Hänen suurinta kärsimystään ei ollut se, että naulat lyötiin Hänen käsiinsä ja jalkoihinsa ja että Hän

riippui ristillä, niin tuskallista ja kauheaa kuin se olikin. Hän kantoi toisen taakan, joka oli paljon merkittävämpi ja läpitukevampi. Millä tavoin? Me emme ymmärrä selkeästi, mutta saan siitä välähdyksen.<sup>5</sup>

Uskon, ettei meissä ole ketään, joka ei ole tehnyt jotakin väärin ja sitten ollut pahoillaan ja toivonut, ettei olisi tehnyt sitä. Sitten omatuntomme kolkuttaa, ja olemme olleet hyvin, hyvin onnettomia. Oletteko te läpikäyneet tuon kokemuksen? Minä olen. – – Mutta tässä meillä on Jumalan Poika, joka kantaa minun rikkomusteni ja teidän rikkomustenne taakan. – – Hänen suurin piinansa ei ollut se, että Hänellä oli naulat käsissään tai jaloissaan, niin paha asia kuin se olikin, vaan mielen piina jollakin sellaisella tavalla, joka ei ole minulle selvä. Mutta Hän kantoi taakan – meidän taakkamme. Minä lisäsin siihen jotakin, ja niin lisäsitte tekin. Niin teki jokainen muukin. Hän otti tehtäväkseen maksaa hinnan, että minä voisin välttyä – että te voisitte välttyä – rangaistukselta sillä ehdolla, että me otamme vastaan Hänen evankeliuminsa ja olemme tosia ja uskollisia siinä.

Juuri sitä minä yritän ajatella. Sitä minä muistelen – kiduttavaa tuskaa, kun Hän huusi rukouksessa Isäänsä antamaan maljan mennä ohitse. Hän ei anonut vain helpotusta siihen, kun naulat lyötiin Hänen käsiinsä tai jalkoihinsa. Hän kärsi kaikkea sitäkin ankarampaa piinaa jollakin sellaisella tavalla, jota minä en ymmärrä.<sup>6</sup>

Heikkojen kuolevaisten, ja me kaikki olemme heikkoja, on mahdotonta käsittää täysin Jumalan Pojan kärsimyksen määrää. Me emme voi ymmärtää hintaa, joka Hänen oli maksettava. Profeetta Joseph Smithille Hän sanoi:

”Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen; mutta elleivät he tee parannusta, heidän täytyy kärsiä samoin kuin minä, mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapiseemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä – ja minä toivoin, ettei minun tarvitsisi juoda katkeraa maljaa ja kavahtaa – kuitenkin, kunnia olkoon Isän, minä join ja saatoin päätökseen valmisteluni ihmislasten hyväksi” [OL 19:16–19].

Käsityskykymme puitteissa meidän on kuitenkin mahdollista tietää ja ymmärtää, että tämä Hänen uhrinsa kiduttava tuska on tuonut



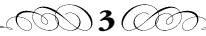
*"Kunpa voisimme saada kirkon jäsenet ymmärtämään selkeämmin ne liitot, jotka he tekevät, kun he nauttivat sakramentin sakramenttikokouksissamme."*

meille suurimman siunauksen, mikä ikinä voidaan antaa. Lisäksi me kykenemme ymmärtämään, että tämä äärimmäinen kärsimys – joka oli mahdotonta kuolevaisen ihmisen sekä kokea että kestää – tapahtui sen suuren rakkauden vuoksi, jota Isä ja Poika tunsivat ihmiskuntaa kohtaan. – –

Jos me arvostaisimme täysin niitä monia siunauksia, jotka ovat meidän edestämme tehdyn lunastuksen ansiota, Herra ei voisi pyytää meiltä mitään, mitä emme innokkaasti ja auliisti tekisi.<sup>7</sup>

Olen varma siitä, että jos voisimme nähdä mielessämme (kuten minä olen yrittänyt monta kertaa tehdä) sen juhlallisen tilaisuuden, jolloin Vapahtaja kokoontui apostoliensa kanssa, jos me voisimme nähdä heidät kokoontuneina siellä – Herran murheissaan, murehtimassa maailman syntien tähden, murehtimassa yhden apostolinsa tähden, joka oli kavaltava Hänet, ja kuitenkin opettamassa näitä

yhtätoista miestä, jotka rakastivat Häntä, ja tekemässä liiton heidän kanssaan – olen varma, että me tuntisimme sydämessämme, että me emme koskaan hylkäisi Häntä. Jos me voisimme nähdä heidät kokoontuneina siellä ja ymmärtää sen taakan raskauden, joka oli Herramme harteilla, ja voisimme nähdä heidän syötyään aterian ja laulettuaan kiitosvirren lähtevän, nähdä Herran joutuvan kavalluksen, pilkan ja halveksunnan kohteeksi, nähdä opetuslasten hylkäävän Hänet Hänen syvimmän koettelemuksensa hetkellä – jos me voisimme ymmärtää kaiken tämän (vaikkakin hämärästi, ja pakostakin hämärästi, siitä olen varma, veljeni ja sisareni), me haluaisimme aina vaeltaa totuuden valossa. Jos me voisimme nähdä ihmisten Vapahtajan kärsivän puutarhassa ja ristillä, ja jos voisimme täysin ymmärtää, mitä kaikkea se merkitsee meille, niin me haluaisimme pitää Hänen käskynsä, ja me rakastaisimme Herraa, meidän Jumalaamme, kaikesta sydämestämme, kaikesta voimastamme ja mielestämme, ja palvelisimme Häntä Jeesuksen Kristuksen nimessä.<sup>8</sup>



### **Velvollisuutemme on pohtia syvällisesti liittoa, jonka teemme, kun nautimme sakramentin.**

Kunpa voisimme saada kirkon jäsenet ymmärtämään selkeämmin ne liitot, jotka he tekevät, kun he nauttivat sakramentin sakramenttikokouksissamme.<sup>9</sup>

Olen nähnyt [sakramenttikokouksessa] kahden kirkon jäsenen istuvan yhdessä, ryhtyvän keskustelemaan, lopettavan siksi aikaa, kun siunaus pyydettiin vedelle tai leivälle, ja aloittavan sitten keskustelunsa uudelleen. – Minusta tuollainen on järkyttävää, ja olen varma, että se on sitä Herralle.<sup>10</sup>

Velvollisuutemme on pohtia tarkoin ja syvällisesti [sakramentti-]rukousten luonnetta, kun me kuulemme ne lausuttavan kokouksissamme. Me lupaamme tehdä neljä hyvin tärkeää asiaa joka kerta, kun nautimme nämä vertauskuvat, ja nauttimisemme on merkki, että me hyväksymme täysin nuo velvoitteet ja niistä tulee siten meitä sitovia. Ne ovat seuraavat:

1. Me syömme Jeesuksen Kristuksen ruumiin muistoksi luvaten, että me muistamme aina Hänen haavoitetun ruumiinsa, joka surmattiin ristillä.



*"Velvollisuutemme on pohtia tarkoin ja syvällisesti [sakramentti-]rukousten luonnetta, kun me kuulemme ne lausuttavan."*

2. Me juomme veren muistoksi, joka vuodatettiin maailman syntien edestä, mikä sovitti Aadamin rikkomuksen ja mikä vapauttaa meidät omista synneistämme sillä ehdolla, että me teemme todellisen parannuksen.

3. Me teemme liiton, että me olemme halukkaita ottamaan päällemme Pojan *nimen* ja muistamaan Hänet aina. Pitäessämme tämän liiton me lupaamme, että meitä tullaan kutsumaan Hänen nimellään ja ettemme koskaan tee mitään, mikä toisi häpeää tai moitetta tuolle nimelle.

4. Me teemme liiton, että me pidämme Hänen käskynsä, jotka Hän on antanut meille – ei yhtä käskyä vaan että olemme halukkaita elämään ”jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta” [OL 84:44].

Jos teemme nämä asiat, niin silloin meille luvataan Pyhän Hengen jatkuva johdatus, ja ellemme me tee näitä asioita, meillä ei ole tuota johdatusta.<sup>11</sup>

Haluan esittää teille muutaman kysymyksen, ja puhun tietenkin kaikille kirkon jäsenille. Luuletteko, että ihminen, joka tulee sakramenttikokoukseen rukouksen, nöyryyden ja Jumalan palvelemisen hengessä ja joka nauttii nämä Jeesuksen Kristuksen ruumiin ja veren vertauskuvat, rikkoo tieteen tahtoen Herran käskyjä? Jos ihminen käsittää täysin, mikä merkitys sillä on, kun hän nauttii sakramentin – että hän tekee liiton, jossa hän ottaa päällensä Jeesuksen Kristuksen nimen ja aina muistaa Hänet ja pitää Hänen käskynsä, ja tämä lupaus uudistetaan joka viikko – luuletteko, että sellainen ihminen jättää kymmenyksensä maksamatta? Luuletteko, että sellainen ihminen rikkoo sapattia tai ei noudata viisauden sanaa? Luuletteko, että hän ei rukoile, että hän ei hoida tehtäviään koorumissa ja muita kirkon tehtäviä? Minusta näiden pyhien periaatteiden ja velvollisuuksien rikkominen on mahdotonta, kun ihminen tietää, mitä merkitsee tehdä sellaisia lupauksia joka viikko Herralle ja pyhien edessä.<sup>12</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kohdassa ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita” presidentti Smith kertoo ajatuksiaan tilanteesta, jolloin Vapahtaja asetti sakramentin. Miksi tämä tapahtuma on merkityksellinen sinulle?
- Kun tutkit osaa 1, pohdi sitä, miksi on tärkeää osallistua sakramenttikokoukseen joka viikko. Kuinka voit valmistautua sakramenttikokoukseen? Mitä vanhemmat voivat tehdä auttaakseen lapsiaan valmistautumaan?
- Mikä presidentti Smithin ajatuksissa hänen nauttiessaan sakramentin tekee sinuun vaikutuksen? (Ks. osa 2.) Mitä me voimme tehdä muistaaksemme Vapahtajan ja Hänen uhrinsa, kun nautimme sakramentin?
- Kiinnitä huomiota osassa 3 lueteltuihin liittoihin. Pohdi itseksesi, mitä ajattelet näistä liitoista. Kuinka nämä liitot vaikuttavat elämääsi?

*Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Matt. 26:26–29; 1. Kor. 11:23–29; 3. Nefi 18:1–13; Morm. 9:29; Moroni 4–5; OL 20:75–79; 59:9–12

*Opetusvihje*

”Anna osallistujille tehtäväksi lukea tietyt luvun lopussa olevat kysymykset (joko yksin tai pienissä ryhmissä). Pyydä heitä etsimään luvusta kysymyksiin liittyviä opetuksia. Pyydä heitä sitten kertomaan ajatuksistaan ja oivalluksistaan muulle ryhmälle.” (Sivu VII tässä kirjassa.)

**Viitteet**

1. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s. 317.
2. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 316.
3. *Seek Ye Earnestly*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 1972, s. 99.
4. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 317–318.
5. ”Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament”, Utahin yliopiston uskonto-instituutissa Salt Lake Cityssä pidetty puhe, 14. tammikuuta 1961, s. 7–8.
6. ”Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament”, s. 8.
7. ”Importance of the Sacrament Meeting”, Relief Society Magazine, lokakuu 1943, s. 591–592.
8. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 322–323.
9. ”Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament”, s. 7.
10. *Seek Ye Earnestly*, s. 122.
11. ”Importance of the Sacrament Meeting”, s. 591.
12. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 322.





*Joseph ja Hyrum Smith – "eläessään he olivat yhtä,  
ja kuollessaan he olivat yhdessä!" (OL 135:3.)*



## Joseph ja Hyrum Smith, Kristuksen todistajia

*”Me korotamme äänemme kiitokseen niin profeetta Joseph Smithin ja patriarkka Hyrum Smithin elämästä ja palvelutyöstä kuin myös niiden profeettojen, apostolien ja vanhurskaiden miesten ja naisten, jotka ovat rakentaneet heidän laskemalleen perustukselle.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Hyvin nuoresta pitäen Joseph Fielding Smith tiesi, että hänen perheellään oli erityinen yhdysside profeetta Joseph Smithiin. Häntä innoitti hänen isoisänsä Hyrum Smithin, profeetta Josephin isoveljen ja uskollisen ystävän, esimerkki. Hyrum palveli uskollisesti veljensä rinnalla kirkon johtajana. Hän myös auttoi Mormonin kirjan julkaisemisessa, ja hänet kutsuttiin yhdeksi kirjan kahdeksasta silminnäkijästä. Kesäkuun 27. päivänä 1844 Joseph ja Hyrum kuolivat marttyyreina Carthagessa Illinoisissa sinetöiden todistuksensa Vapahtajasta ja Hänen evankeliumistaan. ”Eläessään he olivat yhtä, ja kuollessaan he olivat yhdessä!” (OL 135:3.)

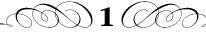
Joseph Fielding Smith ei koskaan tuntenut Smithin suvun puoleisia isovanhempiaan. Hänen isoisänsä Hyrum kuoli marttyyrina kauan ennen hänen syntymäänsä. Myös Hyrumin vaimo Mary Fielding Smith kuoli nuorena. Joseph Fielding Smith on sanonut: ”En koskaan tuntenut isoäiti Smithiä. Asia on aina surettanut minua, koska hän oli yksi jaloimmista naisista, mitä koskaan on elänyt, mutta tunsin hänen hyvän siskonsa, tätini Mercy Thompsonin, ja poikasena minulla oli tapana mennä käymään hänen luonaan ja istua hänen polvellaan, kun hän kertoi minulle profeetta Joseph Smithistä, ja voi, kuinka kiitollinen olenkaan tuosta kokemuksesta.”<sup>1</sup>

Joseph Fielding Smith oppi myös isänsä Joseph F. Smithin esimerkistä. Tämä oli tuntenut henkilökohtaisesti profeetta Joseph Smithin. Isästään Joseph Fielding Smith on sanonut: ”Hänen todistuksessaan ei ollut epäilyksen tai epävarmuuden hiventäkään. Näin oli etenkin silloin kun hän puhui Vapahtajamme jumalallisuudesta tai profeetta Joseph Smithin tehtävästä.”<sup>2</sup>

Nämä esimerkit ja opetukset johtivat siihen, että Joseph Fielding Smith sai todistuksen palautetusta evankeliumista jo lapsuudessaan. ”En muista aikaa, jolloin en olisi uskonut Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tehtävään tai profeetta Joseph Smithin tehtävään”<sup>3</sup>, hän sanoi myöhemmin. Evankeliumia opettaessaan hän ilmaisi joskus todistuksensa yhdistäen sen perheeseensä: ”Rakastanko minä profeetta Joseph Smithiä? Kyllä minä rakastan, kuten isäni ennen minua. Minä rakastan häntä, koska hän oli Jumalan palvelija. Rakastan häntä evankeliumin palautuksen vuoksi ja niiden etujen ja siunausten vuoksi, jotka niin minä ja minun perheeni kuin te ja teidän perheenne olemme saaneet niinä siunauksina, jotka suotiin tälle miehelle ja niille, jotka olivat tekemisissä hänen kanssaan.”<sup>4</sup>

Vaikka presidentti Smith oli kiitollinen perheensä opetuksista ja perinnöstä, hänen todistuksensa oli hänen omansa. Hän sanoi: ”Olen aina ollut hyvin kiitollinen todistuksesta, jonka Herran Henki minulle antoi siitä, että Joseph Smith, Jumalan profeetta, kutsuttiin olemaan aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden johdossa.”<sup>5</sup> Eräässä toisessa tilanteessa hän todisti: ”Minä tiedän Jumalan lahjan avulla, että Joseph Smith näki vuonna 1820 Isän ja Pojan, että Isä esitteli Poikansa, että Poika puhui hänelle, kysyi häneltä, mitä hän halusi tietää, ja antoi hänelle neuvoja; kertoi hänelle, mitä tehdä, luvaten, että lopulta hän saisi lisää valoa ja että evankeliumin täyteys, jota ei silloin ollut maan päällä, palautettaisiin.” Sitten presidentti Smith vakuutti, että kaikki ihmiset voisivat saada saman todistuksen: ”Jokaisella sielulla maan päällä, jolla on halu tietää, on se etuoikeus, sillä jokainen sielu, joka nöyrytyy ja nöyryyden ja uskon syvyyksissä menee Herran eteen murtunein mielin, saa tuon tiedon aivan yhtä varmasti kuin elää.”<sup>6</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Kaksi teemaa piirtyy päällimmäisinä esiin: että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja että Joseph Smith oli profeetta.**

Me yhdistämme Jeesuksen Kristuksen ja Joseph Smithin nimet. Kristus on Herra. Hän toteutti sovitusuhrin. Hän on ylösnousemus ja elämä. Hänen kauttaan kaikki ihmiset korotetaan kuolemattomuuteen, ja ne, jotka uskovat ja ovat kuuliaisia Hänen laeilleen, saavat myös iankaikkisen elämän.

Joseph Smith oli profeetta, jonka Herra kutsui näinä viimeisinä aikoina saamaan ilmoituksen kautta evankeliumin pelastavat totuudet ja toimimaan laillisena johtajana, jolla on voima korkeudesta suoda evankeliumin toimituksia.

Koska nämä hänen välityksellään ilmoitetut totuudet ovat juuri niitä, jotka on vietävä kaikille kansoille ennen toista tulemista, ei ole suurikaan ihme, että Moroni sanoi Joseph Smithille, että tämän nimeä ”tultaisiin mainitsemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien, sukujen ja kielten keskuudessa, eli että siitä puhuttaisiin sekä hyvää että pahaa kaikkien ihmisten keskuudessa” [JS–H 33].

Ei ole ihme sekään, että Herra sanoi profeetalle myöhemmin: ”Maan ääret tulevat kysymään nimeäsi, ja hullut tulevat pilkkaamaan sinua, ja helvetti tulee raivoamaan sinua vastaan;

kun taas puhdassydämiset ja viisaat ja jalot ja hyveelliset etsivät alati neuvoa ja valtuutta ja siunauksia sinun kätesi alla” (OL 122:1–2).

Maan ääret alkavat parastaikaa kysyä Joseph Smithin nimeä, ja monet ihmiset monista kansakunnista iloitsevat evankeliumista, joka on palautettu hänen välityksellään.

[Tämän taloudenhoitokauden] alun jälkeen todistusta Jeesuksesta – sellaisena kuin se Joseph Smithille ilmoitettiin – on saarnattu Yhdysvalloissa, Kanadassa, Isossa-Britanniassa, suurimmassa osassa Eurooppaa ja Tyynenmeren saarilla.

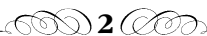
Viime vuosina työ on laajentunut melkein pä uskomattomalla tavalla Meksikossa, Keski-Amerikan maissa ja Etelä-Amerikassa.

Ja Aasia on parastaikaa [vuonna 1971] avautumassa evankeliumin sanomalle tavalla, joka ylittää kaiken aikaisemman. Kirkko on vakiintumassa Japanissa ja Koreassa, Taiwanissa ja Honkongissa, ja aloitamme parastaikaa Thaimaassa, Singaporessa ja Indonesiassa.

Ja Herran sallimuksesta on tuleva aika, jolloin muutkin kansakunnat, jotka ovat nyt suljettuina totuuden sanomalta, avaavat ovensa meille ja Israelin vanhimmat astuvat sisään kertomaan sydämeltään rehellisille noiden kansojen keskuudessa Kristuksesta ja Hänen valtakuntansa evankeliumista, joka on tullut maan päälle tänä aikana profeetta Joseph Smithin välityksellä.<sup>7</sup>

Joseph Smith on ilmoittanut maailmalle meidän päivinämme ja tämän sukupolven aikana tiedon Kristuksesta ja pelastuksesta.<sup>8</sup>

Kaksi teemaa piirtyy mieleeni aina päällimmäisinä: että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, joka ristiinnaulittiin maailman syntien tähden, ja että Joseph Smith oli profeetta, joka kutsuttiin ja nimitettiin aloittamaan aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi. Se on minun sanomani maailmalle.<sup>9</sup>



## **Herra kutsui Joseph Smithin olemaan tämän suurenmoisen taloudenhoitokauden johdossa.**

Joseph Smith – tuli ja pyhien sanansaattajien johdolla laski perustuksen Jumalan valtakunnalle ja tälle ihmeelliselle työlle ja ihmeelle, jotta maailmaa voitaisiin valmistaa Herran tulemistä varten.<sup>10</sup>

Tiedän, että Isämme taivaassa kutsui ja nimitti hänet [Joseph Smithin], että hän sai Jumalan Pojalta ilmoitusta ja opastusta, joka olisi hyödyksi ja siunaukseksi kaikille ihmisille, jos he ottaisivat sen vastaan.<sup>11</sup>

Mielessäni ei ole epäilystäkään siitä, että Herra toi esiin profeetta Joseph Smithin ja antoi hänelle ilmoitusta, käskyjä, avasi hänelle taivaat ja kutsui hänet olemaan tämän loistavan taloudenhoitokauden johdossa. Olen täysin vakuuttunut mielessäni siitä, että kun hän meni nuoruudessaan rukoilemaan, hän katseli todella Isää Jumalaa ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta ja seisoi Heidän edessään. Mielessäni ei ole siitä epäilystäkään – tiedän, että se on totta. Tiedän, että myöhemmin hänen luonaan kävi Moroni, hän sai Aaronin pappeuden Johannes Kastajan käsien alla ja Melkisedekin



*”Joseph Smith oli profeetta, joka kutsuttiin ja nimitettiin aloittamaan aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi.”*

pappeuden Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen käsien alla ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko perustettiin 6. huhtikuuta 1830 jumalallisen käskyn mukaan.<sup>12</sup>

Valitessaan edustajan johtamaan tätä suurta ja ihmeellistä tekoa, joka ”on tulemaisillaan julki ihmislasten keskuudessa” [OL 4:1], Herra ei valinnut henkilöä, joka oli perehtynyt maailman oppiin ja perinteisiin. Hänen tiensä eivät ole ihmisen teitä, eivätkä Hänen ajatuksensa ole ihmisten ajatusten kaltaisia [ks. Jes. 55:8]. Maailman opissa oppinsa saaneella olisi liian paljon sivuutettavaa, mitä tulee ihmisten perinteisiin ja filosofioihin. Suuressa viisauudessaan Herra valitsi kouluja käymättömän lapsen – 14-vuotiaan pojan. Tälle nuorukaiselle Herra ilmoitti evankeliumin täyteyden, jota maailma ei ottanut vastaan epäuskon tähden. Taivaallisen opastuksen täyttäminä vuosina

– sillä häntä opettivat Herran luota tulleet sanansaattajat – tätä nuorta miestä, Joseph Smithiä, valmistettiin ohjaamaan työtä evankeliumin palauttamiseksi ja Jumalan valtakunnan rakentamiseksi.<sup>13</sup>

### 3

#### **Herra sanoi, että tämä sukupolvi saisi Hänen sanansa profeetta Joseph Smithin kautta.**

Jokaisena aikakautena, jolloin evankeliumi on maan päällä, sen täytyy tulla ilmoitetuksi Herran profeetoille ja heidät täytyy kutsua lainmukaisiksi johtajiksi suorittamaan pelastuksen toimituksia ja johtamaan niiden suorittamista muille ihmisille.

Joseph Smith oli profeetta, jonka Herra kutsui tänä aikana palauttamaan evankeliumin totuudet ja vastaanottamaan avaimet ja voimat näiden pelastavien totuuksien julistamiseksi.

Hänelle Herra sanoi: ”Tämä sukupolvi saa minun sanani sinun kauttasi” (OL 5:10). Ja viitaten Joseph Smithin välityksellä palautettavaan evankeliumiin Herra sanoi vielä: ”Tätä valtakunnan evankeliumia saarnataan kaikessa maailmassa todistukseksi kaikille kansakunnille, ja sitten tulee loppu eli jumalattomien tuho” [JS–M 31].<sup>14</sup>

Haluan nyt sanoa,

että Joseph Smith on se, johon kaikkien ihmisten tulee katsoa tänä aikana oppiakseen totuuden Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan;

että tämän profeetan nimi tunnetaan aikanaan maapallon joka kolkassa ja kaikkien kansojen keskuudessa;

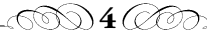
että sydämeltään rehelliset hyväksyvät hänet profeetaksi ja palvelevat Herraa, jonka hän on ilmoittanut;

että hänen jumalallisesta käskystä perustamansa kirkko menestyy, koska se noudattaa niitä ilmoituksia, jotka on saatu hänen kauttaan;

ja että kaikki, jotka uskovat Joseph Smithin opetuksiin ja tekevät työtä hänen alulle panemansa asian hyväksi, tulevat tietämään, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, joka ristiinnaulittiin maailman syntien edestä.

Samalla tavalla kuin tiedän, että Jeesus on Kristus – ja sen tiedän Pyhän Hengen ilmoituksen kautta – tiedän, että Joseph Smith on ja oli ja tulee iankaikkisesti olemaan Jumalan profeetta. – –

Todistuksen ja kiitoksen hengessä [lausun] seuraavat innoitetut Opin ja liittojen kirjan sanat: ”Joseph Smith, Herran profeetta ja näkijä, on tehnyt enemmän ihmisten pelastamiseksi tässä maailmassa kuin kukaan toinen ihminen, joka koskaan on siinä elänyt – paitsi ainoastaan Jeesus” (OL 135:3).<sup>15</sup>



### **Joseph Smith ja hänen veljensä Hyrum olivat yhtä elämässä ja kuolemassa.**

Olen kiitollinen iankaikkisen totuuden palautuksesta tällä viimeisellä evankeliumin taloudenhoitokaudella, profeetta Joseph Smithin ja isoisäni, patriarkka Hyrum Smithin, tehtävästä ja palvelutyöstä sekä siitä tosiseikasta, että Jumalan valtakunnan avaimet on suotu jälleen ihmiselle maan päällä.<sup>16</sup>

”Ja vielä, totisesti minä sanon sinulle: Siunattu on palvelijani Hyrum Smith, sillä minä, Herra, rakastan häntä hänen sydämensä vilpittömyyden vuoksi ja koska hän rakastaa sitä, mikä on oikein minun edessäni, sanoo Herra” [OL 124:15].

Kukapa ei olisi onnellinen saadessaan sellaisen Herralta tulleen luottamuksen ja ylistyksen osoituksen? Hyrum Smith oli ensimmäisten tällä taloudenhoitokaudella kastettujen joukossa. Koko elämänsä hän seiso i veljensä Josephin rinnalla ja vahvisti tätä rohkaisulla, uskolla ja omistautuneella rakkaudella. Hyrum oli mies, jolla oli suurenmoisen hellä sydän. Hänessä oli syvää nöyryyttä, ja hän rakasti veljeään enemmän kuin omaa elämäänsä. Tämä tulee ilmi hänen kuolemassaan, jolla hän ansaitsi marttyyrin kruunun. Hän oli peloton puolustaessaan totuutta. Hän todellakin rakasti ”sitä, mikä on oikein”.

Hyrum Smith syntyi 9. helmikuuta 1800 ja oli lähes kuusi vuotta profeetta vanhempi. Joseph Smith ei saanut mitään sellaista kunnia, josta ei olisi iloinnut myös Hyrum, joka riemuitsi veljensä keralla kaikista Herran hänelle suomista siunauksista. Tätä samaa





*Yhdessä Joseph ja Hyrum Smith sinetöivät todistuksensa verellään.*

veljellisen rakkauden ominaisuutta profeetta Joseph osoitti veljeään Hyrumia kohtaan. He kokivat yhdessä samat surut ja ilot. Sama vaino lankesi heidän kummankin osaksi. He olivat samoissa van- kityrmissä evankeliumin tähden, ja kun tuli heidän todistuksensa sinetöimisen aika, he ottivat yhdessä vastaan marttyyriuden kruu- nun. ”Eläessään he olivat yhtä, ja kuollessaan he olivat yhdessä!” [OL 135:3]. – –

Tämä on profeetan esittämä kunnianosoitus: ”Veli Hyrum, kuinka uskollinen sydän sinulla onkaan! Oi, kruunatkoon iankaikkinen Jehova iankaikkisia siunauksia päällesi palkaksi siitä, että olet huo- lehtinut minun sielustani! Oi, kuinka monet ovatkaan ne surut, jotka olemme yhdessä kokeneet, ja jälleen huomaamme olevamme helty- mättömän sorron käden kahleissa. Hyrum, nimesi tullaan kirjoitta- maan Herran lain kirjaan, niin että ne, jotka tulevat jälkeesi, voivat katsoa sinuun, jotta he voivat ottaa mallia teoistasi.”

Profeetta sanoi edelleen: ”Voisin rukoilla sydämessäni, että kaikki veljeni olisivat rakkaan veljeni Hyrumin kaltaisia, jolla on karitsan lempeys ja Jobin vilpittömyys ja lyhyesti sanottuna Kristuksen

sävyisyys ja nöyryys; ja minä rakastan häntä rakkaudella, joka on kuolemaa väkevämpi, sillä minulla ei ole koskaan ollut aihetta nuhdella häntä, eikä hänellä minua.”<sup>17</sup>

## 5

### **Joseph ja Hyrum Smith sinetöivät todistuksensa verellään.**

Minun isoisäni, patriarkka Hyrum Smith, kutsuttiin pitämään hallussaan tämän taloudenhoitokauden avaimia yhdessä profeetta Josephin, nuoremman veljensä, kanssa. Herra on sanonut, että kaikki pitää vahvistaa kahden todistajan suulla [ks. 2. Kor. 13:1]. – –

Joseph Smith ei voinut olla yksin, muuten hänen työnsä olisi rauennut tyhjiin, aivan samoin kuin Vapahtajan työ vaati toisen todistajan vahvistuksen, ja kuka muu saattoi todistaa Kristuksesta kuin Hänen Isänsä? [Ks. Joh. 8:12–18.] Ja niin Herra kutsui toisen miehen Joseph Smithin rinnalle pitämään hallussaan pelastuksen avaimia tällä taloudenhoitokaudella, todistajaksi yhdessä hänen kanssaan. – –

[Hyrumia] ei ainoastaan kutsuttu kirkon patriarkaksi, mikä oli hänen perintöoikeutensa, vaan samaan aikaan Herra sanoi hänelle:

”Ja tästä hetkestä lähtien minä nimitän hänet, niin että hän voi olla profeetta ja näkijä ja ilmoituksensaaja minun kirkolleni, samoin kuin palvelijani Joseph;

niin että hän voi myös toimia yhdessä palvelijani Josephin kanssa ja että hän ottaa vastaan neuvoja palvelijaltani Josephilta, joka näyttää hänelle avaimet, joiden avulla hän voi pyytää ja saada ja tulla kruunatuksi samalla siunauksella ja kirkkaudella ja kunnialla ja pappeudella ja pappeuden lahjoilla, jotka kerran annettiin sille, joka oli palvelijani Oliver Cowdery;

niin että palvelijani Hyrum voi todistaa siitä, mitä minä näytän hänelle, niin että hänen nimensä voidaan pitää kunnioitetussa muistossa polvesta polveen, aina ja ikuisesti.” [OL 124:94–96.]

Tämän kutsumuksen ja käskyn mukaisesti profeetta Joseph Smith antoi Hyrum Smithille kaikki ne pappeuden avaimet, valtuudet ja lahjat, joita hän, profeetta, piti hallussaan, ja joita Oliver Cowdery aikaisemmin oli pitänyt hallussaan. Herra ilmoitti Hyrum Smithille myös kaiken, mikä oli välttämätöntä, jotta hänestä tulisi kokonaan ja täydessä määrin todistaja veljensä Josephin kanssa,

joka oli profeetta, näkijä, ilmoituksensaaja ja kirkon presidentti, ja jotta hän voisi kautta ajan ja iankaikkisuuden seistä tämän taloudenhoitokauden kärjessä veljensä Josephin, Jeesuksen Kristuksen todistajan, rinnalla.<sup>18</sup>

Veljensä, minun isoisäni patriarkka Hyrum Smithin, keralla hän [Joseph Smith] sinetöi todistuksensa verellään Carthagen vankilassa. Ja minä puolestani haluan olla välikappaleena Herran käsissä ja antaa maan äärten tietää, että pelastus on jälleen ulottuvillamme, koska Herra herätti tänä aikana voimallisen näkijän palauttamaan Hänen valtakuntansa uudelleen maan päälle.<sup>19</sup>

Me korotamme äänemme kiitokseen niin profeetta Joseph Smithin ja patriarkka Hyrum Smithin elämästä ja palvelutyöstä kuin myös niiden profeettojen, apostolien ja vanhurskaiden miesten ja naisten, jotka ovat rakentaneet heidän laskemalleen perustukselle.<sup>20</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Presidentti Smith kertoi sukulaisista, jotka auttoivat vaalimaan hänen lapsuusajan todistustaan Joseph Smithin tehtävästä (ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”). Mitä me voimme tehdä auttaaksemme lapsia saamaan todistuksen profeetta Joseph Smithin tehtävästä?
- Millä tavoin Jeesuksen Kristuksen ja Joseph Smithin nimet liittyvät toisiinsa? (Ks. osa 1.) Kuinka profeetta Joseph Smithin palvelutyö on vaikuttanut omaan todistukseesi Vapahtajasta ja Hänen evankeliumistaan?
- Pohdi presidentti Smithin huomautuksia siitä, että Herra kutsui Joseph Smithin mieluummin kuin henkilön, ”joka oli perehtynyt maailman oppiin ja perinteisiin” (osa 2). Kuinka tämän ymmärtäminen voi auttaa meitä, kun tunnemme riittämättömyyttä omien tehtäviemme hoitamisessa?
- Osassa 3 presidentti Smith lainaa Opin ja liittojen kohtia 5:10 ja 135:3. Kuinka selittäisit nämä jakeet sellaiselle, joka ei tunne Joseph Smithin tehtävää?

- Mitä voit oppia Joseph Smithin ja hänen veljensä Hyrumin välisestä suhteesta? (Ks. osa 4.)
- Mitä tunnet ajatellessasi sitä, että Joseph ja Hyrum Smith sinetöivät todistuksensa verellään? (Ks. osa 5.) Millä tavoin me voimme kunnioittaa heidän uhraustaan?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

JSR 1. Moos. 50:30–31; 2. Nefi 3:5–15; OL 11:11–26; 76:22–24; 135

### *Opetusvihje*

Yksi tapa kannustaa uutteraan oppimiseen on kuunnella tarkoin, kun joku esittää kysymyksen tai kommentin. ”Kuunteleminen on rakkauden osoitus. Se merkitsee usein uhrausta. Kun todella kuuntelemme muita, luovumme usein siitä, mitä itse haluamme sanoa, jotta he voisivat ilmaista ajatuksensa.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 66.)

### **Viitteet**

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1962, s. 44.
2. Artikkelissa Bryant S. Hinckley, ”Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, kesäkuu 1932, s. 459.
3. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1962, s. 44.
4. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1960, s. 73.
5. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1962, s. 45.
6. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1949, s. 88–89.
7. ”Jotta minun evankeliumini täyteys julistettaisiin”, *Valkeus*, toukokuu 1971, s. 132.
8. ”Viimeisen armotalouden ensimmäinen profeetta”, *Valkeus*, joulukuu 1979, s. 23.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1920, s. 108–109.
10. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1920, s. 107.
11. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1949, s. 88.
12. ”To Know for Ourselves”, *Improvement Era*, maaliskuu 1970, s. 3.
13. *Essentials in Church History*, 1950, s. 20–21.
14. Ks. ”Jotta minun evankeliumini täyteys julistettaisiin”, s. 132.
15. ”Viimeisen armotalouden ensimmäinen profeetta”, s. 24.
16. ”A Prophet’s Blessing”, *Ensign*, heinäkuu 1972, s. 130.
17. ”Hyrum Smith: A Tribute by Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, helmikuu 1933, s. 201, alkuperäinen kursivointi poistettu; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 482.
18. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 207–209.
19. Ks. ”Viimeisen armotalouden ensimmäinen profeetta”, s. 24.
20. ”Ogden Temple Dedicatory Prayer”, *Ensign*, maaliskuu 1972, s. 9.



*Presidentti Joseph Fielding Smith, omistautunut  
palvelija Herran valtakunnassa.*



# Kirkko ja Jumalan valtakunta

*”Tietäkööt kaikki ihmiset varmuudella, että tämä on Herran kirkko ja että Hän johtaa sen asioita. Mikä etuoikeus onkaan olla jäsenenä sellaisessa jumalallisessa instituutiossa!”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Joseph Fielding Smithin palvelutyöhön kirkon presidenttinä, tammikuun 23. päivästä 1970 heinäkuun 2. päivään 1972, huipentui elinikäinen omistautuminen Herran valtakunnassa. Hän vitsaili, että hän sai ensimmäisen kirkon tehtävänsä jo vauvana. Kun hän oli yhdeksän kuukauden ikäinen, hänen isänsä, presidentti Joseph F. Smith, otti hänet mukaansa lähtiessään presidentti Brigham Youngin kanssa St. Georgen kaupunkiin Utahissa osallistumaan St. Georgen temppelin vihkimiseen.<sup>1</sup>

Ollessaan nuorukainen Joseph Fielding Smith palveli koko-aikaisessa lähetystyössä, ja myöhemmin hänet kutsuttiin johtamaan pappeuskooriumia sekä jäseneksi Nuorten Miesten Valistuserhon (nykyisen Nuorten Miesten järjestön edeltäjän) pääneuvottelukuntaan. Hän työskenteli myös kirjurina kirkon historioitsijan toimistossa ja auttoi kaikessa hiljaisuudessa isäänsä epävirallisena sihteerinä, kun tämä oli kirkon presidentti. Näiden palvelutilaisuuksien ansiosta Joseph Fielding Smith oppi arvostamaan kirkon innoitettua organisaatiota ja sen roolia yksittäisten ihmisten ja perheiden johdattamisessa kohti iankaikkista elämää.

Joseph Fielding Smith asetettiin Herran Jeesuksen Kristuksen apostoliksi 7. huhtikuuta 1910. Hän palveli kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä miltei 60 vuotta, joista miltei 20 vuotta koorumin presidenttinä. Ollessaan apostoli hän auttoi johtamaan kirkkoa kautta maailman. Hän oli mukana kirkon tehtävän toteuttamisessa

monella tapaa palvellen kirkon historioitsijana, Suolajärven tempelin johtajana, Utahin sukututkimusseuran puheenjohtajana sekä neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa.

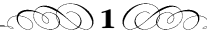
Joseph Fielding Smith, joka oli vaatimaton ja vähäeleinen mies, ei koskaan tavoitellut näitä tehtäviä. Mutta kun Herra kutsui hänet palvelemaan, hän totteli auliisti ja innokkaana. Hän osoitti hiljaisesti tätä omistautumista lähtiessään kerran 89-vuotiaana erääseen kokoukseen. Poistuessaan kotoaan hän liukastui ja putosi alas portaista. Vaikka hän satutti säärensä, hän käveli lähes puolen kilometrin matkan – omien sanojensa mukaan ”nilkuttaen kuin vanhus” – jotta voisi hoitaa tehtävänsä. Kokouksen jälkeen hän käveli takaisin kotiin, jossa hän antoi viimein lääkärin tutkia itsensä. Lääkäri havaitsi, että presidentti Smithin sääri oli murtunut useasta kohtaa. Presidentti Smith kommentoi myöhemmin tätä kokemusta. ”Kokous tuntui kestävän melko pitkään”, hän sanoi. ”Mutta niinhän useimmat kokoukset tekevät.”<sup>2</sup>

Eräässä sanomassaan myöhempien aikojen pyhiin kuuluville nuorille presidentti Smith kertoi syyn siihen, miksi hän oli niin omistautunut kirkon työlle:

”Minä tiedän, että Jumala elää. Minä tiedän, että Jeesus Kristus on Isämme ainosyntyinen Poika lihassa. Minulla on täydellinen usko profeetta Joseph Smithin ja häntä seuranneiden tehtävään.

Minä tiedän, että meillä on Jeesuksen Kristuksen ikuisen evankeliumin totuus, yhtä hyvin kuin tiedän, että minä elän. Jos en tietäisi sitä, en haluaisi olla täällä tai olla missään tekemisissä tämän työn kanssa. Mutta minä tiedän sen ruumiini jokaisessa säikeessä. Jumala on ilmoittanut sen minulle.”<sup>3</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Vuosisatoja kestäneen hengellisen pimeyden ja luopumuksen jälkeen Herra on palauttanut evankeliuminsa ja perustanut kirkkonsa maan päälle.**

Herra [on] palauttanut evankeliumin ja perustanut jälleen kirkkonsa maan päälle. Syy tähän perustamiseen ja palautukseen on se tosiasia, että vuosisatojen ajan maailma oli ollut hengellisessä pimeydessä ilman valtuutta ja ilman ymmärrystä. He eivät tienneet, kuinka palvella elävää Jumalaa. – –

Ikuinen liitto oli rikottu, oikea ymmärrys evankeliumin periaatteista oli kadonnut luopumuksen aikana, oikeus suorittaa evankeliumin toimituksia oli lakannut ihmisten keskuudessa. Tuli välttämättömäksi, että kaikki tämä voitaisiin palauttaa ja että usko voisi lisääntyä ihmisten keskuudessa, kun taivaat avautuisivat ja evankeliumi palautettaisiin.

Niinpä Herra lähetti sanansaattajansa luotaan mukanaan evankeliumin täyteys sekä pappeuden voima ja valtuus annettaviksi ihmisille, ja Herra antoi heille käskyjä – –, koska Hän tiesi ne onnettomuudet, jotka kohtaisivat maailmaa, ja Hänen tahtonsa oli, että asianmukainen varoitus ja mahdollisuus ottaa vastaan evankeliumi annettaisiin ihmisille, jotta he voisivat tehdä parannuksen ja kääntyä pois pahoilta teiltään ja palvella Herraa [ks. OL 1:17–23].<sup>4</sup>

Me teemme tiettäväksi, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on maanpäällinen Jumalan valtakunta, ainoa paikka, missä ihmiset voivat tulla tuntemaan pelastuksen totiset opit ja löytää pyhän pappeuden valtuuden.<sup>5</sup>

Rakkaat veljeni ja sisareni, olen aivan sanoin kuvaamattoman kiitollinen niistä siunauksista, jotka Herra on antanut minulle ja uskollisille kirkkonsa jäsenille eri kansakunnissa maan päällä ja kaikille lapsilleen kaikkialla.

Kiitän Häntä joka elämäni päivä, että Hän on palauttanut näinä viimeisinä aikoina ikuisen evankeliuminsa kaikkien niiden pelastukseksi, jotka uskovat ja noudattavat sen lakeja.<sup>6</sup>



---

 2
 

---

## Herra itse johtaa kirkon työtä, ja meidän etuoikeutemme on olla jäseninä siinä.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on kirjaimellisesti todellinen Jumalan valtakunta maan päällä.<sup>7</sup>

Haluan sanoa, ettei yksikään ihminen voi itse johtaa tätä kirkkoa. Tämä on Herran Jeesuksen Kristuksen kirkko. Hän on sen johdossa. Kirkko kantaa Hänen nimeään, sillä on Hänen pappautensa, se hoitaa Hänen evankeliuminsa asioita, saarnaa Hänen oppiaan ja tekee Hänen työtään.

Hän valitsee ihmiset ja kutsuu heidät välineiksi käsissään toteuttamaan Hänen tarkoituksiaan, ja Hän johtaa ja ohjaa heitä heidän työssään. Mutta ihmiset ovat vain välineitä Herran käsissä, ja kunnia ja ylistys kaikesta siitä, mitä Hänen palvelijansa saavat aikaan, on Hänen ansiotaan ja tulee iäti lukea Hänen ansiokseen.

Jos tämä olisi ihmisen työtä, se epäonnistuisi, mutta tämä on Herran työtä, eikä Hän epäonnistu. Ja meillä on varmuus siitä, että jos me pidämme käskyt ja olemme uskollisia todistuksessamme Jeesuksesta ja olemme uskollisia jokaiselle luottamustehtävälle, niin Herra johtaa ja ohjaa meitä ja kirkkoaan vanhurskauden poluilla kaikkien tarkoitustensa toteuttamiseksi.<sup>8</sup>

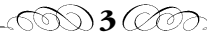
Kaikille kirkon jäsenille kaikkialla maailmassa haluaisin sanoa, että tällä kirkolla on suoritettavanaan Jeesuksen Kristuksen, Vapah-tajamme, ohjauksella ja johdolla jumalallinen tehtävä ja ettei mikään ole estävä Hänen suunnitelmiaan sen suhteen. Se on täyttävä tai-vaallisen Isämme aivoitukset. Toivon, että pyhät kaikkialla maailmassa joka päivä kiittävät Herraa jäsenyydestään Hänen kirkossaan ja siitä tehtävästä, jonka profeetta Joseph Smith suoritti palauttaes-saan evankeliumin iloksemme ja onneksemme.<sup>9</sup>

Sanomme sydämessään rehellisille kaikkien kansojen keskuu-nessa: Herra rakastaa teitä. Hän haluaa teidän pääsevän osallisiksi evankeliumin kaikista siunauksista. Hän kutsuu teitä nyt uskomaan Mormonin kirjaan, hyväksymään Joseph Smithin profeetaksi ja tulemaan Hänen maanpäälliseen valtakuntaansa ja sen kautta iankaik-kisen elämän perillisiksi Hänen taivaallisessa valtakunnassaan.<sup>10</sup>

Kirkon perustamisen jälkeen ei ole koskaan ollut aikaa, jolloin ihminen on johtanut kirkkoa. Niin ei ollut Joseph Smithin eikä Brigham Youngin aikoina, eikä niin ole ollut sen jälkeen. Tämä on Herran työtä, älkääkä unohtako, että juuri Kaikkivaltias tekee tämän työn, ei ihminen.<sup>11</sup>

Minä tiedän, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta maan päällä ja että sellaisena kuin se on nyt muodostettu ja järjestetty, sillä on Herran hyväksyntä ja se etenee Hänen johtamaansa suuntaan.

Tietäkööt kaikki ihmiset varmuudella, että tämä on Herran kirkko ja että Hän johtaa sen asioita. Mikä etuoikeus onkaan olla jäsenenä sellaisessa jumalallisessa instituutiossa!<sup>12</sup>



**Kirkko on järjestetty auttamaan jäseniä  
kokemaan iloa ja onnea tässä elämässä ja saamaan  
iankaikkisen elämän tulevassa elämässä.**

Herra on pannut kaiken järjestykseen ja on antanut meille täydellisen järjestelmän. Ihmiset eivät voi parantaa sitä. Jos me toteuttaisimme kaiken, mitä Herra on ilmoittanut, siten kuin Hän on sen ilmoittanut, niin kaikki olisi täydellistä, sillä tämä organisaatio on täydellinen organisaatio, sen teoria – sen suunnitelma – on virheetön.<sup>13</sup>

Herra on antanut kirkolleen pappeuden järjestyksen, jota johtavat apostolit ja profeetat. Häneltä ovat myös tulleet ne järjestöt – –, jotka ovat pappeuden tukena ja apuna.

Jokaisen evankeliumin taloudenhoitokauden aikana on erityistarpeita, ratkaistavia ongelmia ja kysymyksiä, joissa kirkon jäsenet tarvitsevat apua ja tukea tehdessään työtä pelastukseen peläten ja vavisten Herran edessä. (Ks. Fil. 2:12.) Siitä syystä meillä on pappeuden apuna ja tukena apujärjestöt [Apuyhdistys, Nuoret Miehet, Nuoret Naiset, Alkeisyhdistys ja pyhäkoulu]. Ne on järjestetty sellaisiksi, että ne ympäröivistä sosiaalisista olosuhteista riippumatta voivat täyttää ihmisten tarpeet. Ne ovat osa Jumalan hallintoa, ja ne on perustettu auttamaan kirkon jäseniä tekemään elämästään täydellisen ja toimimaan siten, että he tässä elämässä saisivat iloa ja onnea sekä iankaikkisen elämän tulevassa elämässä. – –



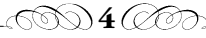
*”Ansiokas palvelutyönne ei jää huomaamatta siltä Jumalalta, jota te palvelette ja jonka työssä te olette mukana.”*

Kirkko ja sen toimintamuodot itse asiassa muodostavat palvelujärjestön perheen ja yksilön auttamiseksi. Kotiopettajat, pappeusjohtajat ja piispat on nimenomaan kutsuttu johtamaan niitä, joiden parissa he työskentelevät, iankaikkiseen elämään Isämme valtakunnassa, ja apujärjestöt on määrätty avustamaan ja tukemaan tässä suuressa pelastustyössä.

Emme voi kyllin voimakkaasti tähdentää kaikkien näiden ohjelmien hyväksikäytön tarpeellisuutta kaikkien Isämme lasten parhaaksi ja siunaukseksi. – –

Jos me kaikki teemme kaiken mahdollisen kirkon ohjelmien eteenpäin viemiseksi, Herra tulee siunaamaan meitä ja antamaan lahjojaan meille yltäkyllin, niin että menestys on seuraava työtämme,

rauha ja ilo ovat osanamme täällä ja iankaikkinen kirkkaus on oleva osanamme tämän elämän jälkeen.<sup>14</sup>



### **Palvelemisemme kirkossa ilmaisee rakkautta muuta kohtaan ja arvostusta Herran ääretöntä palvelutyötä kohtaan.**

Herra on kirkon kanssa. Hän johtaa meitä. Hänen Henkensä lepää tämän kansan päällä. Se, mitä Hän vaatii meiltä, on, että me palvelemme Häntä nöyryydessä sekä sydämen ja sielun ykseydessä.<sup>15</sup>

Vapahtajamme tuli maailmaan opettamaan meitä rakastamaan toisiamme, ja kun tuo suuri opetus tehtiin tiettäväksi Hänen suuren kärsimyksensä ja kuolemansa myötä, jotta me voisimme elää, eikä meidän pitäisi ilmaista rakkautemme lähimmäisiimme kohtaan sillä palvelemisella, jota teemme heidän hyväkseen? Eikö meidän pitäisi osoittaa arvostavamme sitä ääretöntä palvelusta, jonka Hän soi meille, palvelemalla Hänen asiallaan?

Se, joka tekee kirkossa vain sen, mikä koskee häntä itseään, ei milloinkaan saavuta korotusta. Esimerkiksi ihminen, joka on halukas rukoilemaan, maksamaan kymmenyksensä ja uhrinsa ja hoitamaan normaalit velvollisuudet, jotka koskevat hänen omaa elämäänsä, eikä mitään muuta, ei koskaan saavuta täydellisyyden tavoitetta.<sup>16</sup>

Älkää koskaan kieltäytykö palvelemasta. Kun johtava virkailija pyytää apuunne, ottakaa tuo työ iloiten vastaan ja antakaa sille parhaanne. Herra odottaa sitä meiltä, ja meitä sitoo liitto tehdä niin. Tämä tie tuo iloa ja rauhaa, ja samalla ne, jotka palvelevat, saavat suurimman siunauksen. Opettaja saa enemmän kuin opetettava; siunaus, jonka me saamme, kun otamme vastaan kutsun tehdä työtä kirkossa, on paljon suurempi kuin se siunaus, jonka voimme suoda muille. Se, joka kieltäytyy tekemästä mitään työtä tai kaihtaa vastuuta, kun sitä annetaan hänelle kirkossa, on vakavassa vaarassa menettää Hengen johdatuksen. Lopulta hänestä tulee penseä ja välinpitämätön kaikkia velvollisuuksia kohtaan ja kuin kasvi, jota ei ravita ja kastella, hän kuihtuu ja kokee hengellisen kuoleman.<sup>17</sup>

Ansiokas palvelutyönne ei jää huomaamatta siltä Jumalalta, jota te palvelette ja jonka työssä te olette mukana.<sup>18</sup>

Rukoukseni on, että me kaikki uskollisina veljinä ja sisarina Herran valtakunnassa yhdessä työtä tehden uurastaisimme niin, että toteuttaisimme sen suuren työn, joka edessäpäin odottaa.<sup>19</sup>

---

5

---

**Tällä taloudenhoitokaudella Jumalan valtakunta  
ja Herran työ leviävät kautta maailman.**

Evankeliumin taloudenhoitokausi määritellään toimeksiannoksi, jossa jumalallisesti valituille virkailijoille Jumala on suonut voiman ja valtuuden tuoda julki Jumalan sanan ja suorittaa kaikki siihen kuuluvat toimitukset. – –

On ollut aikoja, jolloin evankeliumi on otettu pois ihmisiltä heidän rikkomuksensa tähden. Sellainen oli tilanne Nooan aikoina. Israel kääntyi pois Herrasta ja jäi pimeyteen monen sukupolven ajaksi ennen Jeesuksen Kristuksen tulemista, ja kun Hän tuli ihmisten keskuuteen, Hän palautti evankeliumin täyteen. Hän lähetti opetuslapsensa julistamaan sanomaansa kaikkeen maailmaan, mutta montaakaan vuosisataa ei ollut kulunut, kun ihmiset olivat jälleen lanneet erheeseen ja menettäneet valtuuden toimia Herran nimessä. Siksi oli välttämätöntä, että taivaat avautuivat ja uusi taloudenhoitokausi alkoi, jotta valmistauduttaisiin Herramme toiseen tulemiseen taivaan pilvissä hallitsemaan maan päällä kirkkaudessa tuhannen vuoden ajan, mikä tapahtuma on lähellä, aivan ovellamme.<sup>20</sup>

Itse evankeliumi on ollut sama kaikkina taloudenhoitokausina; pelastussuunnitelma on sama kaikille Isämme lapsille jokaisella aikakaudella. Aika ajoin se on ollut kadoksissa luopumuksen tähden, mutta aina kun Herralla on ollut maan päällä kansa, heille on tarjottu samat lait ja pelastuksen totuudet, jotka Hän on ilmoittanut meille.

Mutta me olemme tänä aikana saaneet lisäksi erään suuren asian, jota ei ole ollut koskaan aiemmin. Tällä taloudenhoitokaudella Herra on säätänyt, ettei kirkkoa enää koskaan johdeta harhaan. Tällä kertaa evankeliumi on täällä ja pysyy. Tällä kertaa ilmoitetun totuuden on määrä valmistaa kansaa Ihmisen Pojan toiseen tulemiseen, ja kirkko tullaan perustamaan kaikkiin osiin maailmaa, kun Herra tulee aloittamaan rauhan ja vanhurskauden tuhatvuotiskauden.<sup>21</sup>

Me olemme jäseniä maailmankirkossa, kirkossa, jolla on elämän ja pelastuksen suunnitelma, kirkossa, jonka Herra itse perusti näinä myöhempinä aikoina viemään pelastuksen sanomaansa kaikille lapsilleen kaikkialla maailmassa. – –

Me olemme kasvaneet ja vahvistuneet siinä määrin, että pysymme täyttämään Herran profeetta Joseph Smithin kautta meille antaman toimeksiannon, että meidän tulee viedä palautuksen ilosanoma jokaiselle kansalle ja kaikille ihmisille.

Eikä meidän tule yksinomaan saarnata evankeliumia jokaiselle kansalle ennen Ihmisen Pojan toista tulemistä, vaan meidän tulee saada käännyttäjiä ja perustaa pyhien seurakuntia heidän keskuuteensa.<sup>22</sup>

Jumalan valtakunta ja Herran työ leviää yhä enemmän. Se etenee maailmassa nopeammin tulevaisuudessa kuin se on tehnyt menneisyydessä. Herra on sanonut sen, ja Henki todistaa siitä, ja minä todistan tästä, sillä tiedän, että se on totta. Jumalan valtakunta on täällä kasvaakseen, levitäkseen ulkomaille, juurtuakseen maan päälle ja pysyäkseen siellä, minne Herra on sen istuttanut omalla voimallaan ja omalla sanallaan, eikä sitä enää koskaan hävitetä, vaan se menee eteenpäin, kunnes Kaikkivaltiaan tarkoitukset on täytetty – jokainen periaate, jonka profeetat ovat puhuneet maailman alkamisesta saakka. Se on Jumalan työtä, jonka Hän itse omalla viisaudellaan – eikä ihmisviisaudella – on palauttanut maan päälle myöhempinä aikoina.<sup>23</sup>

Evankeliumi on kaikkia ihmisiä varten, ja kirkko tullaan perustamaan kaikkialle, kaikkiin kansakuntiin, jopa maailman ääriin, ennen Ihmisen Pojan toista tulemistä.<sup>24</sup>

Tiedän ja todistan, että Herran aivoitukset maan päällä käyvät toteen. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on täällä pysyäkseen. Herran työ on voittava. Mikään voima maan päällä ei voi estää totuuden leviämistä eikä evankeliumin saarnaimista kaikkien kansakuntien keskuudessa.<sup>25</sup>

Jätän teille siunaukseni ja vakuutukseni siitä, että Jumala on kansansa kanssa ja että työ, jossa olemme mukana, on voittava ja vierivä eteenpäin, kunnes Herran iankaikkiset tarkoitukset täyttyvät.<sup>26</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kuinka me voimme noudattaa presidentti Smithin esimerkkiä omassa palvelutyössämme kirkossa? (Ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”.)
- Pohdi presidentti Smithin opetuksia evankeliumin palautuksesta (ks. osa 1). Mitä tunteita sinussa herää ajatellessasi, että elät aikaa, jolloin Herran kirkko on palautettu maan päälle?
- Presidentti Smith todisti, että Jeesus Kristus on kirkon johdossa (ks. osa 2). Kuinka voisit lausua todistuksesi tästä totuudesta jollekulle, joka ei ole kirkon jäsen?
- Kuinka kirkon järjestöt ja ohjelmat ovat auttaneet sinua saamaan osassa 3 mainittuja siunauksia? Kuinka ne ovat auttaneet perhettäsi?
- Presidentti Smith sanoi: ”Vapahtajamme tuli maailmaan opettamaan meitä rakastamaan toisiamme” (osa 4). Millä tavoin me voimme noudattaa Vapahtajan esimerkkiä rakkaudesta, kun me palvelemme kotiopettajina tai kotikäyntiopettajina?
- Kun käyt läpi osaa 5, pane merkille, kuinka tämä taloudenhoitokausi eroaa muista. Kuinka tämän asian ymmärtäminen voi vaikuttaa palvelutyöhömmme kirkossa? Mitä tunteita koet, kun ajattelet maailman valmistamista Vapahtajan toista tulemistä varten?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Moosia 18:17–29; OL 1:30; 65:1–6; 115:4; 128:19–22

### *Opetusvihje*

”Kun käytät monenlaista oppimistoimintaa, oppijat todennäköisesti ymmärtävät paremmin evankeliumin periaatteet ja muistavat enemmän. Jokin huolellisesti valittu menetelmä voi tehdä jonkin periaatteen selkeämmäksi, kiinnostavammaksi ja helpommaksi muistaa.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 89.)

**Viitteet**

1. Ks. Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 16.
2. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 4.
3. "My Dear Young Fellow Workers", *New Era*, tammikuu 1971, s. 5.
4. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1944, s. 140–141.
5. "Pois pimeydestä", *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 293.
6. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 4.
7. "Käyttäkää kirkon ohjelmia", *Valkeus*, maaliskuu 1971, s. 68.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 113.
9. Ks. "Sillä näin minun kirkkoani kutsuttakoon", *Valkeus*, elokuu 1970, s. 228.
10. "Ohjeita pyhille ja maailmalle", *Valkeus*, joulukuu 1972, s. 494–495.
11. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1968, s. 123.
12. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 8.
13. "The One Fundamental Teaching", *Improvement Era*, toukokuu 1970, s. 3.
14. Ks. "Käyttäkää kirkon ohjelmia", s. 67–68.
15. "The One Fundamental Teaching", s. 3.
16. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1968, s. 12.
17. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1966, s. 102.
18. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 59.
19. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 114.
20. "A Peculiar People: Gospel Dispensations", *Deseret News*, 5. joulukuuta 1931, Church-osio, s. 6.
21. "A Call to Serve", *New Era*, marraskuu 1971, s. 5.
22. Julkaisussa *Kirkon presidentit, oppilaan kirja*, uskonto 345, 2006, s. 176.
23. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1968, s. 123.
24. Julkaisussa Conference Report, British Area Conference 1971, s. 176.
25. "Ohjeita pyhille ja maailmalle", s. 495.
26. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 148–149.





*Enkeli näytti kultalevyt kahdelle kolmesta silminnäkiestä, Oliver Couderylle ja David Whitmerille, Joseph Smithin ollessa paikalla. Myöhemmin enkeli näytti levyt Martin Harrisille, kolmannelle silminnäkielle.*



## Mormonin kirjan todistajia

*”Mielestäni kenenkään tämän kirkon jäsenen ei pitäisi koskaan olla tyytyväinen, ennen kuin hän on lukenut Mormonin kirjan yhä uudelleen ja pohtinut sitä perusteellisesti, niin että hän voi todistaa, että se on todellakin aikakirja, joka on Kaikkivaltiaan innoittama.”*

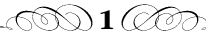
### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Presidentti Joseph Fielding Smith palveli kirkon historioitsijana ja aikakirjanpitäjänä maaliskuusta 1921 helmikuuhun 1970. Tässä asemassa hän myötävaikutti merkittävästi kirkolle historiallisesti tärkeiden alkuperäisten asiakirjojen hankintaan. Yksi näistä asiakirjoista oli David Whitmerin, joka oli yksi Mormonin kirjan kolmesta erityisesti todistajasta, allekirjoittama käsin kirjoitettu todistus. Presidentti Smithillä oli myös etuoikeus käsitellä Oliver Cowderyn, joka oli myös yksi Mormonin kirjan kolmesta todistajasta, käsin kirjoittamaa todistusta. Jäljennettyään käsin nämä kaksi asiakirjaa presidentti Smith luki ne ainakin kahdessa julkisessa saarnassa – ensin maaliskuussa 1939 ja sitten lokakuussa 1956 kirkon yleiskonferenssissa.

Vaikka presidentti Smithistä tuntui, että nämä kirjoitetut todistukset olivat riittävän merkittäviä luettavaksi, hän puhui useammin eräästä toisesta Mormonin kirjaa koskevasta todistuksesta: omastaan, jonka hän sai kauan ennen kuin alkoi työskennellä kirkon historioitsijan toimistossa. Hän sanoi: ”Aloin lukea Mormonin kirjaa ennen kuin olin edes riittävän vanha diakoniksi, ja olen siitä asti lukenut sitä ja tiedän, että se on totta.”<sup>1</sup> ”Olen lukenut sen monen monta kertaa”, hän kertoi myöhempien aikojen pyhille. ”En ole lukenut sitä tarpeeksi. Se sisältää yhä totuuksia, joita voin yhä etsiä ja löytää, sillä en hallitse sitä täysin, mutta tiedän, että se on tosi.”<sup>2</sup>

Kun presidentti Smith luki nämä Mormonin kirjaa koskevat todistukset, hänen tarkoituksenaan oli kannustaa muita saamaan oma todistuksensa. Hän julisti: ”Todistan teille, että Herra on tehnyt minulle hyvin selväksi ilmoituksella, jonka olen saanut – ja monet teistä, jotka ovat täällä läsnä, voivat todistaa samoin – että nämä asiat ovat totta ja että se on jokaisen sellaisen vilpittömän ihmisen etuoikeus, joka pyrkii lukemaan rukouksen hengessä haluten tietää, onko kirja totta vai ei. Hän saa tuon todistuksen sen lupauksen mukaan, jonka antoi Moroni, joka sinetöi aikakirjan tulemaan esiin aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella.”<sup>3</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Mormonin kirja on pyhä aikakirja, joka sisältää ikuisen evankeliumin ja todistaa Jeesuksesta Kristuksesta.**

Mormonin kirja on Amerikan mantereen muinaisten asukkaiden pyhä historia ja sisältää heidän profeettojensa ennustukset, Herran käskyt heille sekä noiden muinaisten kansojen historian ja kohtalon. Se on Amerikan mantereen pyhä kirja ja aivan yhtä pyhä ja innoitettu kuin Raamattu, joka sisältää heprealaisen kansan pyhät aikakirjat itäisellä pallonpuoliskolla.<sup>4</sup>

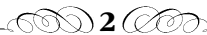
Nefiläisprofeetat pyysivät hartaasti rukouksessa, että heidän kirjoituksensa säilytettäisiin, jotta ne tulisivat esiin ja puhuisivat kuin kuolleista todistaakseen Lehin jäännökselle sekä myös juutalaisille ja pakanoille, että Jumala oli ilmaissut heille evankeliumin täyteen. He halusivat, että näinä viimeisinä aikoina ihmiset voitaisiin tuoda parannukseen ja saada uskomaan Jumalaan sen todistuksen ansiosta, joka oli annettu monia vuosisatoja aikaisemmin näille nefiläisprofeetoille. Itse asiassa opimme Mormonin kirjasta, että se on Mormonin kirjan päätarkoitus, kuten sanotaan sen monissa kohdissa. – –

Herra teki hyvin selväksi nefiläisprofeetoille, että heidän historiansa ja profetiansa säilytettäisiin, jotta ne tulisivat esiin myöhemminä aikoina todistamaan Jeesuksesta Kristuksesta ja vakiinnuttamaan Hänen evankeliuminsa kansan keskuuteen. Nefi profetoi meidän aikamme pakanoille ja juutalaisille ja jätti heille todistuksensa mitä painokkaimmalla ja merkittävimmällä tavalla. (Ks. 2. Nefi 33.) Moroni teki samoin. (Ks. Moroni 10:24–34.)<sup>5</sup>

Nefi, yksi varhaisimmista israelilaisen siirtokunnan profetoista, ennusti lähes 600 vuotta ennen Kristuksen aikaa, että kun ne aikakirjat, jotka sisältävät hänen kansansa historian, tuotaisiin esiin tomusta, se tapahtuisi aikana, jolloin ihmiset ”kieltävät Jumalan, Israelin Pyhän, voiman” ja sanovat: ”Kuunnelkaa meitä ja kuulkaa meidän opetuksiamme, sillä katso, tänään ei ole Jumalaa, sillä Herra ja Lunastaja on tehnyt työnsä, ja hän on antanut voimansa ihmisille” [2. Nefi 28:5]. Lisäksi monet heistä sanoisivat, kun heille esitettäisiin uusi pyhä kirjoitus, joka sisältäisi tämän läntisen maailman kansan historian: ”Raamattu! Raamattu! Meillä on Raamattu, eikä voi olla muuta Raamattua.” [2. Nefi 29:3.]

– – Lisäksi tämä uusi pyhä kirjoitus ei ollut ainoastaan oleva todistuksena Kristuksesta ja sisältävä ikuisen evankeliumin, vaan se oli oleva todistuksena myös juutalaisten pyhistä kirjoituksista, Raamatusta; ja – Nefin, hänen isänsä ja myös Joosefin, Israelin pojan, profetioiden mukaisesti – nämä kaksi aikakirjaa tulisivat liittymään yhteen todistaen ikuisesta evankeliumista [ks. 2. Nefi 3:11–13; 29:10–14]. Sellaisena todistuksena nämä aikakirjat ovat tänä päivänä todistaen totuudesta niiden kaikkien tuomioksi, jotka hylkäävät niiden opetukset.<sup>6</sup>

Tiedän, että Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan Jumalan lahjan ja voiman avulla ja että se on tullut esiin ”juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala, joka ilmoittaa itsensä kaikille kansoille” [Mormonin kirjan nimisivu].<sup>7</sup>



## **Todistajien lain mukaisesti Herra kutsui erityisiä todistajia todistamaan Mormonin kirjasta.**

Pyhissä kirjoituksissa on täsmällisesti määritelty laki, joka koskee todistamista ja todistajien määräämistä. Herra on aina noudattanut tätä lakia suodessaan uusia ilmoituksia ihmisille.<sup>8</sup>

Tämä laki [todistajien laki] on kautta aikojen ollut muuttumaton ja ehdoton. Jos meillä olisi täydelliset aikakirjat kaikilta ajoilta, me havaitsisimme, että aina kun Herra on aloittanut jonkin taloudenhoitokauden, on ollut useampi kuin yksi todistaja Hänestä todistamassa. Kirjoittaessaan korinttilaisille Paavali sanoi: ”Jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla” [2. Kor. 13:1].<sup>9</sup>

Herra sanoi valitsevansa todistajia Mormonin kirjan esiintuloa varten. Olisi kolme erityistä todistajaa, jotka todistaisivat maailmalle, ja Hän sanoi:

”Eikä sitä näe kukaan muu, paitsi muutamat Jumalan tahdon mukaisesti, todistaakseen hänen sanastaan ihmislapsille; sillä Herra Jumala on sanonut, että uskollisten sanat puhuvat ikään kuin kuolleista.

Sen vuoksi Herra Jumala on ryhtyvä tuomaan julki kirjan sanoja; ja niin monen todistajan suulla kuin hän hyväksi näkee, hän on vahvistava sanansa; ja voi sitä, joka hylkää Jumalan sanan!” (2. Nefi 27:13–14.)<sup>10</sup>

Ne kolme miestä, jotka kutsuttiin Jumalan voimasta palvelemaan Mormonin kirjan esille tulemisen erityisinä todistajina, ovat Oliver Cowdery, David Whitmer ja Martin Harris. – – He olivat Joseph Smithin työtovereita tämän kumman teon alullepanemisessa tällä taloudenhoitokaudella. – –

Heidän todistuksensa on, että heille ilmestyi Herran edestä enkeli, joka pani heidän eteensä kultaisen aikakirjan, josta Mormonin kirja oli käännetty, ja joka opetti heitä. He näkivät levyihin tehdyt kaiverrukset, kun lehtiä käännettiin yksitellen heidän edessään, ja he kuulivat Jumalan äänen, joka julisti taivaista, että se oli käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla, ja joka käski heitä todistamaan siitä kaikelle maailmalle. Nämä kolme silminnäkiää pysyivät läpi vastustuksen, vainon ja kaikkien elämän vaiheiden uskollisina todistukselleen, että he näkivät levyt enkelin läsnäollessa ja kuulivat Jumalan äänen puhuvan heille taivaista.

Oli kahdeksan muuta silminnäkiää, jotka myös näkivät levyt, koskettelivat niitä ja tutkivat tarkoin niissä olevia kaiverruksia Joseph Smithin näyttäessä niitä heille. He ovat myös antaneet todistuksensa maailmalle, ja se on jokaisessa Mormonin kirjassa. Kaikki nämä kahdeksan miestä pysyivät uskollisina tälle todistukselle kuolemaansa saakka.

Nämä kaksitoista silminnäkiää [mukaan lukien Joseph Smith], joista neljä näki enkeleitä ja sai taivaallisia näkyjä ja joista kahdeksan näki aikakirjan Joseph Smithin näyttäessä sitä heille, ovat kaikki, minkä Herra näyttää katsoneen tarpeelliseksi Mormonin kirjan



*Joseph Smith näytti kultalevyt kahdeksalle silminnäkijälle.*

totuuden vahvistamiseksi, kuten Hän Nefin kautta lupasi tehdä. ”Ja voi sitä, joka hylkää Jumalan sanan!” Näiden miesten todistukset enemmän kuin täyttävät lain.<sup>11</sup>

Joseph Smith – oli yksin saadessaan ensimmäisen näyn, yksin Moronin tuodessa hänelle sanoman, yksin saadessaan levyt, mutta sen jälkeen hän ei ollut yksin. Herra kutsui muita todistajia. Isoäiti Smith [Joseph Smithin äiti Lucy Mack Smith] kertoo elämäkerrassaan, että profeetta tuli kotiin itkien ilosta sen jälkeen, kun todistajat olivat katselleet levyjä Jumalan enkelin johdolla, sillä, hän sanoi, ”taakka on otettu pois, enkä ole enää yksin”.<sup>12</sup>

---

 3
 

---

### **Kolme silminnäkiää pysyivät uskollisina todistukselleen Mormonin kirjasta.**

Kaikki kolme [erityistä] silminnäkiää vieraantuivat kirkosta ja jättivät sen. Oliver Cowdery ja Martin Harris palasivat takaisin tavoitellen nöyrästi jäsenyyttä kirkossa, ja molemmat kuolivat täysistä jäsenoikeuksista nauttien. David Whitmer pysyi poissa kirkosta. Kuitenkin kaikki nämä kolme miestä pysyivät uskollisina sille todistukselle, jonka he antoivat maailmalle ja joka on jokaisessa Mormonin kirjassa.<sup>13</sup>

Seuraava on David Whitmerin todistus. Se on annettu Richmon-dissa Missouriissa 19. maaliskuuta 1881, ja tämä on jäljennös alkuperäisestä asiakirjasta, joka julkaistiin tuona päivänä Richmondissa *Conservator*-lehdessä.

”Tietäkööt kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, jotka saavat nämä –

John Murphy Polosta [Caldwellin piirikunnasta] Missouriista on esittänyt, että minä keskustelussa hänen kanssaan viime kesänä olisin kieltänyt todistukseni yhtenä Mormonin kirjan kolmesta silminnäkiästä –

siksi tässä tarkoituksessa, että hän ymmärtäisi minua nyt, jos hän ei ymmärtänyt silloin, ja että maailma tietäisi totuuden, haluan nyt ollessani aivan elämän auringonlaskussa ja Jumalan pelossa esittää tämän julkisen lausunnon:

Että en ole yhtenä kolmesta silminnäkiästä koskaan missään vaiheessa kieltänyt tuota todistusta, joka on niin kauan sitten julkaistu tuossa kirjassa, tai mitään osaa siitä.

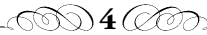
Ne, jotka tuntevat minut parhaiten, tietävät, että olen aina pitänyt kiinni tuosta todistuksesta – ja ettei ketään johdettaisi harhaan tai ettei kukaan epäilisi nykyisiä näkemyksiäni tuosta asiasta, minä nyt jälleen vahvistan kaikkien silloin antamieni ja julkaistujen lausuntojeni olevan totta.”<sup>14</sup>

Saanan nyt sanoa jotakin Martin Harrisista. – – Vaikka hän edelleen oli uskollinen todistukselleen Mormonin kirjasta, hän oli monien vuosien ajan tyytymätön kirkkoa kohtaan. Mutta jonkin

aikaa sen jälkeen, kun pyhät olivat tulleet Utahiin, muutamat meidän hyvät veljemme lähtivät etsimään häntä, löysivät hänet ja saivat hänet uudelleen kiinnostumaan kirkosta ja toivat hänet takaisin. Hän tuli tänne [Utahiin], hänet kastettiin uudelleen, ja hän eli täällä useita vuosia todistaen todistuksestaan uudisasutusten asukkaiden keskuudessa. Hän kuoli täällä ja hänet haudattiin [Clarkstonissa Utahissa].

Tulemme nyt Oliver Cowderyyn. Entä Oliver Cowdery, näistä kolmesta kaikkein tärkein, joka oli Joseph Smithin kanssa niin monta kertaa, kun enkelit ilmestyivät ja avaimia palautettiin? Mitä hänelle tapahtui? Hän jätti kirkon ja hänestä tuli äärimmäisen katkera, mutta hän ei koskaan kieltänyt todistustaan. Jotkut ihmiset ovat sanoneet, että hän kielsi, mutta hän ei kieltänyt. Hän oli aina uskollinen tuolle todistukselle. – –

Sen jälkeen kun pyhät oli karkotettu Nauvoosta ja he olivat tasangoilla ja kaikki näytti synkimmältä (Sidney Rigdon sanoi, että he olivat menneet tuhoonsa ja että heillä ei ollut mitään toivoa, ja sanomalehdet sanoivat, että he eivät voisi jäädä henkiin), noissa olosuhteissa Oliver Cowdery – – pyysi päästä takaisin kirkkoon. – – Hänet otettiin takaisin, ja hän oli valmistautumassa lähtemään lähetystyöhön Isoon-Britanniaan, kun hän sairastui ja kuoli. Hän kuoli David Whitmerin kodissa todistaen totuudesta.<sup>15</sup>



## **Jokainen kirkon jäsen voi olla Mormonin kirjan todistaja.**

Nämä eivät ole ainoat todistajat, jotka voivat puhua Joseph Smithin jumalallisesta tehtävästä tai Mormonin kirjan totuudesta. Mormonin kirjassa luvataan, että kaikki, jotka haluavat tietää, onko se totta ja sisältääkö se Herran sanan, voivat tietää sen olevan totta, jos he kysyvät vilpittömin sydämin ja vakain aikein Kristukseen uskoen, sillä Hän ilmoittaa sen heille Pyhän Hengen voimalla [ks. Moroni 10:3–5]. On satoja tuhansia, jotka ovat panneet tämän lupauksen koetukselle ja voivat täysin vilpittömästi sanoa, että he ovat saaneet tuon tiedon.<sup>16</sup>

Olen aivan yhtä lujasti vakuuttunut siitä, että tämä Mormonin kirja, josta olen lukenut, on Jumalan sanaa ja ilmoitettu niin kuin Joseph Smith julisti, kuin olen siitä, että seison tässä teitä katsellen. Jokainen maan päällä oleva sielu, joka on kyllin älykäs





*”Kun tämän kirjan lukee vilpittömästi ja rukoillen, saa innoitusta sekä rauhallisen ilon ja tyydytyksen tunteen.”*

ymmärtääkseen, voi tuntea tuon totuuden. Kuinka sen voi tuntea? Hänen täytyy vain noudattaa Herran itsensä antamaa ohjetta, kun Hän julisti juutalaisille, että se, joka tahtoo tehdä Hänen Isänsä tahdon, tulee tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta vai puhuuko Hän omiaan [ks. Joh. 7:17]. Minun todistukseni koko maailmalle on, että tämä kirja on tosi. – –

Minä tiedän, että näiden [kolmen] silminnäkijän todistus, joka on jokaisessa Mormonin kirjassa, on tosi – että he seisoivat Jumalan enkelin edessä, joka julisti heille, että aikakirja oli oikein käännetty, että heidän todistuksensa, että Jumala puhui heille taivaista kehoittaen heitä todistamaan siitä, on tosi – ja että jokainen sielu voi saada tuon todistuksen, jos hän haluaa sen saada, lukemalla tämän kirjan rukoillen ja uskoen, haluten tietää totuuden, kuten Moroni on ilmoituksen kautta julistanut. Hän tulee tietämään tämän pyhän kirjoituksen, joka on annettu tämän mantereen muinaisille asukkaille, palautusta koskevan totuuden.<sup>17</sup>

Mielestäni kenenkään tämän kirkon jäsenen ei pitäisi koskaan olla tyytyväinen, ennen kuin hän on lukenut Mormonin kirjan yhä uudelleen ja pohtinut sitä perusteellisesti, niin että hän voi todistaa,

että se on todellakin aikakirja, joka on Kaikkivaltiaan innoittama, ja että sen historia on totta. – –

Yksikään tämän kirkon jäsen, joka ei ole vakavasti ja huolella lukenut Mormonin kirjaa, ei voi seisoa hyväksynnän saaneena Jumalan edessä.<sup>18</sup>

Kun luette Mormonin kirjaa, te tiedätte, että lukemanne on totta. Miksi? Koska Jumala neuvoi ihmisiä kirjoittamaan tapahtumista sellaisina kuin ne tapahtuivat, ja Hän antoi heille viisautta ja innoitusta tämän tekemiseen. Siten aikakirjoja kirjoittivat miehet, jotka uskoivat Jumalaan. Nämä aikakirjat eivät koskaan joutuneet luopioiden käsiin, vaan historioitsijat kirjoittivat ja puhuivat siten kuin Pyhä Henki heitä kehotti, ja me tiedämme, että se, mitä he kirjoittivat, on totta, koska Herra on antanut sille hyväksymyksensä [ks. OL 17:6].<sup>19</sup>



### **Kun me jatkamme Mormonin kirjan lukemista vilpittömästi ja rukoillen, se tulee meille yhä rakkaammaksi.**

Mormonin kirjan sivujen innoitettu sisältö on tehnyt vaikutuksen kaikkiin, jotka ovat lukeneet sen vilpittömällä mielellä. – – Kun tämän kirjan lukee vilpittömästi ja rukoillen, saa innoitusta sekä rauhallisen ilon ja tyydytyksen tunteen.<sup>20</sup>

Kun minä luen [Mormonin kirjaa], olen yhä vaikuttuneempi sen pyhydestä, sanomasta, jonka se sisältää Herran Jeesuksen Kristuksen tehtävän puolustamiseksi, ja evankeliumista, joka on palautettu aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella sielujen pelastukseksi. Tämä aikakirja tulee minulle päivä päivältä yhä rakkaammaksi, kun näen näiden profeettojen profetioiden täytyvän, profeettojen, jotka puhuvat nyt kuolleista ja tomusta maan kansakunnille huutaen heille parannusta ja kutsuen heitä uskomaan Kristukseen.<sup>21</sup>

## **Opiskelu- ja opetusehdotuksia**

### *Kysymyksiä*

- Presidentti Smith sanoi, ettei hän ollut lukenut tarpeeksi Mormonin kirjaa (ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”). Mitä me voimme oppia tästä huomiosta?

- Tämän luvun osassa 1 on joitakin presidentti Smithin opetuksia Mormonin kirjan tarkoituksista. Kuinka nämä tarkoitukset ovat täyttyneet elämässäsi?
- Vaikka Oliver Cowdery, Martin Harris ja David Whitmer jättivät kirkon, yksikään heistä ei koskaan kieltänyt todistustaan Mormonin kirjasta (ks. osat 2 ja 3). Miksi tämä tosiasia on merkittävä, kun pohdimme heidän todistuksiaan?
- Presidentti Smith sanoi, että kaikki ihmiset voivat olla Mormonin kirjan todistajia (ks. osa 4). Kuinka sinä olet saanut todistuksen tästä kirjasta? Mitä voit tehdä kertoaksesi tästä todistuksesta muille?
- Presidentti Smith sanoi Mormonin kirjasta: ”Tämä aikakirja tulee minulle päivä päivältä yhä rakkaammaksi” (osa 5). Kuinka olet nähnyt tämän pitävän paikkansa omalla kohdallasi? Mitä ihminen voi tehdä vahvistaakseen omaa todistustaan Mormonin kirjasta?

*Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

1. Nefi 6:3–5; 2. Nefi 29:7–8; MK Jaak. 4:1–4; En. 13; OL 20:8–12

*Opetusvihje*

”Todista aina kun Henki kehottaa sinua tekemään niin eikä ainoastaan oppiaiheen lopussa. Anna myös oppilaille tilaisuuksia todistaa.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 45.)

***Viihteet***

- |   |   |
|---|---|
| 1. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1961, s. 18.                                    | 11. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 3, s. 204–205.                    |
| 2. <i>Pelastuksen oppeja</i> , toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 3, s. 205. | 12. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 1, s. 202.                        |
| 3. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1956, s. 20; ks. myös Moroni 10:3–5.            | 13. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 3, s. 204.                        |
| 4. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 3, s. 187.   | 14. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1956, s. 20.                   |
| 5. <i>Church History and Modern Revelation</i> , 1953, osa 1, s. 31–32.                   | 15. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 1, s. 215–216.                    |
| 6. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 3, s. 203–204.                                     | 16. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 3, s. 205.                        |
| 7. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 8.                                     | 17. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 3, s. 205–206.                    |
| 8. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 1, s. 195.   | 18. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1961, s. 18.                   |
| 9. Ks. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 1, s. 195, kursivointi poistettu.                  | 19. <i>Pelastuksen oppeja</i> , osa 2, s. 191.                            |
| 10. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1956, s. 19–20.                                | 20. ”Origin of the First Vision”, Improvement Era, huhtikuu 1920, s. 503. |
|   | 21. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1925, s. 73.                  |



## Totuuden etsintämme

*”Tämän kirkon jäsenenä meiltä vaaditaan, että me perehdymme siihen, mitä Herra on ilmoittanut, että meitä ei johdettaisi harhaan – –. Kuinka me voimme vaeltaa totuudessa, ellemme me tunne sitä?”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Kun Joseph Fielding Smith oli kahdeksanvuotias, hänen isänsä antoi hänelle Mormonin kirjan ja pyysi häntä lukemaan sen. ”Otin tämän nefiläisten aikakirjan vastaan kiitollisena”, hän muisteli myöhemmin, ”ja ahkeroin täyttääkseni tehtävän, joka minulle oli annettu.” Hänen rakkautensa tuota kirjaa kohtaan innosti häntä tekemään kotiaskarensa nopeasti ja jopa lähtemään toisinaan baseballpelistä etuajassa, jotta hän löytäisi hiljaisia paikkoja lukemiseen. Vajaassa kahdessa vuodessa siitä, kun hän oli saanut tämän lahjan isältään, hän oli lukenut kirjan kahteen kertaan. Tuosta varhaisesta tutkimisesta hän sanoi myöhemmin: ”On tiettyjä kohtia, jotka ovat painuneet mieleeni, enkä ole koskaan unohtanut niitä.”<sup>1</sup> Hän luki myös muita kirjoja. ”Minulla oli tapana lukea kirjoja, jotka oli tarkoitettu Alkeisyhdistyksen lapsille ja pyhäkoulun lapsille noina varhaisina aikoina”, hän sanoi, ”ja yleensä minulla oli kirja käsissäni, kun olin kotona. – – Myöhemmin luin kirkon historian sellaisena kuin se oli tallennettu *Millennial Star* -lehteen. Luin myös Raamattua, Mormonin kirjaa, Kallisarvoista helmeä, Oppia ja liittoja ja muuta kirjallisuutta, jota sain käsiini.”<sup>2</sup>

Presidentti Smith säilytti tämän evankeliumin tiedon janon koko elämänsä ajan. Kun hän oppi evankeliumin totuuksia, hän kertoi niistä muille ja tarpeen tullen puolusti niitä. Kolme vuotta sen jälkeen kun hänet oli asetettu apostoliksi, hän sai pappeuden siunauksen, johon sisältyi seuraava neuvo: ”Suuremmassa määrin kuin monia lähimmäisiäsi sinua on siunattu kyvyllä käsittää, analysoida



*Vanhin Joseph Fielding Smith kahdentoista apostolin koorumista ja presidentti Joseph F. Smith vuonna 1914.*

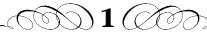
ja puolustaa totuuden periaatteita, ja aika on koittava, jolloin kokoamasi karttuva todistusaineisto on oleva puolustusmuurina niitä vastaan, jotka yrittävät nyt ja vastaisuudessa tuhota todisteita profeetta Josephin tehtävän jumalallisuudesta; ja tässä puolustuksessa et koskaan joudu häpeään ja Hengen valo vuodattaa säteensä sydämeesi yhtä lempeästi kuin kaste, joka lankeaa taivaasta, ja se paljastaa ymmärryksellesi monia tätä työtä koskevia totuuksia.”<sup>3</sup> Hänen elämänsä osoitti tosiksi nuo profeetalliset sanat. Evankeliumin tutkijana, opettajana ja kirjoittajana hän teki uutterasti työtä selittääkseen ja puolustaakseen pelastuksen oppeja. Presidentti Heber J. Grant sanoi kerran, että kaikista johtavista auktoriteeteista ”hän on parhaiten perillä pyhistä kirjoituksista”.<sup>4</sup>

Elämänsä loppupuolella presidentti Smith muisteli usein siunauksia, jotka hän oli saanut evankeliumin tutkimisestaan:

”Koko elämäni ajan olen tutkinut ja pohdiskellut evankeliumin periaatteita sekä yrittänyt elää Herran lakien mukaan. Tästä johtuu, että sydämeeni on tullut suuri rakkaus Häntä ja Hänen työtään kohtaan sekä kaikkia niitä kohtaan, jotka pyrkivät toteuttamaan Hänen tarkoituksiperiään maan päällä.”<sup>5</sup>

”Kaikkina päivinäni olen tutkinut pyhiä kirjoituksia ja tavoitellut Herran Hengen johdatusta, jotta oppisin ymmärtämään niiden todellisen merkityksen. Herra on ollut minulle hyvä, ja minä riemuitsen tiedosta, jota Hän on antanut minulle, ja etuoikeudesta, joka minulla on ollut ja on edelleen opettaa Hänen pelastavia periaatteitaan.”<sup>6</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Meidän tulee etsiä totuutta monilta aloilta, mutta tärkeintä tietoa on evankeliumin tieto.**

Me uskomme koulutukseen. Kansana me olemme aina etsineet tietoa joka alalta, ja kirkkona olemme käyttäneet suuria summia ja tehneet huomattavia uhrauksia tuodaksemme koulutusmahdollisuuksia kirkon jäsenten ulottuville. Ja etenkin tänä tieteellisen tutkimuksen ja kehityksen aikana. Meidän mielestämme nuorten tulee saada niin paljon koulutusta ja teknistä valmennusta kuin on välttämätöntä ja viisasta.

Mutta meidän mielestämme tähän maallisen opin tavoitteluun tulee liittää yhtäläinen hengellisen ymmärryksen tavoittelu. On tärkeämpää, tuhat kertaa tärkeämpää, että meillä on tietoa Jumalasta ja Hänen laeistaan, niin että voimme tehdä sitä, mikä tuo pelastuksen, kuin on hankkia kaikki se maallinen tieto, joka on mahdollista saada.<sup>7</sup>

Jokaisen tulisi oppia jotakin uutta joka päivä. Teillä kaikilla on kyselevä mieli ja te etsitte totuutta monilta aloilta. Toivon vilpittömästi, että suurimmat tutkimuksenne tapahtuvat hengellisten asioiden piirissä, koska juuri tällä alueella kykenemme saavuttamaan pelastuksen ja toteuttamaan kehitystä, joka johtaa iankaikkiseen elämään Isämme valtakunnassa.

Tärkeintä tietoa koko maailmassa on evankeliumin tieto. Se on tietoa Jumalasta ja Hänen laeistaan, kaikesta siitä, mitä ihmisten on tehtävä tehdäkseen peläten ja vavisten Herran edessä työtä pelastukseen [ks. Fil. 2:12; Morm. 9:27].<sup>8</sup>

Kaikki tieto ei ole yhtä arvokasta tai tärkeää. Jotkin totuudet ovat suurempia kuin toiset. Suurimman totuuden tai suurimmat totuudet me löydämme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin perusasioista. Ensinnäkin, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, maailman Lunastaja, joka tuli tähän maailmaan kuolemaan, jotta ihmiset voisivat elää. Se totuus meidän pitäisi tietää. On paljon tärkeämpää tietää, että Jeesus Kristus on Lunastajamme, että Hän on antanut meille iankaikkisen elämän periaatteet, kuin on tietää kaikki ne asiat, joista voidaan hankkia tieto maallisessa koulutuksessa.<sup>9</sup>

Mitä maailman filosofiaan ja viisauteen tulee, ne eivät merkitse mitään, elleivät ne ole yhdenmukaisia Jumalan ilmoitetun sanan kanssa. Mikä tahansa oppi, esitetään se sitten uskonnon, tieteen, filosofian tai minkä tahansa muun nimissä, pettää, jos se on ristiriidassa Herran ilmoitetun sanan kanssa. Se voi vaikuttaa uskottavalta. Se voidaan esittää sanoin, jotka vetoavat ja joihin ei kenties kykene vastaamaan. Se voi näyttää perustuvan todisteisiin, joita ei pysty kiistämään, mutta ei tarvitse muuta kuin odottaa aikansa. Aika tasoittaa kaikki asiat. Sen myötä huomaa, että jokainen oppi, jokainen periaate, uskottiinpa siihen kuinka yleisesti tahansa, häviää, ellei se ole sopusoinnussa Herran palvelijoilleen antaman jumalallisen sanan kanssa. Eikä meidän ole tarpeen pyrkiä venyttämään Herran sanaa eikä yrittää turhaan saada sitä mukautumaan näihin teorioihin ja



*”Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita” (Joh. 8:32).*

opetuksiin. Herran sana on täyttyvä, mutta nämä väärät opit ja teorit raukeavat kaikki tyhjiin. Totuus ja vain totuus pysyy, kun kaikki muu on kadonnut.<sup>10</sup>

## 2

### **Herra on käskenyt meitä tutkimaan pyhiä kirjoituksia.**

Herra on käskenyt kirkon jäseniä tänä aikana etsimään Häntä rukoillen, uskoen ja tutkien. Meitä on käsketty tutkimaan käskyjä, jotka Hän on antanut meille Opissa ja liitoissa, Mormonin kirjassa ja kaikissa muissa pyhissä kirjoituksissa, ja on luvannut, että ”jokainen älyn periaate, jonka me saavutamme tässä elämässä, nousee meidän kanssamme ylösnousemuksessa. Ja jos ihminen hankkii tässä elämässä ahkeroisuudellaan ja kuuliaisuudellaan tietoa ja älyä enemmän kuin toinen, hän on niin paljon paremmassa asemassa tulevassa maailmassa.” [OL 130:18–19.] – Vapahtaja sanoi juutalaisille: ”Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän – ja nehan juuri todistavat minusta” [Joh. 5:39]. Kuinka moni

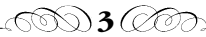


kirkon jäsen *ajattelee* samalla tavoin, mutta ei valmistaudu tutkien ja uskoen?<sup>11</sup>

Minusta vaikuttaa siltä, että tämän kirkon jäsen ei voi levätä rauhassa ja mukavuudessa eikä hänellä voi olla puhdasta omaatuntoa, ellei hän ole hankkinut tietoa tutkimalla ja uskon kautta kirkon pyhistä kirjoista. Nämä aikakirjat ovat korvaamattomia. Maailma pilkkaa niitä, mutta niiden opetusten avulla meidän sallitaan lähestyä Jumalaa, ymmärtää paremmin taivaallista Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta, tutustua heihin lähemmin ja saada enemmän tietoa suurenmoisesta pelastussuunnitelmasta, jonka He ovat antaneet meille ja maailmalle.<sup>12</sup>

Muinaiset profeetat, jotka näkivät meidän aikamme, ovat puhuneet, eivät erityisesti oman aikansa ihmisten hyväksi, vaan niiden ihmisten hyväksi, jotka elävät aikana, josta nämä profetiat kertovat.<sup>13</sup>

Minä sanon teille, veljeni ja sisareni, että te ette voi pitää Herran käskyjä ja vaeltaa vanhurskaudessa, ellette te tiedä, mitä käskyt ovat. Herra on käsenyt meidän tutkia pyhiä kirjoituksia, sillä asiat, joita ne sisältävät, ovat totta ja täyttyvät [ks. OL 1:37]. – – Tutkikaa pyhiä kirjoituksia. Tutustukaa siihen, mitä Herra on ilmoittanut omaksi pelastukseksenne, perheenne pelastukseksi ja maailman.<sup>14</sup>

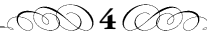


### **Meillä on suuri vastuu kuunnella se totuuden sanoma, jonka Herra nyt ilmoittaa palvelijoilleen.**

Jos me kuuntelemme Herran sanoja ja etsimme itse ja hankimme tietoa Mormonin kirjasta, Raamatusta, Opista ja liitoista, Kallisarvoisesta helmestä sekä ohjeista, joita saamme aika ajoin kirkon auktoriteeteilta, ja pyrimme tekemään Herran tahdon muistaen rukouksemme ja liittomme Hänen edessään, me emme kulje harhaan.<sup>15</sup>

Yhdeksännessä uskonkappaleessa me julistamme: ”Me uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut, kaiken, mitä hän nykyään ilmoittaa, ja me uskomme, että hän ilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.” Koska se on totta, meidän on välttämätöntä ymmärtää kaikki se, mitä Hän on ilmoittanut, ja se, mitä Hän nyt ilmoittaa. Muutoin me emme ole kosketuksissa Hänen työhönsä emmekä voi tietää Hänen meitä koskevaa tahtoaan, sillä me emme ymmärrä sitä.<sup>16</sup>

Myöhempien aikojen pyhien tulee panna luottamuksensa johdajiinsa ja noudattaa kirkon auktoriteettien opetuksia, sillä nämä puhuvat heille profetian ja innoituksen äänellä. Herra on julistanut Opin ja liittojen aivan ensimmäisessä luvussa, että on sama, puhuuko Hän omalla äänellään vai palvelijoidensa äänellä [ks. OL 1:38]. Siksi meillä on aivan yhtä suuri vastuu ja velvoite kuunnella sen henkilön sanaa, joka on johdossa opettamassa kansaa, tai kuunnella Israelin vanhinten ääntä, kun he vievät kansan keskuuteen totuuden sanomaa, kuin meillä on, [jos] Herra lähettäisi luotaan enkelin tai tulisi itse julistamaan nämä asiat meille.<sup>17</sup>



**Me voimme tuntea evankeliumin totuuden tutkimisen, uskon ja kuuliaisuuden sekä Pyhän Hengen johdatuksen avulla.**

Meidän olisi hyvä seurata Herran meille antamaa neuvoa, joka kuuluu: ”Ja sitä, joka vaalii minun sanaani, ei eksytetä” [JS–M 37]. Hänen sanansa tarkoin säilyttäminen on paljon enemmän kuin vain sen lukemista. Jos haluaa säilyttää sen tarkoin, ei riitä, että vain lukee ja tutkii, vaan on myös pyrittävä nöyryydessä ja kuuliaisuudessa täyttämään annetut käskyt ja saamaan sitä innoitusta, jota Pyhä Henki suo.<sup>18</sup>

Toisinaan kuulemme valitettavan: ”Minulla ei ole aikaa.” Mutta meillä kaikilla on aikaa lukea ja tutkia, ja se on meidän vakava velvollisuutemme. Emmekö me voi järjestää edes viittätoista minuuttia joka päivä omistautuaksemme järjestelmälliseen lukemiseen ja pohdiskeluun? Se olisi mitättömän pieni aika, ja kuitenkin se olisi tunti ja 45 minuuttia viikossa; seitsemän ja puoli tuntia sellaisessa kuukaudessa, jossa on 30 päivää, ja 91 tuntia ja 15 minuuttia vuodessa. – –

Hyvin harvat meistä lukevat liian paljon; useimmat meistä lukevat liian vähän. Herra on sanonut: ”Ja koska kaikilla ei ole uskoa, etsikää ututterasti ja opettakaa toisillenne viisauden sanoja; niin, etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” [OL 88:118; 109:7].<sup>19</sup>

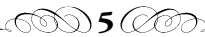
Meidän odotetaan tutkivan ja oppivan kaiken, mitä voimme, tutkimalla ja analysoimalla. Mutta oppimiskyvyllemme on rajoituksia

järjen ja tutkimisen piirissä. Sitä, mikä on Jumalan, voi ymmärtää vain Jumalan Hengen avulla. Meidän täytyy hankkia tietoa uskon avulla.<sup>20</sup>

Ihmiset voivat etsiä, he voivat tutkia, he voivat tietenkin oppia hyvin monia asioita, he voivat koota hyvin suuren tietomäärän, mutta he eivät koskaan voi päästä – – totuuden täyteyteen – –, ellei heitä ohjaa Totuuden Henki, Pyhä Henki, ja elleivät he pidä Jumalan käskyjä.<sup>21</sup>

Todellinen usko, johon liittyy nöyryyden henki, johtaa ihmiset tietoon totuudesta. Ei ole mitään hyvää syytä, miksi ihmiset kaikkialla eivät voisi tietää totuutta, joka tekee ihmiset vapaiksi. Ei ole mitään hyvää syytä, miksi kaikki ihmiset eivät voisi löytää totuuden valoa ja tietää, onko Herra puhunut jälleen näinä myöhempinä aikoina vai ei. Paavali julisti, että ihmisten pitäisi etsiä Jumalaa ja kenties hapuillen löytää Hänet, vaikka ”Jumala ei kylläkään ole kaukana yhdestäkään meistä” [Ap. t. 17:27]. Jopa keskellä hengellistä pimeyttä ja uskon puutetta, joka peittää maan, Herran käsivarsi ei ole käynyt lyhyeksi. Hän kuulee rehellisen totuudenetsijän vilpittömän pyynnön, eikä kenenkään tarvitse vaeltaa vailla tietoa jumalallisesta totuudesta tai siitä, mistä voi löytää Jeesuksen Kristuksen kirkon. Ihminen tarvitsee vain nöyrää uskoa ja murtuneen mielen sekä päättäväisyyttä vaeltaa valossa, niin Herra ilmoittaa sen hänelle.<sup>22</sup>

Me kaikki voimme tietää totuuden; me emme ole avuttomia. Herra on antanut jokaiselle ihmiselle mahdollisuuden tietää totuuden noudattamalla Hänen [lakejaan] ja Hänen Pyhän Henkensä johdatuksen kautta – Pyhän Hengen, joka lähetetään varta vasten opettamaan meitä – kun me noudatamme lakia, niin me voimme tuntea sen totuuden, joka tekee meidät vapaiksi [ks. Joh. 8:32].<sup>23</sup>



### **Kun me saatamme elämämme sopusointuun totuuden kanssa, Herra lisää valoamme ja ymmärrystämme.**

Tämän kirkon jäsenenä meiltä vaaditaan, että me perehdymme siihen, mitä Herra on ilmoittanut, että meitä ei johdettaisi harhaan – –. Kuinka me voimme vaeltaa totuudessa, elleimme me tunne sitä?<sup>24</sup>

Mitä pelastusta koskeviin totuuksiin tulee, meidän yksinomaisena tavoitteenamme tulisi olla saada selville, mitä Herra on ilmoittanut, ja sitten uskoa ja toimia sen mukaisesti.<sup>25</sup>



*”Tutkikaamme – – pyhiä kirjoituksia. Tietäkäämme, mitä Herra on ilmoittanut. Saattakaamme elämämme sopusointuun Hänen totuutensa kanssa.”*

Jos me seuraamme valon henkeä, totuuden henkeä, henkeä, joka ilmenee Herran ilmoituksissa; jos me rukouksen ja nöyryyden hengessä etsimme Pyhän Hengen johdatusta, Herra tulee lisäämään meidän valoamme ja meidän ymmärrystämme niin, että me tulemme saamaan ymmärryksen hengen; me tulemme ymmärtämään totuuden; me tulemme tuntemaan valheen sen tavatessamme, ja meitä ei eksytetä.

Kuka joutuu eksytetyksi tässä kirkossa? Ei se, joka on ollut uskollinen velvollisuuden täyttämisen; ei se, joka on tutustunut Herran sanaan; ei se, joka on noudattanut näissä ilmoituksissa annettuja käskyjä; vaan se, joka ei tunne totuutta, se, joka on hengellisessä pimeydessä, se, joka ei käsitä eikä ymmärrä evankeliumin periaatteita. Sellainen ihminen joutuu eksytetyksi, ja kun nämä väärät henget tulevat keskuuteemme, hän ei ehkä ymmärrä eikä kykene tekemään eroa valon ja pimeyden välillä.

Mutta jos me vaellamme Herran ilmoitusten valossa, jos me otamme vaarin niistä neuvoista, joita antavat ne, jotka ovat kirkon neuvostoissa ja joilla on valta antaa ohjeita, me emme joudu harhaan.<sup>26</sup>

Tutkikaamme – – pyhiä kirjoituksia. Tietäkäämme, mitä Herra on ilmoittanut. Saattakaamme elämämme sopusointuun Hänen totuutensa kanssa. Silloin me emme joudu eksytetyiksi, vaan meillä on voima vastustaa pahaa ja kiusauksia. Meidän mielemme tehdään eläväksi, ja me kykenemme ymmärtämään totuuden ja erottamaan sen erheestä.<sup>27</sup>

Jos kirkon opetuksiin liittyy jokin oppi tai periaate, jota me emme ymmärrä, niin käykäämme polvillemme. Menkäämme Herran eteen rukouksen ja nöyryyden hengessä ja pyytäkäämme, että mieltämme valaistaisiin, jotta voimme ymmärtää.<sup>28</sup>

”Se, mikä on Jumalasta, on valo; ja se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka” [OL 50:24].

Tästä me siis ymmärrämme, että ihminen, joka etsii Jumalaa ja jota Totuuden Henki eli Puolustaja ohjaa ja joka pysyy jatkuvasti Jumalassa, kasvaa tiedossa, valossa ja totuudessa, kunnes hänelle lopulta valkenee valon ja totuuden täysi päivä.

Me emme saa sitä kaikkea tässä elämässä. Ihmisen on mahdotonta saavuttaa tuota päämäärää kuolevaisen olemassaolon muutamien vuosien aikana. Mutta se, mitä me opimme täällä, se, mikä on iankaikkista, se, mikä on Totuuden Hengen innoittamaa, siirtyy mukanaamme haudan tuolle puolen, ja silloin, jos me yhä pysymme Jumalassa, me tulemme edelleen saamaan valoa ja totuutta, kunnes lopulta me tulemme saavuttamaan tuon täyden päivän.<sup>29</sup>

Kaikille niille, jotka haluavat ottaa vastaan totuuden valon ja tutkimisensa ja kuuliaisuutensa kautta pyrkiä tutustumaan evankeliumiin, on annettu lupaus, että he tulevat saamaan rivin rivin päälle, käskyn käskyn päälle, siellä vähän ja täällä vähän, kunnes totuuden täyteys on oleva heidän osansa; valtakunnan kätkeytetyt salaisuudet tullaan tekemään heille tiettäviksi, ”sillä jokainen pyytävä saa ja jokainen etsijä löytää, ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan” [Matt. 7:8; 3. Nefi 14:8; ks. myös Jes. 28:10; OL 76:1–10;

98:11–12]. Kaikki nämä ovat pelastuksen perillisiä, ja heidät tullaan kruunaamaan kirkkaudella, kuolemattomuudella ja iankaikkisella elämällä, Jumalan poikina ja tyttärinä, korotuksella Hänen selestisessä valtakunnassaan.<sup>30</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kun luet presidentti Smithin pyrkimyksistä oppia evankeliumia (ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”), mieti omia pyrkimyksiäsi. Mitä siunauksia olet saanut, kun olet tutkinut pyhiä kirjoituksia ja muita evankeliumin opetuksia?
- Mitä me voimme osan 1 perusteella oppia hengellisen oppimisen ja maallisen oppimisen välisestä tasapainosta? Kuinka me voimme auttaa perheenjäseniä ja muita antamaan etusijan hengelliselle oppimiselle, kun he pyrkivät koulutuksellisiin tavoitteisiinsa?
- Kuinka pyhät kirjoitukset ovat auttaneet sinua tutustumaan lähemmin taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen? (Ks. osa 2.) Mieti, mitä voit tehdä parantaaksesi pyhien kirjoitusten tutkimistasi.
- Kun olet lukenut osan 3, mieti siunauksia, joita olet saanut, kun olet noudattanut kirkon johtajien neuvoja. Kuinka me voimme välittää elävien profeettojen opetukset perheellemme ja muille?
- Mitä sinulle merkitsee Herran sanan säilyttäminen? (Katso joitakin ideoita osasta 4.) Millä tavoin vähintään viidentoista minuutin omistautuminen joka päivä ”järjestelmälliseen lukemiseen ja pohdiskeluun” voisi vaikuttaa elämäämme?
- Pohdi sitä, kuinka neuvot osassa 5 soveltuvat elämäsi. Kuinka me voimme erottaa valon pimeydestä, kun vääristä tiedoista tulee yhä hyökkäävämpiä ja yleisempiä? Mitä me voimme tehdä auttaaksemme lapsia ja nuoria?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Ps. 119:105; Joh. 7:17; 2. Tim. 3:15–17; 2. Nefi 4:15; 32:3; Hel. 3:29–30; OL 19:23; 84:85; 88:77–80

## Opetusvihje

”Silloinkin kun opetat monia ihmisiä samaan aikaan, voit osoittaa huomiota yksilöille. Voit tehdä sen esimerkiksi tervehtimällä jokaista lämpimästi oppitunnin alussa. – – Voit osoittaa huomiota myös siten, että teet osallistumisesta houkuttelevaa ja turvallista.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 35.)

## Viitteet

1. Ks. Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 57.
2. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. v.
3. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 195.
4. Julkaisussa Richard O. Cowan, ”Advice from a Prophet: Take Time Out”, *Brigham Young University Studies*, kevät 1976, s. 416.
5. ”– – minä tiedän Lunastajani elävän”, *Valkeus*, toukokuu 1972, s. 181.
6. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 5.
7. Puhe Loganin uskontoinstituutissa Utahissa, 10. tammikuuta 1971, s. 1–2, kirkon historian kirjasto, julkaisematon käsikirjoitus.
8. Ks. ”Tärkein tieto”, *Valkeus*, syyskuu 1971, s. 259.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1955, s. 51.
10. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1952, s. 60.
11. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 1, s. xiv, kursivointi alkupe- räisen mukainen.
12. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1961, s. 18.
13. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1927, s. 142.
14. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1920, s. 58–59.
15. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1918, s. 56–57.
16. ”Search the Scriptures”, *Young Woman’s Journal*, marraskuu 1917, s. 592.
17. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1916, s. 73.
18. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 286.
19. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 186.
20. ”Pres. Smith Stresses Value of Education”, *Church News*, 12. kesäkuuta 1971, s. 3.
21. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 281.
22. *The Restoration of All Things*, 1945, s. 195.
23. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 278.
24. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 283–284.
25. ”Pois pimeydestä”, *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 291.
26. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 269.
27. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 283.
28. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1959, s. 20.
29. ”And the Truth Shall Make You Free”, s. 4; ks. myös *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 281–282.
30. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 284.



# Joseph Smithin kautta palautettujen pappeuden avaimien kunnioittaminen

*”Saanen nyt sanoa – hyvin selkeästi ja hyvin painokkaasti – että meillä on pyhä pappeus ja että Jumalan valtakunnan avaimet ovat täällä. Ne ovat vain Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Presidentti Joseph Fielding Smith julisti: ”Minulla on täydellinen tieto profeetta Joseph Smithin jumalallisesta tehtävästä. Mielessäni ei ole epäilystäkään siitä, että Herra valmisti hänet ja antoi hänelle ilmoitusta, käskyjä, avasi hänelle taivaat ja kutsui hänet olemaan tämän loistavan taloudenhoitokauden johdossa.”<sup>1</sup> Presidentti Smith yhdisti tämän ”täydellisen tiedon” arvostavaan kunnioitukseen profeetta Josephin kautta palautettuja pappeuden avaimia kohtaan. Hän kunnioitti ja tuki aina niitä, joilla nuo avaimet olivat, ja hän neuvoi kaikkia kirkon jäseniä osoittamaan tuota samaa kunnioitusta. Hän sanoi: ”Jokaista ihmistä, joka on asianmukaisesti valittu toimimaan missä tahansa johtotehtävässä kirkossa, tulee kunnioittaa hänen kutsumuksessaan.”<sup>2</sup>

Yhdessä vaiheessa, kun Joseph Fielding Smith palveli apostolina, ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi käsittelivät erästä vaikeaa kysymystä. Vanhin Smith oli ilmaissut kysymyksen johdosta vahvan mielipiteen. Presidentti Heber J. Grant, joka oli tuolloin kirkon presidentti, tuli eräänä päivänä vanhin Smithin toimistoon. Presidentti Grant selitti, että harkittuaan kysymystä rukoillen hän oli tuntenut innoitusta suositella toimenpidettä, joka erosi vanhin Smithin näkemyksistä. Vanhin Smith ilmaisi





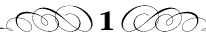
*Kun Pietari, Jaakob ja Johannes antoivat Melkisedekin pappeuden Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle, he antoivat myös pappeuden avaimia.*

heti tukensa presidentti Grantin päätökselle. Hän julisti myöhemmin: ”Mitä minuun tulee, niin kun kirkon presidentti sanoo, että Herra on ilmaissut hänelle jotakin tai innoittanut häntä tekemään jotakin, minä tuen häntä täysin tuossa toimenpiteessä.”<sup>3</sup>

Joseph Fielding Smith osoitti sellaista tukea kaikille pappeusjohtajilleen eikä vain kirkon presidentille. Esimerkiksi lokakuussa 1962 Nathan Eldon Tanner kutsuttiin palvelemaan kahdentoista koorumin jäsenenä. Vuotta myöhemmin hänet kutsuttiin neuvonantajaksi ensimmäiseen presidenttikuntaan, jolloin hän sai johtoseman presidentti Smithiin nähden, joka oli tuolloin kahdentoista koorumin presidentti. Presidentti Tanner ilmaisi myöhemmin kiitollisuutensa presidentti Smithin tuesta: ”Kun minut kutsuttiin ensimmäiseen presidenttikuntaan, vaikka hän oli virkaiältään vanhin kahdentoista jäsen ja oli ollut virassa yli 50 vuotta, hän osoitti suurta kunnioitusta minulle siinä asemassa ja antoi minulle täyden tuen ja luottamuksen.”<sup>4</sup>

Presidentti Smith kunnioitti myös pappeusjohtajia seurakunnassaan. Palvellessaan kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä hän sanoi: ”Minulla ei ole oikeutta – – kastaa omaa lastani ilman, että menen ensin sen seurakunnan piispan tykö, jonka alueella asun, ja saan hänen suostumuksensa, sillä hän pitää hallussaan sen seurakunnan avaimia, jonka jäsen olen. En ole koskaan kastanut ketään lapsistani – – menemättä piispan tykö ja saamatta hänen hyväksymistään sille, että suoritan tämän toimituksen ja että konfirmoin heidät kirkon jäseniksi.”<sup>5</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



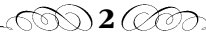
### **Pappeuden avaimet ovat voima ja valtuus johtaa Herran työtä maan päällä.**

Sillä, että ihminen asetetaan johonkin virkaan pappeudessa, ja sillä, että hän saa pappeuden avaimia, on eroa. Meidän pitää selkeästi ymmärtää tämä. – –

Vaikka kaikilla miehillä, jotka on asetettu johonkin virkaan, on pappeus, niin niille, jotka kutsutaan johtamaan, annetaan erityisiä eli ohjaavia valtuuksia. Näitä valtuuksia kutsutaan avaimiksi.<sup>6</sup>

[Pappeuden] avaimet ovat oikeus johtaa; ne ovat voima ja valtuus hallita ja ohjata kaikkia Herran asioita maan päällä. Niillä, joilla on nämä avaimet, on voima hallita ja valvoa tapaa, jolla kaikki muut voivat palvella pappeudessa.<sup>7</sup>

Kun ihmiset saavat tehtäviä henkilöltä, jolla on nämä avaimet, silloin heidän toimensa ovat päteviä. Se, mitä he tekevät, on sinetöity ja vahvistettu kirkossa sekä maan päällä että taivaissa.<sup>8</sup>



## **Herra on lähettänyt luotaan pyhiä sanansaattajia palauttamaan pappeuden avaimet.**

Me uskomme, että pimeyden, epäuskon ja puhtaaseen ja täydelliseen kristinuskoon liittyvien totuuksien hylkäämisen pitkän yön jälkeen on Herra äärettömässä viisaudessaan jälleen palauttanut maan päälle ikuisen evankeliumin täyteyden.

Me tiedämme, että Joseph Smith on profeetta, että Isä ja Poika ilmestyivät hänelle keväällä 1820 pannakseen alulle tämän viimeisen evankeliumitaloudenhoitokauden, että hän käänsi Mormonin kirjan Jumalan lahjan ja voiman avulla, että hän sai avaimet ja valtuuden juuri tätä tarkoitusta varten lähetetyiltä enkeleiltä ja että Herra ilmoitti hänelle pelastuksen opit.<sup>9</sup>

Herra ei tunnusta mitään toimitusta tai seremoniaa, vaikka se tapahtuisi tai toimitettaisiin Hänen nimessään, ellei se tapahdu Hänen tahtonsa mukaisesti ja ellei sen suorittajana ole henkilö, jonka tiedetään olevan Hänen valtuutettu palvelijansa. Tästä syystä Hän lähetti tyköään pyhiä sanansaattajia Joseph Smithin ja toisten luo: palauttamaan sen, mikä oli otettu pois maan päältä, evankeliumin täyteyden ja pappeuden täyteyden ja avaimet.<sup>10</sup>

Pappeuden avaimet oli palautettava. Ei riittänyt, että Johannes Kastaja tuli tuomaan Aaronin pappeuden avaimet ja Pietari, Jaakob ja Johannes tulivat tuomaan Melkisedekin pappeuden avaimet, joiden nojalla kirkko perustettiin, vaan taivaiden piti aueta ja kaikkien niiden profeettojen piti palauttaa avaimet, jotka olivat johtaneet taloudenhoitokausia Aadamin ajoista Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen aikoihin. Nämä profeetat tulivat kukin vuorollaan, ja jokainen antoi sen valtuuden, joka hänellä oli.<sup>11</sup>

Kaikkien taloudenhoitokausien kaikki avaimet oli tuotava profeettojen sanojen ja Herran tarkoitusten täyttämiseksi, jotta kaiken täydellinen palauttaminen toteutuisi. Siksi ihmissuvun isän, ensimmäisen ihmisen maan päällä, Aadamin, oli tultava, ja hän tuli voimassaan. Mooses tuli ja samoin muita. Kaikki, joilla oli avaimia, tulivat ja antoivat valtuutensa. – – Meillä ei ole päivämääriä siitä, milloin jotkin näistä valtuuksista tehtiin tiettäväksi, mutta kirjoittaessaan pyhille Nauvoossa kuolleiden pelastamisesta profeetta Joseph Smith julisti, kuten meillä on se tallennettuna Opin ja liittojen luvussa 128 [jakeet 17–21], että kaikki nämä profeetat tulivat tuomaan avaimensa tällä taloudenhoitokaudella, jota me elämme.<sup>12</sup>

Kun kirkko oli perustettu, Herra käski pyhiään rakentamaan huoneen Hänen nimelleen. Pyhät eivät juurikaan ymmärtäneet sen tärkeyttä eivätkä ryhtyneet heti työhön tuon huoneen rakentamiseksi, joten Herra nuhteli heitä [ks. OL 95:1–4]. Nuhtelun jälkeen he ryhtyivät koko voimastaan rakentamaan köyhydessään Kirtlandin temppeliä. Mitä varten se rakennettiin? Pyhäksi pyhäköksi, jonne Jeesus Kristus voisi tulla, jonne Hän voisi lähettää palvelijansa, profeetat, valtuuden avaimineen. – – Me tiedämme, että kolme entisajan suurista profeetoista, joilla oli tärkeitä avaimia, todellakin tuli huhtikuun 3. päivänä vuonna 1836.

Ensimmäisenä tuli Mooses [ks. OL 110:11]. Hän antoi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Israelin kokoamisen avaimet. – – Hän kokosi Israelin, ja vaikka hänellä ei ollut etuoikeutta antaa maata israelilaisten hallintaan, siitä huolimatta kokoamisen avaimet olivat hänen käsissään. Hän tuli Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen luo Kirkastusvuorella, ja siellä hän antoi heille samat Israelin kokoamisen avaimet sinä aikana, jolloin he elivät. Hänet lähetettiin aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella profeetta Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn luo antamaan Israelin kokoamisen avaimet. – –

Elias tuli, sen jälkeen kun Mooses oli antanut avaimensa, ja toi sen taloudenhoitokauden evankeliumin, jolloin Abraham eli [ks. OL 110:12]. Kaikki, mikä kuuluu tuohon taloudenhoitokauteen – Abrahamille suodut siunaukset, hänen jälkeläisilleen annetut lupaukset – kaikki piti palauttaa, ja Elias, jolla oli tuon taloudenhoitokauden avaimet, tuli.



*Elia ilmestyi Kirtlandin temppelissä Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle ja antoi sinetöimisen avaimet.*

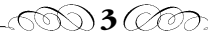
Sitten Elia, viimeinen profectoista, jolla oli sinetöimisvoiman avaimet vanhassa Israelissa, tuli ja antoi tuon voiman, sinetöimisvoiman [ks. OL 110:13–16]. Jotkut kirkon jäsenet ovat olleet vähän väärillä jäljillä ajatellessaan, että Elia tuli hallussaan avaimet kuolleiden kastamiseksi tai heidän pelastamiseksi. Elian avaimet olivat tuota suuremmat. Ne olivat sinetöimisen avaimet, ja nuo sinetöimisen avaimet koskevat niitä eläviä ja ulottuvat niihin kuolleisiin, jotka ovat halukkaita tekemään parannuksen.<sup>13</sup>

Profeetta Elia – – palautti heille [Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle] sinetöimisvoiman, voiman käyttää pappeutta sitomiseen maan päällä ja sinetöimiseen taivaassa.<sup>14</sup>

Sinetöimisvaltuus antaa hyväksymisen jokaiselle toimitukselle, joka tässä kirkossa suoritetaan, ja erityisesti niille, joita suoritetaan Herran tempeleissä.<sup>15</sup>

Veljet ja sisaret, tämä on suurenmoinen taloudenhoitokausi. Kaikki muut taloudenhoitokaudet virtaavat siihen. Kaikki valtuudet, kaikki voimat keskittyvät tähän taloudenhoitokauteen, jota me elämme. Meillä on etuoikeus tulla osallisiksi näistä siunauksista uskollisuutemme kautta.<sup>16</sup>

Saanan nyt sanoa – hyvin selkeästi ja hyvin painokkaasti – että meillä on pyhä pappeus ja että Jumalan valtakunnan avaimet ovat täällä. Ne ovat vain Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa.<sup>17</sup>

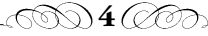


### **Kirkon presidentillä on koko kirkon johtamisen avaimet.**

Vähän ennen marttyyrikuolemaansa profeetta [Joseph Smith] antoi kahdelletoista apostolille – jotka muodostivat kirkon toisen koorumin – kaikki avaimet ja kaikki toimitukset ja pappeuden, jonka he tarvitsivat voidakseen jatkaa tätä suurta ja suurenmoista työtä koko maailman pelastamiseksi.<sup>18</sup>

[Tämä pappeus] ja nämä avaimet – – on annettu jokaiselle miehelle, joka on erotettu kahdentoista neuvoston jäseneksi. Mutta koska ne merkitsevät valtaa johtaa, niitä voi täydessä laajuudessaan käyttää vain virkaiältään vanhin Jumalan apostoli maan päällä. Hän on kirkon presidentti.<sup>19</sup>

Kirkon presidentillä on koko kirkon johtamisen avaimet. – – Häneen keskittyy pappeuden valtuus. Hänellä on kaikki avaimet, jotka kuuluvat aikojen täyttymisen taloudenhoitokauteen. Kaikki aikaisempien taloudenhoitokausien avaimet, jotka on ilmoitettu, on annettu hänen haltuunsa.<sup>20</sup>



## **Meidän tulee kunnioittaa niitä, joille kirkon presidentti on antanut valtuuden avaimia.**

[Kirkon presidentillä] on oikeus antaa valtuus ja ottaa pois valtuus sikäli kuin hän näkee hyväksi ja saa innoitusta tehdä niin.<sup>21</sup>

Muistakaa, että maan päällä on vain yksi, jolla on hallussaan pappeuden sinetöimisvaltuus, ja hän voi antaa tuon valtuuden toisille, niin että he voivat suorittaa toimituksia ja he voivat sinetöidä maan päällä niin, että se on pätevää, se on sitovaa, niin kauan kuin hän hyväksyy sen. Jos hän ottaa tuon valtuuden pois, kukaan ei voi sitä käyttää.<sup>22</sup>

Kukaan ei voi toimittaa ja suoda temppelin siunauksia ilman valtuutta, jonka hän sen tekemiseen on saanut kirkon presidentiltä. Kukaan ei voi toimia missään tehtävässä tässä kirkossa ilman hänelle suotua valtuutta tuohon tehtävään, sillä se saadaan kirkon presidentillä olevan voiman ja avainten välityksellä. – Jos hän sanoisi hänellä olevien avainten suomalla valtuudella, että jotkin etuoikeudet tulee ottaa pois ihmisiltä, niin kenelläkään ei olisi valtuutta toimia noiden erityisten etuoikeuksien suomiseksi. Jos joku yrittäisi tehdä niin, toimenpide olisi pätemätön, ja sen, joka yrittäisi niin toimia, olisi vastattava siitä Jumalan tuomioistuimen edessä, ellei kirkon edessä, ja hänen todettaisiin tehneen rikkomuksen. –

Kun apostolit tai muut johtavat veljet käyvät Siionin vaarnoissa ja saavat tehtävän saattaa järjestykseen jotakin, mikä vaatii siellä huomiota, he tekevät sen kirkon presidentiltä saamansa toimeksiannon eli valtuuden nojalla. Tämä sama periaate pätee vähäisemmässä määrin vaarnoissa ja seurakunnissa.<sup>23</sup>

Jokaista miestä, joka on asianmukaisesti valittu toimimaan jossakin johtotehtävässä kirkossa, tulee kunnioittaa hänen kutsumuksensa. Kun mies on asetettu piispan virkaan, hän saa sen seurakunnan johtamisen avaimet, jonka alueella hän asuu, ja jokaisen seurakunnan jäsenen tulee kunnioittaa häntä hänen kutsumuksessaan, olipa jäsenellä mikä virka hyvänsä. Sama koskee vaarnanjohtajaa, kooruminjohtajaa tai ketä tahansa. Havainnollistaakseni, mitä tämä tarkoittaa, meille opetetaan, ettei kenelläkään isällä ole oikeutta, vaikka hänellä olisikin Melkisedekin pappeus, kastaa omaa lastaan saamatta siihen ensin piispan hyväksyntää. Kun lupa on saatu, isällä

on valtuus suorittaa tuo toimitus lapselleen. Jos joku isä ottaisi itselleen valtuuden toimittaa kasteen tai asettaa poikansa hankkimatta ensin lupaa siltä johtavalta virkailijalta seurakunnassa tai vaarnassa (tilanteesta riippuen), jolla on valtuuden avaimet, hän tekisi rikkomuksen. Tämä koskee yhtä hyvin apostolia kuin vanhinta seurakunnassa. Edes kirkon presidentti ei koskaan ajattelisi toimia missään tällaisessa asiassa ottamatta ensin huomioon seurakuntansa piispaa tai vaarnanjohtajaansa ja valtuutta, joka tuolle piispalle tai vaarnanjohtajalle on annettu.<sup>24</sup>



**Niiden yksimielinen ääni, joilla on hallussaan  
valtakunnan avaimet, tulee aina johtamaan meitä  
sinne, missä Herra haluaa meidän olevan.**

On olemassa yksi asia, jonka pitäisi olla erityisen selvänä mielesämme. Sen enempää kirkon presidentti kuin ensimmäinen presidenttikuntakaan tai kahdentoista neuvosto ei koskaan johda pyhiä harhaan eikä lähetä maailmalle neuvoja, jotka olisivat Herran mielen ja tahdon vastaisia.

Joku yksittäinen henkilö saattaa erehtyä tai hänellä saattaa olla mielipiteitä tai hän voi antaa neuvoja, jotka eivät ole täysin Herran tarkoituksien mukaisia. Mutta ensimmäisen presidenttikunnan ääni ja heidän kanssaan valtakunnan avaimia hallussaan pitävien yhdistynyt ääni johtaa aina pyhiä ja maailmaa niille poluille, joilla Herra haluaa niiden olevan. – –

Todistan, että jos luotamme ensimmäiseen presidenttikuntaan ja seuraamme sen ohjeita ja neuvoja, ei mikään mahti maan päällä voi pysäyttää tai muuttaa etenemistämme kirkkona, ja yksittäisinä jäseninä me saamme rauhan tässä elämässä ja perimme iankaikkisen kirkkauden tulevassa maailmassa [ks. OL 59:23].<sup>25</sup>



## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

### Kysymyksiä

- Millä tavoin me voimme noudattaa presidentti Smithin esimerkkiä, kun osoitamme tukemme ja hyväksyntämme niille, joilla on pappeuden avaimet? (Ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”.)
- Kuinka osa 1 auttaa sinua ymmärtämään eron pappeuden viran ja pappeuden avainten hallussapidon välillä? Mistähän syystä tämä ero on tärkeä?
- Millä tavoin sinua on siunattu sen johdosta, että pappeuden avaimia on palautettu maan päälle? (Ks. osa 2.)
- Kuinka mielestäsi osissa 3 ja 4 kuvailtu järjestys vahvistaa kirkkoa? Kuinka yksittäisiä kirkon jäseniä vahvistetaan?
- Mitä tunteita mielessäsi herää, kun pohdit presidentti Smithin sanoja ykseydestä ensimmäisen presidenttikunnan ja kahden-toista apostolin koorumin keskuudessa? Milloin sinä olet saanut opastusta heidän yhdistyneen äänensä välityksellä? (Ks. osa 5.)

### Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 16:13–19; Ap. t. 3:21; OL 21:4–6; 27:5–13; 65:2; 128:8–21; 132:7

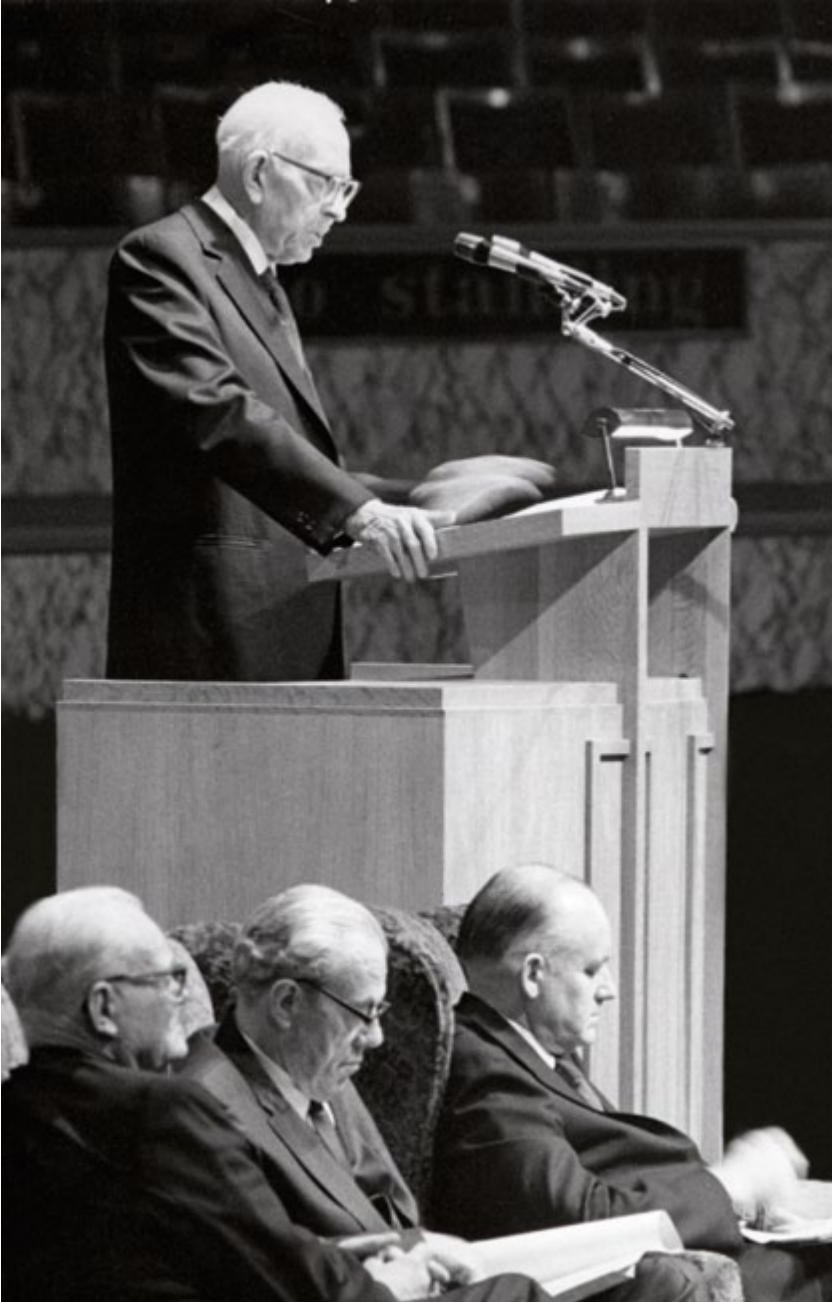
### Opetusvihje

”Voi olla – – hetkiä, jolloin et tiedä vastausta johonkin kysymykseen. Jos näin tapahtuu, sano yksinkertaisesti, ettet tiedä. Voit sanoa, että yrität etsiä vastauksen. Tai voit pyytää oppijoita etsimään vastauksen ja antaa heille jollakin toisella oppitunnilla aikaa tehdä selkoa siitä, mitä he ovat saaneet selville.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 64.)

### Viitteet

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1951, s. 58.
2. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 2, s. 40.
3. Julkaisussa Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 342.
4. Artikkelissa ”A Man without Guile”, *Ensign*, elokuu 1972, s. 33.
5. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 3, s. 125.
6. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1967, s. 98.
7. ”Iankaikkiset avaimet ja oikeus johtaa”, *Valkeus*, maaliskuu 1973, s. 108.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1967, s. 99.
9. Ks. ”Pois pimeydestä”, *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 293.

10. "Elian tulo", *Valkeus*, kesäkuu 1972, s. 225.
11. "The Keys of the Priesthood Restored", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, heinäkuu 1936, s. 98–99.
12. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 101.
13. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 99–100.
14. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 58.
15. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 118.
16. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 101.
17. "Eternal Keys and the Right to Preside", *Ensign*, heinäkuu 1972, s. 87–88.
18. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 139.
19. Ks. "Iankaikkiset avaimet ja oikeus johtaa", s. 108.
20. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 123.
21. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 124.
22. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 125.
23. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1967, s. 98–99.
24. *Answers to Gospel Questions*, osa 2, s. 40–41.
25. Ks. "Iankaikkiset avaimet ja oikeus johtaa", s. 108.



*Presidentti Joseph Fielding Smith puhumassa Brittein saarten aluekonferenssissa elokuussa 1971. Istumassa vasemmalta oikealle: vanhimmat Marion G. Romney, Richard L. Evans ja Howard W. Hunter.*



## Pappeuden vala ja liitto

*”Herran siunaukset ovat tarjolla pyhille ja maailmalle niiden palvelemisen välityksellä, joilla on Hänen pyhä pappeutensa ja jotka edustavat Häntä.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Huhtikuun 9. päivänä 1951, kun Joseph Fielding Smith oli palvellut 41 vuotta apostolina, hänet hyväksyttiin kahdentoista koorumin presidentiksi. Pian hyväksymisäänestyksen jälkeen presidentti Smith puhui konferenssiyleisölle. Hän kertoi lyhyesti ajatuksiaan kutsumuksestaan:

”Ymmärrän, että tehtävä, jota minut on kutsuttu hoitamaan, on erittäin tärkeä. Se tekee minut nöyräksi. – –

Kiitän Herraa Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, jäsenyydestäni kirkossa, minulle tulleesta tilaisuudesta palvella. Minulla on vain yksi toive, heikko kun olen, ja se on pitää parhaan kykyni mukaan kunniaa kutsumusta, joka on nyt minun.”<sup>1</sup>

Presidentti Smith kehotti usein pappeudenhaltijoita pitämään kutsumuksensa kunniaa. Vaikka hän toi julkisesti esiin oman halunsa pitää kunniaa kutsumuksensa pappeudessa<sup>2</sup>, hän kertoi harvoin siihen liittyvistä ponnisteluistaan. Kerran hän kuitenkin muisteli pappeuden palvelutyötä, jota oli tehnyt yhdessä ystävänsä George F. Richardsin kanssa, joka oli ollut hänen edeltäjänsä kahdentoista koorumin presidenttinä:

”Neljäkymmenen vuoden ajan istuin neuvostossa, osallistuin konferensseihin ja palvelin eri tavoin presidentti George F. Richardsin kanssa. – –

Olemme matkustaneet yhdessä Siionin vaarnojen yhdestä päästä toiseen. Varhaisina aikoina me, johtaviin auktoriteetteihin kuuluvat veljet, kävimme kaksin vierailulla Siionin vaarnoissa. Minne rautatiet

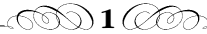
eivät meitä vieneet, ja sellaisia paikkoja oli lukuisia, me matkasimme yleensä kevyillä vankkureilla, joita kutsuttiin 'valkokatoiksi'. Kauas ulottuvat matkat merkitsivät yleensä tapaamisia kahdessa, usein kolmessa tai neljässä vaarnassa.

Sellaisilla matkoilla kokouksia järjestettiin päivisin vaarnakonferenssien välissä eri uudisasutuksissa tai vaarnojen seurakunnissa. Sellaiset matkat tehtiin kuoppaisilla teillä, jotka olivat joskus pelkkiä polkuja, sankassa pölypilvessä kesäisin ja purevassa pakkasessa talvisin, usein syvässä liejussa tai paksussa lumessa.”<sup>3</sup>

Vanhin Francis M. Gibbons, joka palveli ensimmäisen presidenttikunnan sihteerinä, kertoi näkemyksen tavasta, jolla presidentti Smith piti kunniaa kutsumuksensa pappeudessa: ”Vaikka [hän] oli täysin tietoinen auktoriteetistaan, hän oli aina lempeä ja hyväntahtoinen käyttäessään sitä. Hänen luonteestaan puuttui pöyhkeys, teeskentely tai tärkeily. Hän ei koskaan asettunut muiden yläpuolelle eikä koskaan rehennellyt virkansa valtaoikeuksilla.”<sup>4</sup>

Ollessaan kirkon presidentti Joseph Fielding Smith puhui viidessä yleiskonferenssin pappeuskokouksessa kannustaen veljiä pitämään kunniaa kutsumuksensa pappeudessa. Tämän luvun opetukset on otettu neljästä noista saarnoista, ja erityistä huomiota on kiinnitetty puheeseen, jonka presidentti Smith piti 3. lokakuuta 1970. Koska nuo saarnat pidettiin pappeuskokouksissa, tämän luvun sanat on osoitettu miehille. Näihin sanoihin sisältyy kuitenkin ymmärrys siitä, että pappeuden voima on suuri siunaus kaikille kirkon jäsenille. Yhdessä näistä saarnoista presidentti Smith sanoi: ”Uskon meidän kaikkien tietävän, että pappeuden siunauksia ei ole rajoitettu pelkästään miehille. Näitä siunauksia vuodatetaan myös vaimojemme ja tyttäriemme ja kaikkien uskollisten kirkon naisten ylle. Nämä hyvät sisaret voivat valmistautua Herran huoneen siunauksiin pitämällä käskyt ja palvelemalla kirkossa. Herra tarjoaa tyttärilleen jokaisen hengellisen lahjan ja siunauksen, jonka Hänen poikansa voivat saada, sillä Herrassa ei ole miestä ilman naista eikä naista ilman miestä [ks. 1. Kor. 11:11].”<sup>5</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Miehillä tulee olla selkeä ymmärrys liitosta, jonka he tekevät, kun he saavat virkoja pappeudessa.**

Haluan kiinnittää huomionne Melkisedekin pappeuden valaan ja liittoon. Olen sitä mieltä, että jos meillä on selkeä ymmärrys liitosta, jonka teemme, kun otamme vastaan virkoja pappeudessa, ja lupauksista, jotka Herra antaa, jos pidämme kutsumuksemme kunniaissa, niin meillä on suurempi kannustin tehdä kaikki se, mitä meidän täytyy tehdä, jotta saamme iankaikkisen elämän.

Saanen edelleen sanoa, että kaikki tähän korkeampaan pappeuteen liittyvä on suunniteltu ja tarkoitettu valmistamaan meitä saamaan iankaikkinen elämä Jumalan valtakunnassa.

Joseph Smithille syyskuussa 1832 annetussa ilmoituksessa pappeudesta Herra sanoo, että Melkisedekin pappeus on ikuinen, että se hallitsee evankeliumia, se on tosi kirkossa kaikkien sukupolvien aikana ja se pitää hallussaan Jumalan tuntemisen avaimet. Hän sanoo, että sen avulla Herran kansa tulee pyhitetyksi, näkee Jumalan kasvot ja pääsee Herran lepoon, ”joka lepo on hänen kirkkautensa täyteys”. (Ks. OL 84:17–24.)

Sitten, puhuen sekä Aaronin että Melkisedekin pappeudesta, Herra sanoo: ”Sillä ne, jotka ovat uskollisia, niin että saavat nämä kaksi pappeutta, joista minä olen puhunut, ja pitävät kunniaissa kutsumuksensa, Henki pyhittää heidän ruumiinsa uudistamiseksi.

Heistä tulee Mooseksen ja Aaronin poikia ja Abrahamin jälkeläisiä ja Jumalan kirkko ja valtakunta ja valitut.

Ja myös kaikki ne, jotka ottavat vastaan tämän pappeuden, ottavat vastaan minut, sanoo Herra;

sillä se, joka ottaa vastaan minun palvelijani, ottaa vastaan minut;

ja se, joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan minun Isäni;

ja se, joka ottaa vastaan minun Isäni, ottaa vastaan minun Isäni valtakunnan; sen tähden kaikki, mitä minun Isälläni on, annetaan hänelle.

Ja tämä on sen valan ja liiton mukaista, joka kuuluu pappeuteen.

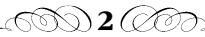
Sen tähden kaikki ne, jotka ottavat vastaan pappeuden, ottavat vastaan tämän minun Isäni valan ja liiton, jota hän ei voi rikkoa, eikä sitä voi kumota.”

Sitten annetaan rangaistus liiton rikkomisesta ja kääntymisestä kokonaan siitä pois, sekä tämä käsky ”tarkkailla itseänne, ottaa tunnollisesti varteen iankaikkisen elämän sanat.

Sillä teidän tulee elää jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.” (OL 84:33–44.)<sup>6</sup>

Ne teistä, joilla on Aaronin pappeus, eivät ole vielä ottaneet vastaan tätä valaa ja liittoa, joka kuuluu korkeampaan pappeuteen, mutta Herra on antanut teillekin suurta voimaa ja valtuutta. Aaronin pappeus on valmistava pappeus, joka kouluttaa ja valmentaa meitä olemaan kelvollisia näihin muihin suuriin siunauksiin, jotka seuraavat myöhemmin.

Jos palvelette uskollisesti ollessanne diakoneja, opettajia ja pappeja, saatte kokemusta ja hankitte kykyjä ja ominaisuuksia, joiden ansiosta voitte ottaa vastaan Melkisedekin pappeuden ja pitää kunniaa kutsumuksenne siinä.<sup>7</sup>



**Pappeudenhaltijat lupaavat pitää  
pappeuskutsumuksensa kunniaissa ja elää  
jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.**

Kuten me kaikki tiedämme, liitto on sitoumus ja sopimus ainakin kahden osapuolen välillä. Kun on kyse evankeliumin liitoista, osapuolina ovat Herra taivaassa ja ihmiset maan päällä. Ihmiset lupaavat pitää käskyt, ja Herra lupaa palkita heitä sen mukaan. Evankeliumi itsessään on uusi ja ikuinen liitto, ja siihen sisältyvät kaikki sopimukset, lupaukset ja palkinnot, jotka Herra tarjoaa kansalleen.

Kun me siis otamme vastaan Melkisedekin pappeuden, me teemme sen solmimalla liiton. Me lupaamme juhlallisesti ottaa vastaan pappeuden, pitää siihen kuuluvat kutsumuksemme kunniaissa ja elää jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta. Herra puolestaan lupaa meille, että jos me pidämme tämän liiton, me saamme kaiken, mitä Isällä on, mikä on iankaikkinen elämä. Voiko kukaan meistä kuvitella suurempaa tai loistavampaa sopimusta kuin tämä?

Joskus puhumme löyhästi pappeutemme kunniassa pitämisestä, mutta ilmoituksissa puhutaan siitä, kuinka pidämme kunniassa pappeuskutsumuksemme vanhimpina, seitsenkymmeninä, ylipappeina, patriarkkoina ja apostoleina.

Miehellä oleva pappeus on ihmiselle maan päällä annettu Jumalan voima ja valtuus toimia kaikissa asioissa ihmiskunnan pelastukseksi. Pappeuden virat eli kutsumukset ovat papillisia tehtäviä, joita suoritetaan erityisesti määrättyssä pappeuden palvelutyössä. Ja se, miten nämä kutsumukset pidetään kunniassa, on, että tehdään se työ, joka on suunniteltu niiden hoidettavaksi, joilla on tuo nimenomainen virka.

Ei ole väliä sillä, mikä virka meillä on, kun vain olemme luotettavia ja uskollisia velvoitteissamme. Toinen virka ei ole sen suurempi kuin toinen, vaikka hallinnollisista syistä yksi pappeudenhaltija voidaan kutsua johtamaan ja ohjaamaan toisen työtä.

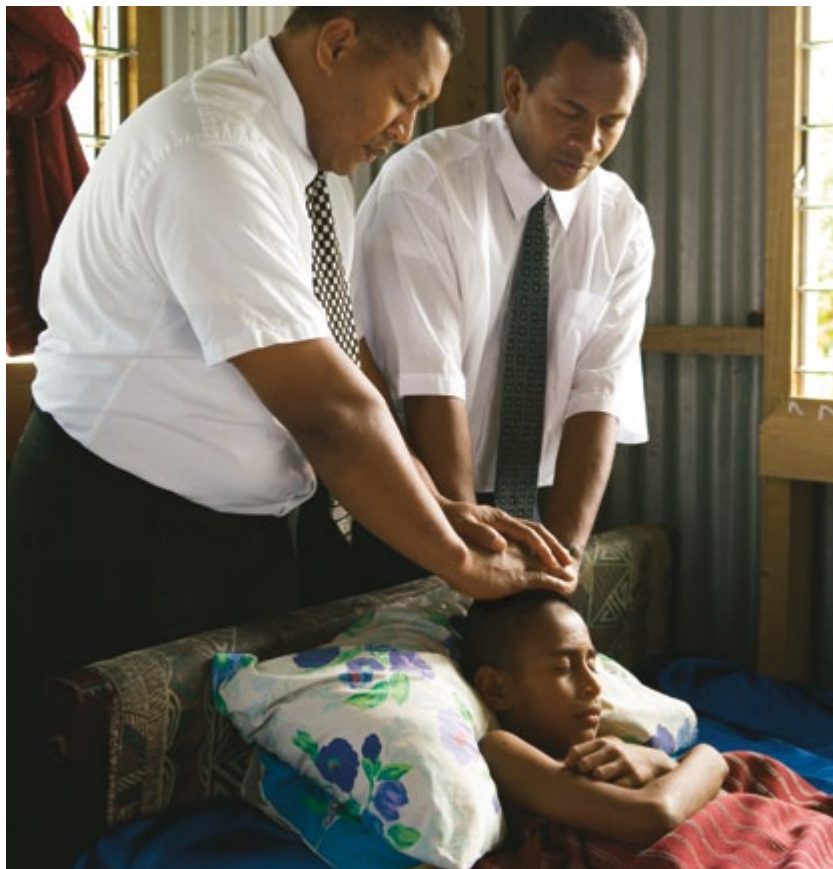
Isäni, presidentti Joseph F. Smith, on sanonut: ”Tässä pappeudessa ei ole virkaa, joka on tai voi olla suurempi kuin pappeus itsessään. Juuri pappeudesta tuo virka saa valtuutensa ja voimansa. Yksikään virka ei anna valtuutta pappeudelle. Yksikään virka ei lisää pappeuden voimaa. Mutta kaikki virat kirkossa saavat voimansa, tehonsa, valtuutensa *pappeudesta*.”

Meitä kutsutaan pitämään pappeuskutsumuksemme kunniassa ja tekemään työ, joka kuuluu siihen virkaan, jonka saamme. Ja niinpä Herra sanookin pappeutta koskevassa ilmoituksessa: ”Ja nyt, jokainen hoitakoon oman virkansa ja tehkөөn työtä omassa kutsumuksessaan; – jotta elimistö pysyisi täydellisenä” (OL 84:109–110).

Tämä on yksi niistä suurista tavoitteista, joita kohti me teemme työtä kirkon pappeusohjelmassa: että vanhimmat tekevät vanhinten työn, seitsenkymmenet seitsenkymmenten työn, ylipapit ylipappien työn ja niin edelleen, jotta kaikki pappeudenhaltijat voivat pitää kunniassa oman kutsumuksensa ja korjata ne runsaat siunaukset, jotka sellaisesta toimintatavasta on luvattu.<sup>8</sup>

Me olemme Herran Jeesuksen Kristuksen lähettämiä. Tehtävänäme on edustaa Häntä. Olemme saaneet käskyn saarnata Hänen evankeliumiaan, suorittaa pelastuksen toimituksia, siunata ihmiskuntaa, parantaa sairaita ja kenties tehdä tunnustekoja, toimia kuten





*"Pappeus on Jumalan voima ja valtuus, joka on annettu ihmiselle maan päällä toimia kaikissa asioissa ihmiskunnan pelastukseksi."*

Hän toimisi, jos Hän itse olisi täällä – ja kaikki tämä siksi, että meillä on pyhä pappeus.

Herran asiamiehinä Hänen lakinsa velvoittaa meitä tekemään, mitä Hän haluaa meidän tekevän omista tunteistamme tai maailman houkutuksista riippumatta. Meillä itsellämme ei ole mitään pelastuksen sanomaa, ei mitään tunnustettavaa oppia, ei valtaa kastaa tai asettaa pappeuteen tai vihkiä avioliittoon iankaikkisuudeksi. Kaikki tämä tulee Herralta, ja se, mitä ikinä teemmekin kaiken tämän suhteen, on tulosta saamastamme valtuudesta.<sup>9</sup>

---

 3
 

---

**Lupaus korotuksesta tarjotaan jokaiselle  
Melkisedekin pappeuden haltijalle, joka on  
uskollinen pappeuden valalle ja liitolle.**

Saanen nyt sanoa muutaman sanan siitä valasta, joka seuraa Melkisedekin pappeuden vastaanottamista.

Valan vannominen on vakavin ja sitovin ihmiskielen tuntemaan puheen muoto, ja Isä päätti, että suuressa messiaanisessa profetiassa Kristuksesta ja pappeudesta tulee käyttää juuri sellaista kieltä. Siinä sanotaan Hänestä: ”Näin on Herra vannonut, eikä hän valaansa peruuta: ’Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta’” (Ps. 110:4).

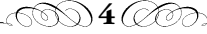
Selittäessään tätä messiaanista profetiaa Paavali sanoo, että Jeesuksen pappeus ”on muuttumaton” ja että sen kautta tuli ”häviämättömän [elämän voima]” (ks. Hepr. 7:24, 16). Joseph Smith on sanonut, että ”kaikki ne, jotka asetetaan tähän pappeuteen, tehdään Jumalan Pojan kaltaisiksi, ja he pysyvät pappeina ainaisesti”, nimitäin jos he ovat uskollisia ja luotettavia [ks. JSR Hepr. 7:3].

Ja näin Kristus on suurenmoinen esikuva siitä, mikä liittyy pappeuteen, kuten Hän on kasteen ja kaiken muun suhteen. Ja niinpä, aivan kuten Isä valalla vannoo, että Hänen Poikansa tulee perimään kaiken pappeuden kautta, Hän valalla vannoo myös, että me kaikki, jotka pidämme tuohon samaan pappeuteen kuuluvat kutsumuksemme kunniassa, tulemme saamaan kaiken, mitä Isällä on.

Tämä on se lupaus korotuksesta, joka tarjotaan jokaiselle miehelle, jolla on Melkisedekin pappeus, mutta se on ehdollinen lupaus. Lupauksen ehtona on, että me pidämme pappeuskutsukumuksemme kunniassa ja elämme jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.

On täysin selvää, että ei ole loistavampia lupauksia, joita voi saada tai voidaan antaa, kuin ne, jotka me saimme ottaessamme vastaan etuoikeuden ja omaksuessamme vastuun olla pyhän pappeuden haltijoita ja Kristuksen palvelijoita.

Aaronin pappeus on valmistava pappeus. Se tekee meistä kelpolisia solmimaan liiton ja ottamaan vastaan valan, joka kuuluu tähän korkeampaan pappeuteen.<sup>10</sup>



## **Herran siunaukset ovat tarjolla kaikille ihmisille niiden palvelemisen välityksellä, joilla on Hänen pyhä pappeutensa.**

Koko tässä maailmassa ei ole kenellekään meistä mitään tärkeämpää kuin asettaa ensimmäiseksi elämässämme Jumalan valtakunnan asiat, pitää käskyt, pitää pappeuskutsumuksemme kunniaissa, mennä Herran huoneeseen ja saada mahdollisuus Isämme valtakunnan siunausten täyteyteen.<sup>11</sup>

Herran siunaukset ovat tarjolla pyhille ja maailmalle niiden palvelemisen välityksellä, joilla on Hänen pyhä pappeutensa ja jotka edustavat Häntä ja itse asiassa ovat Hänen palvelijoitaan ja asia-miehiään ja halukkaita palvelemaan Häntä ja pitämään Hänen käskynsä.<sup>12</sup>

Rukoukseni on, että me muistaisimme – kaikki me, jotka on kutsuttu edustamaan Herraa ja pitämään hallussamme Hänen valtuut-taan – keitä me olemme, ja toimisimme sen mukaisesti.

– – Olen pyrkinyt kaikkina päivinäni pitämään kunniaissa kutsumukseni pappeudessa, ja toivon kestäväni loppuun asti tässä elämässä ja nauttivani uskollisten pyhien toveruudesta tulevassa elämässä.<sup>13</sup>

Haluan siunata niitä, sekä nuoria että vanhoja, jotka pitävät kunniaissa kutsumuksensa pappeudessa, ja pyytää Herraa vuodattamaan heille Hänen Henkensä tuomaa hyvää tässä elämässä ja turvaamaan heille iankaikkisuuden rikkaudet tulevassa elämässä. – –

Mikä loistava asia onkaan tietää, että Herra on tarjonnut meille kullekin pappeuden täyteyden ja on luvannut meille, että jos me otamme vastaan tämän pappeuden ja pidämme kutsumuksemme kunniaissa, me saamme ikuisen perinnön Hänen kanssaan Hänen valtakunnassaan!<sup>14</sup>

## **Opiskelu- ja opetusehdotuksia**

### *Kysymyksiä*

- Presidentti Smith opetti, että pappeuden kautta ”Herra tarjoaa tyt-tärilleen jokaisen hengellisen lahjan ja siunauksen, jonka Hänen

poikansa voivat saada” (”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”). Mitä ajattelet, kun pohdit tätä lausuntoa?

- Presidentti Smith sanoi, että pappeudenhaltijoilla on suurempi vaikutin pyrkiä iankaikkiseen elämään, kun he ymmärtävät liittonsa ja Herran lupaukset (ks. osa 1). Kuinka tämä pätee kaikkiin kirkon jäseniin?
- Kuinka presidentti Smithin selitys kutsumuksen kunniaa pitämisestä (ks. osa 2) eroaa muista yhteyksistä, joissa käytetään ilmaisua *pitää kunniaa*? Kuinka sinua on siunannut niiden kirkon jäsenten palvelutyö, jotka ovat pitäneet kunniaa kutsumuksensa?
- Presidentti Smith opetti: ”Kristus on suurenmoinen esikuva siitä, mikä liittyy pappeuteen” (osa 3). Mitä me voimme tehdä noudattaaksemme Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä, kun palvelemme muita?
- Käy läpi osasta 4 presidentti Smithin sanat temppelissä tarjolla olevista siunauksista. Kuinka vanhemmat voivat auttaa lapsiaan valmistautumaan temppelissä saatavilla oleviin pappeuden siunauksiin?

#### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Hepr. 5:4; Alma 13:1–2, 6; OL 20:38–60; 84:19–22; 107:99–100; UK 5

#### *Opetusvihje*

”Taitava opettaja ei ajattele: ’Mitä teen luokassa tänään?’ vaan kysyy: ’Mitä oppilaani tekevät luokassa tänään?’ Ei: ’Mitä opetan tänään?’ Pikemminkin: ’Kuinka autan oppilaitani oivaltamaan, mitä heidän täytyy tietää?’” (Virginia H. Pearce, julkaisussa *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 61.)

#### ***Viihteet***

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1951, s. 152.
2. Ks. Conference Report, huhtikuu 1951, s. 152; Conference Report, lokakuu 1970, s. 92.
3. ”President George F. Richards: A Tribute”, *Relief Society Magazine*, lokakuu 1950, s. 661.
4. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 352.
5. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 59.
6. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 90–91.
7. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 59.
8. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 91–92; ks. myös Joseph F. Smith, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1903, s. 87.

9. Ks. "Velvollisuutemme pappeuden haltijoina", *Valkeus*, joulukuu 1971, s. 355.
10. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 92.
11. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 59.
12. Ks. "Pappeuden siunaukset", *Valkeus*, joulukuu 1971, s. 355–356.
13. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 92.
14. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 58.



# Kaste

*”Kaste – – on kirjaimellisesti siirtyminen eli ylösnousemus yhdestä elämästä toiseen – syntisestä elämästä hengelliseen elämään.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

**H**uhtikuun 1951 yleiskonferenssissa presidentti Joseph Fielding Smith puhui 67 vuotta aiemmin saamastaan kokemuksesta, kun hänet oli kastettu kahdeksanvuotiaana. Hän sanoi, että kastepäivänään hän oli tuntenut seisovansa ”puhtaana ja tahrattomana Herran edessä”. Hän oppi kuitenkin, että hänen täytyisi ponnistella koko elämänsä ajan pitääkseen itsensä siinä tilassa. Hän muisteli: ”Minulla oli sisko, joka oli hyvin kiltti, kuten kaikki siskoni olivat. Hän painoi mieleeni tarpeen varjella itseäni niin, ettei maailma saastuta. Hänen opetuksensa minulle kastepäivänäni ovat pysyneet mielesäni kaikki elinpäiväni.”<sup>1</sup>

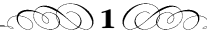
Uskollisena siskonsa opetuksille presidentti Smith kannusti kirkon jäseniä pitämään kasteenliittonsa – pysymään ”hengellisessä elämässä”<sup>2</sup>, jonka he saivat, kun heidät kastettiin. Hän julisti:

”Kenellekään kirkon jäsenelle ei voi antaa kasteen jälkeen tärkeämpää neuvoa kuin pitää käskyt. Herra tarjoaa meille pelastuksen sillä ehdolla, että teemme parannuksen ja olemme uskollisia Hänen laeilleen.”<sup>3</sup>



*Tämä maalaus kuvaa miestä, joka kastetaan  
Dneprjoessa lähellä Kiovaa Ukrainassa.*

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### Upotuskaste on syntymän, kuoleman ja ylösnousemuksen vertauskuva.

Kaste, evankeliumin kolmas periaate ja ensimmäinen toimitus, on välttämätön pelastukselle ja korotukselle Jumalan valtakuntaan. Kaste on ensiksi keino, jolla katuva ihminen saa syntien anteeksianton. Toiseksi se on portti Jumalan valtakuntaan. Puhuessaan Nikodemoksen kanssa Herra kertoo meille niin kohdassa Joh. 3:1–11. – –

Kastetapa on veteen upottaminen. – – Kaste ei voi tapahtua millään muulla tavalla kuin upottamalla koko ruumis veteen, seuraavista syistä:

1. Se on vertauskuva Jeesuksen Kristuksen ja kaikkien muiden ylösnousemuksen saaneiden kuolemasta, hautaamisesta ja ylösnousemuksesta.

2. Kaste on myös syntymä, ja se suoritetaan vertauskuvana lapsen syntymisestä tähän maailmaan.

3. Kaste ei ainoastaan kuvaa ylösnousemusta, vaan se myös on kirjaimellisesti siirtyminen eli ylösnousemus yhdestä elämästä toiseen – syntisestä elämästä hengelliseen elämään.

Haluan ottaa esille esittämistäni syistä toisen: Kaste on myös syntymä, ja se suoritetaan vertauskuvana lapsen syntymisestä tähän maailmaan. – – Kohdasta Moos. 6:58–60 luumme:

”Sen tähden minä annan sinulle käskyn opettaa näitä asioita avoimesti lapsillesi ja sanoa:

Rikkomuksen tähden tulee lankeemus, joka lankeemus tuottaa kuoleman, ja koska te olette syntyneet maailmaan veden ja veren ja hengen kautta, jotka minä olen tehnyt, ja niin tuli tomusta elävä sielu, aivan samoin teidän täytyy syntyä uudesti taivaan valtakuntaan vedestä ja Hengestä ja tulla puhdistetuiksi verellä, nimittäin Ainosyntyiseni verellä, niin että teidät voitaisiin pyhittää kaikesta synnistä ja te saisitte nauttia iankaikkisen elämän sanoista tässä maailmassa ja iankaikkisesta elämästä tulevassa maailmassa, nimittäin kuolemattomuuden kirkkaudesta;

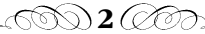


sillä veden kautta te pidätte käskyn; Hengen kautta teidät julistetaan syyttömiksi, ja veren kautta teidät pyhitetään.” – –

Jokainen lapsi, joka tulee tähän maailmaan, kannetaan vedessä, ja hän syntyy vedestä, verestä ja hengestä. Samoin kun me synnymme Jumalan valtakuntaan, meidän täytyy syntyä samalla tavalla. Kasteessa me synnymme vedestä. Kristuksen veren vuodattamisen kautta meidät puhdistetaan ja pyhitetään. Ja Jumalan Hengen kautta meidät vanhurskautetaan, sillä kaste ei ole täydellinen ilman Pyhän Hengen kastetta. Huomaatte, että tähän maailmaan syntyminen ja Jumalan valtakuntaan syntyminen vastaavat toisiaan. – –

Tulemme nyt kolmanteen syyhyn: Kaste ei ainoastaan kuvaa ylösnousemusta, vaan se myös on kirjaimellisesti siirtyminen eli ylösnousemus yhdestä elämästä toiseen – syntisestä elämästä hengelliseen elämään. – –

Kaikkien miesten ja naisten on tarpeen tehdä parannus. – – He ovat hengellisessä kuolemassa. Kuinka he voivat päästä takaisin? Siten, että heidät haudataan veteen. He ovat kuolleita ja heidät haudataan veteen ja he tulevat esiin Hengen ylösnousemuksessa takaisin hengelliseen elämään. Sitä kaste on.<sup>4</sup>



**Pienet lapset, jotka eivät ole saavuttaneet vastuullista ikää, eivät tarvitse kastetta, koska heidät on lunastettu Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta.**

Minä tiedän, että pienet lapset, jotka eivät ole saavuttaneet vastuullista ikää eivätkä ole siten tehneet syntiä, on – – lunastettu Kristuksen verellä, ja on vakavaa pilkkaa väittää, että he tarvitsevat kasteen, ja siten kieltää Jumalan oikeudenmukaisuus ja armo [ks. Moroni 8:20–23].<sup>5</sup>

Opin ja liittojen luvussa 29 Herra sanoo näin (jakeet 46–47):

”Mutta katso, minä sanon teille, että pienet lapset on lunastettu maailman perustamisesta asti minun Ainosyntyiseni kautta;

sen tähden he eivät voi tehdä syntiä, sillä Saatanelle ei ole annettu valtaa kiusata pieniä lapsia, ennen kuin he alkavat tulla vastuullisiksi minun edessäni.”

Tuo kuulostaa hyvältä. ”Pienet lapset on lunastettu maailman perustamisesta asti.” Mitä Herra sillä tarkoittaa? Se tarkoittaa sitä, että ennen kuin tämän maailman perustus laskettiin, tämä lunastussuunnitelma, pelastussuunnitelma, jota meidän odotetaan noudattavan tässä kuolevaisessa elämässä, oli täysin valmistettu, ja Jumala, joka tietää lopun alusta asti, huolehti pienten lasten lunastuksesta Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta. – –

Kun katsotte pienen vauvan kasvoja ja hän katsoo takaisin ja hymyilee teille, voitteko uskoa, että tuo pieni lapsi on jonkin sellaisen synnin tahraama, joka vie häneltä pääsyn Jumalan luo, mikäli hän kuolisi? – –

Muistan, kuinka ollessani lähetyskentällä Englannissa siellä oli eräs amerikkalainen perhe. – – Kun [aviomies] kuuli vanhinten saarnaavan kaduilla, hän kutsui heidät kotiinsa, koska he olivat hänen maanmiehiään. Hän ei ollut kiinnostunut evankeliumista. Hän oli kiinnostunut heistä, koska hekin olivat Yhdysvalloista. Minä satuin työskentelemään siellä. En ollut ensimmäinen, jonka hän kuuli saarnaavan, mutta myöhemmin minut kutsuttiin hänen kotiinsa. – –

Luulimme, että menisimme hänen kotiinsa ja puhuisimme baseballista ja jalkapallosta ja muista asioista ja vertaisimme asioita Yhdysvalloissa asioihin Isossa-Britanniassa – asioita, joista hän oli kiinnostunut. Sen me teimmekin, emmekä aluksi sanoneet sanaakaan uskonnosta. Kävimme siellä useita kertoja, ja hän ajatteli, että olimme aika mukavia kavereita, koska emme yrittäneet pakkosyöttää hänelle uskontoamme. Mutta jonkin ajan kuluttua he alkoivat esittää kysymyksiä – tiesimme, että he esittäisivät – ja yhtenä iltana istuessamme heidän kotonaan miehen vaimo kääntyi puoleeni ja sanoi: ”Vanhin Smith, haluan kysyä sinulta jotakin.” Ennen kuin hän kykeni esittämään kysymyksen, hän alkoi itkeä. En tiennyt, mistä oli kyse. Hän nyyhkytti, ja kun hän oli koonnut itsensä niin, että kykeni kysymään, hän kertoi minulle seuraavaa:

Kun he tulivat Englantiin, he olivat epäonnekseen menettäneet pienen vauvan. – – He menivät papin luo [siihen kirkkoon, jossa he kävivät] ja halusivat, että tuo vauva saisi kristilliset hautajaiset. – – Pappi sanoi hänelle: ”Emme voi järjestää lapsellenne kristillisiä hautajaisia, koska lasta ei ole ristitty. Vauvanne on kadotettu.” Se oli melko tyly tapa ilmaista asia, mutta sillä tavoin tuo nainen asian

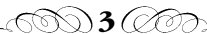
kertoi, ja hänen sydäntään oli särkenyt ja ahdistanut parin kolmen vuoden ajan. Niinpä hän esitti minulle kysymyksen: ”Onko vauvani kadotettu? Näenkö häntä enää koskaan?” Otin esiin Mormonin kirjan ja luin hänelle Mormonin sanat pojalleen Moronille [ks. Moroni 8]. Sanoin: ”Vauvasi ei ole kadotettu. Yksikään vauva ei ole kadotettu. Jokainen vauva, joka kuolee, pelastuu Jumalan valtakuntaan.”

– – ”Ja minä näin myös, että kaikki lapset, jotka kuolevat ennen kuin saavuttavat vastuullisen iän, pelastuvat taivaan selestiseen valtakuntaan” [OL 137:10]. Niin Herra sanoi profeetta Joseph Smithille ilmoituksessa tai näyssä, jonka tämä sai Kirtlandin temppelissä. Eikö se kuulostakin hyvältä? Eikö se ole oikeudenmukaista? Eikö se ole oikein? – – [Vauva] ei ole vastuussa perisyntistä, hän ei ole vastuussa mistään syntistä, ja Jumalan armo koskee häntä, ja hänet on lunastettu.

Mutta kuinka on teidän laitanne ja minun? Tässä me olemme, kykenevinä ymmärtämään, ja Herra sanoo: ”Ketä sellaista, jolla on tieto, minä en olisi käskenyt tekemään parannusta” [OL 29:49]? Meitä on käsketty tekemään parannus, meitä on käsketty ottamaan kaste, meitä on käsketty pesettämään pois syntimme kasteen vesissä, koska me olemme kykeneviä ymmärtämään ja me olemme kaikki tehneet syntiä. Mutta minua ei ole kastettu eikä teitä ole kastettu minkään sellaisen vuoksi, mitä Aadam teki. Minut on kastettu, jotta voisin puhdistua siitä, mitä olen tehnyt itse, ja niin olette tekin, ja jotta minä voisin päästä Jumalan valtakuntaan.

– – Herra on huolehtinut niistä, jotka ovat ilman lakia, eivätkä pienet lapset ole parannuksen lain alaisia. Kuinka pikkulasta voisi opettaa tekemään parannusta? Hänellä ei ole mitään, mistä hän voisi tehdä parannuksen.

Herra on säätänyt – ja oman harkintansa mukaan – vastuullisuuden iäksi kahdeksan vuotta. Sen jälkeen kun meistä on tullut kahdeksanvuotiaita, meillä odotetaan olevan riittävästi ymmärrystä mennä kasteelle. Herra pitää huolta niistä, jotka eivät ole vielä sen ikäisiä.<sup>6</sup>



### **Jokainen ihminen, joka on kastettu kirkkoon, on tehnyt liiton Herran kanssa.**

Jokainen ihminen, kun hän astuu kasteen vesiin, ottaa päälleen liiton.



*”Jokainen tämän kirkon jäseneksi kastettu ihminen on tehnyt Herran kanssa liiton, että pitää Hänen käskynsä.”*

”Ja vielä, käskynä kirkolle kastamistavasta: Kaikki ne, jotka nöyrytyvät Jumalan edessä ja haluavat ottaa kasteen ja tulevat särkynein sydämin ja murtunein mielin ja todistavat seurakunnan edessä, että he ovat todella tehneet parannuksen kaikista synneistään ja tahtovat ottaa päällensä Jeesuksen Kristuksen nimen päätettyään lujasti

palvella häntä loppuun asti ja todella osoittavat teoillaan, että he ovat saaneet Kristuksen Hengen syntiensä anteeksi saamiseksi, otettakoon kasteen kautta hänen kirkkoonsa” (OL 20:37).<sup>7</sup>

Aion nyt lukea Opin ja liittojen luvusta 59:

”Sen tähden minä annan heille [tarkoittaen kirkon jäseniä] käskyn sanoen näin: Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko väkevyydestäsi, mielestäsi ja voimastasi; ja palvele häntä Jeesuksen Kristuksen nimessä.

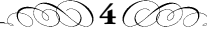
Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Älä varasta; äläkä tee avioirikosta, älä tapa, äläkä tee mitään sen kaltaista.

Kiitä Herraa, Jumalaasi, kaikessa.” [OL 59:5–7.]

Jokainen tämän kirkon jäseneksi kastettu ihminen on tehnyt Herran kanssa liiton, että pitää Hänen käskynsä, ja tässä käskyssä, joka on toistettu meidän taloudenhoitokaudellamme, meille sanotaan, että meidän tulee palvella Herraa koko sydämeistämme ja koko mielestämme ja kaikella voimalla, mitä meillä on, ja tehdä se Jeesuksen Kristuksen nimessä. Kaikki, mitä me teemme, tulisi tehdä Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Kasteen vesissä me teimme liiton, että me pitäisimme nämä käskyt; että me palvelisimme Herraa; että me pitäisimme tämän ensimmäisen ja suurimman kaikista käskyistä ja rakastaisimme Herraa, meidän Jumalaamme; että me pitäisimme toiseksi suurimman käskyn, rakastaisimme lähimmäistämme niin kuin itseämme; ja osoittaisimme Hänelle kaikesta väkevyydestämme, kaikesta voimastamme, kaikesta sydämeistämme, että me eläisimme ”jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta” [OL 84:44]; että me olisimme kuuliaisia ja nöyriä, uutteria Hänen palveluksessaan, halukkaita tottelemaan, kuulemaan niiden neuvoa, jotka johtavat meitä, ja tekemään kaiken silmämääränä vain Jumalan kunnia.

Meidän ei tulisi unohtaa näitä asioita, sillä tämä käsky on sitova meille kirkon jäsenille.<sup>8</sup>



**Sen jälkeen kun meidät on kastettu, meidän täytyy olla jatkuvasti nöyriä, katuvia ja kuuliaisia, jotta saisimme evankeliumin täydet siunaukset.**

Yksi tosi kirkon suurista päämääristä on opettaa ihmisille, mitä heidän on kasteen jälkeen tehtävä, jotta he saisivat evankeliumin täydet siunaukset.<sup>9</sup>

Jokainen kastettu, todella kastettu sielu on nöyrytynyt, hänen sydämensä on särkynyt, hänen mielensä on murtunut, hän on tehnyt liiton Jumalan edessä, että hän pitää Hänen käskynsä, ja hän on hylännyt kaikki syntinsä. Kun hän sitten tulee kirkon jäseneksi, onko hänellä oikeus tehdä syntiä sen jälkeen kun hän on kirkossa? Saako hän hellittää? Saako hän antaa myöten joillekin asioille, joita Herra on käskenyt hänen välttää? Ei. On aivan yhtä välttämätöntä, että hänellä on tuo särkynyt sydän ja murtunut mieli sen jälkeen kun hänet on kastettu, kuin ennen sitä.<sup>10</sup>

Olen kuullut joidenkin nuorten miesten, ja vähän vanhempienkin, puhuvan kasteesta. He sanovat, etteivät he tiedä, miksi ihmistä ei tarvitse kastaa joka kerta, kun hän tekee syntiä, koska kaste on syntien anteeksisaamiseksi. Ymmärrättekö syyn? Niin kauan kuin ihminen tekee syntiä ja pysyy hengellisessä elämässä, hän on elossa, hän voi tehdä parannuksen ja saada anteeksi. Häntä ei tarvitse kastaa, jotta hän pääsisi takaisin sinne, missä hän jo on.<sup>11</sup>

Kuka myöhempien aikojen pyhien keskuudessa tavoittelee paikkaa telestisessä valtakunnassa? Kuka myöhempien aikojen pyhien keskuudessa tavoittelee paikkaa terrestrisessä valtakunnassa? Meillä ei pitäisi olla halua olla missään tekemisissä noiden valtakuntien kanssa. Sellaisen ihmisen aikeena, joka on kastettu kirkkoon, ei ole tai ei pitäisi olla elää niin, ettei hän löydä paikkaa Jumalan selestisestä valtakunnasta, sillä kaste itse on tie tuohon valtakuntaan. Kaste on luonteeltaan kaksitahoinen: ensisijaisesti se on syntien anteeksisaamiseksi, ja sitten se on portti Jumalan valtakuntaan, ei telestiseen valtakuntaan, ei terrestriseen valtakuntaan, vaan portti selestiseen valtakuntaan, missä Jumala asuu. Sitä varten kaste on, sitä varten saadaan Pyhän Hengen lahja kätten päällepanemisella

– valmistamaan meitä, että voisimme kuuliaisuutta osoittamalla jatkaa eteenpäin pitäen Herran käskyt, kunnes saamme täyteen selestisessä valtakunnassa.<sup>12</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kun luet presidentti Smithin muistoja kohdasta ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”, muistele omaa kasteettasi. Kuinka ymmärryksesi kasteesta on lisääntynyt sen jälkeen? Kuinka voimme auttaa perheenjäseniä tai ystäviä, jotka valmistautuvat kasteelle?
- Mitä oivalluksia kasteesta saat osasta 1 presidentti Smithin opetusten perusteella? Kuinka hänen opetuksensa kasteen vertauskuvallisuudesta voivat syventää ymmärrystämme kasteenliitosta?
- Mitä kertomus osassa 2 opettaa taivaallisen Isän rakkaudesta lapsiaan kohtaan? Mieti tuntemiasi ihmisiä, joille saattaisi olla apua siitä, että he saavat tietää tässä kertomuksessa opetetusta opista.
- Pohdi pyrkimyksiäsi pitää kasteenliitto (ks. osa 3). Kuinka tämä liitto vaikuttaa kanssakäymiseesi perheenjäsenten ja muiden kanssa?
- Mieti presidentti Smithin lausuntoa osan 4 alussa. Mitä mielestäsi ihmisille pitää opettaa sen jälkeen kun heidät on kastettu? Kuinka voimme auttaa toisiamme pitämään kasteenliiton?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Matt. 3:13–17; 2. Nefi 31:5–13; Moosia 18:8–13; 3. Nefi 11:31–39; OL 68:25–27; UK 4

### *Opetusvihje*

”Voit auttaa oppilaitasi tuntemaan enemmän varmuutta kyvystään osallistua keskusteluun, jos reagoit myönteisesti jokaiseen vilpittömään ajatukseen. Voit esimerkiksi sanoa: ’Kiitos vastauksestasi. Se herätti paljon ajatuksia’ – tai ’Se on hyvä esimerkki’ tai ’Olen kiitollinen kaikesta, mitä olette tänään sanoneet.’” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 64.)

**Viitteet**

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1951, s. 57–58.
2. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1979–1982, osa 2, s. 304.
3. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 7.
4. "Repentance and Baptism", *Deseret News*, 30. maaliskuuta 1935, Church-osio, s. 8; ks. myös *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 301–304.
5. "Testimony of Elder Joseph F. Smith Jr.", *Liahona: The Elder's Journal*, 30. maaliskuuta 1915, s. 629.
6. "Redemption of Little Children", *Deseret News*, 29. huhtikuuta 1939, Church-osio, s. 7.
7. "Seek Ye Earnestly the Best Gifts", *Ensign*, kesäkuu 1972, s. 2.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1940, s. 95; ks. myös *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 305–306.
9. "The Plan of Salvation", *Ensign*, marraskuu 1971, s. 5.
10. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 306.
11. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 304.
12. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1922, s. 60–61.





*"Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen,  
Pyhä Henki tuli heihin" (Ap. t. 19:6).*



## Pyhän Hengen lahja

*”Meistä voi kasteen ja konfirmoinnin jälkeen tulla Pyhän Hengen tovereita. Hän opettaa meille Herran teitä, kirkastaa ymmärryksemme ja auttaa meitä ymmärtämään totuuden.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

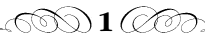
Presidentti Joseph Fielding Smith opetti, että jokaisella uskollisella kirkon jäsenellä ”on oikeus saada ilmoituksia, jotka ovat tarkoituksenmukaisia ja tarpeellisia hänen henkilökohtaiseksi johdatukseen”<sup>1</sup>. Hän etsi aina tätä henkilökohtaista johdatusta, etenkin pyrkimyksissään opettaa ja varjella poikiaan ja tyttäriään. Vanhin Francis M. Gibbons, joka palveli ensimmäisen presidenttikunnan sihteerinä, esitti seuraavan tapauksen sellaisena kuin sen hänelle kertoi presidentti Smithin poika Reynolds (lempinimeltään Reyn).

”Reyn uskoutui, että hänellä oli ollut tupakka suussa vain kerran elämässään ja silloinkin vain ohikiitävän hetken. Se tapahtui, kun hän oli oppilaana Rooseveltin yläkoulussa Salt Lake Cityssä. [Koulun] sisäänkäynti oli hiljaisella sivukadulla, jolla oli hyvin vähän ajoneuvoliikennettä. Tuona päivänä Reyn oli juuri tullut ulos koulun etuovesta ystävän kanssa, joka tupakoi ja kehotti häntä, kuten oli usein tehnyt, ’kokeilemaan vain kerran’. Tällä kertaa ystävä onnistui. Reyn otti yhden tupakoista ja sytytti sen. Kukapa muukaan olisi muutamaa henkosta myöhemmin kääntynyt autollaan kadunkulmasta kuin Reyn isä. Vanhin Smith rullasi auki auton ikkunan ja sanoi tyrmistyneelle pojalleen: ’Reynolds, haluan puhua kanssasi tänä iltana päivällisen jälkeen’ ja ajoi pois. Reyn kertoi: ’Kun isäni kutsui minua Reynoldsiksi, tiesin, että oli tosi kysymyksessä.’ Vanhin Smith antoi Reynin riutua syyllisyydessä lopun iltapäivää ja illan aterian ajan, jona aikana hänellä oli hämmästyttävän vähän sanottavaa. Jälkeenpäin Reynolds, joka istui vaivautuneena isänsä

työhuoneessa, kohtasi tuomion. Hän sai kuitenkin vain ystävällisen, rakastavan luennon 'tuon saastaisen tavan' haitoista ja muistutuksen siitä, kuka hän on ja kuinka hänen käyttöksensä heijastui koko perheeseen. Se päättyi pyyntöön, että Reyn lupaisi, ettei ikinä enää panisi savuketta suuhunsa. Reyn antoi tuon lupauksen. 'Sitä ei tapahtunut enää koskaan', hän sanoi. Kaikkien sitä seuranneiden vuosien aikana, myös toisen maailmansodan aikana komennuksella Yhdysvaltain laivastossa, jossa tupakointi oli yleistä, hän kunnioitti isälleen antamaansa lupausta."

Muistellessaan tätä kokemusta vanhin Gibbons huomautti: "Todennäköisyys, että Joseph Fielding Smith ilmaantuisi sille sivukadulle juuri sillä hetkellä, kun hänen nuori poikansa sytytti ensimmäisen ja ainoan savukkeensa, oli erittäin pieni. Vaikka Reyn ei sanonut sitä, hänen esitystapansa ja äänensävyensä antoivat ymmärtää, että tuo tapaus sai hänet vakuuttuneeksi isänsä hengellisen herkkyyden epätavallisesta syvyydestä ja voimasta, etenkin kun asia liittyi hänen perheensä hyvinvointiin."<sup>2</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



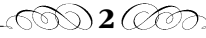
### **Pyhän Hengen tehtävä on todistaa Isästä ja Pojasta sekä kaikesta totuudesta.**

Pyhä Henki on jumaluuden kolmas jäsen. Hän on Henki, ihmisen muotoinen. Isä ja Poika ovat ruumiillisia persoonia; Heillä on lihaa ja luuta oleva ruumis. Pyhä Henki on henkipersoonaa, ja Hänellä on vain henkiruumis [ks. OL 130:22]. Hänen tehtävänsä on todistaa Isästä ja Pojasta ja kaikesta totuudesta [ks. 2. Nefi 31:18; Moroni 10:5].<sup>3</sup>

Hän on osallisena Isän ja Pojan asioissa ja ilmoittaa ne niille, jotka palvelevat Herraa vanhurskaudessa. Apostolit muistivat Jeesuksen Kristuksen opetukset Lohduttajan eli Pyhän Hengen opetusten kautta [Joh. 14:26]. Profetoiminen tulee Pyhän Hengen opetusten kautta [ks. 2. Piet. 1:21].<sup>4</sup>

Kun Jumalan Henki puhuu ihmisen hengelle, sillä on voima ilmoittaa totuutta tehokkaammin ja ymmärrettävämmin kuin sitä voitaisiin ilmoittaa oltaessa henkilökohtaisessa yhteydessä taivaallisten

olentojenkaan kanssa. Pyhän Hengen kautta totuus punoutuu itse ruumiin kudoksiin ja jänteisiin, niin että sitä ei voi unohtaa.<sup>5</sup>



## **Pyhä Henki ilmoittaa totuuden rehellisille ihmisille kaikkialla.**

Me uskomme, että Pyhä Henki on ilmoituksen antaja ja että Hän todistaa rehellisille ihmisille kaikkialla, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, että Joseph Smith on profeetta ja että tämä kirkko on ainoa tosi ja elävä kirkko maan päällä (ks. OL 1:30).

Kenenkään ei tarvitse jäädä pimeyteen. Iankaikkisen evankeliumin valo on täällä, ja jokainen vilpittömän tutkija maan päällä voi saada Pyhästä Hengeltä omakohtaisen todistuksen Herran työn totuudellisuudesta ja jumalallisesta luonteesta.

Pietari on sanonut: ”Jumala [ei] erottele ihmisiä. Hän hyväksyy jokaisen, joka pelkää häntä ja noudattaa hänen tahtoaan” (Ap. t. 10:34–35), mikä tarkoittaa sitä, että Herra vuodattaa Henkensä uskollisten päälle, jotta he tuntisivat omakohtaisesti tämän uskonnon totuudet.<sup>6</sup>

Pyhä Henki ilmaisee itsensä jokaiselle ihmiselle, joka etsii totuutta, aivan kuten Hän ilmaisi itsensä Corneliukselle [ks. Ap. t. 10]. Moroni sanoo näin Mormonin kirjassa, juuri kun hän on päättämässä aikakirjaansa, luvussa 10, jakeessa 4:

”Ja kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömän sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.”

Jokainen ihminen voi saada Pyhän Hengen ilmoituksen, vaikka hän ei olisikaan kirkossa, jos hän vilpittömästi etsii valoa ja totuutta. Pyhä Henki tulee ja antaa ihmiselle sen todistuksen, jota hän etsii, ja vetäytyy sitten pois.<sup>7</sup>

---

 3
 

---

### **Pyhän Hengen lahja annetaan kännen päällepanemisella kasteen jälkeen.**

Jeesuksen Kristuksen alkukirkon aikoina annettiin lupaus, että jokainen, joka tekisi parannuksen, ottaisi kasteen syntien anteeksi- saamiseksi ja olisi uskollinen, saisi Pyhän Hengen lahjan kännen päällepanemisella. Tuo sama lupaus on annettu kaikille, jotka ottavat vastaan evankeliumin tällä taloudenhoitokaudella, sillä Herra sanoo:

”Ja ne, joilla on uskoa, teidän tulee konfirmoida minun kirkos- sani kännen päällepanemisella, ja minä annan heille Pyhän Hengen lahjan” (OL 33:15).<sup>8</sup>

Te ette voi saada Pyhän Hengen lahjaa rukoilemalla sitä, mak- samalla kymmenyksenne, pitämällä viisauden sanan – ette edes ottamalla vesikasteen syntien anteeksisaamiseksi. Teidän täytyy täy- dentää tuo kaste Hengen kasteella. Profeetta sanoi kerran, että yhtä hyvin voisi kastaa hiekkasäkin kuin olla konfirmoimatta ihmistä ja antamatta hänelle Pyhän Hengen lahjaa kännen päällepanemisella. Ette voi saada sitä millään muulla tavalla.<sup>9</sup>

Uskon oppiin kännen päällepanemisesta Pyhän Hengen lahjan saamiseksi, minkä välityksellä meidät tuodaan yhteyteen taivaallisen Isämme kanssa ja me saamme tietää Hänen teistään, että voisimme kulkea Hänen polkujaan.<sup>10</sup>

---

 4
 

---

### **Kirkon jäsenet voivat Pyhän Hengen lahjan kautta saada Pyhän Hengen jatkuvaksi toveriksi.**

Pyhä Henki on Sanansaattaja, tai Puolustaja, jonka Vapahtaja lupasi lähettää opetuslapsilleen sen jälkeen kun Hänet ristiinnau- littaisiin. Tämän Puolustajan on määrä olla vaikutuksellaan jatkuva toveri jokaiselle kastetulle henkilölle ja antaa kirkon jäsenille ilmoi- tuksen ja johdatuksen avulla tietoa totuudesta, jotta he voisivat vael- taan sen valossa. Juuri Pyhä Henki valaisee todella kastetun jäsenen mielen. Hänen kauttaan tulee yksilöllistä ilmoitusta, ja totuuden valo vakiintuu sydämessämme.<sup>11</sup>

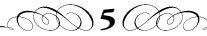
Sen jälkeen kun meidät on kastettu, meidät konfirmoidaan. Mikä on konfirmoinnin tarkoitus? Se tekee meistä Pyhän Hengen

tovereita, antaa meille etuoikeuden jumaluuden kolmannen jäsenen johdatukseen – toveruuteen, niin että mieltämme voitaisiin valaista, että Pyhä Henki voisi jouduttaa sen tiedon ja ymmärryksen etsintää, joka koskee kaikkea korotukseemme kuuluvaa.<sup>12</sup>

Meistä voi kasteen ja konfirmoinnin jälkeen tulla Pyhän Hengen tovereita. Hän opettaa meille Herran teitä, kirkastaa ymmärryksemme ja auttaa meitä ymmärtämään totuuden.<sup>13</sup>

Meille luvataan, että kun meidät kastetaan, niin jos olemme totisia ja uskollisia, me saamme Pyhän Hengen johdatusta. Mikä on sen tarkoitus? Opettaa meitä, ohjata meitä, todistaa meille Jeesuksen Kristuksen evankeliumin pelastavista periaatteista. Jokainen lapsi, joka on riittävän vanha mennäkseen kasteelle ja joka kastetaan, on oikeutettu Pyhän Hengen johdatukseen. Olen kuullut ihmisten sanovan, ettei pieni kahdeksanvuotias lapsi voisi ymmärtää. Tiedän paremmin. Minä sain Pyhältä Hengeltä todistuksen tästä totuudesta, kun olin kahdeksanvuotias. Minulla on ollut se siitä lähtien.<sup>14</sup>

Mikä loistava etuoikeus onkaan saada jatkuvasti Pyhän Hengen johdatusta ja saada ilmoitusta Jumalan valtakunnan salaisuuksista.<sup>15</sup>



### **Pyhän Hengen toveruus on vain niiden ulottuvilla, jotka valmistautuvat ottamaan sen vastaan.**

Arvioni mukaan tässä kirkossa on monia jäseniä, jotka on kastettu syntiensä anteeksisaamiseksi ja jotka ovat saaneet kätten päällepanemisen Pyhän Hengen lahjan vastaanottamiseksi, mutta jotka eivät ole koskaan ottaneet vastaan tuota lahjaa – eli sen ilmenemisiä. Miksi? Koska he eivät ole koskaan panneet itseään järjestykseen ottaakseen vastaan näitä ilmenemisiä. He eivät ole koskaan nöyryyneet. He eivät ole koskaan ottaneet askelia, jotka valmistaisivat heitä Pyhän Hengen toveruuteen. Siksi he kulkevat läpi elämän vailla tuota tietoa; heiltä puuttuu ymmärrystä. Kun ne, jotka ovat ovelia ja viekkaita petollisuudessaan, tulevat näiden heikkojen jäsenten luo arvostellen kirkon auktoriteetteja ja kirkon oppeja, näillä jäsenillä ei ole riittävästi ymmärrystä, riittävästi tietoa eikä riittävästi Herran Hengen johdatusta vastustaa väärää oppeja ja opetuksia. He kuuntelevat ja ajattelevat, että kenties he ovat tehneet virheen, ja ennen kuin arvataankaan, he kulkeutuvat pois kirkosta, koska heillä ei ole ymmärrystä.<sup>16</sup>



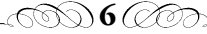
*"Herra on antanut käskyn, että kirkon jäsenten tulee olla uutteria toimissaan ja tutkia [evankeliumin perustotuuksia]."*

Herra on antanut käskyn, että kirkon jäsenten tulee olla uutteria toimissaan ja tutkia perustotuuksia evankeliumista sellaisena kuin se on ilmoitettu. Herran Henki ei jatkuvasti kiistele välinpitämättömien, kurittomien ja kapinallisten kanssa, jotka eivät elä jumalallisen totuuden valon mukaan. Jokaisella kastetulla jäsenellä on etuoikeus saada pysyvä todistus evankeliumin palautuksesta, mutta tämä todistus hämärtyy ja lopulta katoaa, elleimme me vastaanota jatkuvasti hengellistä hyvää tutkimalla, olemalla kuuliaisia ja pyrkimällä uutterasti tietämään ja ymmärtämään totuutta.<sup>17</sup>

Meillä on oikeus saada Pyhän Hengen johdatusta, mutta me emme voi saada tuota johdatusta, jos me tieteen tahtoen kieltäydymme ottamasta huomioon niitä ilmoituksia, jotka on annettu auttamaan meitä ymmärtämään iankaikkisen evankeliumin valoa ja totuutta sekä opastamaan meitä siinä. Me emme voi toivoa saavamme tuota johdatusta, kun kieltäydymme ottamasta huomioon näitä suuria ilmoituksia, jotka merkitsevät meille niin paljon sekä ajallisesti että hengellisesti. Jos me nyt huomaamme olevamme tässä epäuskon tilassa tai haluttomia etsimään sitä valoa ja tietoa, jonka Herra on asettanut ulottuvillemme, niin silloin me olemme alttiita

tai vaarassa joutua pahojen henkien, riivaajien oppien ja ihmisopetusten pettäviksi [ks. OL 46:7]. Ja kun näitä vääriä vaikutuksia esitetään meille, niin meillä ei ole sitä selkeää ymmärrystä, jonka avulla voimme erottaa ne ja tietää, että ne eivät ole Herrasta. Ja niin me voimme joutua ihmisten jumalattomuuden, paheellisuuden, oveluuden ja viekkauuden saaliiksi.<sup>18</sup>

Herran Henki ei asu epäpyhissä majoissa, ja kun ihminen kääntyy pois totuudesta olemalla jumalaton, tuo Henki ei seuraa häntä vaan lähtee pois, ja tilalle tulee erheen henki, tottelemattomuuden henki, jumalattomuuden henki, iankaikkisen hävityksen henki.<sup>19</sup>



### **Kun pysymme uskollisina, Pyhä Henki antaa meille ilmoituksia johtaakseen ja ohjatakseen meitä koko elämämme ajan.**

Herra on antanut lupauksen kaikille, jotka tekevät parannuksen ja pysyvät uskollisina osoittaen nöyryyden ja uutteruuden henkeä, että heillä on oikeus Jumalan Hengen johdatukseen. Tämä Henki johtaa heitä ja ohjaa heitä koko heidän elämänsä ajan.<sup>20</sup>

Jokainen kirkon jäsen on saanut kätten päällepanemisen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi. Hänellä on oikeus saada ilmoituksia, jotka ovat tarkoituksenmukaisia ja tarpeellisia johdattamaan häntä yksilöllisesti – ei kirkkoa vaan häntä itseään. Hänellä on oikeus kuuliaisuudellaan ja nöyryydellään ottaa vastaan valoa ja totuutta siten kuin Totuuden Henki sitä ilmoittaa, ja sitä, joka kuulee tuota Henkeä ja tavoittelee Hengen lahjaa nöyryydessä ja uskossa, ei tulla eksyttämään.<sup>21</sup>

Meidän täytyy vaeltaa elämän pyhydessä, valossa ja totuudessa, oikealla ymmärryksellä, joka tulee Pyhän Hengen lahjan ja voiman kautta, joka on luvattu kaikille, jotka uskovat ja tekevät parannuksen ja ottavat vastaan iankaikkisen elämän sanat. Jos me olemme sopusoinnussa tämän Hengen kanssa, niin silloin me vaellamme valossa ja olemme sopusoinnussa Jumalan kanssa.<sup>22</sup>

Kirkon jokaisella jäsenellä on etuoikeus tietää totuus, puhua totuuden mukaan, saada Pyhän Hengen innoitusta. Se on etuoikeutemme yksilöllisesti – saada valoa ja vaeltaa valossa, ja jos me pysymme Jumalassa eli pidämme kaikki Hänen käskynsä, me



saamme lisää valoa, kunnes lopulta meille koittaa tiedon täydellinen päivä. [Ks. OL 50:24.]<sup>23</sup>

Me palaamme Isämme Jumalan eteen lopulta Pyhän Hengen johdatuksen avulla.<sup>24</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Mitä kertomus kohdassa ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita” opettaa Pyhästä Hengestä? Milloin Henki on kehottanut sinua auttamaan jotakuta?
- Presidentti Smith sanoi, että ”Jumalan Henki puhuu ihmisen hengelle” (osa 1). Millä tavoin kommunikaatio hengellemme eroaa kommunikaatiosta korvillemme tai silmillemme? Kuinka se on tehokkaampaa?
- Mitä eroja on siinä, että saa Hengen ilmenemistä kuten Cornelius sai, ja siinä, että saa Pyhän Hengen lahjan? (Ks. osa 2.)
- Presidentti Smith opetti, että kaste on vaillinainen ilman Pyhän Hengen lahjaa (ks. osa 3). Millä tavoin sinun elämäsi olisi vaillinaista ilman Pyhän Hengen lahjaa?
- Pohdi presidentti Smithin osassa 4 olevia opetuksia siitä, mitä Pyhän Hengen jatkuvan toveruuden saaminen tarkoittaa. Millä tavoin sinua on siunattu tämän toveruuden ansiosta?
- Mitä me voimme tehdä valmistautuaksemme ottamaan vastaan Pyhän Hengen toveruuden? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 5.)
- Kun käyt läpi osaa 6, kiinnitä huomiota johdatukseen, jota voimme saada Pyhältä Hengeltä. Kuinka vanhemmat voivat opettaa lapsiaan tunnistamaan tämän johdatuksen ja ottamaan sitä vastaan?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Joh. 16:13; Ap. t. 19:1–6; 1. Kor. 12:3; 1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 31:15–20; 3. Nefi 19:9; OL 46:13; UK 4

### *Opetusvihje*

”Älä huolestu, jos oppijat ovat muutaman sekunnin hiljaa, kun olet esittänyt kysymyksen. Älä vastaa omaan kysymykseesi. Anna oppijoille aikaa miettiä vastauksia. Pitkä hiljaisuus voi kuitenkin olla

osoitus siitä, että he eivät ymmärrä kysymystä ja että sinun täytyy esittää se toisin sanoin.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 69.)

### ***Viitteet***

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1940, s. 96.
2. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. xiv–xv.
3. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 47, alkuperäinen kursivointi poistettu.
4. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 47.
5. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 55.
6. Ks. ”Pois pimeydestä”, *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 293.
7. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 50.
8. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 47.
9. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 49; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 99.
10. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1915, s. 118.
11. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 2, s. 149–150.
12. ”Seek Ye Earnestly the Best Gifts”, *Ensign*, kesäkuu 1972, s. 2.
13. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 51.
14. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1959, s. 19.
15. *Answers to Gospel Questions*, osa 4, s. 90.
16. ”Seek Ye Earnestly the Best Gifts”, s. 3.
17. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1963, s. 22.
18. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 51.
19. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1962, s. 45.
20. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1931, s. 68.
21. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1940, s. 96.
22. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 258.
23. ”What a Prophet Means to Latter-day Saints”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1941, s. 7.
24. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1955, s. 51.



*"Myöhempien aikojen pyhät ymmärtävät avioliiton  
liitoksi, joka on säädetty olemaan ikuinen."*



# Iankaikkinen avioliitto

*”Pappeuden ja evankeliumin täyteyden ja siunausten kasvualustana on selestinen avioliitto. Se on evankeliumin kruunaava toimitus ja temppelin kruunaava toimitus.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

**K**un Joseph Fielding Smith oli 18-vuotias, hänelle kerrottiin, että nuori nainen nimeltä Louie Emily Shurtliff tulisi asumaan heidän perheensä luokse siksi aikaa kun opiskelisi yliopistossa. Mutta siitä huolimatta Joseph yllättyi – ja ilahtui – kun hän kerran työstä kotiin tultuaan huomasi Louien soittamassa erästä kirkon laulua perheen pianolla. Siitä vuoden 1894 myöhäiskesän päivästä alkaen Joseph ja Louie ystäväystyivät, ja vähitellen suhde syveni rakkaudeksi. Heidät sinetöitiin Suolajärven temppelissä 26. huhtikuuta 1898.<sup>1</sup>

Louiella ja Josephilla oli hellä suhde. Kun Joseph kutsuttiin kahdeksi vuodeksi palvelemaan lähetystyössä Englannissa pian heidän naimisiinmenonsa jälkeen, Louie teki töitä isälleen tukeakseen aviomiestään taloudellisesti. Hän tuki miestänsä myös emotionaalisesti ja hengellisesti lähettämällä tälle rohkaisevia kirjeitä. Josephin palattua he perustivat onnellisen kodin ja ottivat iloisina vastaan perheeseen syntyneet kaksi tytärtä. Mutta heidän oltuaan naimisissa kymmenen vuotta Louie sairastui vakavasti kolmannen raskautensa aikana ja kuoli 31-vuotiaana.

Joseph löysi lohtua varmuudesta, että Louie oli siirtynyt ”parempaan maailmaan”, ja hän kirjoitti päiväkirjaansa rukouksen, että hän olisi kelvollinen kohtaamaan vaimonsa iankaikkisessa kirkkaudessa ja saisi olla jälleen yhdessä hänen kanssaan.<sup>2</sup> Evankeliumista saamaansa lohdusta ja toivosta huolimatta hän kuitenkin kaipasi Louiea tavattomasti. Hän oli myös huolissaan siitä, ettei hänen tyttärillään

ollut kotona äitiä. Pian Louien kuoleman jälkeen Joseph tapasi Ethel Georgina Reynoldsin. Vaikka Josephin rakkaus Louiea kohtaan ei ollut vähentynyt, hän oppi rakastamaan Etheliä, ja samoin tekivät hänen tyttärensä. Saatuaan omien vanhempiansa, Louien vanhempien ja Ethelin vanhempien hyväksynnän Joseph kosi Etheliä. Heidät sinetöitiin 2. marraskuuta 1908. Heidän yhteiselonsa oli iloista ja tapahtumarikasta, kun he saivat vielä yhdeksän lasta. Heidän kodilleen oli tunnusomaista järjestys, ahkera työnteko, kunnioitus, siisteys, lempeä kurinpito, rakkaus ja tervehenkinen hauskanpito.<sup>3</sup>

Ethel kuoli 29 avioliittovuoden jälkeen heikentävään sairauteen, joka oli uuvuttanut häntä neljän vuoden ajan. Jälleen kerran Joseph oli yksin, mutta iankaikkisen avioliiton varmuus lohdutti häntä.<sup>4</sup> Ja jälleen kerran hän tapasi ihmisen, jonka kanssa voisi jakaa elämänsä. Hänet ja Jessie Evans sinetöitiin 12. huhtikuuta 1938. ”Heidän 33 yhteisen vuotensa aikana Jessie oli miehensä mukana lähes kaikkialla, lähellä ja kaukana. Joseph vuorostaan auttoi vaimoaan tekemään ruokaostoksia, kuivaamaan illallisastiat ja säilömään hedelmiä syksyllä. Josephilla ei ollut mitään sitä vastaan, että hän oli apostoli, jolla oli yllään esiliina.”<sup>5</sup> Jessie sanoi usein aviomiehestään: ”Hän on kiltein ihminen, mitä olen koskaan tuntenut. En ole koskaan kuullut hänen sanovan epäystävällistä sanaa.” Josephilla oli tapana vastata hymyillen: ”Minä en tiedä mitään epäystävällisiä sanoja.”<sup>6</sup>

Elämäkertakirjoittaja John J. Stewart kirjoitti presidentti Smithin lempeydestä ja myötätunnosta Jessietä kohtaan: ”Puhujakorokkeelta hän kehotti aviomiehiä rakastamaan vaimoaan ja omistautumaan hänelle. Mutta minua koskettavan saarnan hän piti nousemalla yhdeksän korttelin verran Salt Lake Cityn jyrkkiä pohjoispuolen puistokatuja Myöhempien aikojen pyhien sairaalaan kuumana heinäkuun päivänä vuonna 1971 ja viettämällä 95. syntymäpäivänsä sairaan vaimonsa Jessien vuoteen vierellä istuen. Kun Jessien tila huononi, hän pysytteli tämän luona yötä päivää usean viikon ajan pitäen huolestuneena vahtia, suoden vaimolleen loppuun asti sitä lohtua ja rohkaisua, johon hän kykeni.”<sup>7</sup>

Jessie kuoli 3. elokuuta 1971. Kaksi kuukautta myöhemmin presidentti Smith piti yleiskonferenssin avauspuheen. Hänen todistuksensa osoitti, että hänen suruaan tyynnytti luottamus Herraan ja toivo iankaikkisesta elämästä:

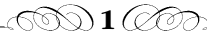
”Mieleni tekee sanoa samalla tavalla kuin muinainen Job, jonka tieto tuli samasta lähteestä kuin minun tietoni on tullut: ’Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä’ ja että lihassani ’minä saan nähdä Jumalan, saan katsella häntä omin silmin, ja silmäni näkevät – –.’ (Job 19:25–27.)

Ja samalla, kun liitän todistukseni Jobin todistukseen, saanen yhtyä hänen kanssaan kiitokseen, huudahdukseen, jonka hän toi julki sielunsa ahdistuksessa ja murheessa: ’ – Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi!’ (Job 1:21.)

Rukoilen, että Pyhä Henki saisi opastaa meitä kaikkia, niin että me vaeltaisimme vilpittömästi Herran edessä ja saisimme periä iankaikkisen elämän niissä asuinsijoissa ja valtakunnissa, jotka on valmistettu kuuliaisille.”<sup>8</sup>

Presidentti Smithin puheen jälkeen presidentti Harold B. Lee, joka johti kokousta, sanoi: ”Olen varma siitä, että kaikki kirkon jäsenet kaikkialla ymmärtävät olosuhteet, joissa hän on puhunut tämän voimallisen sanoman, ja se voima ja lujuus, jota hän on osoittanut edessämme täällä tänä aamuna, on suuresti kohottanut meitä. Kiitämme Sinua, presidentti Smith, sydämemme pohjasta.”<sup>9</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### Selestinen avioliitto on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kruunaava toimitus.

Mikään toimitus, joka liittyy Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, ei ole tärkeämpi, juhlallisempi ja luonteeltaan pyhempi sekä – – iankaikkisen [ilomme] kannalta välttämättömämpi kuin avioliittoon vihkiminen.<sup>10</sup>

Pappeuden ja evankeliumin täyteen ja siunausten kasvualustana on selestinen avioliitto. Se on evankeliumin kruunaava toimitus ja tempppelin kruunaava toimitus.<sup>11</sup>

Haluan pyytää hartaasti hyviä veljiäni ja sisariaani, hyviä kirkon jäseniä, menemään temppeliin ja solmimaan avioliiton ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi.<sup>12</sup>

---

 2
 

---

### **Vastakohtana maailman käytännöille avioliitto evankeliumin suunnitelmassa kestää ikuisesti.**

Hyvin monet ihmiset pitävät avioliittoa pelkästään miehen ja naisen välisenä yhteiskunnallisena sopimuksena siitä, että he elävät yhdessä aviosuhteessa. Se on tosiasiaa iankaikkinen periaate, jonka varassa on itse ihmiskunnan olemassaolo. Herra antoi tämän lain ihmiselle aivan maailman alussa osana evankeliumin lakia, ja ensimmäisen avioliiton oli määrä kestää ikuisesti. Herran lain mukaan jokaisen avioliiton pitäisi kestää ikuisesti. Jos koko ihmiskunta eläisi tarkan kuuliaisena evankeliumille ja siinä rakkaudessa, jonka Herran Henki saa aikaan, kaikki avioliitot olisivat ikuisia. – –

Myöhempien aikojen pyhät ymmärtävät avioliiton liitoksi, joka on säädetty olemaan ikuinen. Se on iankaikkisen korotuksen perusta, sillä ilman sitä ei voisi olla iankaikkista edistymistä Jumalan valtakunnassa.<sup>13</sup>

Meille, jotka luemme sanomalehtiä, kuuntelemme uutiselostuksia radiosta ja katselemme, mitä televisiosta tulee, on hyvin ilmeistä, että aivan liian monet ihmiset eivät pidä avioliittoa ja perheyksikköä siinä arvossa, jota Herra tarkoittaa.<sup>14</sup>

Avioliitto on pyhä liitto, ja silti törkeät ja saastaiset ihmiset ja myös monet, jotka pitävät itseään sivistyneinä mutta jotka eivät pidä arvossa tämän suuren periaatteen pyhyyttä, tekevät siitä useissa tapauksissa karkeiden vitsien, pilan tai ohimenevän ihastuksen aiheen.<sup>15</sup>

Herra on antanut ikuisen evankeliuminsa meille valoksi ja mittapuuksi, ja tähän evankeliumiin sisältyy Hänen luonteeltaan iankaikkisen aviosäätynsä pyhä järjestys. Meidän ei pidä emmekä me saa noudattaa maailman avioliittoon vihkimisen käytäntöjä. Meillä on enemmän valoa kuin maailmalla, ja Herra odottaa meiltä enemmän kuin Hän odottaa heiltä.

Me tiedämme, mikä on avioliittoon vihkimisen oikea järjestys. Me tiedämme perheyksikön aseman pelastussuunnitelmassa. Me tiedämme, että meidän tulee solmia avioliitto temppelissä ja



*”Perhesuhde ja perheen ykseys, mikäli ne on asianmukaisesti toimeenpantu, jatkuvat vanhurskaudessa tulevassa elämässä.”*

että meidän täytyy pitää itsemme puhtaina ja tahrattomina, niin että voimme saada lupauksen Pyhän Hengen hyväksyvän sinetin avioliitollemme.

Me olemme iankaikkisen Isämme henkilapsia, Hänen, joka säätii pelastussuunnitelman, jonka mukaan me tulimme maan päälle ja edistyimme ja kehittyimme ja tulimme Hänen kaltaisikseen, eli Hän antoi evankeliumin suunnitelman, jonka avulla me voisimme saada oman iankaikkisen perheyksikkömme ja nauttia iankaikkisesta elämästä.<sup>16</sup>

Herra ei koskaan tarkoittanut, että avioliitto päättyisi kuolevaisen ruumiin kuolemaan, vaan Hän halusi antaa lisää kunniaa, valtaa ja voimaa liiton solmiville osapuolille sekä jatkuvan ja iankaikkisen perheyhteyden Jumalan valtakunnassa. Sellaisia siunauksia on varattuna niille, jotka ovat halukkaita noudattamaan tätä liittoa siten kuin Herra sen ilmoitti. Se ei ole pelkästään kumppanuutta miehen ja naisen välillä, sillä kuten Herra on sanonut, avioliitossa he tulevat yhdeksi lihaksi ja ryhtyvät Jumalan kumppaneiksi.<sup>17</sup>



---

 3
 

---

### **Uskollisuus avioliiton liitolle tuo onnea ja johtaa iankaikkisen kirkkauden siunauksiin.**

Minä olen kiitollinen Herralle tiedosta, että avioliitto on iankaikkinen ja että se antaa miehelle oikeuden vaatia omakseen vaimonsa ja vaimolle oikeuden vaatia omakseen aviomiehensä tulevassa maailmassa edellyttäen, että he ovat menneet Herran huoneeseen ja heidät on yhdistänyt ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi henkilö, jolla on tämä sinetöimisvoima, sillä millään muulla tavalla tätä suurta siunausta ei voi saada. Olen myös kiitollinen tiedosta, että perhesuhde ja perheen ykseys, mikäli ne on asianmukaisesti toimeenpantu, jatkuvat vanhurskaudessa tulevassa elämässä.<sup>18</sup>

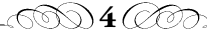
Haluan pyytää hartaasti niitä, jotka ovat olleet temppelissä ja ovat solmineet siellä avioliiton, olemaan uskollisia ja vilpittömiä liitoilleen ja velvoituksilleen, sillä he ovat tehneet Herran huoneessa vakavia liittoja.<sup>19</sup>

Mikään ei valmista ihmiskuntaa Jumalan valtakunnan kirkkauteen paremmin kuin uskollisuus avioliitolle. – –

Jos tämä liitto otetaan oikealla tavalla vastaan, siitä tulee keino kaikkein suurimman onnen saavuttamiseen. Suurin kunnia tässä elämässä ja tulevassa elämässä – kunnia, valta ja voima täydellisessä rakkaudessa – ovat ne siunaukset, jotka siitä tulevat. Nämä iankaikkisen kirkkauden siunaukset on varattu niille, jotka ovat halukkaita pysymään tässä ja kaikissa muissa evankeliumin liitoissa.<sup>20</sup>

Mitä avioliittoon vihkiminen merkitsee kirkon jäsenille? Se merkitsee sitä, että he saavat tuossa toimituksessa suurimman, kruunaavan siunauksen, iankaikkisten elämien siunauksen. Sillä tavoin Herra sen ilmaisee, ”iankaikkiset elämät”, mikä tarkoittaa sitä, että aviomiehen ja vaimon lisäksi iankaikkisiin elämiin oikeutettuja ovat myös heidän lapsensa, jotka ovat syntyneet liiton alaisina ja ovat olleet uskollisia. Ja lisäksi, ettei aviomiehen ja vaimon suhde ole kuolleiden ylösnousemuksen jälkeen tullut päätepisteeseensä. Tällä Herra tarkoittaa, että heillä on jälkeläisten jatkuminen iäti, eikä perheorganisaatio pääty. [Ks. OL 132:19–24.]<sup>21</sup>

Jotta iankaikkisen Isämme tarkoitukset täyttyisivät, täytyy olla liitto, joka korottaa aviomiehen ja vaimon jumaluuteen, että aviomies ja vaimo saavat siunaukset, jotka on luvattu niille, jotka ovat uskollisia ja vilpittömiä. Mies ei voi saada Jumalan valtakunnan siunausten täyteyttä yksin, eikä nainenkaan voi, vaan he kaksi yhdessä voivat saada kaikki siunaukset ja etuoikeudet, jotka kuuluvat Isän valtakunnan täyteyteen.<sup>22</sup>



**Jokaisella sielulla, jonka sydän on otollinen, on mahdollisuus saada iankaikkisen avioliiton siunaukset joko tässä elämässä tai tulevassa.**

Suuressa pelastussuunnitelmassa on otettu huomioon kaikki. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on kaunein asia maailmassa. Se ottaa vastaan jokaisen sielun, jonka sydän on otollinen ja joka ahkerasti etsii Häntä ja haluaa noudattaa Hänen lakejaan ja liittojaan. Sen tähden, jos ihmiseltä on jostakin syystä evätty etuoikeus noudattaa jotakin liitoista, Herra tuomitsee hänet sydämen aikeen mukaan. Kirkossa on tuhansia jäseniä [jotka eivät pääse temppeliin], jotka ovat menneet naimisiin ja kasvattaneet perheensä kirkossa, mutta jotka ovat olleet vailla etuoikeutta tulla ”sinetöidyiksi” ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Monet heistä ovat kuolleet ja ovat saaneet siunauksensa sijaistomituksena. Evankeliumi on sijaistyötä. Jeesus suoritti sijaistyön meidän kaikkien puolesta, koska me emme voineet tehdä sitä itse. Samalla tavoin Hän on suonut elossa oleville kirkon jäsenille sen, että he voivat toimia sijaisina niiden kuolleiden puolesta, jotka ovat kuolleet ilman mahdollisuutta toimia omasta puolestaan.

Lisäksi on tuhansia nuoria miehiä sekä nuoria naisia, jotka ovat siirtyneet henkien maailmaan vailla mahdollisuutta näihin siunauksiin. Monet heistä ovat antaneet henkensä taistelussa, monet ovat kuolleet varhaisessa nuoruudessaan ja monet ovat kuolleet lapsuudessaan. Herra ei unohda ainuttakaan heistä. Kaikki korotukseen kuuluvat siunaukset annetaan heille, sillä tämä on oikeudenmukaisuuden ja armon mukaista. Samoin on niiden laita, jotka elävät Siionin vaarnoissa ja temppelimme varjoissa. Jos he jäävät vaille siunauksia tässä elämässä, nuo siunaukset annetaan heille tuhatvuotisen valtakunnan aikana.<sup>23</sup>

Keneltäkään, joka pysyy uskollisena, ei voida riistää korotusta. – – Ansioton aviomies ei voi estää uskollista vaimoa menemästä korotukseen ja päinvastoin.<sup>24</sup>

---

## 5

---

### **Lapset ja nuoret valmistautuvat iankaikkiseen avioliittoon, kun he saavat tietoa avioliitosta, kasvattavat kestäväää uskoa ja pitävät itsensä puhtaina ja tahrattomina.**

Huolehtikoot kaikki myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat isät ja äidit siitä, että opettavat lapsilleen avioliiton pyhyiden. Painakoot he lastensa mieleen, että ainoastaan kunnioittamalla Jumalan liittoja, joiden joukossa iankaikkinen avioliitto on yksi tärkeimmistä ja välttämättömmistä, he voivat saada *iankaikkisten elämien* siunaukset.<sup>25</sup>

Tämä elämä on lyhyt ja iankaikkisuus on pitkä. Kun ajattelemme sitä, että avioliitto tulee kestävään iankaikkisesti, sitä on hyvä harkita huolellisesti. – – Oikea neuvo nuorillemme on harkita huolellisesti ja tarkoituksella valita kumppani, jolla on pysyvä usko evankeliumiin. Sellainen ihminen on todennäköisemmin uskollinen jokaiselle valalle ja liitolle. Kun nuori mies ja nuori nainen tuntevat perusteellisesti meidän Herramme jumalallisen tehtävän ja uskovat evankeliumiin sellaisena kuin se on ilmoitettu profeetta Joseph Smithin kautta, heillä on kaikki mahdollisuudet onnelliseen liittoon, joka kestää ikuisesti.<sup>26</sup>

Pyydän hartaasti teitä, Siionin nuoret kaikkialla, pitämään itsenne puhtaina ja tahrattomina, jotta teillä on oikeus mennä Herran huoneeseen ja yhdessä valitsemanne kumppanin kanssa nauttia kaikista näistä suurista siunauksista, jotka Herra tarjoaa teille.<sup>27</sup>

Yksi asia – –, johon haluaisin kiinnittää huomiota, on se, että nuoret mennessään naimisiin eivät tyydy aloittamaan pienestä ja vaatimattomasta vaan he haluavat saada aivan yhtä paljon kuin heidän vanhemmillaan on siinä vaiheessa kun he, lapset, menevät naimisiin. – – He haluavat aloittaa niin, että heillä on kaikki mukavuudet auringon alla tekemässä heidän elämänsä miellyttäväksi. Mielestäni se on virhe. Mielestäni heidän pitäisi aloittaa vaatimattomasti pannen uskonsa Herraan, rakentaen vähän täällä ja vähän siellä sitä mukaa kuin voivat, kooten vähitellen, kunnes he saavuttavat sellaisen vaurauden tilan, jollaisen haluavat saada.<sup>28</sup>



*Kun aviomies ja vaimo elävät yhdessä uskollisesti evankeliumin mukaan, heidän ilonsa ja onnensa avioliitossa kehittyy ”entistä suloisemmaksi”.*

## 6

### **Kun aviomies ja vaimo noudattavat uskollisesti kaikkia evankeliumin toimituksia ja periaatteita, heidän ilonsa avioliitossa kehittyy entistä suloisemmaksi.**

Avioliitto on Jumalan säätämä. Se on vanhurskas periaate, kun se otetaan vastaan ja siinä eletään pyhydessä. Jos miehet ja naiset tänä aikana astuisivat tähän liittoon nöyryyden, rakkauden ja uskon hengessä, kuten heidän käsketään tehdä, vaeltaen vanhurskaasti iankaikkisen elämän teitä, ei olisi avioeroja, ei rikkoutuneita koteja vaan sanoin kuvaamatonta onnea ja iloa.<sup>29</sup>

Haluan painaa niiden kaikkien hyvien veljieni ja sisarieni mieleen, jotka ovat solmineet avioliiton temppeleissä, etteivät he saisi koskaan unohtaa niitä suuria siunauksia, jotka heille on annettu: että Herra on antanut heille heidän uskollisuutensa mukaan oikeuden tulla pojikseen ja tyttärिक्षeen, perillisiksi yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa, ja että he saavat, kuten tässä sanotaan, kaiken, mitä Isällä on [viitaten kohtiin Room. 8:13–19 ja OL 76:54–60].

Ja silti on kirkon jäseniä, jotka eivät käsitä tätä, ja kun heidät on vihitty ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi, – ja he ovat saaneet

lupauksen täyteydestä Isän valtakunnassa, he sallivat elämäänsä tulla asioita, jotka aiheuttavat kitkaa ja erottavat heidät. Ja he unohtavat, että he ovat tehneet liiton ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi toistensa kanssa, eikä vain sitä, vaan he ovat tehneet liiton taivaallisen Isänsä kanssa.<sup>30</sup>

Jos mies ja hänen vaimonsa pyrkivät vilpittömästi ja uskollisesti noudattamaan kaikkia evankeliumin toimituksia ja periaatteita, minkäänlaista syytä avioeroon ei voi herätä. Aviosuhteeseen liittyvä ilo ja onni kehittyisi entistä suloisemmaksi, ja päivien kuluessa aviomies ja vaimo kiintyisivät yhä enemmän toisiinsa. Mies rakastaisi vaimoaan ja vaimo miestään, ja heille syntyvät lapset eläisivät rakkauden ja sopusoinnun hengessä. Heidän rakkautensa toisiaan kohtaan ei heikkenisi, ja sen lisäksi kaikkien rakkaus iankaikkista Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta kohtaan juurtuisi entistä lujemmin heidän sieluunsa.<sup>31</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

### *Kysymyksiä*

- Tämä luku alkaa esimerkeillä ilosta ja surusta, jotka voivat kuulua avioliittoon ja perhe-elämään. Kuinka oppi iankaikkisista perheistä tukee meitä elämämme onnellisina ja surullisina aikoina?
- Mikä selestisessä avioliitossa tekee siitä ”temppelein kruunaavan toimituksen”? (Ks. osa 1.)
- Presidentti Smith vertasi Herran näkemystä avioliitosta maailman näkemykseen avioliitosta (ks. osa 2). Mikä tässä vertaamisessa on itsellesi merkityksellistä? Kuinka me voimme suojella ja vahvistaa avioliittoa ja perhettä nykyajan maailmassa?
- Osassa 3 presidentti Smith luettelee ainakin viisi siunausta, jotka koituvat niiden osaksi, jotka ovat ”uskollisia ja vilpittömiä” avioliitolle. Mitä sinulle merkitsee olla uskollinen ja vilpittömä avioliitolle?
- Mitä vanhemmat voivat tehdä opettaakseen lapsilleen avioliiton pyhyttä? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 5.)
- Osassa 6 presidentti Smith selittää, kuinka aviosuhde voi kehittyä entistä suloisemmaksi. Mitä esimerkkejä olet nähnyt tästä periaatteesta? Jos olet naimisissa, mieti, mitä voit tehdä tuodaksesi avioliittoosi enemmän iloa ja rakkautta.

## Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

1. Kor. 11:11; OL 42:22; 131:1–4; Moos. 3:18–24

## Opetusvihje

”Ennen oppitunnin aloittamista tauluun kirjoitetut kysymykset auttavat oppijoita ajattelemaan käsiteltäviä aiheita jo ennen kuin oppitunti alkaa” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 93).

## Viitteet

1. Ks. Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 65–75; Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 51–55.
2. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 162.
3. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 214–241.
4. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 249.
5. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 12–13.
6. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 268.
7. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 11. Vaikka John J. Stewart ja Joseph Fielding Smith jr. ovat kirjoittaneet tämän kirjan yhdessä, tämä kommentti on John J. Stewartin henkilökohtainen huomio.
8. ”– minä tiedän Lunastajani elävän”, *Valkeus*, toukokuu 1972, s. 181.
9. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1971, s. 7.
10. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s.63.
11. Artikkelissa ”Lay Cornerstone at Provo Temple”, *Deseret News*, 22. toukokuuta 1971, s. B2.
12. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1951, s. 120.
13. ”The Perfect Marriage Covenant”, *Improvement Era*, lokakuu 1931, s. 704.
14. ”President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California”, *New Era*, heinäkuu 1971, s. 7–8.
15. *The Restoration of All Things*, 1945, s. 259.
16. ”President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California”, s. 8.
17. *The Restoration of All Things*, s. 259.
18. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1915, s. 119.
19. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1951, s. 120.
20. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 63–64.
21. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1951, s. 120–121.
22. ”Obedience to the Truth”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1960, s. 6.
23. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 2, s. 37–38.
24. Henkilökohtainen kirjeenvaihto, lainattuna julkaisussa *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 69.
25. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1965, s. 30.
26. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 80.
27. ”President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California”, s. 10.
28. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 30.
29. *The Restoration of All Things*, s. 259.
30. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1949, s. 135.
31. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1965, s. 11.



*Presidentti Joseph Fielding Smith ja hänen  
tyttärenpoikansa tytär Shanna McConkie*



# Lasten kasvattaminen valossa ja totuudessa

*”Mitä kirkon lasten kasvattamiseen tulee,  
ensisijainen velvollisuus kuuluu kodille.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Presidentti Joseph Fielding Smith kuvaili isäänsä, presidentti Joseph F. Smithiä, ”henkilöksi, jota kohtaan olen tuntenut enemmän luottamusta kuin ketään toista, jonka olen tuntenut tässä maailmassa”<sup>1</sup>. Hän muisteli, että hänen isänsä kokosi perheen usein yhteen ”opettaen lapsilleen evankeliumin periaatteita. He kaikki olivat iloissaan hänen läsnäolostaan ja olivat kiitollisia ihmeellisistä neuvon ja opetuksen sanoista, joita hän lausui – –. He eivät ole koskaan unohtaneet, mitä heille opetettiin, ja nuo vaikutelmat ovat pysyneet heidän mielessään ja pysyvät todennäköisesti ikuisesti.”<sup>2</sup> Hän sanoi myös: ”Isäni oli lempeäsydämisin mies, mitä olen ikinä tuntenut. – – Rakkaimpia muistojaani ovat ne tunnit, jotka olen viettänyt hänen rinnallaan keskustellen evankeliumin periaatteista ja saaden opetusta, jollaista vain hän voi antaa. Tällä tavalla laskettiin perustus omalle tiedolleni totuudesta, niin että minäkin voin sanoa tietäväni, että Lunastajani elää ja että Joseph Smith on, oli ja on aina oleva elävän Jumalan profeetta.”<sup>3</sup>

Joseph Fielding Smith puhui rakastavasti myös äidistään Julina L. Smithistä ja tämän opetuksista. Hän sanoi: ”Minua valmennettiin äitini polvella rakastamaan profeetta Joseph Smithiä ja rakastamaan Lunastajaani. – – Olen kiitollinen valmennuksesta, jonka sain, ja yritin noudattaa neuvoja, jotka isäni minulle antoi. Mutta en saa laskea kaikkea hänen ansiokseen. Uskon, että melkoinen osa ansiosta, erittäin suuri osa siitä, pitäisi kuulua äidilleni, jonka polvella usein istuin pienenä kuuntelemassa hänen kertomuksiaan pioneereista. – – Hänellä oli tapana opettaa minua ja laskea käsiini, kun olin



riittävän vanha lukemaan, kirjoituksia, joita saatoinkin ymmärtää. Hän opetti minua rukoilemaan [ja] olemaan tosi ja uskollinen liitoilleni ja velvoitteilleni, hoitamaan velvollisuuteni diakonina ja opettajana – – ja myöhemmin pappina. – – Minulla oli äiti, joka huolehti siitä, että minä tosiaan luin, ja minä rakastin lukemista.”<sup>4</sup>

Kun Joseph Fielding Smithistä tuli isä, hän noudatti vanhempiensa esimerkkiä. Hänen tyttärensä Amelia sanoi:

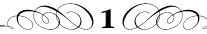
”Isä oli täydellinen opiskelija ja opettaja, sellainen, joka paitsi opetti meitä käyttäen suurta tietovarastoaan myös rohkaisi meitä oppimaan itseksemme. – –

Lastensa kohdalla hän noudatti neuvoa, joka on kohdassa OL 93:40: ’Mutta minä olen käskenyt teidän kasvattaa lapsenne valossa ja totuudessa.’

Hän opetti meitä aamiaispöydässä, kun hän kertoi meille kertomuksia pyhistä kirjoituksista, ja hänellä oli kyky saada jokainen niistä kuulostamaan uudelta ja jännittävältä, vaikka olimme kuulleet sen monta kertaa aiemmin. Jännitys, jota tunsin miettiessäni, löytäisivätkö faraon sotilaat kultamaljan Benjaminin viljasäkistä, on todellista vielä nykyäänkin. Me opimme, kuinka Joseph Smith löysi kultalevyt ja kuinka Isä ja Poika kävivät hänen luonaan. Jos isällä oli aikaa kävellä kanssamme kouluun, kertomukset jatkuivat. Me kävelimme [Suolajärven] temppelin ohi matkalla kouluun, ja hän kertoi meille enkeli Moronista. Me opimme, että temppeli oli hyvin erityinen paikka, että piti olla hyvä päästäkseen sinne ja että kun siellä meni naimisiin, se oli ainiaksi. Hän opetti meitä niiden asioiden avulla, joita hän rukoili perherukouksissamme, kun polvistuimme tuolimme viereen ennen aamiaista ja jälleen päivällisaikaan. – –

Nykyään hänen opetuksensa kohottavat ja tukevat paitsi hänen jälkeläisiään myös lukemattomia määriä uskollisia kirkon jäseniä. Mikä suuri etuoikeus ja siunaus onkaan ollut olla hänen tyttärensä.”<sup>5</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Jotta lapset kestäisivät vastustajan vaikutusta, vanhempien täytyy kasvattaa heidät valossa ja totuudessa.**

Perheyhteyden – perheen keskinäisen rakkauden ja huomaavaisuuden – tärkeyttä ei voi liiaksi tähdentää. Hengellinen yksimielisyys perheessä on varma perustus, jolla kirkko ja koko yhteiskunta kukoistavat. Vastustaja tietää tämän hyvin ja pyrkii nyt enemmän kuin koskaan kaikkia viekkaita juonia, vaikutteita ja vallassaan olevia voimia käyttämällä turmelemaan ja tuhoamaan tämän iankaikkisen instituution. Vain perhesuhteissa toteutettu Jeesuksen Kristuksen evankeliumi pystyy tekemään tyhjäksi tämän Paholaisen turmiollisen työn.<sup>6</sup>

On monia suuria ja todellisia vaaroja, joihin on varauduttava, ja ne, jotka huolestuttavat meitä enemmän kuin kaikki muut yhteensä, koskevat lapsiamme. Ainoan todellisen suojan tai riittävän puolustuksen voivat antaa koti ja sen vaikutukset.<sup>7</sup>

Meidän täytyy opettaa lapsemme erottamaan toisistaan hyvä ja paha. Muutoin he eivät monessa suhteessa kykene ymmärtämään, miksi heidän ei sallita tehdä sellaista, mikä on yleistä heidän toveriensa keskuudessa. Ellei heille opeteta kirkon oppeja, he eivät kenties ymmärrä, miksi on mitään pahaä siinä, että he menevät sunnuntaina konserttiin, teatteriin, elokuviin, pallopeleihin tai johonkin sellaiseen, kun heidän leikkiverinsä rajoituksesta ja kehotuksesta nauttivat näistä asioista, jotka Herra on kieltänyt pyhänä päivänään. Vanhemmat ovat vastuussa lastensa asianmukaisesta opettamisesta, [ja] Herra tulee tuomitsemaan vanhemmat, jos heidän lapsensa kasvavat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteiden vaikutuksen ulkopuolella.<sup>8</sup>

Herra on antanut meille, aivan jokaiselle, käskyn kasvattaa lapsemme valossa ja totuudessa. Siellä, missä tällainen ilmapiiri vallitsee, ei ole, eikä voi olla, epäsofia, tottelemattomuutta eikä pyhien velvollisuuksien laiminlyöntiä.<sup>9</sup>

---

 2
 

---

### **Vanhemmat ovat ensisijaisesti vastuussa lastensa opettamisesta.**

Isä ei ole koskaan luopunut oikeudestaan lapsiinsa, jotka syntyvät tähän maailmaan. He ovat yhä Hänen lapsiaan. Hän on asettanut heidät kuolevaisten vanhempien huostaan antaen kehotuksen kasvattaa heidät valossa ja totuudessa. Vanhemmilla on lähtökohtaisesti pääasiallinen velvollisuus opettaa lapsiaan valossa ja totuudessa.<sup>10</sup>

Mitä kirkon lasten kasvattamiseen tulee, ensisijainen velvollisuus kuuluu kodille. Vanhempien tehtävä on kasvattaa lapsensa valossa ja totuudessa, ja Herra on julistanut, että mikäli he eivät tee niin, he seisovat tuomioistuimen edessä vastaamassa siitä.<sup>11</sup>

Herra sanoi ilmoituksessa, joka annettiin kirkolle vuonna 1831:

”Ja vielä, sikäli kuin Siionissa tai missään sen järjestetyistä vaarnoista on lasten vanhempia, jotka eivät opeta heitä ymmärtämään oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, elävän Jumalan Poikaan, ja kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta kätten päällepanemisen kautta kahdeksan vuoden iässä, synty on vanhempien päällä.

Sillä tämä on laki Siionin asukkaille eli kaikissa sen järjestetyissä vaarnoissa.” [OL 68:25–26.]

– – Herra vaatii tätä käsistämme.<sup>12</sup>

Vanhemmat tulevat olemaan vastuullisia lastensa teoista, elleivät he ole opettaneet lapsiaan esimerkillään ja sanoin.

Jos vanhemmat ovat tehneet kaiken, mikä on heidän vallassaan, opettaakseen lapsiaan oikein esimerkillään ja sanoin, ja lapset sen jälkeen kulkevat harhaan, vanhempia ei tulla pitämään vastuullisina, ja synty tulee olemaan lasten päällä.<sup>13</sup>

---

 3
 

---

### **Kirkko auttaa vanhempia heidän pyrkimyksissään opettaa lapsiaan.**

Päävastuu tehdä sitä, mikä johtaa pelastukseen, on kullakin ihmisellä. Meidät kaikki on asetettu maan päälle läpikäymään kuolevaisuuden koettelevia kokemuksia. Me olemme täällä, jotta nähdään,



*”Kirkko ja sen toimintamuodot itse asiassa muodostavat palvelujärjestön yksilön ja perheen auttamiseksi.”*

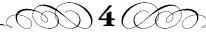
pidämmekö me käskyt ja voitammeko maailman, ja meidän täytyy tehdä kaikki voitavamme itsemme hyväksi.

Seuraava vastuu pelastuksestamme on perheellämme. Vanhemmat on asetettu olemaan valona ja oppaana lapsilleen, ja heitä käsketään kasvattamaan lapsensa valossa ja totuudessa opettaen näille evankeliumia ja näyttäen hyvää esimerkkiä. Lasten odotetaan tottelevan vanhempiaan ja kunnioittavan ja arvostavan heitä.

Kirkko ja sen toimintamuodot itse asiassa muodostavat palvelujärjestön yksilön ja perheen auttamiseksi.<sup>14</sup>

Vetoan teihin, rakkaat veljeni ja sisareni, aviomiehet ja vaimot, isät ja äidit, että käytätte hyväksenne jokaisen tilaisuuden, jonka kirkko tarjoaa, jotta lapsianne valmennetaan eri järjestöissä, jotka Herran ilmoituksella on annettu heitä varten: Alkeisyhdistys, pyhäkoulu, Nuorten valistusjärjestöt [Nuoret Miehet ja Nuoret Naiset], sekä vähäisemmän pappeuden koorumit piispakuntiemme alaisuudessa. – –

Meillä on kautta kirkon, siellä missä meille on mahdollista järjestää tämä mahdollisuus, seminaareja ja instituutteja. – – Veljet ja sisaret, lähettäkää lapsenne näihin seminaareihin. Ne, jotka opiskelevat korkeakoulussa, ovat kyllin vanhoja, jos he ovat saaneet asianmukaista koulutusta nuoruudessaan, osallistumaan kirkon instituutteihin.<sup>15</sup>



**Vanhempien tulee tehdä kaikki voitavansa  
auttaakseen lapsiaan ymmärtämään Jeesuksen  
Kristuksen evankeliumia ja elämään sen mukaan.**

Yksilöllinen, henkilökohtainen todistus on ja tulee aina olemaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon voima. Todistusta vaalitaan parhaiten perhepiirissä. – – Todistuksen saamisen ja säilyttämisen tulee olla perheprojekti. Älkää laiminlyökö mitään, mikä auttaa vahvistamaan kenen tahansa perheenne jäsenen todistusta.<sup>16</sup>

Meidän täytyy suojata [lapsemme] maailman synneiltä ja pahuudelta niin hyvin kuin voimme, jotta heitä ei johdateta pois totuuden ja vanhurskauden teiltä.<sup>17</sup>

Auttakaa lapsianne kaikin mahdollisin tavoin varttumaan niin, että heillä on tietämys Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Opettakaa heitä rukoilemaan. Opettakaa heitä noudattamaan viisauden sanaa ja vaeltamaan uskollisesti ja nöyrästi Herran edessä, jotta kun he varttuvat miehiksi ja naisiksi, he voivat kiittää teitä siitä, mitä olette tehneet heidän hyväkseen, ja muistella elämänsä kiitollisin sydämin ja rakastaen vanhempiaan sen tavan vuoksi, jolla nuo vanhemmat huolehtivat heistä ja valmensivat heitä Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa.<sup>18</sup>

*Näyttäkää vanhurskasta esimerkkiä*

Me pyydämme vanhempia näyttämään vanhurskasta esimerkkiä omassa elämässään sekä kokoamaan lapsensa ympärilleen ja opettamaan heille evankeliumia perheilloissaan ja muullinkin.<sup>19</sup>

Vanhempien täytyy pyrkiä olemaan tai ainakin yrittää parhaansa mukaan olla sitä, mitä he haluavat lastensa olevan. Teidän on mahdotonta olla esimerkki siitä, mitä ette ole.<sup>20</sup>

Teidän tulee opettaa sekä esimerkillänne että sanoin. Teidän tulee polvistua lastenne kanssa rukoukseen. Teidän tulee opettaa heille kaikessa nöyryydessä Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tehtävää. Teidän on näytettävä heille tie, ja isä, joka näyttää pojalleen tien, ei sano hänelle: ”Poika, mene pyhäkouluun tai mene toimintailtaan tai mene pappeuskokoukseen”, vaan hän sanoo: ”Tule mukaan. Mennään yhdessä.” Hän opettaa esimerkillään.<sup>21</sup>

### *Alkakaava opettaa lapsianne, kun he ovat nuoria*

Kukaan ei voi aloittaa liian aikaisin Herran palvelemista. – Nuoret noudattavat vanhempiensa opetusta. Lapsi, jota opetetaan vanhurskaudessa syntymästä asti, noudattaa mitä todennäköisimmin aina vanhurskautta. Hyviä tapoja luodaan helposti ja niitä noudatetaan helposti.<sup>22</sup>

Kodissa tulisi olla rukousta ja uskoa ja rakkautta ja kuuliaisuutta Jumalalle. Vanhempien velvollisuus on opettaa lapsilleen nämä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin pelastavat periaatteet, niin että he tietävät, miksi heidät pitää kastaa, ja jotta heidän sydämeensä painuisi halu pitää Jumalan käskyt jatkuvasti kasteen jälkeen, niin että he voivat palata Hänen luoksensa. Haluatteko te, hyvät veljeni ja sisareni, perheenne, lapsenne? Haluatteko tulla sinetöidyiksi isiinne ja äiteihinne, jotka ovat eläneet ennen teitä? Haluatteko saada tämän perheyksikön täydelliseksi, kun astutte Jumalan selestiseen valtakuntaan, jos se teille sallitaan? Jos haluatte, niin teidän täytyy aloittaa opettaminen kehdon ääreltä.<sup>23</sup>

### *Opettakaava lapsia rukoilemaan*

Mitä on koti ilman rukouksen henkeä? Se ei ole myöhempien aikojen pyhien koti. Meidän tulee rukoilla. Meidän ei pitäisi antaa yhdenkään aamun mennä ohi kiittämättä Herraa polvillamme perhepiirissä, kiittämättä Häntä Hänen siunauksistaan ja pyytämättä Hänen johdatustaan. Meidän ei pitäisi antaa illan päättyä, ei pitäisi mennä nukkumaan, ennen kuin olemme koonneet tuon perheen jäsenet jälleen yhteen ja kiittäneet Herraa Hänen varjeluksestaan ja pyytäneet Hänen johdatustaan jokaisena elämämme päivänä.<sup>24</sup>

Toivon, että opettatte lapsianne kodissanne rukoilemaan. Toivon, että pidätte perherukoukset aamulla ja illalla, että lapsianne

opetetaan esimerkillä ja sanoin noudattamaan käskyjä, jotka ovat niin kallisarvoisia ja hyvin pyhiä ja jotka merkitsevät niin paljon pelastuksellemme Jumalan valtakunnassa.<sup>25</sup>

### *Tutustuttakaa lapset pyhiin kirjoituksiin*

Missään osassa maailmaa ei pitäisi olla kotia, josta ei löydy Raamattua. Ei pitäisi olla kotia, josta ei löydy Mormonin kirjaa. Puhun myöhempien aikojen pyhien kodeista. Ei pitäisi olla kotia, jossa ei ole Oppia ja liittoja ja Kallisarvoista helmeä. Älkää pitäkö niitä hyllyillä tai kaapissa vaan avattuina paikassa, jossa ne ovat helposti saatavilla, jotta perheenjäsenet voisivat saada ne käsiinsä ja istuutua lukemaan ja tutkimaan itsekseen evankeliumin periaatteita.<sup>26</sup>

### *Pitäkää perheiltä*

Lapset, jotka varttuvat kodissa, jossa he ovat osallistuneet perhe-  
iltoihin ja jossa vallitsee rakkaus ja yksimielisyys, rakentavat ke-  
stävän perustuksen kunnan kansalaisuudelle ja aktiiviselle osallis-  
tumiselle kirkon toimintaan. Vanhemmat eivät voi jättää lapsilleen  
parempaa perintöä kuin onnellisen, yhtenäisen ja rakastavan kodin  
muiston ja siunaukset.

Hyvin suunnitellut perheillat voivat olla pitkäaikaisen ilon läh-  
teenä, ja niiden vaikutus voi kestää kauan. Nämä illat ovat aikaa,  
jolloin toimitaan yhdessä, tehdään järjestelyjä, osoitetaan rakkautta,  
todistetaan, opitaan evankeliumin periaatteita, huvitellaan koko per-  
heen voimalla ja tehdään muita perheen ykseyttä ja yhteenkuulu-  
vuutta edistäviä asioita.

Isät ja äidit, jotka pitävät uskollisesti perheillat ja jotka rakentavat  
perheyhteyttä kaikin mahdollisin keinoin, täyttävät kunniakkaasti  
kaikista tehtävistä suurinta – vanhempana olemisen tehtävää.<sup>27</sup>

Isät eivät voi hoitaa suurempaa johtotehtävää Jumalan valta-  
kunnassa kuin johtaa perhettään pitämään perheillat. Kun sellaiset  
kokemukset ovat osa perhe-elämää, siellä kasvaa ykseyttä ja perhe-  
kunnioitusta, joka vie jokaista henkilöä kohti suurempaa vanhurs-  
kautta ja onnea.<sup>28</sup>

Vanhemmat, jotka ylenkatsovat tämän [perheilta]ohjelman tarjoa-  
maa suurta apua, asettavat lastensa tulevaisuuden uhanalaiseksi.<sup>29</sup>

*Opettakaa hyveellisyyttä, puhtautta ja siveellisyyttä*

Teidän tulee opettaa lapsillenne hyveellisyyttä ja puhtautta, ja heitä tulee opettaa heidän varhaislapsuudestaan asti. Ja heidät tulee tehdä tietoisiksi niistä ansoista ja vaaroista, jotka ovat niin vallitsevia kautta maailman.<sup>30</sup>

Meillä on suuri huoli kaikkien nuortemme hengellisestä ja moraalisisesta hyvinvoinnista kaikkialla. Siveellisyys, puhtaus, hyveellisyys, synnittämyys – nämä ovat ja näiden tulee olla elämäntapamme perusta, mikäli haluamme toteuttaa elämämme koko tarkoituksen.

Me kehotamme hartaasti isiä ja äitejä opettamaan henkilökohtaista puhtautta opetuksin ja esimerkein sekä keskustelemaan lastensa kanssa kaikista tällaisista asioista. – –

Me luotamme kirkon nuoreen ja nousevaan sukupolveen ja pyydämme heitä olemaan seuraamatta maailman muoteja ja tapoja, olemaan osallistumatta kapinan henkeen, olemaan hylkäämättä totuuden ja hyveellisyyden teitä. Me uskomme heidän perushyvyiteensä ja odotamme, että heistä tulee vanhurskauden pilareita, jotka vievät eteenpäin kirkon työtä lisääntyvän uskon ja tehokkuuden turvin.<sup>31</sup>

*Valmistakaa lapsia todistamaan totuudesta ja palvelemaan lähetystyössä*

Nuoremme ovat Isämme lapsista siunatuimpia ja suurimmassa suosiossa. He ovat taivaan aatelia, oivallinen ja valittu sukupolvi, jolla on jumalallinen päämäärä. Heidän henkensä on säästetty tulemaan esiin tänä aikana, kun evankeliumi on maan päällä ja kun Herra tarvitsee urhoollisia palvelijoita toteuttamaan suurta myöhempien aikojen työtään.<sup>32</sup>

Meidän on valmistettava [lapsia] toimimaan elävänä todistuksena totuudesta ja tämän myöhempien aikojen suuren työn jumalallisuudesta ja etenkin poikiemme kohdalla huolehdyttävä siitä, että he ovat kelvollisia ja kykeneviä lähtemään lähetyskentille saarnaamaan evankeliumia Isämme muille lapsille.<sup>33</sup>



*Auttakaa lapsia valmistautumaan oman  
iankaikkisen perheen saamiseen*

Valmennatteko [lapsianne] niin, että kun he solmivat avioliiton, he haluavat mennä Herran huoneeseen? Opetatteko heitä niin, että he haluavat saada sen suuren endaumentin, jonka Herra on varannut heitä varten? Oletteko juurruttaneet heidän mieleensä sen tosiasian, että heidät voidaan sinetöidä aviomiehiksi ja vaimoiksi ja että heille voidaan suoda jokainen lahja ja jokainen siunaus, joka kuuluu selestiseen valtakuntaan?<sup>34</sup>

Meidän täytyy – opastaa ja johtaa [lapsia] niin, että he valitsevat oikeanlaisen kumppanin ja solmivat avioliiton Herran huoneessa, ja siten heistä tulee kaikkien niiden suurten siunausten perijöitä, joista olemme puhuneet.<sup>35</sup>

Pyrkikäämme nöyrästi pitämään perheemme ehjänä, pitämään sen jäsenet Herran Hengen vaikutuksen alaisina ja valmennettuina, mitä tulee evankeliumin periaatteisiin, niin että he voivat varttua vanhurskaudessa ja totuudessa. – [Lapset] on annettu meille, että valmentaisimme heitä elämän, iankaikkisen elämän, teillä, jotta he voisivat tulla takaisin Jumalan, Isänsä, eteen.<sup>36</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Pane kohdasta ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita” merkille esimerkkejä siitä, kuinka vanhemmat osoittavat rakastavansa lapsiaan. Mieti tapoja, joilla voit noudattaa näitä esimerkkejä perhevelvollisuuksistasi riippumatta. Kuinka vanhemmat voivat järjestää aikansa niin, että he kykenevät olemaan enemmän lastensa kanssa?
- Presidentti Smith mainitsi hengellisiä vaaroja, joita oli hänen elinaikanaan (ks. osa 1). Mitä muita vaaroja on nykyään? Kuinka vanhemmat ja isovanhemmat voivat auttaa lapsia kestämään näitä vaikutuksia?
- Pohdi luottamusta, jota taivaallinen Isä osoittaa vanhempia kohtaan, kun Hän sallii heidän huolehtia Hänen lapsistaan (ks. osa 2). Mitä ohjausta ja apua Hän tarjoaa?

- Millä tavoin kirkko on ”[palvelujärjestö] yksilön ja perheen auttamiseksi”? (Ks. osa 3.) Kuinka kirkon järjestöt ovat auttaneet sinua ja perhettäsi? Mitä me voimme tehdä auttaaksemme lapsia ja nuoria osallistumaan täysin kirkon toimintaan?
- Osassa 4 luetellaan monia tapoja, joilla voi auttaa lapsia ja nuoria elämään evankeliumin mukaan. Kun käyt läpi näitä neuvoja, pohdi seuraavia kysymyksiä: Missä asioissa sinä ja perheesi toimitte hyvin? Missä asioissa voisitte toimia paremmin? Mitä voit tehdä auttaaksesi kirkon nuoria vahvistamaan todistustaan?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

5. Moos. 6:1–7; Ps. 132:12; Moosia 1:4; 4:14–15; OL 68:25–28; 93:36–40; ks. myös ”Perhe – julistus maailmalle”

### *Opetusvihje*

”Varo lopettamasta hyviä keskusteluja liian pian yrittäessäsi käydä läpi kaiken valmistamasi aineiston. Vaikka onkin tärkeitä käydä aineisto läpi, on tärkeämpää auttaa oppijoita tuntemaan Hengen vaikutus, ratkaista heidän kysymyksensä, lisätä heidän ymmärrystään evankeliumista ja syventää heidän päätöstään pitää käskyt.” On kuitenkin myös ”tärkeitä päättää keskustelu oikealla hetkellä. Kohottavan keskustelun henki häviää lähes kokonaan, jos keskustelu kestää liian kauan. – – Hallitse ajankäyttö. Ole selvillä siitä, milloin oppitunnin pitäisi päättyä. Jätä itsellesi tarpeeksi aikaa tehdä yhteenveto siitä, mitä on sanottu, ja lausua todistuksesi.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 64, 65.)

### **Viitteet**

1. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 40.
2. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 40.
3. Artikkelissa Bryant S. Hinckley, ”Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, kesäkuu 1932, s. 459.
4. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 56.
5. Artikkelissa ”Joseph Fielding Smith”, *Church News*, 30. lokakuuta 1993, s. 8, 10.
6. Ks. ”Vanhemmille kirkossa”, *Perheiltöjen käsikirja*, 1970, s. 5.
7. ”Our Children – The Loveliest Flowers from God’s Own Garden”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1969, s. 5.
8. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 3, s. 268.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1965, s. 11.
10. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 297.
11. *Take Heed to Yourselves!*, 1966, s. 221.
12. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 29–30.
13. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 297, kursivointi poistettu.

14. Ks. ”Käyttäkää kirkon ohjelmia”, *Valkeus*, maaliskuu 1971, s. 68.
15. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 29–30.
16. ”The Old and the New Magazines”, *Improvement Era*, marraskuu 1970, s. 11.
17. ”Mothers in Israel”, *Relief Society Magazine*, joulukuu 1970, s. 886.
18. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 30.
19. Ks. *Kirkon presidentit, oppilaan kirja*, uskonto 345, 2006, s. 177.
20. ”Our Children – ”The Loveliest Flowers from God’s Own Garden””, s. 6.
21. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1948, s. 153; ks. myös *Evankeliumin opit, oppilaan kirja*, uskonto 430 ja 431, 2004, s. 52.
22. *Take Heed to Yourselves!*, s. 414.
23. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 298.
24. ”How to Teach the Gospel at Home”, *Relief Society Magazine*, joulukuu 1931, s. 685.
25. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 29.
26. ”Keeping the Commandments of Our Eternal Father”, *Relief Society Magazine*, joulukuu 1966, s. 884.
27. Ks. ”Vanhemille kirkossa”, s. 5.
28. Ks. ”Vanhemille kirkossa”, s. 18.
29. Artikkelissa ”Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma”, *Valkeus*, huhtikuu 1971, s. 100.
30. ”Teach Virtue and Modesty”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1963, s. 5.
31. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 5–6.
32. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 6.
33. ”Mothers in Israel”, s. 886.
34. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 299.
35. ”Mothers in Israel”, s. 886.
36. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 30.



## Sinetöimisvoima ja tempelisiunaukset

*”Elia tuli palauttamaan maan päälle pappeuden voiman täyteyden – –. Tämä pappeus pitää hallussaan avaimet sitoa ja sinetöidä maan päällä ja taivaissa kaikki ihmisen pelastukseen kuuluvat toimitukset ja periaatteet.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Vuonna 1902 Joseph Fielding Smith matkusti Massachusettsin osavaltioon, missä hän onnistui löytämään tietoja Smithin puoleisista esivanhemmistaan. Siellä ollessaan hän tapasi sukututkija Sidney Perleyn. Perley sanoi hänelle: ”Tavoitteenani on, jos siihen pystyn, etsiä asiakirjat jokaisesta henkilöstä, joka tuli Essexin piirikuntaan ennen vuotta 1700.”

Presidentti Smith muisteli myöhemmin: ”Sanoin hänelle: ’Herra Perley, olette ottanut tehtäväksenne suuren työn, vai mitä?’ Hän vastasi: ’Niin, ja pelkään, etten koskaan saa sitä valmiiksi.’ Sitten kysyin häneltä: ’Miksi teette tätä työtä?’ Hän mietti hetken ja näytti melko hämmentyneeltä ja vastasi sitten: ’En tiedä miksi, mutta pääsin alkuun, enkä pysty lopettamaan.’ Sanoin: ’Minä voin kertoa teille, miksi teette tätä ja miksi ette pysty lopettamaan, mutta jos kertoisin, ette uskoisi minua ja nauraisitte minulle.’

’Enpä tiedä’, hän vastasi. ’Jos pystytte kertomaan minulle, olen varma, että olisin kiinnostunut.’ Silloin kerroin hänelle Eliaa koskevasta profetiasta ja siitä, kuinka tuo lupaus täyttyi profeetta Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn kohdalla 3. huhtikuuta 1836 Kirtlandin tempelissä ja kuinka tämä tutkimisen henki oli tarttunut moneen ihmiseen ja he olivat kääntäneet sydämensä kuolleiden etsimisen puoleen tämän suuren lupauksen täyttymyksenä, minkä oli määrä



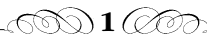
*Kaikki perheenjäsenet voivat osallistua sukututkimustyöhön.*

tapahtua ennen toista tulemista, jotta maata ei lyötäisi kirouksella. Nyt lapset olivat kääntämässä sydäntään isiensä puoleen, ja me teimme toimitustyötä kuolleiden puolesta, jotta he voisivat saada lunastuksen ja jotta heillä olisi etuoikeus tulla Jumalan valtakuntaan, vaikka ovatkin kuolleet.

Kun olin kertonut tuon kaiken, hän sanoi nauraen: 'Se on oikein kaunis tarina, mutta minä en usko sitä.' Silti hän myönsi, että jokin pakotti häntä jatkamaan tätä tutkimista eikä hän kyennyt lopettamaan. Olen tavannut hyvin monia muita, jotka ovat myös aloittaneet eivätkä voineet lopettaa, miehiä ja naisia, jotka eivät ole kirkon jäseniä. Niinpä nykyään on tuhansia miehiä ja naisia, jotka tutkivat kuolleisiin liittyviä asiakirjoja. He eivät tiedä miksi, mutta niin on, jotta me voimme hankkia nämä kootut asiakirjat ja mennä temppeliihimme ja tehdä työn kuolleidemme puolesta."<sup>1</sup>

Presidentti Smith opetti, että sukututkimuksessa on kyse enemmästä kuin nimien, päivämäärien ja paikkojen etsimisestä ja kertomusten kokoamisesta. Kyse on niiden temppelitoimitusten tarjoamisesta, jotka yhdistävät perheet iankaikkisuudeksi sinetöiden kaikkien sukupolvien uskollisia ihmisiä Jumalan perheen jäseniksi. "Vanhemmat täytyy sinetöidä toisiinsa ja lapset vanhempiin, jotta he voisivat saada selestisen valtakunnan siunaukset", hän sanoi. "Niin ollen meidän pelastuksemme ja edistyksemme riippuu meidän kelvollisten kuolleittemme pelastuksesta, sillä heihin meidän täytyy tulla liitetyiksi perhesiteillä. Tämä voidaan tehdä vain meidän temppeleissämme."<sup>2</sup> Ennen kuin hän piti vihkimisrukouksen Ogdenin temppelissä Utahissa, hän sanoi: "Saanen muistuttaa teitä siitä, että kun me vihimme huoneen Herralle, oikeastaan vihimme itsemme Herran palvelukseen tekemällä liiton, että käytämme tuota rakennusta Hänen tarkoittamallaan tavalla."<sup>3</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### Elia palautti voiman sinetöidä eli sitoa maan päällä ja taivaassa.

Malakia, viimeinen Vanhan testamentin profeetoista, päätti ennustuksensa näihin sanoihin:

”Kuulkaa! Ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elian.

Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen. Silloin en tuomitse maata perikatoon, kun tulen.” (Mal. 3:23–24.)

Tuntuu olevan erittäin paikallaan, että muinaisista profeetoista viimeinen lopetti sanansa lausumalla tuleville sukupolville lupauksen ja ennustamalla tuossa lupauksessa ajasta, jolloin menneitten ja tulevien taloudenhoitokausien välillä olisi yhdistävä side. – –

Meillä on Malakian sanoista paljon selkeämpi tulkinta, jonka on antanut nefiläisprofeetta Moroni, joka ilmestyi Joseph Smithille 21. syyskuuta 1823. Näin enkeli lainasi niitä:

”Katso, minä ilmoitan teille pappeuden profeetta Elian käden kautta ennen Herran suuren ja pelottavan päivän tuleamista.

Ja hän istuttaa lasten sydämiin isille annetut lupaukset, ja lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen.

Ellei niin tapahtuisi, koko maa hävitettäisiin täysin hänen tullessaan.” (OL 2:1–3.)

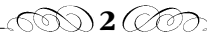
Moroni ilmoitti Joseph Smithille, että tämä ennustus oli täytymässä. Se täyttyi noin 12 vuotta myöhemmin, 3. huhtikuuta 1836. Tuona päivänä Elia ilmestyi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Kirtlandin temppelissä ja antoi siellä heille – – voiman sitoa eli sinetöitä maan päällä ja taivaassa. Tämän pappeuden avaimia piti hallussaan Elia, jolle Herra antoi vallan sekä alkuaineisiin että ihmisiin sekä valtuuden sinetöitä vanhurskaille ajaksi ja iankaikkisuudeksi kaikki toimitukset, jotka liittyvät pelastuksen täyteyteen.<sup>4</sup>

Jotkut kirkon jäsenet ovat olleet ymmällään ajatellessaan, että Elia tuli tuomaan kuolleiden kastamisen eli kuolleiden pelastuksen avaimia. Elian avaimet olivat suuremmat. Ne olivat sinetöimisen avaimet, ja nuo sinetöimisen avaimet liittyvät eläviin ja koskevat niitä kuolleita, jotka ovat halukkaita tekemään parannuksen.<sup>5</sup>

Elia tuli palauttamaan maan päälle pappeuden voiman täyteyden antamalla sen Herran asianmukaisesti nimittämille kuolevaisille profeetoille. Tämä pappeus pitää hallussaan avaimet sitoa ja sinetöitä maan päällä ja taivaassa kaikki ihmisen pelastukseen kuuluvat

toimitukset ja periaatteet, niin että niistä siten tulee päteviä Jumalan selestisessä valtakunnassa. – –

Tämän valtuuden nojalla suoritetaan temppeleissä toimituksia sekä eläville että kuolleille. Se on se voima, joka yhdistää iankaikkisuudeksi aviomiehen ja vaimon, kun he astuvat avioliittoon iankaikkisen suunnitelman mukaisesti. Se on se valtuus, jonka nojalla vanhemmat saavat oikeuden olla vanhempina lapsilleen kautta koko iankaikkisuuden eikä vain ajassa, mikä tekee perheestä iankaikkisen Jumalan valtakunnassa.<sup>6</sup>



## **Sinetöimisvaltuuden palautus pelastaa maan täydelliseltä hävitykseltä Jeesuksen Kristuksen tullessa.**

Jos Elia ei olisi tullut, meidän on uskominen, että kaikki menneitten aikojen työ olisi ollut hyödytöntä, sillä Herra sanoi, että siinä tapauksessa koko maa hävitettäisiin täysin Hänen tullessaan. Niin ollen hänen tehtävänsä oli maailmalle äärettömän tärkeä. Siinä ei ole kysymys ainoastaan kasteesta kuolleiden puolesta, vaan myös vanhempien sinetöimisestä toisiinsa ja lasten sinetöimisestä vanhempiinsa, niin että ”taloudenhoitokaudet ja avaimet ja voimat ja kirkkaudelliset totuudet liitetään ja yhdistetään yhteen ehyeksi ja täydeksi kokonaisuudeksi” alusta aina ajan loppuun saakka [ks. OL 128:18]. Jos tätä sinetöimisvoimaa ei olisi maan päällä, niin sekaannus vallitsisi ja epäjärjestys astuisi järjestyksen sijaan sinä päivänä, kun Herra tulee, ja näin ei tietenkään voisi olla, sillä Jumalan valtakunnassa kaikkea hallitsee ja säätelee täydellinen laki.<sup>7</sup>

Miksi maa hävitettäisiin? Yksinkertaisesti siksi, että jos isien ja lasten välillä ei ole yhdistävää sidettä – joka on työ kuolleiden puolesta – niin me kaikki tulemme olemaan hylättyjä; koko Jumalan työ tulee raukeamaan tyhjiin ja täydelleen häviämään. Niin ei tietenkään tule olemaan.<sup>8</sup>

Tämän [sinetöimis]valtuuden palauttaminen on hapate, joka pelastaa maan täydelliseltä hävitykseltä Jeesuksen Kristuksen tullessa. Kun me saamme tämän totuuden lujasti ja selvästi iskostetuksi mieleemme, on helppoa nähdä, että jos Kristus tulisi eikä täällä olisi sinetöimisvoimaa, olisi seurauksena vain sekasortoa ja onnettomuutta.<sup>9</sup>





*Pappeuden sinetöimisvoima ”yhdistää iankaikkisuudeksi aviomiehen ja vaimon, kun he astuvat avioliittoon iankaikkisen suunnitelman mukaisesti”.*

### 3

## **Valmistautuaksemme pelastukseen täydellisimmillään meidän täytyy saada tempelitoimitukset sinetöimisvoiman kautta.**

Herra on antanut meille etuoikeuksia ja siunauksia ja tilaisuuden tehdä liittoja ja ottaa vastaan toimituksia, jotka kuuluvat pelastukseen, ja se on enemmän kuin mitä maailmassa saarnataan; se on enemmän kuin periaatteet, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, parannus synnistä ja kaste syntien anteeksisaamiseksi ja käten päällepano Pyhän Hengen lahjan saamiseksi; eikä näitä periaatteita ja liittoja voi saada missään muualla kuin Jumalan temppelissä.<sup>10</sup>

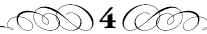
Temppelyö on niin sidoksissa pelastussuunnitelmaan, ettei toista voi olla ilman toista. Toisin sanoen pelastusta ei voi olla siellä, missä ei ole nimenomaan temppeliin kuuluvia tempelitoimituksia.<sup>11</sup>

On tuhansia myöhempien aikojen pyhiä, jotka – – ovat halukkaita käymään kokouksissa, halukkaita maksamaan kymmenyksensä ja

hoitamaan säännölliset velvollisuutensa kirkossa, mutta he eivät näytä tuntevan tai ymmärtävän, kuinka tärkeää on saada Herran temppelissä ne siunaukset, jotka johtavat heidät korotukseen. Se on kummallista. Ihmiset näyttävät tyytyvän vain elämään mukavasti käyttämättä hyväkseen heille annettuja mahdollisuuksia ja ottamatta vastaan näitä välttämättömiä liittoja, jotka tuovat heidät takaisin Jumalan kasvojen eteen poikina ja tyttärinä.<sup>12</sup>

Jos te haluatte pelastuksen täydellisimmillään eli korotuksen Jumalan valtakunnassa, – teidän täytyy mennä Herran temppeliin ja saada nämä pyhät toimitukset, jotka kuuluvat siihen huoneeseen ja joita ei voi saada muualla. Kukaan mies ei tule saamaan iankaikisuuden täyteyttä eli korotusta yksinään, kukaan nainen ei tule saamaan tuota siunausta yksinään, vaan mies ja vaimo, kun he nauttivat sinetöimisvoimasta Herran temppelissä, ja jos he sen jälkeen pitävät kaikki käskyt, tulevat menemään korotukseen ja jatkumaan ja tulemaan Herran kaltaisiksi. Ja tämä on ihmisten päämäärä; sitä Herra haluaa lapsilleen.<sup>13</sup>

*Huom.* Katso tämän kirjan luvusta 18 joitakin presidentti Smithin sanoja toivosta ja lupauksesta niille uskollisille ihmisille, jotka eivät kykene saamaan kaikkia temppelin toimituksia elinaikanaan.



**Sinetöimisvoiman ansiosta me voimme suorittaa pelastavia toimituksia niiden puolesta, jotka ovat kuolleet saamatta niitä.**

Keitä ovat isät, joista Malakia puhui, ja keitä ovat lapset? Isät ovat meidän kuolleita esi-isiamme, jotka ovat kuolleet vailla etuoikeutta ottaa vastaan evankeliumia, mutta jotka saivat lupauksen, että tulisi aika, jolloin tuo etuoikeus suotaisiin heille. Lapset ovat niitä nyt eläviä, jotka kokoavat sukututkimustietoja ja jotka suorittavat sijais-toimituksia temppelissä.<sup>14</sup>

Elia tuli tuoden sinetöimisen avaimet, ja meille on annettu voima, jonka avulla me voimme ojentaa auttavan kätemme kuolleille. Tämä sinetöimisvoima ulottuu niihin kuolleisiin, jotka ovat valmiit tekemään parannuksen ja ottamaan vastaan evankeliumin ja jotka ovat kuolleet vailla tietoa siitä, aivan samoin kuin se ulottuu niihin eläviin, jotka tekevät parannuksen.<sup>15</sup>

Herra on säätänyt, että kaikilla Hänen henkilapsillaan, jokaisella sielulla, joka on elänyt tai tulee elämään maan päällä, on oikeudenmukainen ja kohtuullinen mahdollisuus uskoa Hänen ikuisen evankeliuminsa lakeihin ja noudattaa niitä. Ne, jotka ottavat vastaan evankeliumin ja elävät sopusoinnussa sen lakien, kuten kasteen ja selestisen avioliiton, kanssa, saavat iankaikkisen elämän.

On selvää, että vain pieni osa ihmiskuntaa on tähän mennessä kuullut ilmoitetun totuuden sanan jonkun Herran tosi palvelijan äänellä. Herran viisauden ja oikeudenmukaisuuden mukaan kaikkien täytyy kuulla se. Kuten Pietari sanoi:

”Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että he eläisivät hengessä, niin kuin Jumala elää, vaikka ruumiissaan ovat saaneet saman tuomion kuin kaikki ihmiset” (1. Piet. 4:6).

Ne, joilla ei ollut mahdollisuutta kuulla pelastuksen sanomaa tässä elämässä mutta jotka olisivat ottaneet sen vastaan koko sydämeästään, jos sellainen mahdollisuus olisi tullut heidän kohdalleen – he ovat niitä, jotka ottavat sen vastaan henkimaailmassa; he ovat niitä, joiden puolesta me suoritamme toimituksia temppeleissä; ja he ovat niitä, jotka tulevat tällä tavoin meidän kanssamme pelastuksen ja iankaikkisen elämän perillisiksi.<sup>16</sup>

Isien sydämen kääntäminen lasten puoleen ja lasten isien puoleen on pelastuksen voima kuolleille sijaistyön avulla, jota lapset voivat tehdä isiensä puolesta, ja se on joka tavalla järkevää ja johdonmukaista. Olen kuullut tätä työtä vastustavien sanovan monta kertaa, että ihmisen on mahdotonta olla toisen sijaisena. Ne, jotka ilmaisevat itsensä tällä tavoin, unohtavat sen tosiasian, että koko pelastuksen työ on sijaistyötä Jeesuksen Kristuksen toimiessa sovittajana, lunastaessa meidät kuolemasta, josta emme olleet vastuussa, ja myös lunastaessa meidät omien syntiemme vastuuvollisuudesta sillä ehdolla, että teemme parannuksen ja otamme vastaan evankeliumin. Hän on tehnyt tämän valtavassa ja äärettömässä mitassa, ja saman periaatteen nojalla Hän on suonut kirkkonsa jäsenille valtuuden toimia kuolleiden puolesta, jotka eivät kykene suorittamaan pelastavia toimituksia omasta puolestaan.<sup>17</sup>

Mielestäni me joskus ajattelemme tätä työtä kuolleiden pelastukseksi melko rajoittuneesti. On väärä käsitys ajatella, että ne ihmiset, joiden puolesta me teemme työtä Herran temppeleissä, ovat kuolleita. Meidän tulee pitää heitä elävinä, ja elävä sijainen on vain heidän edustajanaan niiden siunausten vastaanottamisessa, jotka heidän olisi pitänyt ottaa vastaan ja jotka he olisivat ottaneet vastaan tässä elämässä, jos he olisivat eläneet evankeliumin taloudenhoitokaudella. Sen tähden jokaista kuollutta henkilöä, jonka puolesta tehdään työ temppeleissä, pidetään elävänä silloin kun toimitus annetaan.<sup>18</sup>

Tämä kuolleiden pelastusta koskeva oppi on yksi suurenmoisimpia periaatteita, mitä ihmiselle on koskaan ilmoitettu. Juuri tällä tavalla evankeliumi tullaan tarjoamaan kaikille ihmisille. Se vahvistaa sen tosiasian, ettei Jumala erottele ihmisiä [ks. Ap. t. 10:34]; että jokainen sielu on kallisarvoinen Hänen silmissään ja että kaikki ihmiset tullaan itse asiassa ja todellisesti tuomitsemaan tekojensa mukaan.

Kiitän Herraa, että Hän on palauttanut ikuisen evankeliuminsa meille tänä aikana. Kiitän Häntä sinetöimisvoimasta, jonka profeetta Elia palautti maan päälle. Kiitän Häntä iankaikkisesta perheyksiköstä, etuoikeudesta, joka meillä on tulla sinetöidyiksi Hänen pyhissä temppeleissään, ja siitä, että Hän on tuonut nämä sinetöimisen siunaukset saataville annettaviksi esivanhemmillemme, jotka ovat kuolleet ilman tietoa evankeliumista.<sup>19</sup>

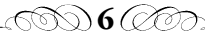


### **Sukututkimustyö ja temppeleityö kuolleiden puolesta ovat rakkauden työtä.**

On monia hyviä, nöyriä sieluja, jotka ovat kieltäneet itseltään elämän mukavuudet, ja toisinaan välttämättömyydetkin, voidakseen valmistaa asiakirjat ja suorittaa työn kuolleidensa puolesta, jotta pelastuksen lahja voitaisiin viedä heille. Tämä rakkauden työ ei tule raukeamaan tyhjiin, sillä kaikki ne, jotka ovat tehneet työtä tämän suurenmoisen asian hyväksi, tulevat löytämään aarteensa ja rikkautensa Jumalan selestisestä valtakunnasta. Heidän palkkansa tulee olemaan suuri, suurempi kuin kuolevaiset kykenevät käsittämään.<sup>20</sup>

Evankeliumiin ei kuulu mitään työtä, joka olisi luonteeltaan epäitsekkäämpää kuin työ Herran huoneessa kuolleidemme puolesta.

Ne, jotka tekevät työtä kuolleiden puolesta, eivät odota saavansa mitään maallista korvausta tai palkkaa. Se on ennen kaikkea rakkau-  
den työtä, rakkau- den, joka syntyy ihmisen sydämessä uskollisen ja  
jatkuvan palveluksen kautta näissä pelastavissa toimituksissa. Siitä  
ei ole mitään rahallista hyötyä, mutta taivaassa on oleva suuri ilo  
niiden sielujen kanssa, jotka me olemme auttaneet pelastukseensa.  
Se on työtä, joka avartaa ihmisen sielua, laajentaa hänen käsityksiään  
lähimmäistensä hyvinvoinnista ja kylvää hänen sydämeensä rakkau-  
den kaikkia meidän taivaallisen Isämme lapsia kohtaan. Mikään muu  
työ kuin temppe- lissä kuolleiden puolesta toimitettava työ ei yhtä  
hyvin opeta ihmistä rakastamaan lähimmäistään niin kuin itseään.  
Jeesus rakasti maailmaa niin paljon, että Hän oli halukas antamaan  
itsensä uhriksi syntien edestä, jotta maailma pelastuisi. Meillä on  
myöskin etuoikeus vähäisessä määrin osoittaa suurta rakkauttamme  
Häntä ja lähimmäisiämme kohtaan auttamalla heitä saamaan evan-  
keliumin siunaukset, joita he nyt eivät voi saada ilman meidän  
apuaamme.<sup>21</sup>



### **Sukututkimustyön ja temppe- lityön avulla me saatamme valmiiksi perheen järjestyksen sukupolve- sta toiseen.**

Oppi kuolleiden pelastuksesta ja temppe- lityöstä tarjoaa meille  
suurenmoisen toiveen perheyhteyden jatkumisesta. Sen kautta me  
saamme tietää, että perhesiteitä ei ole tarkoitettu katkeamaan, että  
aviomiehillä ja vaimoilla tulee olemaan oikeus toisiinsa ja lapsiinsa  
iankaikkisesti aina viimeiseen sukupolveen asti. Näiden etuoikeuk-  
sien saamiseksi täytyy kuitenkin saada sinetöimistöimitukset meidän  
Jumalamme temppe- lissä. Kaikki ihmisten tekemät liitot, sopimuk-  
set, sitoumukset ja velvoitteet päättyvät aikanaan, mutta Herran  
huoneessa tehdyt velvoitteet ja sopimukset kestävät iankaikkisesti,  
jos ne pidetään uskollisesti [ks. OL 132:7]. Tämä oppi antaa meille  
selkeämmän käsityksen Herran tarkoituksista lapsiaan kohtaan. Se  
on osoituksena Hänen yltäkyläisestä ja rajattomasta armostaan ja  
rakkaudestaan kaikkia niitä kohtaan, jotka Häntä tottelevat, ja vie-  
läpä niitäkin kohtaan, jotka kapinoivat, sillä hyvydessään Hän tulee  
suomaan suuria siunauksia heillekin.<sup>22</sup>



*Kun me käännämme sydämemme kuolleiden esivanhempiemme puoleen, me voimme kääntää sydämemme myös elävien perheenjäsenten puoleen.*

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi opettaa meille, että selestisen korotuksen ollessa kysymyksessä perhejärjestys tulee olemaan täydellinen – järjestys, jossa yhden sukupolven isät ja äidit ja lapset on liitetty seuraavan sukupolven isiin ja äiteihin ja lapsiin, ja näin se kasvaa ja laajenee aina aikojen loppuun asti.<sup>23</sup>

Täytyy olla side, sukupolvien yhteen liittämisen Aadamien ajoista ajan loppuun saakka. Perheet tullaan yhdistämään ja liittämään yhteen, vanhemmat lapsiin, lapset vanhempiin, yksi sukupolvi toiseen, kunnes meidät tullaan yhdistämään yhdeksi suureksi, laajaksi perheeksi isämme Aadamien ollessa sen pää, paikalla, johon Herra on hänet asettanut. Me emme siis voi saada pelastusta emmekä korotusta Jumalan valtakuntaan, ellei sydämessämme ole halua tehdä tätä työtä ja toimittaa sitä niin pitkälle kuin on vallasamme kuolleidemme hyväksi. Tämä on loistava oppi, yksi suurista

totuuden periaatteista, jotka on ilmoitettu profeetta Joseph Smithin kautta. Meidän tulee käyttää hyväksemme mahdollisuutemme ja osoittautua kelpollisiksi ja hyväksyttäväksi Herran silmissä, jotta voisimme saada tämän korotuksen itsellemme ja riemuita Jumalan valtakunnassa sukulaistemme ja ystäviemme kanssa tästä suuresta jälleennäkemisestä ja kokoontumisesta esikoisten seurakunnan pyhien kanssa, jotka ovat pitäneet itsensä vapaina ja tahrattomina maailman synneistä.

Rukoukseni on, että Herra siunaisi meitä ja soisi sydämeemme halun pitää kunniaa kutsumuksemme ja palvella Häntä uskollisesti kaikissa näissä asioissa.<sup>24</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Lue kohdasta ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita” presidentti Smithin neuvo siitä, mitä me todellisuudessa teemme, kun temppelel vihitään. Mitä me voimme tehdä noudattaaksemme tätä neuvoa?
- Kuinka osan 1 opetukset liittyvät pyrkimyksiimme auttaa esivanhempiamme, jotka ovat kuolleet? Miten nämä opetukset liittyvät suhteisiimme eläviin perheenjäseniin?
- Kun luet osaa 2, etsi presidentti Smithin selitys siitä, miksi sinitöimisvoima ”pelastaa maan täydelliseltä hävitykseltä Jeesuksen Kristuksen tullessa”. Mitä tämä opettaa perheiden asemasta pelastussuunnitelmassa?
- Millä tavoin temppeleily on sidoksissa pelastussuunnitelmaan? (Ks. osa 3.) Kuinka tämä periaate voi vaikuttaa siihen, miten suh-taudumme temppeleilyöhön?
- Presidentti Smith neuvoi, että kun me teemme temppeleilyötä kuolleiden puolesta, meidän tulee pitää heitä elävinä (ks. osa 4). Mitä tämä merkitsee sinulle? Kuinka tämä ajatus voisi vaikuttaa siihen tapaan, jolla palvelet temppeleissä?

- Kun käyt läpi osaa 5, etsi siunauksia, joita presidentti Smith sanoi koituvan niille, jotka tekevät sukututkimustyötä. Kuinka olet havainnut näiden asioiden olevan totta?
- Tutki osaa 6 ja kuvittele, millaista olisi riemuista esivanhempiesi kanssa suuresta jälleennäkemisestä. Mieti, mitä voit tehdä valmistautuaksesi itse ja valmistaaaksesi perhettäsi tuohon etuoikeuteen.

*Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

1. Kor. 15:29; OL 95:8; 97:15–16; 128:16–19

*Opetusvihje*

”Kun joku esittää kysymyksen, niin mieti, voisitko pyytää muita vastaamaan siihen sen sijaan että vastaisit itse. Voisit esimerkiksi sanoa: ’Se on mielenkiintoinen kysymys. Mitä te muut ajattelette?’ tai ’Voiko joku auttaa tässä kysymyksessä?’” (*Opettaminen, kutsu-  
muksista suurin*, 2000, s. 64.)

**Viitteet**

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1948, s. 134.
2. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s. 143.
3. ”Ogden Temple Dedicatory Prayer”, *Ensign*, maaliskuu 1972, s. 6; ks. myös *Vanha testamentti, oppilaan opiskelu-  
opas*, 2003, s. 104.
4. ”The Coming of Elijah”, *Ensign*, tammi-  
kuu 1972, s. 2, 5; ks. myös ”Elian tulo”,  
*Valkeus*, kesäkuu 1972, s. 223, 225.
5. ”The Keys of the Priesthood Restored”,  
*Utah Genealogical and Historical  
Magazine*, heinäkuu 1936, s. 100.
6. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 116–117.
7. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2,  
s. 120–121.
8. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 121.
9. Ks. ”Elian tulo”, s. 225.
10. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 47.
11. ”One Hundred Years of Progress”,  
*Liahona: The Elders’ Journal*,  
15. huhtikuuta 1930, s. 520.
12. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 148.
13. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 51.
14. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 125.
15. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 119.
16. ”Sealing Power and Salvation”,  
*Brigham Young University Speeches of  
the Year*, 12. tammikuuta 1971, s. 2–3,  
kursivointi poistettu.
17. *The Restoration of All Things*, 1945,  
s. 174–175.
18. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 119.
19. ”Sealing Power and Salvation”, s. 3.
20. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 172.
21. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2,  
s. 140–141.
22. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 166.
23. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 168.
24. Julkaisussa Conference Report,  
lokakuu 1911, s. 122.





*"Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni" (Joh. 14:15).*



# Eläminen jokaisen sanan mukaan, joka lähtee Jumalan suusta

*”Jumalanpalveluksen korkein muoto on käskyjen pitäminen, Jumalan Pojan askeleissa seuraaminen, se, että tekee alati sitä, mikä on Hänelle otollista.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

”Tavoittelen omaa pelastustani”, presidentti Joseph Fielding Smith julisti, ”ja tiedän, että voin saada sen vain kuuliaisuudella Herran laeille pitämällä käskyt, tekemällä vanhurskauden tekoja, kulkemalla kenttäjohtajamme Jeesuksen, esikuvamme ja kaikkien päämiehen, jalanjäljissä.”<sup>1</sup>

Sen lisäksi että presidentti Smith tavoitteli omaa pelastustaan, hän teki ahkerasti työtä auttaakseen muita toimimaan samoin. Vanhin Francis M. Gibbons, joka palveli ensimmäisen presidenttikunnan sihteerinä, huomautti, että presidentti Smith ”katsoi velvollisuudekseen kohottaa varoittavan äänen, kun ihmiset alkoivat ajautua pois pyhien kirjoitusten viitoittamalta polulta. Eikä hänellä ollut mitään aikomusta hylätä tuota velvollisuutta riippumatta siitä, mitä kuka tahansa sanoi. Tuo suoraan puhuminen teki hänet epäsuosituksi joissakin piireissä, mutta se ei näyttänyt haittaavan häntä. Hänen tarkoituksensa ei ollut tulla suosituksi tai kuuluisaksi ihmisten silmissä. Sen sijaan hän näki, että hänen roolinsa oli toimia tornissa vartijana, jonka velvollisuus oli kohottaa varoitushuuto niille alapuolella oleville, jotka eivät voineet nähdä lähestyvää vaaraa.”<sup>2</sup>

Presidentti Smith kertoi kerran erään kokemuksen, joka havainnollistaa sydämenmuutosta, jonka ihminen voi kokea ottamalla varteen tämän varoitushuudon:

”Osallistuin useita vuosia sitten erääseen vaarnakonferenssiin ja puhuin viisauden sanasta. – – Kun menin rakennuksen takaosaan [konferenssin päätyttyä], lähes kaikki olivat lähteneet, mutta eräs mies ojensi kätensä ja sanoi:

’Veli Smith, se oli ensimmäinen saarna viisauden sanasta, josta olen koskaan pitänyt.’

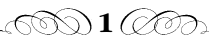
Minä sanoin: ’Etkö ole kuullut muita saarnoja viisauden sanasta?’

Hän sanoi: ’Kyllä, mutta tuo on ensimmäinen, josta olen ikinä nauttinut.’

Minä sanoin: ’Kuinka niin?’

Hän sanoi: ’Katsos, kun nyt minä noudatan viisauden sanaa.’<sup>3</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Jumala hallitsee maailmankaikkeutta lain mukaan, ja me olemme tuon lain alaisia.**

Kaikkien ihmisten olisi myönnettävä, että koska Kaikkivaltias hallitsee koko maailmankaikkeutta muuttumattoman lain mukaan, ihmisen itsensä, joka on suurin kaikista Hänen luomistöistään, täytyy olla saman lain alainen. Herra on sanonut tämän totuuden ytimekkäästi ja vakuuttavasti kirkolle antamassaan ilmoituksessa:

”Kaikille valtakunnille on annettu laki;

ja valtakuntia on monia; sillä ei ole avaruutta, jossa ei ole valtakuntaa; eikä ole valtakuntaa, jossa ei ole avaruutta, olipa se suurempi tai vähäisempi valtakunta.

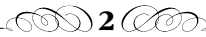
Ja jokaiselle valtakunnalle on annettu laki; ja jokaisella lailla on myös tietyt rajat ja ehdot.

Mitkään olennot, jotka eivät pysy noissa ehdoissa, eivät ole syyttömiä.” (OL 88:36–39.)

Tämä totuus on itsestäänselvä. Siksi on pelkästään kohtuullista, että me odotamme Jumalan valtakuntaa hallittavan lailla ja kaikkien, jotka haluavat päästä sinne, olevan tuon lain alaisia. ”Katso, minun huoneeni on järjestyksen huone, sanoo Herra Jumala, eikä epäjärjestyksen huone” (OL 132:8).

Herra on antanut ihmiselle lakikokoelman, jota me nimitämme Jeesuksen Kristuksen evankeliumiksi. Koska ihmisiltä puuttuu innoitusta ja Hengen johdatusta, he saattavat olla eri mieltä näistä laeista ja niiden sovellutuksesta, mutta tuskin saattaa olla kiistaa siitä seikasta, että sellaisia lakeja on olemassa ja että kaikki, jotka pyrkivät tuohon valtakuntaan, ovat niiden alaisia.<sup>4</sup>

Meillä on jokainen totuus, jokainen oppi, jokainen laki ja vaatimus, jokainen suoritus ja toimitus, jotka tarvitaan pelastamaan ja korottamaan meidät selestisen maailman korkeimpaan taivaaseen.<sup>5</sup>



## **Käskyjen pitäminen on osoitus rakkaudestamme Herraa kohtaan.**

Kirkossa meidän velvollisuutemme on palvella Herraa hengessä ja totuudessa, ja tähän me pyrimme kaikesta sydämestämme, mielestämme ja voimastamme. Jeesus sanoi: ”Herraa, Jumalaasi, sinun tulee kunnioittaa ja ainoastaan häntä palvella” (Matt. 4:10).

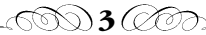
Me uskomme Jumalan palvelemisen olevan paljon muutakin kuin vain rukoilemista, saarnaamista ja evankeliumin toimituksia. Jumalan palveluksen korkein muoto on käskyjen pitäminen, Jumalan Pojan askeleissa seuraaminen, se, että tekee alati sitä, mikä on Hänelle otollista. On yksi asia palvella suullaan Herraa; on jotakin aivan muuta kunnioittaa ja noudattaa Hänen tahtoaan seuraamalla esimerkiksi, jonka Hän on antanut meille. – – Iloitsen oikeudesta saada seurata Hänen jäljessään. Olen kiitollinen saamistani iankaikkisen elämän sanoista, jotka voin ilokseni sanoa vastaanottaneeni tässä maailmassa, sekä iankaikkisen elämän toivosta, joka minulla on tulevassa maailmassa, jos pysyn uskollisena ja vakaana loppuun saakka.<sup>6</sup>

Tämä on laki kirkon jäsenille Vapahtajan sanoin: ”Joka on ottanut vastaan minun käskyni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua” (Joh. 14:21). Vapahtaja on sanonut myös: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni” (Joh. 14:15). – –

Vapahtaja ei tehnyt koskaan syntiä eikä kärsinyt omantunnonvaivoista. Hänen ei tarvinnut tehdä parannusta niin kuin teidän ja minun, mutta jollakin tavalla, jota en voi ymmärtää, Hän kantoi minun ja teidän rikkomusten taakan. – – Hän tuli ja antoi itsensä uhriksi maksaakseen meidän kunkin velan, jokaisen, joka on

halukas tekemään parannuksen synneistään ja palaamaan Hänen tykönsä ja pitämään Hänen käskynsä. Ajatelkaa sitä, jos voisitte. Vapahtaja kantoi tuon taakan jollakin tavalla, jota emme pysty käsittämään. Minä tiedän sen, koska hyväksyn Hänen sanansa. Hän kertoo meille piinasta, jonka Hän koki, piinasta, joka oli niin suurta, että Hän pyysi Isältään, että jos olisi mahdollista, Hänen ei tarvitsisi juoda katkeraa maljaa ja kavahtaa: ”Mutta älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun” (Luuk. 22:42). Vastaus, jonka Hän sai Isältään, oli: ”Sinun on juotava se.”

Voinko olla rakastamatta Häntä? Ei, en voi. Rakastatteko te Häntä? Pitäkää sitten Hänen käskynsä.<sup>7</sup>



### **Jos me käännyimme pois Herran käskyistä, emme voi odottaa saavamme Hänen siunauksiaan.**

Kun me käännyimme pois käskyistä, jotka Herra on antanut meille oppaaksemme, niin meillä ei ole oikeutta Hänen siunauksiinsa.<sup>8</sup>

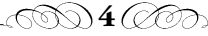
Mitä hyötyä meille on vedota Herraan, jos meillä ei ole aikomustakaan pitää Hänen käskyjään? Sellainen rukoileminen on sisällyksetöntä ilveilyä ja loukkaus armon valtaistuimen edessä. Kuinka rohkenemme olettaa, että saamme suosiollisen vastauksen, jos tilanne on sellainen? ”Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä! Hylätköön jumalaton tiensä ja väärintekijä juonensa, kääntyköön takaisin Herran luo, sillä hän armahtaa, turvautukoon Jumalaan, sillä hänen anteeksiantonsa on runsas.” Niin sanoi Jesaja (Jes. 55:6–7). Mutta eikö Herra ole lähellä aina, kun me rukoilemme Häntä? Totisesti ei! Hän on sanonut: ”He olivat hitaita kuulemaan Herran, heidän Jumalansa, ääntä; sen tähden Herra, heidän Jumalansa, on hidas kuulemaan heidän rukouksiaan, vastaamaan heille heidän ahdinkonsa päivänä. Rauhansa päivänä he pitivät minun neuvoani vähäarvoisena; mutta ahdinkonsa päivänä he pakosta hapuilevat minua etsien.” [OL 101:7–8.] Jos me lähestymme Häntä, Hän lähestyy meitä, eikä meitä hylätä, mutta jos me emme lähesty Häntä, meillä ei ole mitään lupausta, että Hän vastaa meille kapinassamme.<sup>9</sup>

Me emme voi rukoilla Herraa ja sanoa: ”Kuuntele asiaamme, tuo meille voitto, tee, mitä me haluamme Sinun tekevän, mutta älä pyydä meitä tekemään, mitä Sinä haluat meidän tekevän.”<sup>10</sup>



*Vanhemmat voivat auttaa lapsiaan "[vaeltamaan] totuuden täydessä valossa".*

Meidän on välttämätöntä vaeltaa totuuden täydessä valossa, ei vain osassa totuutta. Minulla ei ole etuoikeutta olla välittämättä joistakin evankeliumin periaatteista ja uskoa toisia ja sitten ajatella, että minulla on oikeus pelastuksen täysiin siunauksiin ja korotukseen Jumalan valtakunnassa. Jos me haluamme korotuksen, jos me haluamme paikan, jonka Herra on valmistanut niille, jotka ovat vanhurskaita ja uskollisia, niin meidän täytyy olla auliita vaeltamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täydessä valossa ja pitää kaikki käskyt. Me emme voi sanoa, että jotkut niistä ovat pieniä ja merkityksettömiä eikä Herra sen tähden välitä siitä, jos rikomme niitä. Meitä käsketään elämään jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta [ks. 5. Moos. 8:3; OL 98:11]. ”Miksi te sanotte minulle: ’Herra, Herra’, mutta ette tee mitä minä sanon?” [Luuk. 6:46.]<sup>11</sup>



## **Kun me pidämme Herran käskyt, me olemme tiellä täydellisyteen.**

Herra odottaa meidän uskovan Häneen, ottavan vastaan Hänen ikuisen evankeliuminsa ja elävän sopusoinnussa Hänen ehtojensa ja edellytystensä kanssa. Ei ole meidän vallassamme valita noudatettavaksemme ne evankeliumin periaatteet, jotka vetoavat meihin, ja unohtaa loput. Ei ole meidän etuoikeutemme päättää, etteivät jotkin periaatteet enää sovellu sosiaalisiin ja kulttuurisiin olosuhteisiimme.

Herran lait ovat iankaikkisia, ja meillä on Hänen ikuisen evankeliuminsa täyteys, ja me olemme velvollisia uskomaan kaikkiin Hänen lakeihinsa ja totuuksiinsa ja sitten elämään niiden mukaan. Mikään ei ole kenellekään yksilölle tärkeämpää kuin Herran käskyjen pitäminen. Hän odottaa meidän pitävän kiinni jokaisesta tosi periaatteesta, asettavan ensimmäiseksi elämässämme Hänen valtakuntansa asiat, ponnistelevan eteenpäin lujana Kristuksessa ja palvelevan Häntä kaikesta väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme. Kuulkaamme pyhien kirjoitusten kielellä lopputulos koko tästä asiasta: ”Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Tämä koskee jokaista ihmistä.” (Saarn. 12:13.)<sup>12</sup>

Ajattelen usein, ja otaksun teidänkin ajattelevan, sitä suurta ja hienoa saarnaa – suurinta, mitä on ikinä saarnattu, sikäli kuin tiedämme – jota me kutsumme vuorisaarnaksi. – Jos me vain kuuntelemme noita opetuksia, me voimme palata jälleen Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen eteen.

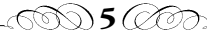
Ajattelen usein sitä, mikä on oikeastaan yhteenveto:

”Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen” [Matt. 5:48].

– – Uskon, että Herra tarkoitti juuri sitä, mitä sanoi: että meidän tulee olla täydellisiä, kuten taivaallinen Isämme on täydellinen. Se ei tapahdu kaikki yhdellä kertaa vaan rivi rivin päälle ja opetus opetuksen päälle, esimerkki esimerkin päälle, eikä edes silloinkaan niin kauan kuin elämme tässä kuolevaisessa elämässä, sillä meidän on mentävä jopa haudan tuolle puolen, ennen kuin me saavutamme tuon täydellisyyden ja meistä tulee Jumalan kaltaisia.

Mutta täällä me laskemme perustuksen. Täällä, tässä koetustilassa, meille opetetaan näitä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin yksinkertaisia totuuksia valmistamaan meitä tuohon täydellisyyteen. Minun velvollisuuteni ja teidän on olla parempi tänään kuin olin eilen, ja teidän olla parempia tänään kuin olitte eilen ja parempia huomenna kuin olitte tänään. Miksi? Koska me olemme tuolla tiellä, jos me pidämme Herran käskyt, me olemme tuolla tiellä täydellisyyteen, ja sinne voimme päästä vain olemalla kuuliaisista ja haluamalla sydämessämme voittaa maailman. – –

Jos meillä on jokin heikko kohta, jos meillä on jokin heikkous, siihen meidän tulee keskittyä ja voittaa se, kunnes hallitsemme ja alistamme sen. Jos ihmisestä tuntuu, että hänen on vaikea maksaa kymmenyksensä, niin se on se asia, jonka eteen hänen pitää tehdä työtä, kunnes hän oppii maksamaan kymmenyksensä. Jos se on viisauden sana, juuri sen eteen hänen tulee tehdä työtä, kunnes hän oppii rakastamaan tuota käskyä.<sup>13</sup>



**Kun me pidämme käskyt, Herra lohduttaa ja siunaa meitä ja vahvistaa meitä tulemaan miehiksi ja naisiksi, jotka ovat kelvollisia korotukseen.**

Ollaksemme otollisia [Herralta] meidän täytyy paitsi palvella Häntä kiittäen ja ylistäen myös olla auliin kuuliaisista Hänen käskyilleen. Kun teemme niin, Hän on sidottu suomaan siunauksiaan, sillä juuri tähän periaatteeseen (kuuliaisuuteen laille) kaikki perustuu [ks. OL 130:20–21].<sup>14</sup>

Jumala on antanut meille [käskyjä], jotta me pääsisimme lähemmäksi Häntä ja rakentuisimme uskossa ja vahvistuisimme. Hän ei ole antanut koskaan meille mitään käskyä, joka ei olisi meidän lohduksemme ja siunaukseksemme. Niitä ei ole annettu vain miellyttämään Herraa vaan tekemään meistä parempia miehiä ja naisia, kelvollisia pelastukseen ja korotukseen Hänen valtakunnassaan.<sup>15</sup>

Jos menemme temppeliin, me kohotamme kätemme ja teemme liiton, että palvelemme Herraa ja noudatamme Hänen käskyjään ja varjelemme itsemme niin, ettei maailma saastuta. Jos ymmärrämme, mitä teemme, niin silloin endaumentti on oleva meille suoja koko elämämmme ajan – suoja, jota ihmisellä, joka ei mene temppeliin, ei ole.





*Temppelissä me teemme liiton, että ”palvelemme Herraa ja noudatamme Hänen käskyjään ja varjelemme itsemme niin, ettei maailma saastuta”.*

Olen kuullut isäni sanovan, että koettelemuksen hetkenä, kiusauksen hetkenä, hänellä oli tapana ajatella lupauksia, liittoja, jotka hän teki Herran huoneessa, ja ne olivat hänelle suoja. – – Tämä suoja on osaltaan syy, mitä varten nämä seremoniat ovat olemassa. Ne pelastavat meidät nyt ja korottavat meidät tämän jälkeen, jos me kunnioitamme niitä. Tiedän, että tämä suoja on annettu, sillä minäkin olen saanut sen kokea – kuten tuhannet muut, jotka ovat muistaneet velvoitteensa.<sup>16</sup>

Herra antaa meille lahjoja. Hän elävöittää meidän mielemme. Hän antaa meille tietoa, joka ratkaisee kaikki vaikeudet ja saattaa meidät sopusointuun käskyjen kanssa, jotka Hän on antanut meille. Hän antaa meille tietoa, joka juurtuu niin syvästi sieluumme, ettei sitä voi koskaan kitkeä pois, jos me vain etsimme valoa ja totuutta ja ymmärrystä, joita meille on luvattu ja joita me voimme saada, jos vain olemme tosia ja uskollisia jokaiselle liitolle ja velvoitukselle, joka liittyy Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin.<sup>17</sup>

Se suuri lupaus, joka on annettu niille tämän kirkon jäsenille, jotka ovat halukkaita elämään lain mukaan ja pitämään Herran käskyt, on, että he saavat paikan Jumalan valtakunnassa ja sen lisäksi he pääsevät Isän ja Pojan eteen, eikä siinä kaikki, sillä Herra on luvannut, että kaikki, mitä Hänellä on, annetaan heille [ks. OL 84:33–39].<sup>18</sup>

Kun me olemme kuuliaisina noille käskyille, jotka Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa on esitetty, ja olemme sitä jatkuvasti, me saamme kuolemattomuuden, kirkkauden, iankaikkisen elämän ja asumme Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen luona, missä me tulemme todella tuntemaan Heidät.<sup>19</sup>

Jos vaellamme hyveen ja hurskauden teitä, Herra vuodattaa siunauksiaan päällemme siinä määrin, ettemme ole ikinä arvelleet sitä mahdolliseksikaan. Tulemme olemaan, kuten Pietari on sanonut, totisesti ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa” (1. Piet. 2:9). Ja me olemme Jumalan omaa kansaa, koska emme ole niin kuin muut, jotka eivät elä näiden mittapuiden mukaan. – –

Herran palvelijoina tarkoituksemme on vaeltaa polulla, jonka Hän on viitoittanut meille. Me emme ainoastaan halua tehdä ja puhua sellaista, mikä on Hänelle otollista, vaan myös pyrimme elämään niin, että elämämme on Hänen elämänsä kaltaista.

Hän itse näytti meille täydellistä esimerkkiä kaikessa ja sanoi meille: ”Seuraa sinä minua.” Nefiläisopetuslapsiltaan Hän kysyi: ”Millaisia miehiä teidän siis tulee olla?”, ja vastasi sitten: ”Totisesti minä sanon teille: Sellaisia kuin minä olen.” (3. Nefi 27:27.)

Olemme mukana suurimmassa työssä, mitä maailmassa tehdään. Tämä pappeus, joka meillä on, on itsensä Herran voima ja valtuus; ja Hän on luvannut meille, että jos pidämme kutsumuksemme kunniaa ja vaellamme valossa niin kuin Hän on valossa, meillä on oleva kirkkaus ja kunnia Hänen tykönsä iankaikkisesti Hänen Isänsä valtakunnassa.

Kun edessämme on tällainen ihana toivo, niin voimmeko tehdä vähempää kuin hyljätä maailman jumalattomat tiet? Emmekö aseta Jumalan valtakunnan asioita etusijalle elämässämme? Emmekö pyri elämään jokaisesta sanasta, joka Hänen suustaan lähtee?<sup>20</sup>

Todistan, että Herra on puhunut meidän aikanamme, että Hänen sanomansa on toivon ja ilon ja pelastuksen sanoma, ja minä lupaan teille, että jos te vaellatte taivaan valossa, olette uskollisia luottamustehtävällenne ja pidätte käskyt, te saatte rauhaa ja iloa tässä elämässä ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa.<sup>21</sup>

Pitäkää käskyt. Vaeltakaa valossa. Kestäkää loppuun asti. Olkaa uskolliset jokaiselle liitolle ja velvoitteelle, niin Herra on siunaava teitä enemmän kuin olette suurimmissa unelmissannekaan saattaneet toivoa.<sup>22</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Käy läpi kertomus, joka on kohdan ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita” lopussa. Miksi tunteemme evankeliumia kohtaan muuttuvat, kun me pyrimme pitämään käskyt?
- Mitä opit osassa 1 lainatuista pyhien kirjoitusten kohdista?
- Kuinka kuuliaisuutemme käskyille on ilmaus rakkaudesta Jeesusta Kristusta kohtaan? Kuinka se on ilmaus kiitollisuudesta Hänen sovitusuhriaan kohtaan? Kuinka se on ilmaus Jumalan palvelemisesta? (Ks. osa 2.)
- Pohdi opetuksia osassa 3. Miksi on väärin odottaa, että Herra siunaa meitä, jos me emme pyri olemaan kuuliaisia?
- Kuinka sinulle on hyödyllistä tietää, ettei sinun pidä odottaa tulevasi täydelliseksi heti yhdellä kertaa tai edes tässä elämässä? (Ks. osa 4.) Mieti, mitä voit tehdä joka päivä Herran avulla pysyäksesi ”tuolla tiellä täydellisyyteen”.
- Osassa 5 presidentti Smith luettelee ainakin kymmenen tapaa, joilla Herra siunaa meitä, kun me pidämme käskyt. Mistä sellaisista kokemuksista voisit kertoa, joissa olet saanut joitakin näistä siunauksista?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Matt. 4:4; 2. Nefi 31:19–20; Omni 1:26; OL 11:20; 82:8–10; 93:1; 130:20–21; 138:1–4

### Opetusvihje

”Pyydä osallistujia kertomaan, mitä he ovat oppineet tutkiessaan lukua itsekseen. Voi olla hyödyllistä ottaa yhteyttä muutamaan osallistujaan viikon aikana ja pyytää heitä saapumaan valmistautuneina kertomaan, mitä he ovat oppineet.” (Sivu VII tässä kirjassa.)

### Viitteet

1. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1969, s. 110.
2. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 313.
3. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1935, s. 12.
4. ”Oikeutta kuolleille”, *Valkeus*, lokakuu 1972, s. 400.
5. Artikkelissa ”President Smith’s Last Two Addresses”, *Ensign*, elokuu 1972, s. 46.
6. Ks. ”– – minä tiedän Lunastajani elävän”, *Valkeus*, toukokuu 1972, s. 181.
7. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1967, s. 121–122.
8. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1935, s. 15.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1943, s. 14.
10. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1944, s. 144–145.
11. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1927, s. 111–112.
12. ”President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme”, *New Era*, syyskuu 1971, s. 40.
13. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1941, s. 95.
14. ”The Virtue of Obedience”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1968, s. 5.
15. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1911, s. 86.
16. ”The Pearl of Great Price”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, heinäkuu 1930, s. 103.
17. ”Seek Ye Earnestly the Best Gifts”, *Ensign*, kesäkuu 1972, s. 3.
18. ”Keep the Commandments”, *Improvement Era*, elokuu 1970, s. 3.
19. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1925, s. 116.
20. ”Velvollisuutemme pappouden haltijoina”, *Valkeus*, joulukuu 1971, s. 355–356.
21. Julkaisussa Conference Report, British Area Conference 1971, s. 7.
22. Ks. ”Ohjeita pyhille ja maailmalle”, *Valkeus*, joulukuu 1972, s. 495.



*Jopa sodan aikoina me voimme elää maailmassa olematta maailmasta.*



## Maailmassa mutta ei maailmasta

*”Vaikka me olemme maailmassa, me emme ole maailmasta. Meidän odotetaan voittavan maailma ja elävän niin kuin pyhille on sopivaa.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Joulukuun 29. päivänä 1944 presidentti Joseph Fielding Smithin poika Lewis kuoli palvellessaan Yhdysvaltain armeijassa. Kokemastaan surusta huolimatta presidentti Smith sai lohtua Lewisin hyvän elämän muistamisesta. ”Jos Lewis ikinä teki tai sanoi jotakin ilkeää, en koskaan kuullut siitä”, presidentti Smith kirjoitti päiväkirjaansa. ”Hänen ajatuksensa olivat puhtaita ja niin olivat hänen tekonsakin. – – Niin ankara kuin isku onkin, tunnemme rauhaa ja onnea tietäessämme, että hän oli puhdas ja vapaa paheista, jotka ovat niin yleisiä maailmassa ja joita esiintyy armeijassa. Hän oli uskollen tosi ja on kelvollinen loistokkaaseen ylösnousemukseen, jolloin olemme jälleen yhdessä.”<sup>1</sup>

Noin 11 vuotta myöhemmin presidentti Joseph Fielding Smith ja hänen vaimonsa Jessie näkivät samankaltaisia ominaisuuksia eräissä toisissa sotilashenkilöissä. He kiersivät kirkon lähetyskentillä Itä-Aasiassa ja kävivät myös tapaamassa yhdysvaltalaisia myöhempien aikojen pyhiä, jotka palvelivat armeijassa. Nämä nuoret miehet, jotka maailman kiusauksista huolimatta elivät hyvää, puhdasta elämää, tekivät vaikutuksen presidentti ja sisar Smithiin. Lokakuun 1955 yleiskonferenssissa presidentti Smith kertoi:

”Te isät ja äidit, joilla on asevoimissa palvelevia poikia, olkaa ylpeitä heistä. He ovat hienoja nuorukaisia. Jotkut sotilaistamme ovat käännyttäviä, jotka ovat tulleet kirkkoon opetusten, ohjeiden ja esimerkin ansiosta – ensisijaisesti niiden kirkon jäsenten esimerkin johdosta, jotka myös palvelevat heidän kanssaan asevoimissa.

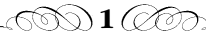
Tapasin useita nuoria miehiä, jotka sanoivat: 'Me tulimme kirkkoon näiden nuorten miesten elämän johdosta ja sen johdosta, että he opettivat meille evankeliumin periaatteita.'

He tekevät hyvää työtä. Joukossa saattaa olla pari sellaista, jotka ovat kenties piittaamattomia, mutta ne nuoret miehet, jotka minulla on ollut etuoikeus tavata ja joiden kanssa puhua, lausuiivat todistuksensa totuudesta ja vaelsivat nöyrästi.

Ja kun tapasin upseereja ja kenttäpappeja – –, he sanoivat yleisesti: 'Me pidämme nuorukaisistanne. He ovat puhtaita. He ovat luotettavia.'"<sup>2</sup>

Presidentti Smith kehotti kirkon jäseniä olemaan näiden nuorten sotilaiden kaltaisia – ”erottumaan muusta maailmasta”<sup>3</sup>. Sellaisissa saarinoissa hän puhui usein lepopäivän pyhittämisestä, viisauden sanan noudattamisesta, taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen nimien kunniottamisesta, säädyllisestä pukeutumisesta sekä siveyden lain pitämisestä. Hän vakuutti myöhempien aikojen pyhille, että siunaukset, joita he saivat, jos he hylkäisivät maailman pahuudet ja pitäisivät käskyt, ylittäisivät ”kaiken, minkä pystymme nyt käsittämään”<sup>4</sup>.

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Herra odottaa meidän hylkäävän maailman pahuudet ja elävän niin kuin pyhille on sopivaa.**

Me elämme pahassa ja jumalattomassa maailmassa. Mutta vaikka me olemme maailmassa, me emme ole maailmasta. Meidän odotetaan voittavan maailma ja elävän niin kuin pyhille on sopivaa. – – Meillä on enemmän valoa kuin maailmalla, ja Herra odottaa meiltä enemmän kuin Hän odottaa heiltä.<sup>5</sup>

Johanneksen evankeliumin luvussa 17 – saatan tuskin lukea tätä lukua kyönelehtimättä – – – Herramme, rukoillessaan Isäänsä koko särkevällä sielullaan, koska Hän tiesi, että oli tullut hetki, jolloin Hän antaisi itsensä uhrina, rukoili opetuslastensa puolesta. Tuossa rukouksessa Hän sanoi:

”En kuitenkaan pyydä, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahalta.

He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu.

Pyhitä heidät totuudellasi. Sinun sanasi on totuus.” (Joh. 17:15–17.)

Jos me elämme sen uskonnon mukaan, jonka Herra on ilmoittanut ja jonka me olemme ottaneet vastaan, me emme kuulu maailmaan. Meillä ei saa olla mitään osaa kaikessa sen typeryudessa. Me emme saa mennä mukaan sen synteihin ja sen erheisiin – filosofian erheisiin ja opin erheisiin, hallitusta koskeviin erheisiin tai mitä nuo erheet sitten ovatkin – meillä ei ole mitään osaa siinä.

Ainoa osa, joka meillä on, on Jumalan käskyjen pitäminen. Siinä on kaikki: olla uskollisia jokaiselle liitolle ja jokaiselle velvoitukselle, jonka olemme tehneet ja ottaneet päällemme.<sup>6</sup>

Älkää saako sanoistani sellaista käsitystä, että olen sitä mieltä, että meidän pitäisi pysytellä erossa kaikista kirkon ulkopuolisista ihmisistä eikä olla tekemisissä heidän kanssaan. En ole sanonut niin, mutta haluan meidän olevan johdonmukaisia myöhempien aikojen pyhiä, ja jos maailman ihmiset vaeltavat pimeydessä ja synnissä ja Herran tahdon vastaisesti, niin siinä on kohta, johon meidän tulee vetää raja.<sup>7</sup>

Kun liitymme kirkkoon – –, meidän odotetaan hylkäävän monia maailman tavoista ja elävän niin kuin pyhille on sopivaa. Meidän ei pidä enää pukeutua, puhua, käyttäytyä tai edes ajatella siten kuin muut liiankin usein tekevät. Monet maailmassa käyttävät teetä, kahvia, tupakkaa ja alkoholia ja ovat sortuneet huumausaineisiin. Monet kiroilevat ja elävät sivistymättömästi ja sopimattomasti, siveettömästi ja epäpuhtaasti, mutta kaiken sellaisen tulisi olla meille vierasta. Me olemme Korkeimman pyhiä. – –

Kehotan kirkkoa ja kaikkia sen jäseniä hylkäämään maailman synnit. Meidän on kartettava siveettömyyttä ja kaikenlaista moraalittomuutta kuin ruttoa. – –

Herran palvelijoina tarkoituksemme on vaeltaa polulla, jonka Hän on viitoittanut meille. Me emme ainoastaan halua tehdä ja puhua sellaista, mikä on Hänelle otollista, vaan myös pyrimme elämään niin, että elämämme on Hänen elämänsä kaltaista.<sup>8</sup>



### *Lepopäivän pyhittäminen*

Haluan sanoa muutaman sanan lepopäivän pitämisestä ja sen pyhittämisestä. Tämä käsky annettiin alussa, ja Jumala antoi käskyn pyhille ja kaikille kansoille maan päällä, että heidän tulee pitää lepopäivä ja pyhittää se – yksi päivä seitsemästä. Tuona päivänä meidän tulee levätä työstämme, meidän tulee mennä Herran huoneeseen ja antaa uhriksi sakramenttimme Hänen pyhänä päivänään. Sillä tämä on päivä, joka on määrätty meille, jolloin meidän tulee levätä töistämme ja omistaa hartautemme Korkeimmalle. [Ks. OL 59:9–10.] Tänä päivänä meidän tulee tarjota Hänelle kiitoksemme ja kunnioittaa Häntä rukoillen, paastoten, laulaen sekä kohottaen ja opettaen toinen toistamme.<sup>9</sup>

Lepopäivästä on tullut nautintojen ja juhlimisen päivä, kaikkea muuta kuin Jumalan palvelemisen päivä, – – ja minun on valitettavasti sanottava, että liian monet – yksikin on liian monta – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet ovat menneet mukaan, ja muutamat kirkon jäsenet pitävät lepopäivää juhlimisen ja nautintojen päivänä eivätkä päivänä, jolloin me voimme palvella Herraa Jumalaamme koko sydämeistämme, koko väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme. – –

Tämä on laki kirkolle tänä aikana aivan kuten se oli laki muinaiselle Israelille, ja jotkut kansastamme hermostuvat melko lailla, koska heistä tuntuu, että lepopäivän pyhittäminen rajoittaa heidän toimiaan.<sup>10</sup>

Meillä ei ole mitään asiaa häpäistä lepopäivää. – – Pahoittelen erittäin paljon sitä, etteivät kaikki edes myöhempien aikojen pyhien yhteisöissä suhtaudu tähän oppiin siten kuin siihen pitäisi; että meillä on keskuudessamme niitä, jotka näyttävät ajattelevan, että on täysin oikein noudattaa tässä suhteessa maailman tapaa. He hyväksyvät maailman ajatuksia ja käsityksiä ja siten rikkovat Herran käskyjä. Mutta jos teemme niin, Herra pitää meitä vastuullisina, emmekä me voi rikkoa Hänen sanaansa ja saada uskollisten siunauksia.<sup>11</sup>

### *Viisauden sanan noudattaminen*

Viisauden sana on peruslaki. Se osoittaa tien ja antaa meille runsaasti ohjeita liittyen sekä ruokaan että juomaan, joka on hyväksi ruumiille ja myös haitaksi. Jos me vilpittömästi noudatamme Herran



*Herra ilmoitti viisauden sanan profeetta Joseph Smithille auttaakseen pyhiä saamaan fyysistä ja hengellistä voimaa.*

Hengen avulla sitä, mitä on kirjoitettu, me emme tarvitse enempää neuvoja. Tähän suurenmoiseen ohjeeseen sisältyy seuraava lupaus:

”Ja kaikki pyhät, jotka muistavat pitää nämä sanat ja tehdä niiden mukaan vaeltaen kuuliaisina käskyille, saavat terveyttä napaansa ja ydintä luihinsa,

ja löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita, tosiaankin salattuja aarteita,

ja juoksevat eivätkä uuvu ja vaeltavat eivätkä väsy.” (OL 89:18–20.)<sup>12</sup>

Miljardeja dollareita kulutetaan vuosittain päihdyttäviin juomiin ja tupakkaan. Se juoppous ja saastaisuus, jonka nämä paheet ihmissu-  
vussa saavat aikaan, heikentää paitsi terveyttä myös inhimillisyyden  
moraalisia ja hengellisiä suojavaalleja.<sup>13</sup>

Lisääntyvä huumausaineiden käyttö ja lääkkeiden väärinkäyttö repii perheitä hajalle.<sup>14</sup>

Emme saa kuunnella houkutuksia emmekä sellaisten asioiden jumalatonta mainostamista, jotka ovat haitallisia ruumiille ja jotka taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ovat tuominneet olevan vastoin sitä evankeliumia, jonka He ovat meille antaneet. – –

Ruumiimme täytyy olla puhdas. Ajattelumme täytyy olla puhdasta. Meillä täytyy olla sydämessämme halu palvella Herraa ja pitää Hänen käskynsä, muistaa rukouksemme ja etsiä nöyryydessä neuvoja, jotka tulevat Herran Hengen johdatuksen kautta.<sup>15</sup>

### *Jumalan nimen kunnioittaminen*

Meidän tulee mitä pyhimmin ja juhlallisimmin pitää Jumalan nimi kunniaassa. Harvat asiat ovat surullisempia tai järkyttävät hienostuneen ihmisen tunteita enemmän kuin se, että kuulee jonkun moukkamaisen, tietämättömän tai saastaisen olennon käyttävän Jumalan nimeä kevyesti. Jotkut yksilöt ovat tulleet niin rienaaviksi, että heidän tuntuu olevan miltei mahdotonta puhua kahta tai kolmea lausetta ilman karkean tai herjaavan vannomisen antamaa – kuten he luulevat – pontta. On myös joitakin sellaisia, jotka näyttävät luulevan, – – että jos he osaavat käyttää herjaavaa kieltä, se on miehekästä ja nostaa heidät tavallisten ihmisten yläpuolelle. – – Saastaisuus kaikissa muodoissaan on alentavaa ja sielua tuhoavaa, ja jokaisen kirkon jäsenen tulee välttää sitä kuin kuolettavaa myrkkyä.

Hyviä kertomuksia on usein pilattu yksinkertaisesti siksi, että kirjoittajat eivät ole ymmärtäneet pyhien nimien sopivaa käyttöä. Kun herjaavia ilmaisuja pannaan muuten kunniallisten henkilöiden suuhun, ne vähentävät kertomuksen arvoa ja kiinnostavuutta, sen sijaan että lisäisivät sitä. Kuinka kummallista, että jotkut ihmiset – ja muuten hyvät ihmiset – luulevat, että jonkin Herran nimen sisältävän ilmaisun käyttäminen lisää heidän kertomuksensa kiinnostavuutta, älykkyyttä tai voimaa. – –

Myöhempien aikojen pyhien tulee ennen kaikkia muita maailman kansoja pitää äärimmäisen pyhinä ja kunnioitettuinä kaikki pyhät asiat. Maailman ihmisiä ei ole opetettu näissä asioissa kuten meitä,

vaikka maailmassa onkin monia vilpittömiä, hurskaita ja hienostuneita ihmisiä. Mutta meillä on Pyhän Hengen opastus ja Herran ilmoitukset, ja Hän on vakavasti opettanut meille omana aikanamme velvollisuutemme kaiken tällaisen suhteen.<sup>16</sup>

### *Säädyllyinen pukeutuminen ja siveyden lain pitäminen*

Myöhempien aikojen pyhien ei pitäisi noudattaa maailman muoteja ja säädttömyyttä. Me olemme Herran kansa. Hän odottaa meidän elävän puhdasta, hyveellistä elämää, pitävän ajatuksemme puhtaina ja mielemme tahrattomana ja uskollisena kaikkien Hänen muiden käskyjensä noudattamisessa. Miksi meidän pitäisi seurata maailmaa, miksi emme voi olla säädyllyisiä, miksi emme voi tehdä sitä, mitä Herra haluaisi meidän tekevän?<sup>17</sup>

Kun kävelen katuja pitkin matkallani kirkon toimistorakennukseen tai pois sieltä, näen sekä nuoria että vanhempia naisia, monet heistä ”Siionin tyttäriä”, jotka ovat pukeutuneet säädttövästi [ks. Jes. 3:16–24]. Ymmärrän, että ajat ja muodit muuttuvat. – – [Mutta] siveyden ja säädyllyisyyden periaate on yhä sama. – – Kirkon johtavat auktoriteetit ovat ilmaisseet ohjeinaan, että naisten samoin kuin miesten tulee pukeutua säädyllyisesti. Heille opetetaan soveliasta käyttäytymistä ja säädyllyisyyttä aina.

Minusta ”Siionin tytärten” säädtyön pukeutuminen antaa heistä ikävän vaikutelman. Lisäksi tämä huomautus koskee yhtä lailla miehiä kuin naisia. Herra antoi muinaiselle Israelille käskyjä, että sekä miesten että naisten tulee peittää ruumiinsa ja noudattaa aina siveyden lakia.

Esitän hartaan pyynnön säädyllyisyydestä ja siveydestä, ja pyydän kaikkia kirkon jäseniä, niin miehiä kuin naisiakin, olemaan siveitä ja puhtaita elämässään sekä kuuliaisia niille liitoille ja käskyille, jotka Herra on antanut meille. – –

Säädtyömän vaatteen käyttäminen, mikä saattaa vaikuttaa pieneltä asialta, vie jotakin pois nuorilta naisilta tai nuorilta miehiltä kirkossa. Se yksinkertaisesti tekee vaikeammaksi pitää ne iankaikiset periaatteet, joiden mukaan meidän kaikkien on elettävä, jos halajamme palata taivaallisen Isämme eteen.<sup>18</sup>

---

 2
 

---

## Uskollisille luvattut siunaukset ovat paljon suuremmat kuin maailman hetkelliset ilot.

[Eräs kirkon jäsen sanoi kerran, ettei hän] kyennyt aivan ymmärtämään, miksi hänen piti kamppailla ansaitakseen elantonsa, vaikka hän maksoi kymmenyksensä ja piti viisauden sanan, rukoili ja yritti olla kuuliainen kaikille käskyille, jotka Herra oli hänelle antanut, kun taas hänen naapurinsa rikkoi lepopäivää ja luultavasti tupakoi ja joi ja vietti elämää, jota maailma kutsuisi makeaksi, eikä kiinnittänyt lainkaan huomiota Herran ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen opetuksiin, ja silti tuo naapuri menestyi.

Meillä tosiaan on todella monia kirkon jäseniä, jotka pohtivat tuollaista sydämessään ja miettivät miksi. Miksi tämä mies näyttää tulleen siunatuksi kaikella maan hyvyydellä – sivumennen sanottuna, monilla pahoilla asioilla, joita hän luulee hyviksi – ja silti hyvin monilla kirkon jäsenillä on vaikeaa ja he tekevät uutterasti työtä yrittäessään edetä maailmassa?

Vastaus on yksinkertainen. Jos minä joskus, ja toisinaan niin teenkin, lähden jalkapallo- tai baseball-otteluun tai johonkin muuhun huvittelupaikkaan, ympärilläni on aina miehiä ja naisia, jotka tupruttavat savukkeita tai sikareita tai sottaisia piippuja. Se muodostuu hyvin häiritseväksi, ja minä ärsyynyn hieman. Käännyin sisar Smithin puoleen, ja sanon hänelle jotakin, ja hän sanoo: ”No, tiedäthän sinä, mitä olet opettanut minulle. Olet *heidän* maailmassaan. Tämä on heidän maailmansa.” Ja sellainen tuo minut takaisin järkiini. Niin, me olemme heidän maailmassaan, mutta meidän ei tarvitse kuulua siihen.

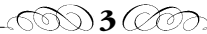
Koska siis tämä maailma, jossa me elämme, on heidän, he menestyvät, mutta hyvät veljeni ja sisareni, heidän maailmansa on tulossa päätepisteeseensä. – –

Päivä tulee, jolloin meillä ei ole enää *tätä* maailmaa. Se muutetaan. Me saamme paremman maailman. Me saamme maailman, joka on vanhurskas, koska kun Kristus tulee, Hän puhdistaa maailman.<sup>19</sup>

Jos me etsimme uutterasti, rukoilemme alati, uskomme ja vaelamme oikeamielisesti, meillä on Herran lupaus, että kaikki yhdessä koituu meidän parhaaksemme [ks. OL 90:24]. Se ei ole lupaus siitä,

että me olemme vapaita elämän koettelemuksista ja ongelmista, sillä tämän koetustilan tarkoituksena on antaa meille kokemusta sekä vaikeita ja ristiriitaisia tilanteita.

Elämää ei koskaan tarkoitettu helpoksi, mutta Herra on luvannut, että Hän saa kaikki koettelemukset ja vaikeudet koitumaan meidän parhaaksemme. Hän antaa meille voimaa ja kykyä voittaa maailman ja pysyä lujana uskossa kaikesta vastustuksesta huolimatta. Se on lupaus, että meillä on oleva rauha sydämessämme maailman myllerryksestä ja ongelmista huolimatta. Ja ennen kaikkea se on lupaus, että kun tämä elämä on ohi, me olemme kelvollisia iankaikkiseen rauhaan Hänen edessään, jonka kasvoja me olemme etsineet, jonka lait me olemme pitäneet ja jota me olemme päättäneet palvella.<sup>20</sup>



### **Kun me panemme Jumalan valtakunnan ensimmäiseksi elämässämme, me toimimme valona maailmalle ja annamme esimerkin, jota muut voivat seurata.**

Myöhempien aikojen pyhät ovat kuin vuorella oleva kaupunki, joka ei voi olla kätkössä, ja kuin kynttilä, joka antaa valoa kaikille, jotka ovat huoneessa. Meidän velvollisuutemme on antaa valomme loistaa esimerkkinä vahurskaudesta, ei vain niille ihmisille, joiden keskuudessa elämme, vaan koko maailman kansoille. [Ks. Matt. 5:14–16.]<sup>21</sup>

Me haluamme nähdä pyhien kaikissa kansakunnissa saavan evankeliumin täydet siunaukset ja olevan hengellisinä johtajina kansakunnissaan.<sup>22</sup>

Veljet ja sisaret, pitäkäämme Jumalan käskyt siten kuin ne on ilmoitettu. Näyttäkäämme esimerkkiä maailman ihmisille, että he nähdessään hyvät tekomme tuntisivat halua tehdä parannuksen ja ottaa vastaan totuuden ja hyväksyä pelastussuunnitelman, jotta he voivat saada pelastuksen Jumalan selestisessä valtakunnassa.<sup>23</sup>

Rukoilen, että pyhät seisovat lujina maailman paineita ja houkuttuksia vastaan, että he panevat ensimmäiseksi elämässään Jumalan valtakunnan asiat, että he ovat uskollisia jokaiselle luottamustehtävälle ja pitävät jokaisen liiton.

Rukoilen nuorten ja nousevan sukupolven puolesta, että he pitäisivät mielensä ja ruumiinsa puhtaana – vapaana moraalittomuudesta,

huumeiden käytöstä sekä siitä kapinallisuuden hengestä ja säädyllisyyden uhmaamisesta, mikä pyyhkii yli maan.

Isämme, vuodata Henkeäsi näiden lastesi ylle, että heitä varjeltaisiin maailman vaaroista ja pidettäisiin puhtaina ja tahrattomina, sopivina ehdokkaina palaamaan luoksesi ja asumaan kanssasi.

Ja olkoon varjeleva huolenpitosi kaikkien niiden kanssa, jotka etsivät kasvojasi ja jotka vaeltavat edessäsi sielunsa vilpittömyydessä, että he voisivat olla valona maailmalle, välineinä käsissäsi tarkoitustesi toteuttamiseksi maan päällä.<sup>24</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kun luet kohta ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”, mieti haasteita, joita nykynuoret kohtaavat silloin kun heidän vanhempansa tai aikuisjohtajansa eivät ole heidän kanssaan. Mitä voimme tehdä auttaaksemme nuoria pysymään uskollisina sellaisissa tilanteissa?
- Mitä siunauksia saamme, kun pidämme osassa 1 mainitut käskyt?
- Kuinka voisit käyttää osan 2 opetuksia auttaaksesi jotakuta, jonka huomio on kiinnittynyt siihen, mikä on maailmasta? Kuinka voimme saada rauhan sydämeemme ”maailman myllerryksestä ja ongelmista huolimatta”?
- Kuinka esimerkkinä voi auttaa muita hylkäämään maailman tavat? (Ks. osa 3.) Milloin olet nähnyt vanhurskaan esimerkin voiman? Mieti, mitä voit tehdä näyttääksesi vanhurskasta esimerkkiä perheellesi ja muille.

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Matt. 6:24; Mark. 8:34–36; Joh. 14:27; Fil. 2:14–15; Moroni 10:30, 32

### *Opetusvihje*

”Voit osoittaa rakkautta oppilaitasi kohtaan kuuntelemalla heitä tarkkaavaisesti ja olemalla kiinnostunut heidän elämästään. Kristuksen kaltaisella rakkaudella on voima pehmittää sydämet ja auttaa ihmisiä olemaan vastaanottavaisia Hengen kuiskauksille.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 46.)

**Viitteet**

1. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 287–288.
2. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1955, s. 43–44.
3. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1947, s. 60, 61.
4. ”Velvollisuutemme pappeuden haltijoina”, *Valkeus*, joulukuu 1971, s. 356.
5. ”President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California”, *New Era*, heinäkuu 1971, s. 8.
6. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1952, s. 27–28.
7. ”The Pearl of Great Price”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, heinäkuu 1930, s. 104.
8. Ks. ”Velvollisuutemme pappeuden haltijoina”, s. 355–356.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1911, s. 86.
10. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1957, s. 60–61.
11. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1927, s. 111.
12. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 1, s. 199.
13. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 3, s. 246.
14. Ks. ”Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma”, *Valkeus*, huhtikuu 1971, s. 100.
15. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1960, s. 51.
16. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 24–25.
17. ”Teach Virtue and Modesty”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1963, s. 6.
18. ”My Dear Young Fellow Workers”, *New Era*, tammikuu 1971, s. 5.
19. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1952, s. 28.
20. ”President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme”, *New Era*, syyskuu 1971, s. 40.
21. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1930, s. 23.
22. Julkaisussa Conference Report, British Area Conference 1971, s. 6.
23. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1954, s. 28.
24. ”A Witness and a Blessing”, *Ensign*, kesäkuu 1971, s. 110.





*"Pietari sanoi: 'Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan. Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä: nouse ja kävele.'" (Ap. t. 3:6.)*



# Rakkaus kaikkia Isämme lapsia kohtaan ja huoli heistä

*”Olen sitä mieltä, että jos kaikki ihmiset tietäisivät ja ymmärtäisivät, keitä he ovat, ja olisivat tietoisia siitä jumalallisesta lähteestä, josta he ovat peräisin, – – he suhtautuisivat ystävällisesti ja toverillisesti toisiinsa, ja se muuttaisi heidän koko elämäntapansa ja toisi rauhaa maan päälle.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart huomauttivat: ”Joseph Fielding Smithin todellisen luonteen voi nähdä selkeimmin elämän huomaavaisissa pikkuasioissa.” Sitten he kertoivat kolme esimerkkiä näistä huomaavaisista pikkuasioista, joita hän oli tehnyt:

”Kerran eräessä kirkon konferenssissa mormonien tabernaakke-  
lissa temppelelaukiolla eräs 12-vuotias poika, joka oli innoissaan siitä,  
että oli siellä ensimmäistä kertaa, oli tullut varhain, jotta varmasti  
saisi paikan mahdollisimman edestä. – – Juuri ennen kokouksen  
alkua ja kun kaikki istumapaikat olivat käytössä, ovimies pyysi poi-  
kaa luovuttamaan paikkansa, jotta myöhään saapunut Yhdysvaltain  
senaattori voisi saada sen. Sävyisästi poika totteli ja seisoj käyttävällä  
pettyneenä, nolona ja kyynelissä.” Presidentti Joseph Fielding Smith  
”huomasi nuorukaisen ja viittasi tätä tulemaan [korokkeelle]. Kun  
poika kertoi hänelle, mitä oli tapahtunut, hän sanoi: ’Sillä ovimie-  
hellä ei ollut oikeutta tehdä noin sinulle. Mutta istu tähän viereeni’,  
ja hän jakoi istuimensa pojan kanssa kirkon apostolien keskellä.

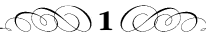
Kerran, kun hän oli puhuttelemassa ryhmää nuoria miehiä, jotka  
olivat lähdössä kaksivuotiseen kirkon lähetystyöhön, hän pani mer-  
kille maalaispojan, joka oli saanut kutsun Kanadan itäosiin. ’Poika,  
siellä on kylmä. Onko sinulla hyvä, lämmin takki?’ ’Ei, herra, minulla

ei ole.' Presidentti Smith vei pojan kadun toisella puolella olevaan tavarataloon ja osti hänelle valikoiman lämpimimmän takin.

Sinä päivänä, kun hänet hyväksyttiin konferenssissa kirkon presidentiksi, eräs pikkutyttö raivasi kokouksen jälkeen tiensä väkijoukon läpi ja tarttui häntä kädestä. Ele liikutti häntä niin, että hän kumartui ja nosti lapsen syliinsä. Hän sai tietää, että tytön nimi oli Venus Hobbs – ja hän täyttäisi pian neljä vuotta. Syntymäpäivänään Venus sai yllättävän puhelinoiton: Joseph Fielding Smith ja hänen vaimonsa soittivat kaukopuhelun laulaakseen hänelle 'Hauskaa syntymäpäivää' -laulun."<sup>1</sup>

Nämä ystävälliset teot eivät olleet irrallisia tapauksia vaan osa elinikäistä mallia. Presidentti Smith oli ”hyvin hellä ja myötätuntoinen mies. Hänen elämässään on toistunut kerta toisensa jälkeen tarvitsevien auttaminen, murtuneiden lohduttaminen ja neuvojen antaminen hämmentyneille, ja se on esimerkki siitä rakkaudesta, joka on 'Kristuksen puhdasta rakkautta' [Moroni 7:47].”<sup>2</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



**Koska meillä on tieto siitä, että Jumala on kaikkien ihmisten Isä, me haluamme rakastaa ja siunata muita.**

Olen sitä mieltä, että jos kaikki ihmiset tietäisivät ja ymmärtäisivät, keitä he ovat, ja olisivat tietoisia siitä jumalallisesta lähteestä, josta he ovat peräisin, ja niistä äärettömistä mahdollisuuksista, jotka kuuluvat heidän perintönsä, he suhtautuisivat ystävällisesti ja toverillisesti toisiinsa, ja se muuttaisi heidän koko elämäntapansa ja toisi rauhaa maan päälle.

Me uskomme ihmisen arvoon ja jumalalliseen alkuperään. Uskomme perustuu siihen tosiasiaan, että Jumala on Isämme ja että me olemme Hänen lapsiaan ja että kaikki ihmiset ovat veljiä ja sisaria samassa iankaikkisessa perheessä.

Hänen perheensä jäsenenä me asuimme Hänen kanssaan ennen kuin tämän maailman perustukset laskettiin, ja Hän sääti ja asetti pelastussuunnitelman, jonka mukaan me saimme etuoikeuden kehittyä ja edistyä, kuten pyrimme tekemään.

Se Jumala, jota me palvelemme, on kirkastettu olento, jolla on kaikki valta ja täydellisyys, ja Hän on luonut ihmisen omaksi kuvakseen ja kaltaisekseen niine piirteineen ja ominaisuuksineen, jotka Hänellä itsellään on.

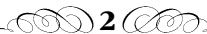
Ja niinpä meidän uskomme ihmisen arvoon ja päämäärään on olennainen osa sekä teologiaamme että elämäntapaamme. Herramme opetusten perustana on, että ensimmäinen ja suuri käsky on: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi”, ja että toinen suuri käsky on: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Ks. Matt. 22:37–39.)

Koska Jumala on Isämme, meillä on luontainen halu rakastaa ja palvella Häntä ja olla Hänen perheensä kelvollisia jäseniä. Me koemme velvoitteeksemme tehdä sen, mitä Hän haluaisi meidän tekevän: pitää Hänen käskynsä ja elää sopusoinnussa Hänen evankeliuminsa mittapuiden kanssa – jotka kaikki ovat olennainen osa todellista jumalanpalvelusta.

Ja koska kaikki ihmiset ovat veljiämme, meillä on halu rakastaa ja siunata heitä ja olla heidän ystäviään – ja tämänkin me hyväksymme olennaiseksi osaksi todellista jumalanpalvelusta.

Siten kaikki, mitä teemme kirkossa, keskittyy sen jumalallisen lain ympärille, että meidän tulee rakastaa ja palvella Jumalaa ja palvella lähimmäisiämme.

Ei siis ole mikään ihme, että kirkkona ja kansana meillä on syvä ja kestävä huoli kaikkien Isämme lasten hyvinvoinnista. Me tavoittelemme heidän ajallista ja hengellistä hyvinvointiaan omamme ohella. Me rukoilemme heidän puolestaan kuten itsemmekin puolesta, ja me yritämme elää niin, että kun he näkevät hyvät tekomme, heidät johdatettaisiin ylistämään Isäämme, joka on taivaassa. [Ks. Matt. 5:16.]<sup>3</sup>



## **Kun me rakastamme ja tuemme toisiamme kirkossa, meistä tulee hyvään vaikuttava voima maailmassa.**

”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni” [Joh. 14:15].

Nämä sanat lausui Mestari opetuslapsilleen vain muutamia tunteja ennen kuolemaansa, kun Hän kokoontui heidän kanssaan syömään pääsiäisaterian ja antamaan heille viimeisiä ohjeita, ennen kuin Hän kärsisi maailman syntien tähden. Tuossa samassa tilanteessa, ja vähän ennen kuin nämä sanat lausuttiin, Hän viittasi samaan aiheeseen sanoessaan:

”Lapseni, enää vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette etsimään minua, mutta minä sanon nyt teille saman, minkä sanoin juutalaisille: minne minä menen, sinne ette te pääse. Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toistanne.” [Joh. 13:33–34.] – –

Me emme ole pelkästään ystäviä. Me olemme veljiä ja sisaria, Jumalan lapsia, jotka ovat tulleet, kuten olen sanonut, maailmasta solmiakseen liittoja, noudattaakseen Hänen lakejaan ja elääkseen kaiken sen mukaan, mitä meille innoituksen nojalla on annettu. Meidän käsketään rakastaa toisiamme. ”Uusi käsky”, Herra on sanonut, ja silti kuten monet muut käskyt, se on yhtä vanha kuin iankaikkisuus. Koskaan ei ole ollut aikaa, jolloin tuota käskyä ei olisi ollut olemassa ja se ei olisi ollut välttämätön pelastuksellemme, ja silti se on aina uusi. Se ei koskaan vanhene, koska se on tosi.<sup>4</sup>

Uskon, että vakava velvollisuutemme on rakastaa toisiamme, uskoa toisiimme, luottaa toisiimme, että velvollisuutemme on katsoa läpi sormien toistemme vikoja ja heikkouksia eikä liioitella niitä omissa silmissämme eikä maailman silmien edessä. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa ei pitäisi olla vikojen etsimistä, ei panettelua, ei pahan puhumista toisista. Meidän tulee olla uskollisia toisillemme ja jokaiselle uskontomme periaatteelle eikä olla kateellisia toisillemme. Meidän ei pitäisi olla mustasukkaisia toisistamme, ei vihaisia toisillemme eikä sydämessämme saisi herätä tunnetta, että emme anna anteeksi toisillemme rikkeitämme. Jumalan lasten sydämessä ei saisi olla anteeksiantamattomuuden tunnetta ketään ihmistä kohtaan, kuka hän sitten onkin. – –

Meidän ei pitäisi hautoa kaunaa toisiamme kohtaan vaan tuntea anteeksiantavaisuutta ja veljellistä rakkautta ja sisarellista rakkautta toinen toista kohtaan. Muistakoon jokainen meistä omat yksilölliset puutteensa ja heikkoutensa ja pyrkiköön korjaamaan ne. Emme ole saavuttaneet vielä täydellisyysden tilaa. Sitä tuskin odotetaan meiltä



*Kun me ojemme auttavan käden muille,  
me osoitamme rakastavamme heitä.*

tässä elämässä, ja silti Pyhän Hengen avulla meidän on mahdollista olla yhtä, olla samaa mieltä ja voittaa syntimme ja vajavaisuutemme. Jos me teemme tämän kunnioittaen kaikkia Herran käskyjä, me tulemme olemaan hyvää aikaansaava voima maailmassa, me tulemme kukistamaan ja voittamaan kaiken pahan, kaiken totuuden vastustuksen, ja saamaan aikaan vanhurskautta maan päällä. Sillä evankeliumi tulee leviämään, ja maailman ihmiset tulevat tuntemaan vaikutuksen, joka lähtee runsaana Siionin kansasta, ja he ovat halukkaampia tekemään parannuksen synneistään ja ottamaan vastaan totuuden.<sup>5</sup>

### 3

#### **Me ilmaisemme rakkautta lähimmäisiämme kohtaan palvelemalla heitä.**

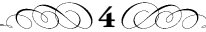
Vapahtajamme tuli maailmaan opettamaan meitä rakastamaan toisiamme, ja kun tuo suurenmoinen opetus tehtiin tiettäväksi Hänen suuren kärsimyksensä ja kuolemansa myötä, jotta me voisimme elää, eikö meidän pitäisi ilmaista rakkauttamme lähimmäisiämme kohtaan sillä palvelemisella, jota teemme heidän hyväkseen? – –

Meidän täytyy palvella muiden hyväksi. Meidän täytyy ojentaa auttava kätemme onnettomille, niille, jotka eivät ole kuulleet totuutta ja

ovat hengellisessä pimeydessä, puutteenalaisille, sorretuille. Oletteko jättäneet tekemättä niin? Ajatelkaamme runoilija Will L. Thompsonin sanoja. – – Runo alkaa näin:

”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain,  
 Ketään toimissaan auttanut,  
 Tielle murheellisen  
 tuonut lohdutuksen,  
 Vai päiväni tuhlanut?” [MAP-lauluja, 144.]<sup>6</sup>

Tehtävämme koskee koko maailmaa – tuoda rauhaa ja toivoa ja onnea sekä ajallinen ja iankaikkinen pelastus kaikille Isämme lapsille. – – Kaikella suostutteluni voimalla kehotan tätä kansaa edelleenkin auttamaan ja siunaamaan kaikkien Isämme lasten elämää kaikkialla.<sup>7</sup>



#### **Meidän pitää arvostaa ja rakastaa ihmisiä sellaisina kuin he ovat.**

Kun olin poikanen, meillä oli hevonen nimeltä Junie. Junie oli älykkäimpiä eläimiä, mitä olen milloinkaan nähnyt. Se vaikutti kyvyiltään miltei inhimilliseltä. En saanut pidetyksi sitä tallissa, koska se pystyi jatkuvasti avaamaan pilttuunsa ovea sitovan silmukan. Tapanani oli pudottaa pilttuun ovenpuolikkaaseen kiinnitetty silmukka paaluun, mutta se vain nosti sen pois turvallaan ja hampaillaan. Sitten se meni pihalle.

Pihalla oli vesihana, josta täytettiin eläinten juottokaukalo. Junie avasi senkin hampaillaan ja jätti sitten veden juoksemaan. Isäni moitti minua jatkuvasti, koska en saanut tuota hevosta pysymään tallissa. Se ei koskaan juossut karkuun. Se vain käänsi vesihanan auki ja käyskenteli sitten ympäriinsä pihalla tai nurmikolla tai puutarhassa. Saatoin keskellä yötä kuulla veden juoksevan, ja silloin minun piti nousta sulkemaan hana ja lukitsemaan Junie takaisin talliin.

Isäni sanoi, että hevonen näytti olevan minua nokkelampi. Eräänä iltana hän päätti itse sulkea pilttuun oven niin, ettei Junie pääsis ulos. Hän irrotti silmukan paalusta, jonka yli se tavallisesti oli heitetty, ja kiersi sen paalun ympäri ja poikkipuun alta ja sanoi sitten: ”Yritäpä nyt, hyvä neiti, tulla ulos tallista!” Isäni ja minä poistuimme

tallista ja lähdimme kävelemään takaisin talolle, mutta ennen kuin ehdimme sinne, Junie oli vierellämme. Sitten se meni vesihanan luo ja avasi sen jälleen.

Esitin, että kenties se oli nyt yhtä älykäs kuin kumpi tahansa meistä. Me emme kerta kaikkiaan kyenneet estämään Juniea pääsemästä pois pilttuustaan. Mutta se ei tarkoita sitä, että se oli huono hevonen, koska se ei ollut. Isä ei ollut oikeissa myydä tai vaihtaa sitä, koska sillä oli niin monia muita hyviä ominaisuuksia, jotka korvasivat tämän pikku vian.

Hevonen oli yhtä luotettava vetämään kärryjämme kuin se oli taitava pääsemään pois pilttuusta. Ja se oli tärkeää, koska äiti oli laillistettu kättilö. Kun hänet kutsuttiin auttamaan synnytyksessä josakin päin laaksoa, yleensä keskellä yötä, minun oli noustava ylös, vietävä lyhty ulos talliin ja valjastettava Junie kärryjen eteen.

Olin vain kymmenen tai yhdentoista ikäinen tuohon aikaan, ja tuon hevosen piti olla lempeä ja silti riittävän vahva viemään minut ja äiti minne tahansa laaksossa, kaikenlaisessa säässä. Yksi asia, jota en kuitenkaan koskaan oikein ymmärtänyt, oli se, miksi useimpien vauvojen piti syntyä yöllä ja niin monien heistä talvella.

Odotin usein äitiä kärryissä, ja silloin oli mukavaa, että seurana oli lempeä, vanha Junie. Tämä kokemus tuon hevosen kanssa teki minulle hyvää, koska minun oli opittava varhain elämässä rakastamaan ja arvostamaan sitä sellaisena kuin se oli. Se oli hieno hevonen, jolla oli vain pari huonoa tapaa. Ihmiset ovat paljolti samanlaisia. Kukaan meistä ei ole täydellinen; silti kukin meistä yrittää tulla täydelliseksi kuten taivaallinen Isämme. Meidän pitää arvostaa ja rakastaa ihmisiä sellaisina kuin he ovat.

Ehkäpä teidän on tarpeen muistaa tämä, kun arvioitte vanhempianne tai opettajianne tai seurakuntanne ja vaarnanne johtajia tai ystäviä – tai veljiä ja sisaria. Tämä opetus on aina pysynyt mielessäni – nähdä hyvä ihmisissä, vaikka yritämmekin auttaa heitä voittamaan yhden huonon tavan tai pari sellaista. – –

Opin varhain elämässä rakastamaan muita enkä tuomitsemaan heitä, ja yritän aina voittaa omat vikani.<sup>8</sup>



---

 5
 

---

**Kun me rakastamme Herraa koko sydämeistämme ja lähimmäisiämme niin kuin itseämme, me olemme sopusoinnussa koko pyhän lain kanssa.**

”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.

Tämä on käskyistä suurin ja tärkein.

Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat.” (Matt. 22:37–40.)

Toisin sanoen kaikki, mitä on ilmoitettu ihmisen pelastukseksi oman aikamme alusta asti, kuuluu ja sisältyy näihin kahteen suureen lakiin ja on osa niitä. Jos me rakastamme Herraa koko sydämeistämme, koko sielustamme ja koko mielestämme ja lähimmäisiämme niin kuin itseämme, niin mitään muuta ei tarvita. Silloin me olemme sopusoinnussa koko pyhän lain kanssa. Jos me olisimme halukkaita elämään sopusoinnussa näiden kahden suuren käskyn kanssa – ja meidän täytyy tehdä niin lopulta, jotta olisimme kelvollisia elämään Jumalan edessä – niin jumalattomuus, kateus, kunnianhimo, ahneus, verenvuodatus ja kaikenlainen synti karkotettaisiin maan päältä. Silloin koittaisi iankaikkisen rauhan ja onnen päivä. Mikä loistava päivä se olisikaan! Meille on annettu kylliksi syitä tietää, että sellainen tila on mitä haluttavin, ja se toisi ihmisten keskuuteen Jumalan isyyden ja ihmisten täydellisen veljeyden.

– – Voimmeko sanoa, että rakastamme Herraa koko sielustamme? Voimmeko sanoa, että olemme huolissamme yhtä paljon lähimmäisemme hyvinvoinnista kuin olemme omastamme?<sup>9</sup>

Rakastakaamme Herraa, sillä se on kaiken perusta. Se on ensimmäinen käsky, ja toinen käsky, rakastaa lähimmäistämme niin kuin itseämme, on sen kaltainen, ja kun olemme tehneet niin, olemme täyttäneet lain, koska silloin mitään ei jää tekemättä.<sup>10</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Pohdi niitä huomaavaisia pikkuasioita, joita presidentti Joseph Fielding Smith teki muiden hyväksi (ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”). Mitä me voimme tehdä omaksuaksemme samankaltaisen ystävällisyyden mallin omaan elämäämme?
- Kuinka opit osassa 1 voivat auttaa meitä olemaan ystävällisiä ja rakastavia lähellämme oleville?
- Mikä tekee sinuun vaikutuksen presidentti Smithin neuvoissa, jotka ovat osassa 2? Mistähän syystä meistä tulee hyvää aikaansaava voima maailmassa, kun me noudatamme näitä neuvoja?
- Mitä Jeesus Kristus on tehnyt opettaakseen meitä rakastamaan toisiamme? (Ks. osa 3.) Millä tavoin me voimme noudattaa Hänen esimerkkiään?
- Käy läpi kertomus Junie-hevosesta (ks. osa 4). Mistähän syystä on tärkeää arvostaa ja rakastaa ihmisiä sellaisina kuin he ovat? Mitä me voimme tehdä nähdäksemme hyvän muissa, vaikka yritämmekin auttaa heitä voittamaan pahoja tapoja?
- Mitä sinulle merkitsee kohdassa Matt. 22:37–40 olevien käskyjen pitäminen? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 5.) Miksi me olemme ”sopusoinnussa koko pyhän lain kanssa”, kun pidämme nämä käskyt?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Ap. t. 17:28–29; Room. 8:16–17; 1. Joh. 4:18–21; Moosia 2:17; 18:8–10; Moroni 7:45–48

### *Opetusvihje*

Voit halutessasi pyytää luokan jäseniä lukemaan luvun väliotsikot ja valitsemaan sellaisen osan, joka on merkityksellinen heille tai heidän perheelleen. Kehota heitä tutkimaan siinä osassa olevia presidentti Smithin opetuksia sekä mahdollisia niitä koskevia luvun lopussa olevia kysymyksiä. Pyydä sitten luokan jäseniä kertomaan, mitä he ovat oppineet.

## ***Viitteet***

1. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 10–11.
2. S. Perry Lee, "Church Expresses Devotions to President Smith", *Church News*, 14. heinäkuuta 1956, s. 2.
3. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 4–5.
4. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1920, s. 53–55.
5. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1915, s. 119–120.
6. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1968, s. 12.
7. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 4.
8. "My Dear Young Fellow Workers", *New Era*, tammikuu 1971, s. 4–5.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1943, s. 12.
10. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1920, s. 59.



# Evankeliumin julistaminen maailmalle

*”Me olemme maistaneet evankeliumin hedelmiä ja tiedämme, että ne ovat hyviä, ja me halajamme, että kaikki ihmiset saisivat samat siunaukset ja saman hengen, jota on niin ylenpalttisesti vuodatettu meidän yllemme.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Joseph Fielding Smith ja hänen vaimonsa Louie eivät yllättyneet, kun he saivat presidentti Lorenzo Snow’n allekirjoittaman kirjeen, jossa Joseph kutsuttiin palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä. Noina kirkon varhaisina aikoina naimisissa olevat miehet palvelivat usein poissa kotoa. Kun siis tuo kirje saapui 17. maaliskuuta 1899, noin kuukausi ennen heidän ensimmäistä hääpäiväänsä, Joseph ja Louie ottivat tilaisuuden vastaan uskoen ja rohkeina mutta myös tuntien surua ajatuksesta, että he olisivat erossa kahden vuoden ajan.

Vanhin Smith palveli Englannissa, runsaan 7 500 kilometrin päässä kotoa. Hän ja Louie lähettivät usein toisilleen kirjeitä, jotka olivat täynnä rakkauden ja todistuksen ilmauksia. Yhdessä ensimmäisistä kirjeistään Louielle vanhin Smith kirjoitti: ”Tiedän, että työ, jota minut on kutsuttu tekemään, on Herran työtä, tai en viipyisi täällä minuuttiakaan, en olisi edes lähtenyt kotoa. Mutta tiedän, että onnemme riippuu uskollisuudestani ollessani täällä. Minun tulee olla halukas tekemään tämän verran rakkaudesta ihmiskuntaa kohtaan, kun Vapahtajamme pystyi kärsimään meidän edestämme siten kuin kärsi. – – Olen taivaallisen Isämme käsissä, ja Hän varjelee minua ja suojelee minua, jos teen Hänen tahtonsa. Ja Hän on sinun kanssasi, kun minä olen poissa, ja varjelee sinua ja suojelee sinua kaikessa.”<sup>1</sup>



*Vanhin Joseph Fielding Smith vuonna 1910, pian apostoliksi asettamisensa jälkeen.*

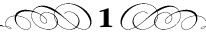
Vanhin Smith ja hänen lähetystyötoverinsa olivat omistautuneita Herran palvelijoita. Eräässä kirjeessä Louielle hän raportoi, että joka kuukausi hän ja muut lähetyssaarnaajat jakoivat noin 10 000 traktattia tai kirjasta ja kävivät noin 4 000 kodissa. Hän kirjoitti kuitenkin tähän raporttiin vakavoittavan huomion: ”En usko, että edes yhtä tai useampaa kuin yhtä kirjasta sadasta luetaan.”<sup>2</sup> Sinä aikana kun vanhin Smith oli Englannissa, hyvin harvat ihmiset siellä ottivat vastaan palautetun evankeliumin sanoman. Kahden palvelusvuotensa aikana ”hän ei saanut yhtään käännynnäistä, hänellä ei ollut tilaisuutta toimittaa yhtään kastetta, vaikka hän konfirmoikin yhden käännynnäisen”<sup>3</sup>. Koska hän ei kyennyt näkemään monia tuloksia aherruksestaan, hän sai lohtua tiedosta, että hän toimi Herran tahdon mukaan ja että hän auttoi valmistamaan ihmisiä, jotka saattaisivat ottaa evankeliumin vastaan myöhemmin elämässään.

Vanhin Smith joutui viettämään noin kaksi viikkoa lähetystyöajastaan sairaalassa neljän muun lähetyssaarnaajan kanssa. Nämä viisi vanhinta olivat altistuneet isorokolle, joten heidät pantiin karanteeniin taudin leviämisen estämiseksi. Vaikka vanhin Smith puhuikin heidän oleskelustaan ”vankeutena”, hän ja hänen toverinsa tekivät parhaansa. He jopa julistivat evankeliumia sairaalan henkilökunnalle. Sairaalassaoloajan lopussa vanhin Smith kirjoitti päiväkirjaansa seuraavan raportin: ”Olemme ystäväystyneet hoitajien ja muiden kanssa, jotka kävivät luonamme vankeutemme aikana. Monta kertaa meillä oli heidän kanssaan keskusteluja evankeliumista ja jätimme heille myös kirjoja luettavaksi. Kun lähdimme sairaalasta, lauloimme pari kirkon laulua, jotka muun muassa tekivät vaikutuksen kuulijoihin, sillä jättäessämme heidät heillä oli kyyneleet silmissään. Luulen meidän tehneen sairaalassa hyvän vaikutuksen etenkin hoitajiin, jotka myönsivät, ettemme olleet sellaisia ihmisiä, jollaisia he olivat luulleet meidän olevan ja [että] he puolustavat nyt meitä aina.”<sup>4</sup>

Vanhin Smith päätti lähetystyönsä kesäkuussa 1901. Hän palasi Englantiin 70 vuotta myöhemmin kirkon presidenttinä johtamaan aluekonferenssin. Tuossa vaiheessa hänen ja muiden kylvämät siemenet olivat versoneet ja kukoistaneet. Hän riemuitsi nähdessään niin monien brittiläisten pyhien tulevan kokouksiin.<sup>5</sup> Hän sanoi: ”Useat Siionin vaarnat, Herralle pyhitetty temppele, huomattava määrä seurakuntien ja vaarnojen rakennuksia sekä osiltaan erittäin

menestyksenkäs lähetystyo – kaikki todistavat siitä, että kirkko kasvaa ja vakiintuu Isossa-Britanniassa.” Ja hän sanoi, että tämä edistys Isossa-Britanniassa oli esimerkki siitä, mitä tapahtuisi kautta maailman. Hän julisti, että evankeliumi on kaikkia kansoja varten ja että ”kirkko tullaan perustamaan kaikkialle, kaikkiin kansakuntiin, jopa maailman ääriin, ennen Ihmisen Pojan toista tulemistä”<sup>6</sup>.

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Ainoastaan meillä on palautetun evankeliumin täyteys, ja me haluamme, että kaikki ihmiset saavat saman siunauksen.**

Äärettömässä viisauudessaan ja täyttääkseen muinaisille profeetoille antamansa liitot ja lupaukset Herra on näinä viimeisinä päivinä palauttanut iankaikkisen evankeliuminsa täyteen. Tämä evankeliumi on pelastussuunnitelma. Se asetettiin ja perustettiin iankaikkisuuden neuvostoissa ennen tämän maan perustusten laskemista, ja se on ilmoitettu uudelleen meidän aikanamme kaikkien Isämme lasten pelastukseksi ja siunaukseksi kaikkialla. – –

Lähes kuusisataa vuotta ennen Kristusta – toisin sanoen Hänen tulemistaan – suuri profeetta Nefi sanoi kansalleen: ”Kaikella maalla on yksi Jumala ja yksi Paimen.

Ja tulee aika, jolloin hän ilmoittaa itsensä kaikille kansakunnille.” (1. Nefi 13:41–42.)

Tuo luvattu päivä on nyt sarastamassa. Tämä on sitä aikaa, joka määrättiin evankeliumin saarnaamiseksi kaikelle maailmalle sekä Herran valtakunnan rakentamiseksi jokaisen kansakunnan keskuuteen. Kaikissa kansoissa on hyviä ja vilpittömiä ihmisiä, jotka ovat vastaanottavaisia totuudelle, jotka tulevat kirkkoon ja joista tulee omaa kansaansa johdattavia valoja. – –

Evankeliumi on kaikkia ihmisiä varten, ja Herra odottaa niiden, jotka vastaanottavat sen, elävän sen totuuksien mukaisesti ja tarjoavan niitä omalle kansalleen ja omaa kieltään puhuville.

Ja niinpä me nyt kehotammekin rakkauden ja veljeyden hengessä kaikkia ihmisiä kaikkialla ottamaan vaarin iankaikkisen elämän

sanoista, jotka näinä päivinä on ilmoitettu profeetta Joseph Smithin ja hänen työtoveriansa välityksellä.

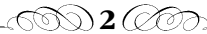
Kehotamme taivaallisen Isämme muita lapsia: ”Tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi Hänessä ja kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus” (Moroni 10:32).

Kehotamme heitä uskomaan Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, tulemaan Hänen kirkkoonsa ja olemaan yhtä Hänen pyhiensä kanssa.

Me olemme maistaneet evankeliumin hedelmiä ja tiedämme, että ne ovat hyviä, ja me halajamme, että kaikki ihmiset saisivat samat siunaukset ja saman hengen, jota on niin ylenpalttisesti vuodatettu meidän yllemme.<sup>7</sup>

Olen kyllä tietoinen siitä, että kaikkien lahkojen, ryhmien ja uskontokuntien keskuudessa on hyviä ja hurskaita ihmisiä, ja heitä siunataan ja palkitaan kaikesta siitä hyvästä, mitä he tekevät. Mutta totuus on, että ainoastaan meillä on niiden lakien ja toimitusten täyteys, jotka valmistavat ihmisiä palkinnon täyteyteen taivaan asuinsijoilla. Ja niinpä me sanommekin hyvälle ja jaloille, suoraselkäisille ja hurskaille ihmisille kaikkialla: Pitäkää kaikki hyvä, mitä teillä on, ja pysykää jokaisessa tosi periaatteessa, joka nyt on teidän, mutta tulkaa nauttimaan siitä lisävalosta ja tiedosta, jota se Jumala, joka on sama eilen, tänään ja aina, vuodattaa jälleen kansalleen.<sup>8</sup>

Rukoilen, että Herran aivoitukset maan päällä, sekä kirkossa että kirkon ulkopuolella, toteutuisivat nopeasti, että Hän siunaisi uskolisia pyhiään ja että ne suuret ihmisjoukot, jotka etsivät totuutta ja joiden sydän on otollinen Herran edessä, perisivät kanssamme palautetun evankeliumin siunausten täyteyden.<sup>9</sup>



**Kaikilla kirkon jäsenillä on velvollisuus käyttää voimaansa, tarmoaan, varojaan ja vaikutustaan evankeliumin julistamiseen.**

Olemme kuulleet, että me kaikki olemme lähetyssaarnaajia. – – Meidät kaikki on erotettu tehtävään mutta ei kätten päällepanemisella. Meille ei ole annettu erityistä kutsumusta, meitä ei ole valittu tekemään pelkästään lähetystyötä, mutta koska olemme kirkon





*"Jokaisesta ihmisestä, joka ottaa vastaan evankeliumin valon, tulee valo ja opas kaikille niille, joita hän voi opettaa."*

jäseniä ja olemme sitoutuneet edistämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, meistä tulee lähetyssaarnaajia. Se on osa jokaisen kirkon jäsenen velvollisuutta.<sup>10</sup>

Sydän täynnä rakkautta kaikkia ihmisiä kohtaan pyydän kirkon jäseniä opiskelemaan evankeliumia, elämään sen mukaan ja käyttämään voimaansa, tarmoaan ja varojaan sen julistamisessa maailmalle. Me olemme saaneet toimeksiannon Herralta. Hän on antanut meille jumalallisen valtuutuksen. Hän on käskenyt meidän lähteä matkaan uupumattoman ahkerina ja tarjota Hänen muille lapsilleen ne pelastavat totuudet, jotka ilmoitettiin profeetta Joseph Smithille.<sup>11</sup>

Sanon, että meidän tehtävämme on, sikäli kuin se on meidän vallassamme, saattaa uudestisyntymään, saattaa parannukseen, niin monta taivaallisen Isämme lasta kuin mahdollista. Se on – yksi velvoitus, jonka Herra on antanut kirkolle, ja erityisesti kirkon

pappeuskoorumeille, ja kuitenkin tämä velvoitus kuuluu jokaiselle sielulle.<sup>12</sup>

Keskuudessamme on hyvin monia rehellisiä sieluja, jotka eivät ole koskaan ottaneet vastaan tilaisuutta tai jotka eivät ole koskaan nähneet vaivaa etsiä, jotta he voisivat löytää nämä suurenmoiset totuudet, jotka on tehty tunnetuiksi Herran ilmoituksissa. He eivät mieti näitä asioita, he elävät keskuudessamme, me olemme heidän kanssaan tekemisissä ja olemme yhteydessä heihin päivittäin. He ajattelevat, että olemme aika mukavantuntuisia ihmisiä mutta omituisia uskonnollisissa näkemyksissämme, ja siksi he eivät kiinnitä lainkaan huomiota uskontoomme, ja siksi tämä suurenmoinen lähetystyö, jota tehdään nyt Siionin vaarnoissa, kokoaa satona rehellisiä, uskollisia sieluja juuri täällä niiden keskuudesta, jotka eivät olleet koskaan tarttuneet tilaisuuteen, joka heillä on ollut kuulla evankeliumia.<sup>13</sup>

Meidän, jotka olemme ottaneet vastaan ikuisen evankeliumin totuuden, ei pitäisi tyytyä mihinkään vähempään kuin parhaaseen, ja paras on Isän valtakunnan täyteys, ja sitä varten toivon ja rukouksen, että me kaikki elämme ja näytämme esimerkkiä vanhurskaudessa kaikille ihmisille, ettei kukaan kompastuisi, ettei kukaan horjuisi, ettei kukaan kääntyisi pois vanhurskauden polulta minkään sellaisen vuoksi, mitä me saatamme tehdä tai sanoa.<sup>14</sup>

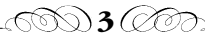
On olemassa vaikutus, joka säteilee paitsi yksilöstä myös kirkosta. Uskon, että menestyksemme maailmassa riippuu suuresti pyhien asenteesta. Jos me olisimme täysin yhtä ajatuksissa, teoissa ja toimisamme, jos me rakastaisimme totuuden sanaa, jos me vaeltaisimme sen mukaan kuten Herra haluaisi meidän tekevän, niin tästä yhteisöstä, myöhempien aikojen pyhien [seurakunnista] kaikissa näissä yhteisöissä, säteilisi koko maailmaan vaikutus, joka olisi vastustamaton. Useammat rehelliset miehet ja naiset kokisivat kääntymyksen, sillä Herran Henki kulkisi meidän edellämme valmistamassa tietä. – Jos he, tämä kansa, pitäisivät Herran käskyt, se olisi voima ja mahti ja vaikutus, joka murtaisi vastustusta ja valmistaisi ihmisiä ottamaan vastaan ikuisen evankeliumin valon, ja kun me jätämme sen tekemättä, me otamme päällemme vastuun, joka on seurauksiltaan hirveä.

Miltä minusta tai teistä mahtaakaan tuntua silloin kun meidät kutsutaan tuomioistuimen eteen, jos joku osoittaa sormellaan minua tai teitä ja sanoo, että ”ilman tämän henkilön tai tämän ryhmän tekoja minä olisin ottanut vastaan totuuden, mutta minä sokaistuini, koska he, jotka väittivät, että heillä on valo, eivät eläneet sen mukaan”.<sup>15</sup>

Herra sanoo, että jos me teemme työtä koko elinaikamme ja pelastamme vain yhden sielun, kuinka suuri meidän ilomme onkaan hänen kanssansa [ks. OL 18:15]; toisaalta, kuinka suuri onkaan murheemme ja tuomiomme, jos me teoillamme olemme johtaneet yhden sielun pois tästä totuudesta.<sup>16</sup>

Myöhempien aikojen pyhät, missä sitten lienevätkin, ovat ja heidän tuleekin olla valona maailmalle. Evankeliumi on valo, joka puhkeaa näkyviin pimeydessä, ja jokaisesta ihmisestä, joka ottaa vastaan evankeliumin valon, tulee valo ja opas kaikille niille, joita hän voi opettaa.

Teidän velvollisuutenne – – on olla eläviä todistajia totuudesta ja työn jumalallisuudesta. Me toivomme, että elätte evankeliumin mukaan ja teette työtä pelastuaksenne ja että muita, heidän nähdesään hyvät tekonne, johdatettaisiin ylistämään Isäämme taivaassa [ks. Matt. 5:16].<sup>17</sup>



### **Kirkko tarvitsee lisää lähetyssaarnaajia lähtemään Herran asialle.**

Me tarvitsemme lähetyssaarnaajia. – – Pelto on laaja, sato on suuri, mutta työntekijöitä on vähän [ks. Luuk. 10:2]. Samoin vainio on vaalennut ja valmis korjattavaksi [ks. OL 4:4]. – –

Lähetyssaarnaajamme lähtevät matkaan. Mikään voima ei ole kyennyt pysäyttämään heidän työtään. Sitä on yritetty. Paljon yritettiin aivan alussa, kun lähetyssaarnaajia oli vain kourallinen, mutta tämän työn etenemistä ei voitu pysäyttää. Sitä ei voi pysäyttää nyt. Sen täytyy mennä ja se menee eteenpäin, jotta maan asukkailla olisi mahdollisuus tehdä parannus synneistään ja saada syntinsä anteeksi ja tulla kirkkoon ja Jumalan valtakuntaan, ennen kuin nämä lopulliset tuhot kohtaavat jumalattomia, sillä ne on luvattu. – –



*”Me kiitämme niitä, jotka palvelevat hyvin urhoollisesti suuressa lähetystyöasiassa.”*

Ja nämä lähetyssaarnaajat, enimmäkseen nuoria miehiä, jotka ovat kouliintumattomia, mitä tulee maailman tapoihin, lähtevät viemään tätä pelastuksen sanomaa ja saattavat ymmälle suuret ja mahtavat, koska heillä on totuus. He julistavat tätä evankeliumia, rehelliset ja vilpittömät kuulevat sitä, tekevät parannuksen synneistään ja tulevat kirkkoon.<sup>18</sup>

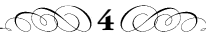
Me toivomme näkevämmme sen päivän, jolloin jokaisella kelpoisella ja pätevällä nuorella myöhempien aikojen pyhiin kuuluvalla miehellä on etuoikeus lähteä Herran asialle toimimaan totuuden todistajana maan kansakuntien parissa.

Meillä on nyt monia vakaita ja kypsiä aviopareja tässä suuressa lähetystyöasiassa, ja meillä olisi käyttöä vielä paljon useammille, ja me toivomme, että ne, jotka ovat kelpollisia ja päteviä, saattavat asiansa järjestykseen ja vastaavat kutsuun saarnata evankeliumia ja suorittavat velvollisuutensa hyväksyttävästi.

Monia nuoria sisaria on myös tässä työssä ja yhä useammille on käyttöä, vaikka heillä ei olekaan samaa velvollisuutta, joka on veljillä, ja suurempi nuoria sisaria koskeva huolestus on, että he solmivat asianmukaisen avioliiton Herran temppeleissä.

Me kehotamme kirkon jäseniä auttamaan taloudellisesti lähetystyön tukemisessa ja lahjoittamaan runsaasti varojaan evankeliumin levittämiseen.

Me kiitämme niitä, jotka palvelevat hyvin urhoollisesti suuressa lähetystyöasiassa. Joseph Smith on sanonut: ”Loppujen lopuksi suurin ja tärkein velvollisuus on saarnata evankeliumia.”<sup>19</sup>



**Meidän on määrä saarnata pelastuksen oppeja siten kuin ne on tallennettu pyhiin kirjoituksiin selkeästi ja yksinkertaisesti ja Hengen johdatuksen mukaan.**

Tämän taloudenhoitokauden alkuaikoina Herra sanoi palvelukseensa kutsutuille, ”jotta jokainen ihminen puhuisi Jumalan, Herran, nimittäin maailman Vapahtajan, nimessä, – – jotta heikot ja vähäiset julistaisivat minun evankeliumini täyteyttä maan ääriin ja kuninkaiden ja hallitsijoiden edessä” (OL 1:20, 23).

Niille, jotka ovat saaneet kutsun lähteä saarnaamaan Hänen evankeliumiaan, ja kaikille Hänen kirkkonsa vanhimmille, papeille ja opettajille Hän sanoi, että heidän ”tulee opettaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa”, sekä muita pyhiä kirjoituksia ”kuten Henki heitä ohjaa”. (Ks. OL 42:11–13.)

Herran edustajina meitä ei kutsuta tai valtuuteta opettamaan maailman filosofioita tai tieteellisen aikakautemme spekulatiivisia teorioita. Tehtävämme on saarnata pelastuksen oppeja *selkeästi* ja yksinkertaisesti, kuten ne on ilmoitettu ja tallennettu pyhiin kirjoituksiin.

Neuvottuaan meitä opettamaan pyhissä kirjoissa olevia evankeliumin periaatteita Hengen johdatuksella Herra sitten antoi tuon suuren julistuksen, joka hallitsee kaikkia, jotka opettavat Hänen evankeliumiaan kirkossa: ”Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja etlette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa” (OL 42:14).<sup>20</sup>

---

 5
 

---

## **Evankeliumi on maailman ainoa toivo, ainoa tie, joka tuo rauhaa maan päälle.**

Tiedättekö, mikä on suurin voima, tehokkain vaikutin koko maailmassa pysyvän rauhan saamiseksi maan päälle? Esitettyäni tuon kysymyksen vastaan siihen tai ainakin ilmaisen sitä koskevan näkemykseni – sanomatta mitään muista liikkeistä. Suurin tekijä koko maailmassa on pyhän pappeuden voima, ja se on myöhempien aikojen pyhillä. Aivan alusta asti Herra lähetti vanhimpia maailmaan käskien heitä kutsumaan ihmisiä sanomalla: Tehkää parannus, tulkaa Siioniin. Uskokaa minun evankeliumiini, niin teillä on oleva rauha.

Rauha tulee tietenkin vanhurskaudesta, oikeudenmukaisuudesta, Jumalan armosta, voimasta, jonka Hän suo meille ja jolla sydäntämme kosketetaan, niin että meillä on rakkautta toisiamme kohtaan. Velvollisuutemme onkin julistaa näitä asioita kaikkien ihmisten keskuudessa, kutsua heitä tulemaan Siioniin, missä viiri – rauhan viiri – on kohotettuna, ja ottamaan vastaan Herran huoneen siunaukset ja Hänen Pyhän Henkensä vaikutus, joka täällä ilmenee. Ja haluan sanoa teille, että meillä itsellämme – jos me palvelemme Herraa – on suurenmoista voimaa rauhan vakiinnuttamiseksi maailmassa.

Haluamme myös, että muut tähän suuntaan toimivat liikkeet jatkavat toimintaansa. Olemme kaiken sellaisen kannalla, mikä tuo rauhaa maailmaan, mutta älkäämme unohtako sitä tosiasiaa, että jos me myöhempien aikojen pyhät lyöttäydymme yhteen ja olemme yhtä palvellessamme Herraa ja lähetämme iankaikkisen elämän sanan kansakuntien keskuuteen, meillä on käsittääkseni enemmän voimaa rauhan vakiinnuttamiseksi maailmaan kuin millään muulla taholla. Hyväksyn täysin sen ajatuksen, joka on ilmaistu, että Herra käyttää monia tahoja. Hänen työnsä ei ole rajoitettu myöhempien aikojen pyhiin, sillä Hän on kutsunut palvelukseensa monia kirkon ulkopuolella ja on antanut heille voimaa, on innoittanut heitä tekemään Hänen työtään. – – Veljeni ja sisareni, älkäämme kuitenkaan unohtako sitä tosiasiaa, että me olemme maan päällä voima hyvän aikaansaamiseksi ja totuuden levittämiseksi ja rauhan perustamiseksi kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen

keskuuteen. – – Tehtävämme on ollut ja on: ”Tehkää parannus, sillä Jumalan valtakunta on käsillä.” [Ks. OL 33:10.]

Meidän on jatkettava, kunnes kaikki vanhurskaat on koottu, kunnes kaikkia ihmisiä on varoitettu, kunnes kaikki ne, jotka haluavat kuulla, kuulevat, ja ne, jotka eivät halua kuulla, kuulevat myös, sillä Herra on julistanut, ettei ole sieluakaan, joka ei kuule, eikä sydäntä, johon ei tunkeuduta [ks. OL 1:2], sillä Hänen sanansa etenee, tapahtuipa se Hänen vanhimpiensa välityksellä tai muulla tavoin, sillä ei ole väliä, mutta aikanaan Hän kiirehtii työtään vanhurskaudessa, Hän osoittaa todeksi totuutensa ja tulee hallitsemaan maan päällä.<sup>21</sup>

Me kunnioitamme Isämme muita lapsia – kaikkia lahkoja, ryhmiä ja uskontunnustuksia edustavia – emmekä halua muuta kuin nähdä heidän saavan sen lisävalon ja tiedon, jonka me olemme saaneet ilmoituksen kautta, ja tulevan kanssamme evankeliumin palautuksen suurten siunausten perillisiksi.

Mutta meillä on pelastussuunnitelma, me toimitamme evankeliumin palvelustehtäviä, ja evankeliumi on maailman ainoa toivo, ainoa tie, joka tuo rauhaa maan päälle ja oikaisee vääryydet, joita vallitsee kaikkien kansojen keskuudessa.<sup>22</sup>

Me tiedämme, että jos ihmiset uskovat Kristukseen, jos he tekevät parannuksen synneistään, tekevät liiton kasteen vesissä pitää Hänen käskynsä ja saavat sitten Pyhän Hengen kätten päällepanemisella niiltä, jotka on kutsuttu ja asetettu tähän valtuuteen – ja jos he sitten pitävät käskyt – he tulevat saamaan rauhan tässä elämässä ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa [ks. OL 59:23].<sup>23</sup>

Maailman sairauksiin [ei] ole muuta parannuskeinoa kuin Herran Jeesuksen Kristuksen evankeliumi. Toivomme rauhasta, ajallisesta ja hengellisestä hyvinvoinnista sekä lopulta perintöosasta Jumalan valtakunnassa toteutuu vain ja ainoastaan palautetun evankeliumin kautta. Emme voi tehdä mitään työtä, joka olisi yhtä tärkeää kuin evankeliumin saarnaaminen ja kirkon ja Jumalan valtakunnan rakentaminen maan päälle.<sup>24</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Mieti tapaa, jolla Joseph Fielding Smith ollessaan kokoaikainen lähetyssaarnaaja vastasi haasteisiin (ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”). Kuinka hänen esimerkkinsä voisi vaikuttaa palvelutyöhösi kirkossa?
- Pohdi siunausta maistaa ”evankeliumin hedelmiä” (osa 1). Mieti ihmisiä, joiden kanssa voit jakaa näitä ”hedelmiä”.
- Kuinka presidentti Smithin sanat osassa 2 voivat auttaa meitä kertomaan evankeliumista muille?
- Presidentti Smith sanoi, että kirkko tarvitsee lisää kokoaikaisia lähetyssaarnaajia, myös kypsiä aviopareja (ks. osa 3). Mitä me voimme tehdä auttaaksemme nuoria valmistautumaan lähetystyöpalveluun? Mitä sinä voit tehdä valmistautuaksesi lähetystyöpalveluun?
- Millä tavoin sanamme ja tekemme voivat välittää evankeliumin selkeyden ja yksinkertaisuuden? (Ks. osa 4.) Milloin olet tuntenut Pyhän Hengen ohjaavan itseäsi näissä pyrkimyksissä?
- Mitkä opetukset osassa 5 ovat sinusta erityisen innoittavia? Mitä tunteita ajatus siitä, että kerrot muille maailman ainoasta toivosta – ainoasta tiestä, joka tuo rauhaa maan päälle – herättää sinussa?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Matt. 24:14; Mark. 16:15; 1. Nefi 13:37; 2. Nefi 2:6–8; 3. Nefi 12:13–16; OL 1:17–24; 4; 50:13–14; 88:81; 133:57–58

### *Opetusvihje*

Kun joku lukee ääneen presidentti Smithin opetuksia, pyydä muita luokan jäseniä ”kuuntelemaan ja etsimään tiettyjä periaatteita tai ajatuksia. Jos kohdassa on epätavallisia tai vaikeita sanoja tai ilmauksia, niin selitä ne ennen kuin kohta luetaan. Jos jollakulla ryhmässä olevalla on vaikeuksia lukemisessa, pyydä jotakuta muuta lukemaan hänen vuorollaan.” (Ks. *Opettaminen, kutsumuksista suu-  
rin*, 2000, s. 56.)



## **Viitteet**

1. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 114–115.
2. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 102.
3. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 91.
4. Joseph Fielding Smithin päiväkirja, 30. huhtikuuta 1901, kirkon historian kirjasto.
5. Ks. Conference Report, British Area Conference 1971, s. 85.
6. Julkaisussa Conference Report, British Area Conference 1971, s. 176.
7. Ks. ”– – minä tiedän Lunastajani elävän”, *Valkeus*, toukokuu 1972, s. 179–181.
8. ”A Witness and a Blessing”, *Ensign*, kesäkuu 1971, s. 109–110.
9. Ks. ”Pois pimeydestä”, *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 293.
10. *Take Heed to Yourselves*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 1966, s. 27–28.
11. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 5–6.
12. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 290.
13. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1921, s. 42.
14. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1923, s. 139.
15. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1933, s. 62–63.
16. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1951, s. 153.
17. Julkaisussa Conference Report, British Area Conference 1971, s. 176.
18. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1953, s. 19–20.
19. Julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 345.
20. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 5.
21. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1919, s. 89–90.
22. Ks. ”Viestejä Ison-Britannian pyhille”, *Valkeus*, helmikuu 1972, s. 48.
23. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1970, s. 7.
24. ”Ohjeita pyhille ja maailmalle”, *Valkeus*, joulukuu 1972, s. 494.



## Rukous – käsky ja siunaus

*”Harva asia elämässä on yhtä tärkeä kuin yhteydenpito Jumalaan rukouksessa.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Presidentti Joseph Fielding Smith opetti, että meidän tulee tehdä rukouksen hengestä ”osa sisintä olemustamme”<sup>1</sup>. Hän antoi esimerkin tästä periaatteesta tavalla, jolla hän eli ja jolla hän rukoili – yksin, perheenjäsenten kanssa ja julkisuudessa.

Ensimmäisen vaimonsa Louien kuoleman jälkeen hän kirjoitti tämän herkän pyynnön päiväkirjaansa suoden välähdyksen henkilökohtaisiin rukouksiinsa: ”Oi Isäni taivaassa, rukoilen Sinua, että auttaisit minua elämään niin, että olisin kelvollinen kohtaamaan hänet iankaikkisessa kirkkaudessa, olemaan jälleen yhdessä hänen kanssaan, koskaan enää eroamatta, iankaikkisuuden lukemattomien aikojen halki. Auta minua olemaan nöyrä, turvaamaan Sinuun. Anna minulle viisautta ja tietoa taivaallisista asioista, jotta minulla olisi voimaa vastustaa kaikkea pahaa ja pysyä uskollisena Sinun *totuudellesi*. Oi Herra, auta minua, suo minulle iankaikkinen elämä valtakunnassasi. Ohjaa askeliani vanhurskaudessa, anna minulle koko Henkesi. Auta minua kasvattamaan kallisarvoiset lapsoseni niin, että he pysyisivät puhtaina ja tahrattomina koko elämänsä ajan, ja kun olemme päättäneet kulkumme, ota meidät selestiseen valtakuntaasi, me rukoilemme Sinua. Anna niin olla. Lunastajamme nimessä. Aamen.”<sup>2</sup>

Presidentti Smithin poika Joseph jr. kertoi eräästä unohtumattomasta rukouksesta, jonka presidentti Smith piti, kun he olivat tulossa kotiin Salt Lake Cityyn matkalta, joka oli suuntautunut itäiseen Utahiin. He joutuivat myrskyssä rankkasateeseen ja kääntyivät väärään suuntaan päätyen paikkaan nimeltä Indian Canyon. ”Myrsky yltyi, ja tie oli hyvin kurainen ja liukas, jopa siinä määrin, että oli sekä vaarallista että mahdotonta ajaa pidemmälle. Sankka sumu verhosi



*"Vanhempien velvollisuutena on opettaa lapsiaan rukoilemaan  
niin pian kuin nämä alkavat ymmärtää."*

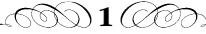
syvän kuilun yksikaistaisen hiekkatien kyljessä, ja nuori Joseph jr. ja tri David E. Smith, jotka olivat kyydissä, yrittivät työntää ja vakauttaa autoa, koska he pelkäsivät, että se luisuisi alapuolella olevaan syvään kanjoniin. Pyörät alkoivat pyöriä tyhjää liejussa, ja viimein auto pysähtyi. – – Joseph muisteli isänsä sanoneen: 'Olemme tehneet kaiken voitavamme. Käännymme Herran puoleen.' Presidentti Smith painoi päänsä rukoukseen pyytäen Herraa valmistamaan tavan, jolla hän voisi korjata virheensä ja päästä pois vaarallisesta kanjonista ja jatkaa kotimatkaa. Hän kertoi Herralle, että hänellä oli tärkeitä sitoumuksia, jotka kaipasivat hänen huomiotaan seuraavana päivänä, ja että oli välttämätöntä, että hän pääsisi takaisin Salt Lake Cityyn. Ilmeellisesti myrsky väistyi ja alkoi tuulla, niin että tie kuivui riittävästi, jotta he saattoivat – – lopulta päästä takaisin erälle valtatielle. Heti kun he olivat päässeet alavalle maalle, myrsky yltyi jälleen pysäyttäen liikenteen lähialueella useiksi tunneiksi. Kun he etenivät pitkin Provo-kanjonia kohti Salt Lake Cityä, ja matkaan oli kulunut monta ylimääräistä tuntia, heidät pysäytti liikennepoliisi, joka kysyi heiltä, mistä he olivat tulleet. Kun he kertoivat tullessa Indian-kanjonin läpi, poliisi sanoi: 'Se on mahdotonta! Kaikkien siltojen sillä alueella on raportoitu vaurioituneen.' Heidän yllätyksekseen seuraavan päivän sanomalehtiotsikoissa kerrottiin, että 200 autoa oli jäänyt saarroksiin alueella, jolta he olivat päässeet pois."<sup>3</sup>

Apostolisen palvelutyönsä aikana, joka kesti 62 vuotta, presidentti Smith sisällytti moniin saarnoihinsa julkisia rukouksia, joissa hän pyysi taivaan siunauksia kirkon jäsenille ja ihmisille kautta maailman. Esimerkiksi ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan kirkon presidenttinä hän pyysi: "Rukoilen, että Jumala, taivaallinen Isämme, avaa taivaan ikkunat ja vuodattaa lapsilleen kaikkialla maan päällä niitä suuria ja iankaikkisia siunauksia, jotka kohentavat heidän osaansa ajallisesti ja hengellisesti."<sup>4</sup>

Presidentti Smithin rukouksista paljastuu hänen todistuksensa syvyys sekä hänen rakkautensa taivaallista Isäänsä ja Vapahtajaansa kohtaan. Presidentti Boyd K. Packer, joka kutsuttiin palvelemaan kahdentoista apostolin koorumissa, kun Joseph Fielding Smith oli kirkon presidentti, on sanonut: "Oli kokemus kuulla presidentti Joseph Fielding Smithin rukoilevan. Silloinkin kun hän oli jo yli

yhdeksänkymmenen, hän rukoili, että hän voisi 'pitää liittonsa ja velvoituksensa ja kestää loppuun asti'.<sup>5</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### Meitä käsketään lähestymään taivaallista Isää rukouksessa.

On Herran käsky, että me etsimme Häntä jatkuvasti nöyrässä rukouksessa. Kun Vapahtaja oli opetuslastensa kanssa, Hän opetti heitä rukoilemaan ja antoi heille esimerkin rukoilemalla usein Isäänsä. Voimme olla varmoja – koska se on käsky Herralta – että rukouksessa on hyveellisyyttä, ja kun me etsimme Herraa, sen pitäisi tapahtua nöyryyden ja kunnioituksen hengessä. – –

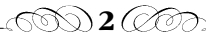
Vanhempien velvollisuutena on opettaa lapsiaan rukoilemaan niin pian kuin nämä alkavat ymmärtää. He luokoot tavan lähestyä taivaallista Isäänsä ymmärtäen, miksi rukoillaan. Jos tämä tapa luodaan lapsuudessa, se voi säilyä kautta aikuisuuden vuosien, ja mies tai nainen, joka on vilpittömästi etsinyt Herraa ja kiittänyt Häntä siunauksista, voi odottaa, ettei Herra hylkää häntä hädän hetkellä.<sup>6</sup>

Pysähdyimme tähän me koskaan miettimään, miksi Herra on pyytänyt meitä rukoilemaan? Pyysikö Hän meitä rukoilemaan, koska Hän haluaa meidän kumartuvan palvelemaan Häntä? Onko se pääsyy? En usko, että on. Hän on taivaallinen Isämme, ja meidän on käsketty palvella Häntä ja rukoilla Häntä Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimessä. Mutta Herra tulee kyllä toimeen ilman rukouksiamme. Hänen työnsä jatkuu aivan yhtä lailla, rukoulemme me tai emme. – – Rukous on jotakin, mitä *me* tarvitsemme, ei mitään, mitä Herra tarvitsisi. Hän osaa aivan hyvin hoitaa asioitaan ja pitää niistä huolta ilman meidän apuamme. Rukoustemme tarkoitus ei ole kertoa Hänelle, kuinka Hänen tulee hoitaa asioitaan. Jos meillä on jokin senkaltainen käsitys, niin tietenkin se on väärä käsitys. Me lausumme rukouksemme enemmänkin omaksi hyväksemme, rakentuaksemme ja saadaksemme voimaa ja rohkeutta ja vahvistaaksemme uskoamme Häneen.

Rukous on jotakin, mikä tekee sielun nöyräksi. Se laajentaa käsityskykyämme, se valaisee mielen. Se tuo meitä lähemmäksi

taivaallista Isäämme. Me tarvitsemme Hänen apuaan, siitä ei ole kysyttäkään. Me tarvitsemme Hänen Pyhän Henkensä johdatusta. Meidän pitää tietää, mitä sellaisia periaatteita meille on annettu, joiden avulla me voimme palata Hänen eteensä. Mieleemme tarvitsee valaistusta innoituksesta, jota saamme Häneltä, ja näistä syistä me rukoilemme Häntä, niin että Hän auttaisi meitä elämään niin, että me tuntisimme Hänen totuutensa ja kykenisimme vaeltamaan sen valossa, että me voisimme uskollisuutemme ja kuuliaisuutemme avulla palata jälleen Hänen eteensä.<sup>7</sup>

Harva asia elämässä on yhtä tärkeä kuin yhteydenpito Jumalaan rukouksessa. Herra on vetänyt mieleemme ylle unohduksen verhon, niin ettemme muista Häntä ja suhdettamme Häneen Hänen perheensä jäsenenä kuolevaisuutta edeltävässä elämässä. Rukous on se yhteydenpidon väylä, jonka Hän on antanut meille ollaksemme jälleen kosketuksissa Häneen. Siten yksi kuolevaisuuden koetusaikamme tärkeimmistä tarkoituksista on nähdä, voimmeko me oppia pitämään sydämessämme aina rukouksen hengen, niin että kun Herra päättää puhua, me kuulemme Hänen äänensä sielussamme.<sup>8</sup>



## Rukouksen aika on aina.

”Ja käskyn minä annan heille (eli vanhemmille Siionissa) – että se, joka ei pidä rukouksiaan Herran edessä, kun on rukouksen aika, se muistettakoon minun kansani tuomarin edessä” [OL 68:33].

En usko, että olemme lukeneet tätä jaetta tästä luvusta yhtään liiaksi, ja joskus mietin, ymmärrämmekö, kuinka tärkeä tämä käsky todella on. Kukaan ei voi säilyttää Herran Henkeä, ellei hän rukoile. Kukaan ei voi saada Pyhän Hengen innoitusta, ellei hänen sydämessään ole tätä rukouksen henkeä. – –

Haluan nyt viipyä tässä kohdassa hetken tai pari. – – Milloin on rukouksen aika?

Joillakin meistä on se ajatus, että rukouksen aika on silloin kun me nousemme aamulla ja kun olemme vetäytymässä yöpuulle illalla, kun työmme on tehty, ja ettei muuta rukouksen aikaa ole. Mutta minä sanon teille, ja minulla on sille hyvä perustelu, että rukouksen aika on aina. Saanen lukea sen teille. Tiedätte, että haluan osoittaa todeksi



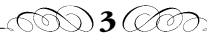
*Amulek, kuvattuna tässä Alman kanssa, kannusti ihmisiä huutamaan Herralta ”armoa, sillä hän on voimallinen pelastamaan” (Alma 34:18).*

sen, mitä sanon. Haluan tuoda todistajia todistamaan siitä, mitä ilmaisen, enkä pyydä ihmisiä hyväksymään sitä, mitä sanon, ellei se ole täysin sopusoinnussa sen kanssa, mitä Herra on sanonut joko suoraan tai profeettojensa välityksellä. Luemme Mormonin kirjasta [Amulekin] sanan köyhille soralaisille, jotka olivat poikenneet totuudesta ja jotka oli karkotettu synagogistaan, koska he olivat köyhiä, ja koska he ajattelivat, että he voisivat rukoilla vain yksi kerrallaan nousemalla rameumptomille, kuten sitä kutsuttiin [ks. Alma 31:12–23], he eivät tieneet, mitä tehdä. [Amulek] opetti heitä seuraavasti:

”Niin, huutakaa häneltä armoa, sillä hän on voimallinen pelastamaan. Niin, nöyrytkää ja rukoilkaa häntä jatkuvasti. Huutakaa Hänen puoleensa kedoillanne ollessanne, niin, kaikkien katraidenne puolesta. Huutakaa hänen puoleensa taloissanne, niin, koko perhekuntanne puolesta, sekä aamuin, keskipäivin että illoin. Niin,

huutakaa hänen puoleensa vihollistenne voimaa vastaan. Niin, huutakaa hänen puoleensa Perkelettä vastaan, joka on kaiken vanhurskauden vihollinen. Huutakaa hänen puoleensa peltojenne puolesta, jotta siinä menestyisitte. Huutakaa ketojenne katraiden puolesta, jotta ne lisääntyisivät. Mutta tässä ei ole kaikki; teidän täytyy vuodattaa sielunne huoneissanne ja salaisissa paikoissanne ja erämaassanne. Niin, ja kun te ette huuda Herran puoleen, olkoon sydämenne täysi, alati viipyen rukouksessa hänen puoleensa omaksi parhaaksenne ja myös ympärillänne olevien parhaaksi. Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Älkää luulko, että tässä on kaikki; sillä jos te tämän kaiken tehtyänne käännytätte pois tarvitsevat ja alastomat ettekä käy sairaiden ja ahdistettujen luona ja anna omaisuudestanne, jos teillä on, niille, jotka tarvitsevat – minä sanon teille: Jos te ette mitään näistä tee, katso, teidän rukouksenne on turha eikä teitä mitään hyödytä, ja te olette kuin tekopyhät, jotka kieltävät uskon.” [Alma 34:18–28.]

Mielestäni tämä on aivan erinomainen oppi, ja luen sen painaakseni mieleenne rukouksen ajan. Rukouksen aika on aamulla ennen kuin perhe lähtee kukin taholleen. Hyvä aika rukoukseen on, kun kokoonnutte pöydän ääreen ennen kuin nautitte aamuaterian, ja annatte perheenjäsenten vuorotellen pitää rukouksen. Silloin on rukouksen aika. Rukouksen aika kauppiaille on aamulla, kun hän menee liikepaikalleen ja ennen kuin hän aloittaa päivänsä työn kauppiana. Rukouksen aika paimenelle on silloin kun hän on ulkona laumojensa kanssa kaitsemassa niitä. Aika maanviljelijälle rukoilla on silloin kun hän lähtee auroineen pellolle, kun hän lähtee kylvämään viljaa ja kun hän lähtee korjaamaan satoaan. Ja jos ihminen rukoilee, kuten hänen on käsketty tehdä tässä pyhien kirjoitusten kohdassa, jonka olen lukenut, niin hänen huomataan mitä todennäköisimmin kaikissa asioissa pitävän vanhurskaasti Herran käskyt.<sup>9</sup>



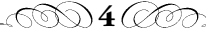
### **Kaiken, mitä me teemme, tulisi olla sopuissamme sen kanssa, mitä rukouksissamme ilmaisemme.**

Meidän ei pidä rukoilla vain huulillamme, vaan jokaisessa teossa, kanssakäymisissämme, kaikessa, mitä ryhdymme tekemään, meidän tulee pyrkiä toteuttamaan se, mitä rukouksissamme ilmaisemme, ja



olemaan sopusoinnussa niiden ajatusten kanssa, joita me julistamme Herralle päivittäisessä anomisessamme.<sup>10</sup>

Olemmeko me rukouksen hengessä? Olemmeko tehneet siitä osan sisintä olemustamme? Olemmeko kosketuksissa taivaalliseen Isäämme Pyhän Hengen välityksellä vai emmekö ole?<sup>11</sup>



**Meidän tulee rukouksissamme vuodattaa  
sieluamme kiitoksessa.**

Kuinka huolella meidän pitäisikään vaalia rukouksentäyteen elämän avulla kiittollista asennetta. Uskon, että yksi suurimmista synneistä, mihin maan asukkaat syyllistyvät nykyään, on kiittämättömyyden synty, se, ettei tunnusteta Herraa ja Hänen oikeuttaan hallita ja vallita.<sup>12</sup>

Meidän tulee rukouksissamme vuodattaa sieluamme kiitoksessa elämästä ja olemassaolosta, Jumalan Pojan lunastavasta uhrista, pelastuksen evankeliumista, Joseph Smithistä ja palautuksen suunnattomasta työstä, joka toteutettiin hänen kauttaan. Meidän tulee tunnustaa Herran käden kosketus kaikessa ja kiittää Häntä kaikesta, sekä ajallisesta että hengellisestä.<sup>13</sup>



**Meidän tulee kääntyä taivaallisen Isän puoleen  
kaikissa vanhurskaissa haluissamme.**

Meidän tulee pyytää [taivaalliselta Isältä] uskoa ja nuhteettomuutta ja jokaista jumalallista ominaisuutta, Hänen työnsä voittoa ja menestystä, Hänen Pyhän Henkensä johdatusta ja pelastusta Hänen valtakunnassaan. Meidän tulee rukoilla perheemme puolesta, vaimomme ja lastemme puolesta, rukoilla ruokaa ja suojaa ja vaatteita, rukoilla liikehuolistamme ja kaikista vanhurskaista haluistamme.<sup>14</sup>

Rukoilen, että taivaan siunaukset olisivat ja pysyisivät meidän ja kaikkien ihmisten kanssa.

Oi kunpa taivaat vuodattaisivat alas vanhurskautta ja totuutta koko maailmaan!

Oi kunpa kaikilla ihmisillä kaikkialla olisi kuuleva korva ja kunpa he ottaisivat vaarin totuuden ja valon sanoista, jotka tulevat Herran palvelijoilta!

Oi kunpa Herran tarkoitukset kaikkien ihmisten keskuudessa jokaisessa kansakunnassa täyttyisivät pian!

Minä rukoilen kirkon jäsenten puolesta, jotka ovat Korkeimman pyhiä, että heitä vahvistettaisiin heidän uskossaan ja että halu vanhurskauteen lisääntyisi heidän sydämessään ja että he tekisivät Herran edessä peläten ja vavisten työtä pelastuakseen [ks. Fil. 2:12; Morm. 9:27].

Minä rukoilen hyvyyttä ja oikeamielisyyttä kaikkien ihmisten keskuuteen, että heitä johdatettaisiin etsimään totuutta, tukemaan jokaista tosi periaatetta ja edistämään vapauden ja oikeudenmukaisuuden asiaa.

Näinä hankalina ja vaikeina aikoina minä rukoilen, että kaikkia ihmisiä johdattaisi se valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, joka tulee maailmaan [ks. Joh. 1:9; OL 93:2], ja että he saisivat siten viisautta ratkaista ongelmat, jotka vaivaavat ihmiskuntaa.

Pyydän hartaasti armollista Isää vuodattamaan siunauksiaan kaikille ihmisille, nuorille ja vanhoille, niille, joilla on aihetta murheeseen, nälkäisille ja tarvitseville, niille, jotka ovat joutuneet epäsuotuisien olosuhteiden tai epäterveen ympäristön ansaan, ja kaikille, jotka tarvitsevat tukea, apua ja viisautta sekä kaikkia niitä hyviä ja hienoja asioita, jotka vain Hän voi antaa.

Teidän kaikkien laillanne minäkin rakastan Isämme lapsia kaikkialla maan päällä, tunnen heistä huolta ja tunnen myötätuntoa heitä kohtaan, ja rukoilen, että heidän olonsa paranisivat sekä ajallisesti että hengellisesti. Minä rukoilen, että he tulisivat Kristuksen tykö ja oppisivat Hänestä ja ottaisivat Hänen ikeensä kantaakseen, että he löytäisivät levon sielulleen, sillä Hänen ikeensä on hyvä kantaa ja Hänen kuormansa on kevyt [ks. Matt. 11:29–30].

Rukoilen, että myöhempien aikojen pyhät ja kaikki, jotka heidän kanssaan pitävät meidän kaikkien Isän käskyt, eläisivät niin, että saisivat rauhan tässä elämässä ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa [ks. OL 59:23] – kaikkea tätä pyydän nöyrästi ja kiittäen ja Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.<sup>15</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

### Kysymyksiä

- Kohdassa ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita” on neljä esimerkkiä presidentti Smithin rukouksista. Mitä voimme oppia kustakin näistä esimerkeistä?
- Pohdi omaa suhtautumistasi rukoukseen. Mitä me voimme tehdä, jotta rukouksemme auttavat meitä pääsemään lähemmäksi taivaallista Isäämme? (Ks. osa 1.)
- Presidentti Smith opetti: ”Rukouksen aika on aina” (osa 2). Millä tavoin me voimme noudattaa neuvoa rukoilla aina?
- Mitä sinulle tarkoittaa sen toteuttaminen, ”mitä rukouksissamme ilmaisemme”? (Ks. osa 3.) Mieti, mitä voit tehdä kehittyäksesi tässä asiassa.
- Kuinka asenteemme muuttuu, kun me vuodatamme ”sieluamme kiitoksessa” taivaalliselle Isällemme? (Ks. osa 4.)
- Kun tutkit presidentti Smithin rukousta osassa 5, mieti omia rukouksiiasi. Pohdi mielessäsi tätä kysymystä: Keitä ihmisiä ja mitä asioita sinun pitäisi sisällyttää useammin rukouksiisi?

### Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 7:7–8; Fil. 4:6; 1. Tess. 5:17–18; Jaak. 1:5–6; 2. Nefi 32:8–9; Alma 34:38–39; 3. Nefi 18:18–21; OL 10:5

### Opetusvihje

”Käytä keskustelun herättämiseen kunkin luvun lopussa olevia kysymyksiä. Voit myös kehittää omia kysymyksiä erityisesti niitä varten, joita opetat.” (Sivu VII tässä kirjassa.)

### Viitteet

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1918, s. 156.
2. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 162–163, kursivointi alkuperäisen mukainen.
3. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 232–233.
4. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 6.
5. ”Liitot”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 78, alkuperäinen kursivointi poistettu.
6. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 3, s. 83–85.
7. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1968, s. 10, kursivointi alkuperäisen mukainen.
8. ”President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme”, *New Era*, syyskuu 1971, s. 40.
9. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1919, s. 142–143.

10. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1913, s. 73.
11. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1918, s. 156.
12. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1969, s. 110.
13. "President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme", s. 40.
14. "President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme", s. 40.
15. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 149.



*"Herra – – odottaa, että meillä on tietoa ajallisista asioista."*



## Yksilön vastuu

*”Me odotamme jäsentemme kaikkialla oppivan oikeita periaatteita ja hallitsevan itseään.”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Veli D. Arthur Haycock oli kävelemässä kerran kohti kirkon hallintorakennusta, kun hän näki presidentti Joseph Fielding Smithin avaamassa sivuovea. Koska veli Haycockin oli päästävä rakennukseen, jossa hän työskenteli kahdentoista apostolin koorumin sihteerinä, hän ”kiiruhti ylös portaita kaksi tai kolme kerrallaan saadakseen jalkansa ovenväliin, ennen kuin se sulkeutui. Hän ehti juuri ja juuri. Kun hän pääsi sisälle rakennukseen, hän piti taas kiirettä saadakseen presidentti Smithin kiinni ja kävelläkseen tämän kanssa hissille. Hän huomautti presidentti Smithille: ”Toivottavasti olen yhtä onnekas livahtamaan avaamastasi ovesta taivaaseen.” Presidentti Smith ei ensin sanonut mitään, ja veli Haycock oli huolissaan siitä, että yrittäessään laskea leikkiä hän oli sanonut jotakin väärää. Mutta ”kun he ehtivät hissille, presidentti Smith sanoi tuike silmissään: ’Ei, veli, älä ikinä laske sen varaan!’”<sup>1</sup>

Saarnoillaan ja teoillaan presidentti Smith opetti toistuvasti periaatetta, jonka hän välitti veli Haycockille: hän tähdensi, että vaikka myöhempien aikojen pyhien tulee utterasti auttaa muita saamaan evankeliumin siunaukset, pelastus on yksilön vastuulla. Hän kannusti myös pyhiä olemaan omavaraisia ja työskentelemään ahkerasti ajallisissa hankkeissa. ”Siitä elämässä on kyse”, hän sanoi, ”piilevien kykyjemme kehittämisestä ja etenkin itsekurin oppimisesta.”<sup>2</sup>

Joseph Fielding Smith oppi tekemään työtä, kun hän oli pieni poika. Hänen isänsä oli usein poissa kotoa, joten ”suuren osan lapsuuttaan hän teki aikuisen työtä”. Itse asiassa hän oli niin utteraa

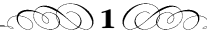
työmies, että hän ”peri erään työn tahtomattaan aiemmin kuin olisi ollut tarpeen, kun hän poikamaisessa ylpeydessä lypsi salaa yhden perheen lehmistä osoittaakseen, että pystyi siihen, ja sai näin tuon tehtävän pysyvästi”<sup>3</sup>.

Hän oli edelleen aulis tekemään työtä palvellessaan kokoaikaisessa lähetytyössä Englannissa. Hänen vaimonsa Louie kirjoitti hänelle hänen siellä ollessaan seuraavaa: ”Tiedän, että rakastat velvollisuutta paljon enemmän kuin nautintoja, ja siksi rakastan sinua ja luotan sinuun niin paljon, että minusta tuntuu, että olet lähestulkoon niin täydellinen nuorukainen kuin olla voi.”<sup>4</sup> Sen lisäksi että Joseph Fielding täytti velvollisuutensa opettaa evankeliumia muille, hän teki lujasti töitä oppiakseen evankeliumia itse. Yhdessä kotiin lähettämistään kirjeistä hän kertoi pyrkimyksistään opetella ulkoa yksi pyhien kirjoitusten kohta: ”Olen yrittänyt koko päivän oppia ulkoa yhden pyhien kirjoitusten kohdan enkä osaa sitä vielä. Mutta olen päättänyt oppia sen enkä anna periksi.”<sup>5</sup>

Presidentti Smith välitti työmoraalinsa lapsilleen. Hän sanoi heille: ”Ihmiset kuolevat vuoteessa. Ja niin kuolee kunnianhimoikin.” Tämä periaate mielessään hän ja hänen vaimonsa huolehtivat siitä, että lapset nousivat varhain joka aamu ja tekivät osansa pitääkseen kodin siistinä ja järjestyksessä. ”Jotenkin isästä tuntui moraalittomalta, että lojuisimme sängyssä kuuden jälkeen”, muisteli yksi hänen pojistaan. ”Tietenkin kokeilin sitä vain kerran. Isä piti siitä huolen.”<sup>6</sup> Presidentti Smith auttoi myös kotitöissä. Kun hän ja Louie olivat vastanaineita, hän työskenteli niin paljon kuin kykeni heidän ensimmäisen kotinsa rakentamiseksi. Vuosien varrella hän hoiti useimmat kodin korjaustyöt itse, autteli keittiössä ja auttoi poimimaan hedelmiä satokaudella ja säilömään ne pulloihin.<sup>7</sup>

Veli Haycockista, samasta miehestä, joka oli kerran kiirehtinyt presidentti Smithin perässä kirkon hallintorakennukseen, tuli myöhemmin viiden kirkon presidentin, myös presidentti Smithin, henkilökohtainen sihteeri. Tässä läheisessä yhteistyössä hän näki presidentti Smithin pyrkivän jatkuvasti edistymään hengellisesti. Hän sanoi, että usein mennessään presidentti Smithin toimistoon hän tapasi profeetan tutkimasta pyhiä kirjoituksia tai lukemasta jotakin muuta kirjaa.<sup>8</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### Herra odottaa meidän olevan ahkeria ajallisten ja hengellisten siunausten tavoittelemisessa.

Herra sanoi [Aadamille]: ”Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi” [1. Moos. 3:19; ks. myös Moos 4:25], ja kautta aikojen Herra on kehottanut kansaansa olemaan uuttera, palvelemaan Häntä uskollisesti, tekemään työtä. – –

Kirkon alkuaikoina näissä laaksoissa [Utahissa] presidentti Brigham Young ja muut johtavat veljet korostivat voimakkaasti työtelemättömyyttä, ja se oli välttämätöntä, koska esi-isämme tulivat tänne tyhjin käsin. Heidän täytyi tehdä työtä. Heidän täytyi olla työteliäitä. Heidän oli pakko valmistaa itse tarvitsemansa tavarat, ja sen vuoksi heille annettiin jatkuvasti niin paljon sen suuntaisia neuvoja, että heidän tulisi olla työteliäitä. Heitä opetettiin, että he eivät saaneet olla sydämeltään ylpeitä. He tulivat tänne, missä he saattoivat palvella Herraa, Jumalaansa, ja pitää Hänen käskynsä. Heidän käskettiin olla nöyriä samoin kuin ahkeria. – – Voi kunpa muistaisimme tämän. Olen pahoillani siitä, että olemme unohtaneet. – –

Herra sanoi: ”Älä ole laiska, sillä se, joka on laiska, ei saa syödä työmiehen leipää eikä pitää tämän vaatteita” [OL 42:42]. Se on hyvää ja tervettä järkeä, eikö olekin? Miksi laiskan pitäisi saada osansa työteliäiden työteliäisyydestä – olettaen, että se, joka on laiska, on sellaisessa fyysisessä kunnossa, että voi tehdä työtä? Minä en kannata lainkaan mitään sellaista liikettä, joka pyrkii tuhoamaan miehuuden kannustamalla miehiä olemaan laiskoja, enkä välitä, minkä ikäisiä he ovat. Tulipa mies miten vanhaksi tahansa, niin jos hän on fyysisesti vahva ja kykenee tekemään palveluksia, hänen tulee pitää huolta itsestään. Sitä Herra odottaa hänen tekevän.

Herra sanoi erässä toisessa ilmoituksessa:

”Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että jokainen mies, jonka velvollisuutena on huolehtia omasta perheestään, huolehtikoon, niin hän ei suinkaan jää kruunuaan vaille; ja hän tehköön työtä kirkossa. Olkoon jokainen uuttera kaikissa asioissa. Älköönkään laiskurilla olko sijaa kirkossa, ellei hän tee parannusta ja paranna tapojaan.” [OL 75:28–29.]



Sellainen on siis neuvo, jonka Herra on antanut kirkolle tänä aikana. Eikä sitä ole määrä toteuttaa vain peltojen kyntämisessä tai sadon korjaamisessa ja kunkin omalla toimialalla, vaan se tarkoittaa niin ikään, että ihmisen tulee olla työteliäs sekä hengellisissä asioissa että niissä ajallisissa asioissa, joiden avulla hän ansaitsee elantonsa.<sup>9</sup>

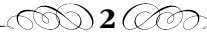
Me olemme täällä suurta tarkoitusta varten. Tuo tarkoitus ei ole elää sata vuotta tai vähemmän ja kylvää peltomme, korjata satomme, kerätä hedelmät, asua taloissa ja ympäröidä itsemme kuolevaisen elämän välttämättömyyksillä. Se ei ole elämän tarkoitus. Tämä kaikki on välttämätöntä meidän olemassaolollemme täällä, ja siitä syystä meidän tulisi olla ahkeria. Mutta kuinka monet ihmiset käyttävätkään aikansa luullen, että elämässä ei ole muuta kuin tämän maailman tavaroiden kokoaminen, mukavuudessa eläminen ja itsensä ympäröiminen kaikilla niillä ylellisyyksillä, etuoikeuksilla ja iloilla, joita kuolevainen elämä voi antaa, eivätkä koskaan uhraa ajatustakaan millekään muulle?

Nämä kaikki asiathan ovat vain ajallisia siunauksia. Me syömme elääksemme. Me puukeudumme pysyäksemme lämpiminä ja verhottuina. Meillä on taloja, joissa asumme mukavuutemme tähden ja käytännön syistä, mutta meidän tulisi suhtautua kaikkiin näihin siunauksiin tilapäisinä siunauksina, jotka ovat tarpeellisia kulkiesamme tämän elämän läpi. Ja muuta hyötyä niistä ei meille ole. Me emme voi ottaa mitään niistä mukaamme lähtiessämme. Kullasta, hopeasta ja kallisarvoisista kivistä, joita sanotaan rikkauksiksi, ei ole ihmiselle mitään hyötyä, paitsi kun ne auttavat häntä pitämään huolta itsestään ja täyttämään välttämättömät tarpeensa täällä.<sup>10</sup>

Herra – – odottaa, että meillä on tietoa ajallisista asioista, jotta voimme pitää huolen itsestämme ajallisesti, jotta voimme palvella lähimmäisiämme ja jotta voimme viedä evankeliumin sanoman Hänen muille lapsilleen kautta maailman.<sup>11</sup>

Meidän täällä olemisemme tarkoitus on tehdä Isän tahto, niin kuin se tehdään taivaassa, saada aikaan vanhurskautta maan päällä, alistaa pahuus ja panna se jalkojemme alle, voittaa synti ja sielumme vastustaja, nousta onnetoman, langenneen ihmiskunnan vajavaisuuksien ja heikkouksien yläpuolelle Herran innoituksesta ja

voimasta, joka on ilmoitettu, ja tulla siten Herran pyhiksi ja Hänen palvelijoikseen maan päällä.<sup>12</sup>



## **Me olemme viime kädessä vastuussa Herralle velvollisuutemme täyttämistä.**

Me vastaamme teoistamme uskomme ja omantuntonne mukaan; te ette vastaa teoistanne minulle ettekä kirkon presidentille vaan Herralle. Minä en vastaa kymmenyksistäni ihmisille – minä vastaan Herralle; toisin sanoen vastaan Hänelle käytöksestäni kirkossa ja kirkon muiden lakien ja sääntöjen noudattamisesta. Jos en noudata kirkon lakeja, olen vastuussa Herralle ja minun on vastattava Hänelle ennen pitkää siitä, että olen laiminlyönyt velvollisuuteni, ja minun on mahdollisesti vastattava kirkolle jäsenyydestäni. Jos teen velvollisuuteni sen mukaan, miten ymmärrän ne vaatimukset, jotka Herra on asettanut minulle, niin omallatunnollani ei pitäisi olla rikkomuksia. Sielussani pitäisi olla tyytyväisyys siitä, että olen yksinkertaisesti tehnyt velvollisuuteni siten kuin ymmärrän sen, ja hyväksyn seuraukset. Minun kohdallani kyse on asiasta, joka on minun ja Herran välinen, ja siten on jokaisen meidän kohdalla.

Hän, joka lähetti ainosyntyisen Poikansa maailmaan toteuttamaan sen tehtävän, jonka Hän toteutti, lähetti myös jokaisen sielun, joka on ääneni kuuluvilla, ja todellakin jokaisen miehen ja naisen maailmassa toteuttamaan tehtävän, ja tuota tehtävää ei voi toteuttaa laiminlyönnein eikä välinpitämättömyydellä eikä sitä voi toteuttaa tietämättömydessä.

Meidän tulee oppia se velvoite, joka meillä on Herraa ja toisiamme kohtaan. Nämä asiat ovat välttämättömiä, emmekä me voi edistyä hengellisissä asioissa, emme voi kasvaa Herran tiedossa tai viisaudessa omistamatta ajatuksiamme ja pyrkimyksiämme itsemme kehittämiseen, viisautemme ja tietomme lisäämiseen siitä, mikä on Herran.<sup>13</sup>

Ihmiskunnan on niin helppoa syyttää jotakuta muuta omista virheistään, ja meidän on niin helppoa inhimillisen luontemme johdosta ottaa ansio siitä, kun jokin toteutettu asia on sellainen, joka tuo iloa ja hyötyä. Mutta emme koskaan halua ottaa kantaaksemme



*"Yhtäkään ihmistä ei ole Isän käskystä koskaan pakotettu tekemään hyvää. -- Kukin voi toimia itse."*

vastuuta erehdyksistämme, jotka eivät tuo iloa, ja siksi me pyrimme siirtämään sellaisen vastuun jonnekin muualle ja muiden päälle. -- Ottakaamme kantaaksemme omat tehtävämme älkäämmekä pyrkikö siirtämään niitä jonnekin muualle.<sup>14</sup>

---

3

---

**Jumala on antanut meille tahdonvapauden ja odottaa meidän tekevän kaiken voitavamme itsemme hyväksi.**

Tahdonvapaus [on] suuri lahja, jonka Herra on suonut jokaiselle sielulle toimia omasta puolestaan, tehdä oman valintansa, olla toimijana, jolla on voima uskoa ja ottaa vastaan totuus ja saada iankaikkinen elämä, tai hylätä totuus ja saada omantunnonvaivoja. Se on yksi suurimmista Jumalan lahjoista. Mitä me olisimme ilman sitä, jos meitä pakotettaisiin, niin kuin jotkut haluaisivat saada toverinsa pakotetuiksi tekemään heidän tahtonsa? Ei voisi olla pelastusta, ei voisi olla vanhurskauden palkintoja, ketään ei voitaisi rangaista

uskottomuudesta, koska ihmiset eivät olisi vastuussa Luojansa edessä.<sup>15</sup>

Joseph Smithiltä kysyttiin, kuinka hän hallitsi niin suurta ja moninaista kansaa kuin myöhempien aikojen pyhät. Hän vastasi: ”Minä opetan heille oikeita periaatteita, ja he hallitsevat itse itseään.”

Tämä on periaate, johon toimintamme kirkossa perustuu. Me odotamme jäsentemme kaikkialla oppivan oikeita periaatteita ja hallitsevan itseään.<sup>16</sup>

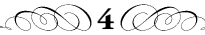
Tätä suurta tahdonvapauden lahjaa, joka on ihmiselle annettu oikeus tehdä omia valintojaan, ei ole koskaan kumottu, eikä sitä tulla koskaan kumoamaan. Se on iankaikkinen periaate, joka suo ajatuksen ja toiminnan vapauden jokaiselle sielulle. Yhtäkään ihmistä ei ole Isän käskystä koskaan pakotettu tekemään hyvää; yhtäkään ihmistä ei ole koskaan pakotettu tekemään pahaa. Kukin voi toimia itse. Saatanan suunnitelmana oli hävittää tämä tahdonvapaus ja pakottaa ihmiset tekemään, mitä hän tahtoo. Ilman tätä suurta lahjaa ei voisi olla tyydytystä tuovaa olemassaoloa. Ihmisillä täytyy olla etuoikeus valita jopa siinä määrin, että he voivat kapinoida jumalallisia säädöksiä vastaan. Tietenkin pelastuksen ja korotuksen täytyy koitua vapaan tahdon käytöstä ilman pakkoa ja yksilöllisten ansioiden mukaan, jotta voidaan suoda vanhurskaita palkintoja ja rikkojalle antaa sovelias rangaistus.<sup>17</sup>

Me uskomme, että pelastumme armosta parhaammekin tehtyämme ja että Kristuksen sovituksen nojaten kaikkien ihmisten on tehtävä pelolla ja vavistuksella Herran edessä työtä pelastuakseen [ks. 2. Nefi 25:23; Morm. 9:27].<sup>18</sup>

Tämä on tärkeä tosiasia, joka ilmenee kaikkialla pyhissä kirjoituksissa sekä suoraan teoissa että sanoissa, että Jumala on tehnyt ihmisten puolesta kaiken, mitä ihmiset eivät voi tehdä pelastuksensa varmistamiseksi, mutta Hän odottaa ihmisten tekevän itse kaiken voitavansa.

Tämän periaatteen mukaisesti on vastoin taivaan järjestystä, joka on asetettu ennen maailman perustusten laskemista, että pyhät sanansaattajat, jotka ovat saaneet ylönousemuksen, tai sanansaattajat, jotka kuuluvat taivaalliseen valtakuntaan, tulisivat maan päälle ja tekisivät ihmisten puolesta työn, jonka he voivat tehdä itse. – –

On mitä vakavin erehdys uskoa, että Jeesus on tehnyt ihmisten puolesta kaiken, jos he vain tunnustavat Hänet huulillaan, eikä heidän tarvitse tehdä mitään muuta. Ihmisten on tehtävä työtä, jos he haluavat saavuttaa pelastuksen. Tämän iankaikkisen lain mukaisesti enkeli ohjasi Corneliuksen Pietarin tykö [ks. Ap. t. 10] ja Ananias lähetettiin Paavalin tykö [ks. Ap. t. 9:1–22]. Samoin oli tämän lain mukaista, että Moroni, joka ymmärsi nefiläisten levyillä olevaa kirjoitusta, ei kääntänyt niitä vaan antoi Herran ohjauksesta Joseph Smithille urimin ja tummimin, joita käyttäen Joseph kykeni tekemään tuon tärkeän työn Jumalan lahjan ja voiman avulla.<sup>19</sup>



**Kaksi suurta velvollisuuttamme on tavoitella omaa pelastustamme ja tehdä uutterasti työtä muiden pelastukseksi.**

Meillä on nämä kaksi suurta velvollisuutta – –. Ensiksi, tavoitella omaa pelastustamme, ja toiseksi, velvollisuutemme lähimmäisiämme kohtaan. Katson, että yksilönä minun ensimmäinen velvollisuuteni on tavoitella omaa pelastustani. Se on teidänkin ensimmäinen velvollisuutenne yksilöinä, samoin kuin jokaisen tämän kirkon jäsenen.<sup>20</sup>

Ensimmäisenä huolenaiheenamme pitäisi olla oma pelastuksemme. Meidän tulee tavoitella jokaista evankeliumin siunausta itsellemme. Meidän tulee ottaa kaste ja noudattaa selestisen avioliiton järjestystä, jotta meistä voi tulla Isämme valtakunnan täyteen perijöitä. Sitten meidän tulee olla huolissamme perheestämme, lapsistamme ja esivanhemmistamme.<sup>21</sup>

Meidän velvollisuutemme on – – pelastaa maailma, niin kuolleet kuin elävätkin. Me pelastamme elävät, jotka haluavat tehdä parannuksen, saarnaamalla evankeliumia maan kansoille ja kokoamalla Israelin lapset, sydämeltään vilpittömät. Me pelastamme kuolleet menemällä Herran huoneeseen ja suorittamalla nämä toimitukset – kasteen, kätten päällepanemisen, konfirmoinnin ja muut sellaiset asiat, jotka Herra meiltä vaatii – heidän puolestaan.<sup>22</sup>

On minun velvollisuuteni, samoin kuten se on teidänkin velvollisuutenne, veljeni ja sisareni – sillä vastuu on annettu myös teille – tehdä aivan parhaamme mukaan, eikä tinkiä vaan pyrkiä koko

sielustamme pitämään kunniaa ne kutsumukset, jotka Herra on antanut meille, ahertaa uutterasti oman perheemme, meidän kunkin, pelastukseksi ja lähimmäistemme pelastukseksi, niiden pelastukseksi, jotka ovat kaukana.<sup>23</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

### *Kysymyksiä*

- Mikä tekee sinuun vaikutuksen presidentti Smithin pyrkimyksissä opettaa lapsensa tekemään työtä? (Ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”.) Mitä me voimme tehdä auttaaksemme lapsiamme olemaan vastuullisempia?
- Kuinka opetukset osassa 1 lisäävät ymmärrystäsi omavaraisuudesta? Mieti, mitä voit tehdä ollaksesi omavaraisempi.
- Käy läpi neuvot, jotka ovat osassa 2. Mitä sinulle merkitsee se, että olet vastuussa Herralle?
- Presidentti Smith opetti: ”Me odotamme jäsentemme kaikkialla oppivan oikeita periaatteita ja hallitsevan itseään” (osa 3). Kuinka tämä opetus voi hyödyttää perheitä? Kuinka se voi ohjata pappeuskoorumeita ja Apuyhdistyksiä?
- Mistähän syystä pyrkimyksissämme palvella muita ”ensimmäisenä huolenaiheenamme pitäisi olla oma pelastuksemme”? (Ks. osa 4.)

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Fil. 2:12; 2. Nefi 2:14–16, 25–30; OL 58:26–28

### *Opetusvihje*

”Kun opetat tämän kirjan pohjalta, kehota muita kertomaan ajatuksiaan, esittämään kysymyksiä ja opettamaan toinen toistaan. Kun he osallistuvat aktiivisesti, he ovat valmiimpia oppimaan ja saamaan henkilökohtaista ilmoitusta.” (Sivu VII tässä kirjassa.)

### ***Viitteet***

1. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 358–359.
2. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 10.
3. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 51–52.
4. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 113.
5. Julkaisussa *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 116.

6. Artikkelissa Joseph Fielding McConkie, "Joseph Fielding Smith", julkaisussa *The Presidents of the Church*, 1986, toim. Leonard J. Arrington, s. 336–337; ks. myös *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 217–221.
7. Ks. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 12–13, 155–157; Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 202.
8. Ks. Jay M. Todd, "A Day in the Life of President Joseph Fielding Smith", *Ensign*, heinäkuu 1972, s. 5.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1945, s. 48–49.
10. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 74.
11. Puhe Loganin uskontoinstituutissa Utahissa, 10. tammikuuta 1971, s. 2, kirkon historian kirjasto, julkaisematon käsikirjoitus.
12. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1969, s. 108; ks. myös *Evangeliumin opit, oppilaan kirja*, uskonto 430 ja 431, 2004, s. 52.
13. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1969, s. 108.
14. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1932, s. 88.
15. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1949, s. 88.
16. Ks. "Viestejä Ison Britannian pyhille", *Valkeus*, helmikuu 1972, s. 48; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 297.
17. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 2, s. 20.
18. Ks. "Pois pimeydestä", *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 293.
19. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 86–87.
20. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 142.
21. "Sealing Power and Salvation", *Brigham Young University Speeches of the Year*, 12. tammikuuta 1971, s. 2.
22. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 183–184.
23. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1921, s. 41.



# Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien naisten työ: ”epäitsestä omistautumista tälle loistavalle asialle”

*”Sille hyvälle, jota sisaremmet voivat  
tehdä, [ei] ole mitään rajaa.”*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Apuyhdistyksen yleisessä kokouksessa 2. lokakuuta 1963 presidentti Joseph Fielding Smith sanoi: ”Me kirkon johtavat veljet kunnoitamme ja arvostamme hyviä sisariamme heidän epäitsekästä omistautumisestaan tälle loistavalle asialle.”<sup>1</sup>

Sanoessaan näin presidentti Smith puhui vuosien kokemuksesta. Hän oli palvellut koko elämänsä ajan uskollisten myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien naisten rinnalla. Tämä palvelutyö alkoi 1880-luvun lopulla, kun hän oli noin kymmenvuotias. Tuohon aikaan myöhempien aikojen pyhiin kuuluvia naisia kannustettiin hankkimaan koulutusta lääketieteessä ja terveydenhuollossa. Presidentti Smithin äiti Julina L. Smith noudatti tätä neuvoa ja sai kättilön koulutuksen. Hän herätti poikansa usein keskellä yötä, jotta tämä voisi ajaa heidän hevosrattaansa sellaiseen kotiin, jossa vauva oli syntymässä. Palvellessaan äitinsä kanssa tällä tavoin nuori Joseph Fielding Smith näki esimerkin kirkon naisten voimasta ja myötätunnosta.<sup>2</sup> Sisar Smith palveli myöhemmin neuvonantajana Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa.

Presidentti Smith arvosti suuresti Apuyhdistystä, jonka hän sanoi olevan ”keskeinen osa Jumalan valtakuntaa maan päällä”<sup>3</sup>. Hänen toinen vaimonsa Ethel palveli 21 vuoden ajan Apuyhdistyksen pää-neuvottelukunnan jäsenenä. Sisar Amy Brown Lyman, joka palveli





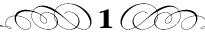
*Kautta kirkon historian naisilla on ollut tärkeitä tehtäviä Herran myöhempien aikojen työssä.*

neuvottelukunnassa Ethelin kanssa ja myöhemmin Apuyhdistyksen ylijohtajana, on sanonut: ”Sisar Smith oli yksi älykkäimmistä naisista, mitä olen koskaan tuntenut. Pidin häntä neuvottelukunnan parhaimpana kirjoittajana ja puhujana.”<sup>4</sup> Tässä tehtävässä Ethel osallistui vaarnakonferensseihin kouluttaakseen paikallisten Apuyhdistysten sisaria. Hän ja presidentti Smith hoitivat joitakin kirkon toimeksiantoja yhdessä, ja usein he olivat kumpikin puhujakorokkeella opettamassa jäseniä.<sup>5</sup>

Ethelin kuoltua presidentti Smith solmi avioliiton Jessie Evansin kanssa. Jessie oli miehensä mukana miltei joka kerta, kun tämä matkusti opettamaan pyhiä. Jessiellä oli kaunis lauluääni, ja presidentti Smith halusi hänen aina laulavan kokouksissa, joihin he osallistuivat. Vanhin Francis M. Gibbons, joka palveli ensimmäisen presidenttikunnan sihteerinä, on kertonut: ”Aina kun Joseph Fielding toimi johtavana virkailijana, hän halusi Jessien esiintyvän, ellei muusta syystä niin siitä, ettei hän koskaan väsynyt kuulemaan Jessien laulamista. Mutta se, että Jessie lauloi pyhiä kirkon lauluja koulutetulla kontra-altollaan, toi lisäksi erityisen hengellisyyden kosketuksen kokouksiin innoittaen kuuntelijoita ja lisäten presidentin omia kykyjä hänen pitäessään puheita. Myöhemmin vaimonsa sinnikkäästä ja leikkilisestä yllytyksestä Joseph lauloi toisinaan Jessien kanssa duettoa yhdistäen oman hienon baritoniäänensä tämän ääneen. Näissä tilanteissa heillä oli yleensä tapana istua yhdessä pianopenkillä, kun Jessie soitti säestyksen vaimentaen normaalia, täyteläistä lauluääntään niin, ettei se hukuttanut alleen hänen aviomiehensä laulua.”<sup>6</sup>

Kirkon presidenttinä Joseph Fielding Smith työskenteli säännöllisesti sisar Belle S. Spaffordin, Apuyhdistyksen ylijohtajan, kanssa. Sisar Spafford kertoi myöhemmin, millainen kokemus oli ollut työskennellä presidentti Smithin kanssa: ”Presidentti Joseph Fielding Smith, lempeä mies, joka rakasti suuresti ihmisiä, osoitti aina syvää ymmärrystä kirkon naisten tekemää työtä kohtaan, ja hän välitti tämän Apuyhdistyksen johtokunnalle lukemattomia kertoja ja monin tavoin avaten näkemystämme ja ohjaten teitämme.”<sup>7</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan uskollisista naisista, joilla on ollut tehtäviä Herran kirkossa.**

Voimme lukea Kallisarvoisesta helmestä, että lankeemuksen Aadamille ja Eevalle tuomien seurausten jälkeen Eeva piti puheen. Se on lyhyt mutta suurenmoisen täynnä tarkoitusta ja kuuluu seuraavasti:

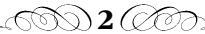
”Ellei rikkomustamme olisi ollut, meillä ei olisi koskaan ollut jälkeläisiä emmekä olisi koskaan tienneet hyvää emmekä pahaa, emme lunastuksemme iloa emmekä iankaikkista elämää, jonka Jumala antaa kaikille kuuliaisille” [Moos. 5:11].

”Ja Aadam ja Eeva siunasivat Jumalan nimeä, ja *he* ilmoittivat kaikki asiat pojillensa ja tyttärillensä” [Moos. 5:12, kursivointi lisätty].

Opimme tästä, että sekä Eeva että Aadam saivat ilmoitusta ja käskyn opettaa lapsiaan iankaikkisen elämän teillä.<sup>8</sup>

Luemme, että Israelin [varhaisina] aikoina naiset olivat toimeliaita ja heillä oli velvollisuuksia hoidettavana [ks. 2. Moos. 15:20; Tuom. 4–5].<sup>9</sup>

Uudessa testamentissa kerrotaan suuresta joukosta uskollisia naisia, jotka etsivät ja antoivat neuvoja. Monet heistä seurasivat Herraa ja palvelivat Häntä [ks. Luuk. 8:1–3; 10:38–42].<sup>10</sup>



### **Apuyhdistyksen sisarilla on myöhempinä aikoina tärkeitä tehtäviä palautetussa Jeesuksen Kristuksen kirkossa.**

Maaliskuun 17. päivänä 1842 profeetta Joseph Smith kokoontui useiden kirkon sisarten kanssa Nauvoossa ja järjesti heidät yhdistykseksi, jolle annettiin nimi ”Nauvoon naisten Apuyhdistys”. – – Siitä, että tämä järjestö perustui ilmoitukseen, ei voi olla epäilystäkään. Tämä totuus on osoittautunut todeksi runsain tavoin vuosien varrella, ja nykyään sen arvo ja välttämättömyys ovat tulleet yltäkylläisesti todistetuiksi.<sup>11</sup>

Jeesuksen Kristuksen kirkko ei todellakaan olisi ollut täydellisesti järjestetty, ellei tämä suurenmoinen järjestö olisi syntynyt. – – Palautus ei olisi ollut täydellinen ilman Apuyhdistystä, jossa sisaret kykenevät toteuttamaan Jumalalta tehtäväksi saamaansa palvelutyötä, joka on aivan välttämätöntä kirkon hyvinvoinnille.<sup>12</sup>

Profeetta Joseph Smith perusti ”Nauvoon naisten Apuyhdistyksen” vanhin John Taylorin avustuksella. Herra oli ilmoittanut, että kirkon naiset tuli järjestää yhdistykseksi, sillä heillä oli tärkeä työ auttaa Siionin esiin tuomisessa ja sen asian vahvistamisessa [ks. OL 6:6]. Tämän sisarten työn oli määrä olla ensisijaisesti kirkon naisten hyödyksi, rohkaisuksi ja kehitykseksi, jotta heitä valmistettaisiin kaikessa saamaan paikka selestisessä valtakunnassa. Heille annettiin myös tehtävä auttaa laupeuden työssä köyhiä, sairaita ja vaivattuja kaikkialla kirkossa lieventäen heidän ahdinkoan ja kärsimystään. Kautta kaikkien tuon perustamisen jälkeisten vuosien tämän yhdistyksen sisaret ovat olleet uskollisia kutsumukselleen ja ovat voimistuneet uskollisuudessaan tuon työn parissa. Mikään annettu tehtävä ei ole ollut liian vaikea, mitään vastuuta ei ole laiminlyöty, ja heidän palvelemisensa on siunannut tuhansia.<sup>13</sup>

Apuyhdistys – – on kasvanut voimaksi kirkossa. Se on ehdottoman välttämätön – me puhumme siitä apujärjestönä, mutta Apuyhdistys on enemmän kuin avustava järjestö. Sitä tarvitaan.<sup>14</sup>

Haluan kiittää tämän suurenmoisen järjestön sisaria heidän nuhteettomuudestaan ja uskollisuudesta, jotka ovat olleet ilmeisiä aina Nauvoon ajoista lähtien.<sup>15</sup>

Herra on mielistynyt työhönne. Te olette palvelemisellanne auttaneet Jumalan valtakunnan rakentamisessa ja vahvistamisessa. Apuyhdistyksen työ kirkossa on aivan yhtä välttämätöntä kuin on – sanoisinko – pappeuskoorumien. Joistakuista voi tuntua, että ilmaisen tämän hieman liian voimakkaasti, mutta oma kantani on, että työ, jota te, hyvät sisaremmet, teette, löytää paikkansa ja on aivan yhtä tärkeää tämän valtakunnan rakentamisessa, sen vahvistamisessa, sen laajenemisen edistämässä, perustuksen laskemisessa, jolle me kaikki voimme rakentaa, aivan yhtä lailla kuin on veljien, joilla on Jumalan pappeus. Me emme voi tulla toimeen ilman teitä.<sup>16</sup>

[Apuyhdistyksen sisaret ovat] maailman suurenmoisimman naisjärjestön jäseniä, järjestön, joka on keskeinen osa Jumalan valtakuntaan päällä ja joka on suunniteltu ja toimii niin, että se auttaa uskollisia jäseniään saamaan iankaikkisen elämän Isämme valtakunnassa. – –

Apuyhdistys perustettiin innoituksen hengellä, ja tuo henki on ohjannut sitä [siitä asti] ja on juurruttanut lukemattomien hyvien



*Apuyhdistys on maailman suurenmoisin naisjärjestö, järjestö,  
"joka on keskeinen osa Jumalan valtakuntaa maan päällä".*

sisartemme sydämeen nuo vanhurskaat halajamiset, jotka ovat olleet Herralle otollisia.<sup>17</sup>

---

3

---

**Apuyhdistyksen sisaret huolehtivat osaltaan Jumalan lasten ajallisesta ja hengellisestä hyvinvoinnista.**

Herra on viisaudessaan kutsunut sisaremmen pappeuden avuksi. Sisarten myötätunnon, sydämen hellyyden ja ystävällisyyden ansiosta Herra katsoo heihin ja antaa heille velvollisuuksia ja tehtäviä olla tarvitsevien ja ahdistettujen palvelijoita. Hän on osoittanut tien, jota heidän tulee kulkea, ja Hän on antanut heille tämän suurenmoisen järjestön, jossa heillä on valtuus palvella seurakuntien piispojen ohjeiden mukaan ja sopusoinnussa seurakuntien piispojen kanssa pitämällä huolta kansamme niin hengellisistä kuin ajallistakin asioista.

Ja Herra voi kutsua sisariamme lähtemään koteihin lohduttamaan tarvitsevia, auttamaan ja tukemaan vaivattuja, polvistumaan heidän kanssaan ja rukoilemaan heidän kanssaan, ja Herra kuulee sisarten rukoukset, kun ne lausutaan vilpittömästi sairaiden puolesta, aivan kuten Hän kuuntelee kirkon vanhimpien rukoukset.<sup>18</sup>

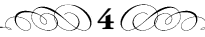
Apuyhdistyksen tarkoitus ja velvollisuudet ovat moninaiset. – – Isäni, presidentti Joseph F. Smith, [on sanonut]: ”Tämä on järjestö, jonka profeetta Joseph Smith perusti. Siksi se on kirkon vanhin apujärjestö ja mitä tärkein. Sen ei ole määrä ainoastaan huolehtia köyhien, sairaiden ja puutteenaisten tarpeista, vaan sen velvollisuutena – ensisijaisena velvollisuutena – on pitää huolta Siionin äitien ja tyttärien hengellisestä hyvinvoinnista ja pelastuksesta; valvoa, ettei ketään laiminlyödä, vaan että kaikkia suojellaan vastoinkäymisiltä, onnettomuuksilta, pimeyden voimilta ja epäkohdilta, jotka uhkaavat heitä maailmassa. Apuyhdistysten velvollisuus on pitää huolta omasta ja kaikkien kirkon naisjäsenten hengellisestä hyvinvoinnista.”<sup>19</sup>

Apuyhdistyksen velvollisuus ei ole vain pitää huolta niistä, jotka ovat Apuyhdistyksen jäseniä, vaan heidän työnsä tulee ulottua niiden rajojen yli. Missä joku on hankaluuksissa, tarvitsee apua, on vaikeuksissa, sairas tai vaivattu, me käännyimme Apuyhdistyksen puoleen. – – He voivat tehdä suurta ja hienoa työtä kannustamalla harhateille joutuneita, auttaen heitä, tuoden heidät takaisin aktiivisuuteen, auttaen heitä voittamaan heikkoutensa tai syntinsä ja vajavuutensa ja tuoden heidät totuuden ymmärrykseen. Sanon, ettei sille hyvälle, jota sisaremme voivat tehdä, ole mitään rajaa.

– – En tiedä, mitä ihmettä vaarnanjohtajamme ja piispamme seurakunnissa tekisivät, ellei heillä olisi näitä hyviä Apuyhdistyksen sisaria, joihin he voivat turvautua, jotka he voivat kutsua palvelukseensa hoitamaan monta kertaa tilanteita, jotka olisivat hyvin hankalia veljillemme, mutta jotka sisaremme voivat hoitaa mitä suurimmaksi hyödyksi. Olisi hieno asia, jos kaikki kirkon jäsenet olisivat täydellisiä. Jos niin olisi asia, meillä kaikilla olisi vähemmän tehtävää, sekä miehillä että naisilla, mutta se aika ei ole tullut. Meillä on sisartemme joukossa jäseniä, jotka tarvitsevat rohkaisua, vähän hengellistä sekä ajallista apua, eikä kukaan voi antaa sitä paremmin kuin sisaremme, jotka kuuluvat tähän suurenmoiseen ja hienoon järjestöön.

Tässä työssä sisaret voivat suoda apuaan rohkaisten ja auttaen kurittomia, välinpitämättömiä, huolettomia, aivan kuten pappeuden veljiä kutsutaan tekemään kurittomien, huolettomien ja välinpitämättömien hyväksi veljien keskuudessa. Meidän kaikkien tulisi tehdä työtä toteuttaaksemme vanhurskautta ja pyrkiä tuomaan takaisin aktiivisuuteen ne, jotka ovat ajautuneet pois ja laiminlyöneet kirkon velvollisuudet.<sup>20</sup>

Olemme nähneet tämän yhdistyksen kasvavan vaatimattomasta alustaan mitä vaikeimmissa olosuhteissa, kun kirkon jäsenmäärä oli pieni. – – Sitä hyvää, mitä on saatu aikaan, kun on huolehdittu köyhistä, sairaista ja vaivatuista sekä niistä, jotka ovat fyysisessä, henkisessä tai hengellisessä hädässä, ei tulla koskaan täysin tietämään. – – Kaikki tämä on saatu aikaan rakkauden hengen avulla sopusoinnussa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin todellisen hengen kanssa.<sup>21</sup>



### **Herra odottaa naisten etsivän valoa ja totuutta, jotta heillä voi olla oikeus selestiseen kirkkauteen.**

Evankeliumi merkitsee sisarillemme aivan yhtä paljon kuin se merkitsee veljille. Se koskee heitä ihan yhtä paljon kuin veljiäkin. Ja kun Herra sanoi profeetta Joseph Smithille: ”Tutkikaa näitä käskyjä, sillä ne ovat todet ja luotettavat, ja kaikki niissä olevat profetiat ja lupaukset täyttyvät” [OL 1:37], Hän ei rajoittanut tuota käskyä kirkon miesjäsenille. – – On aivan yhtä tärkeää, että sisaremmme ymmärtävät pelastussuunnitelman, kuin että miehet ymmärtävät sen. On aivan yhtä välttämätöntä, että he pitävät käskyt. Yksikään nainen ei tule pelastumaan Jumalan valtakuntaan ilman kastetta syntien anteeksisaamiseksi ja käten päällepanemista Pyhän Hengen lahjan saamiseksi. – –

Kun Herra sanoi, ettei yksikään ihminen voisi pelastua tietämättömyydessä [ks. OL 131:6], uskon Hänen tarkoittaneen naisia sekä miehiä, ja uskon, että kirkon naisilla on velvoite tutkia pyhiä kirjoituksia.<sup>22</sup>

Herra vaatii naisilta ja myös miehiltä kirkossa, että he tuntevat Hänen jumalallisen tahtonsa ja että heillä on kestävä todistus sydämessään siitä ilmoitetusta totuudesta, joka koskee pelastusta

Jumalan valtakuntaan. Herra ei tuonut ilmi Mormonin kirjaa vain niiden hyväksi, joilla on pappeus, vaan jokaisen sielun hyväksi, joka etsii totuutta, niin miesten kuin naistenkin.<sup>23</sup>

Herra odottaa, että sisaret tulevat kelvollisiksi todistuksella totuudesta, jotta he ymmärtävät kirkon opit, aivan kuten Hän odottaa niiltä, joilla on pappeus. Jos me saamme korotuksen, johon toivomme pääsevämme, on välttämätöntä, että me valmistaudumme tiedon, uskon ja rukouksen turvin. Ja kun Herra sanoi: ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan” [3. Nefi 13:33; ks. myös Matt. 6:33], Hän ei puhunut vain miesjoukolle vaan kuulijakunnalle, jossa oli sekä miehiä että naisia.<sup>24</sup>

Jokaisen kirkkoon kastetun naisen pään päälle ovat vanhimmat panneet kätensä Pyhän Hengen lahjan saamiseksi, jotta hänellä voi olla Hengen johdatus kaikkeen totuuteen. On Herran tahto, ettei kukaan olisi ilman jumalallista johdatusta, joka ilmoittaa heille totuuden ja tekee heistä kykeneviä erottamaan valon pimeydestä ja siten saamaan vahvistusta ja voimaa vastustaa kaikkia vääriä oppeja, teorioita ja käsityksiä, jotka ovat niin vallitsevia nykyajan maailmassa.<sup>25</sup>

Sisarillamme on aivan yhtä suuri oikeus Pyhän Hengen innoitukseen tarpeitaan varten kuin miehillä, joka suhteessa. He ovat oikeutettuja profetian lahjaan asioissa, jotka heidän olisi olennaista tietää. – Kun he rukoilevat, heidän tulee rukoilla vilpittömästi odottaen, että he saavat vastauksen rukouksiinsa. Herra kuulee heitä, jos he ovat vilpittömiä ja uskollisia, aivan kuten Hän kuulee veljiä.<sup>26</sup>

Herra on luvannut kaikille, niin miehille kuin naisillekin, Pyhän Hengen lahjan uskollisuuden, nöyryyden ja todellisen parannuksen ehdoilla. Heitä vaaditaan tutkimaan evankeliumin totuuksia ja tuntemaan ne sekä valmistautumaan valon ja totuuden etsimiseen tutkimalla, uskomalla ja olemalla kuuliaisia kaikille käskyille, jotta heillä voi olla oikeus selestiseen kirkkauteen.<sup>27</sup>



**Pappeuden kautta Jumala tarjoaa tyttärilleen jokaisen hengellisen lahjan ja siunauksen, jotka Hänen poikansa voivat saada.**

Uskon meidän kaikkien tietävän, että pappeuden siunauksia ei ole rajoitettu pelkästään miehille. Näitä siunauksia vuodatetaan





*”Herra vaatii naisilta – kirkossa, että he tuntevat Hänen jumalallisen tahtonsa ja että heillä on kestävä todistus sydämessään.”*

myös – kaikkien uskollisten kirkon naisten ylle. Nämä hyvät sisaret voivat valmistautua Herran huoneen siunauksiin pitämällä käskyt ja palvelemalla kirkossa. Herra tarjoaa tyttärilleen jokaisen hengellisen lahjan ja siunauksen, jotka Hänen poikansa voivat saada, sillä Herrassa ei ole miestä ilman naista eikä naista ilman miestä [ks. 1. Kor. 11:11].<sup>28</sup>

Me kaikki olemme tietoisia siitä, että Herra sanoi Abrahamille, että Abraham olisi monien kansakuntien isä ja että hänen jälkeläisensä olisivat lukuisat kuin taivaan tähdet ja kuin hiekanjyvät meren rannalla, mutta me emme saa unohtaa, että samat lupaukset annettiin Saarelle.

”Jumala sanoi vielä Abrahamille: ’Vaimoasi Saraita älä enää kutsu Saraiksi, vaan hänen nimensä olkoon Saara. Minä siunaan häntä ja annan hänen synnyttää sinulle pojan. Minä siunaan häntä: monet kansakunnat saavat hänestä alkunsa, ja hänestä polveutuu kansojen kuninkaita.’” [1. Moos. 17:15–16.]<sup>29</sup>

Puhuessaan pappeudesta ja pappeuden voimasta ja niistä kirkon toimituksista, jotka me saamme pappeuden kautta, Herra sanoi näin: ”Ja tämä suurempi pappeus hallitsee evankeliumia ja pitää

hallussaan valtakunnan salaisuuksien avainta, nimittäin Jumalan tuntemisen avainta.”

– – Saanen lukea uudelleen: ”Ja tämä suurempi pappeus hallitsee evankeliumia ja pitää hallussaan valtakunnan salaisuuksien avainta, nimittäin Jumalan tuntemisen avainta. Sen tähden sen toimituksissa ilmenee jumalisuuden voima. Ja ilman sen toimituksia ja pappeuden valtuutta jumalisuuden voima ei ilmene ihmisille lihassa; sillä ilman tätä kukaan ihminen ei voi nähdä Jumalan, tosiaankaan Isän, kasvoja ja elää.” [OL 84:19–22.]

Kun me luemme tällaisia asioita, niiden pitäisi saada jokainen pappeudenhaltija keskuudessamme riemuitsemaan, kun hän ajattelee, että meillä on tuo suurenmoinen valtuus, jonka kautta me voimme tuntea Jumalan. Eivät ainoastaan miehet, joilla on pappeus, tiedä tuota suurta totuutta, vaan tuon pappeuden ja sen toimitusten tähden jokainen kirkon jäsen, niin mies kuin nainenkin, voi myös tuntea Jumalan.<sup>30</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Mitä me voimme oppia kokemuksista, jotka kerrotaan kohdassa ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”? Mitä samankaltaisia kokemuksia itselläsi on ollut?
- Presidentti Smith puhui eri aikakausina eläneistä naisista, jotka ovat hoitaneet tärkeitä tehtäviä Jumalan valtakunnassa (ks. osa 1). Millä tavoin sinä olet nähnyt naisten tuovan oman panoksensa perheidensä ja kirkon voimaan?
- Miten olet nähnyt Apuyhdistyksen palvelutyön olevan ”välttämätöntä kirkon hyvinvoinnille”? (Ks. osa 2.) Millä tavoin Apuyhdistyksen sisaret ja pappeudenhaltijat työskentelevät yhdessä Jumalan valtakunnan rakentamiseksi?
- Millä tavoin Apuyhdistys pitää huolta myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien naisten hengellisestä hyvinvoinnista? Millä tavoin Apuyhdistyksen sisaret laajentavat vaikutustaan järjestönsä ulkopuolelle? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 3.)

- Presidentti Smith tähdensi sitä, että kaikkien naisten ja miesten pitää ymmärtää evankeliumin oppeja, vahvistaa todistustaan ja saada ilmoitusta (ks. osa 4). Miksi mielestäsi on tärkeää, että me kaikki tavoittelemme näitä lahjoja?
- Presidentti Smith opetti, että pappeuden siunauksia ”vuodatetaan – – kaikkien uskollisten kirkon naisten ylle” (osa 5). Miksi naiset tarvitsevat pappeuden siunauksia hoitaakseen tehtäviään kotona ja kirkossa? Mitä esimerkkejä olet nähnyt siitä, kun naiset ovat saaneet hengellisiä lahjoja?

*Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Ap. t. 5:12–14; Alma 32:22–23; OL 46:8–9

*Opetusvihje*

”Usein kannattaa ryhtyä ajattelemaan tulevaa oppiaihetta pian sen jälkeen kun olet opettanut edellisen. Olet todennäköisesti parhaiten selvillä oppilaistasi, heidän tarpeistaan ja heitä kiinnostavista asioista välittömästi sen jälkeen kun olet ollut heidän seurassaan.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 97.)

**Viitteet**

1. "Purpose of the Relief Society", *Relief Society Magazine*, tammikuu 1964, s. 5.
2. Lisätietoa siitä, kuinka Joseph Fielding Smith auttoi äitiään tämän kätilönönteävissä, on tämän kirjan luvussa 20.
3. "Mothers in Israel", *Relief Society Magazine*, joulukuu 1970, s. 883; ks. myös *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 103.
4. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 243.
5. Ks. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 261.
6. *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 281.
7. "Latter-day Prophet-Presidents I Have Known", puhe Brigham Youngin yliopistossa, 29. toukokuuta 1973, s. 4.
8. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 3, s. 66.
9. "The Relief Society Organized by Revelation", *Relief Society Magazine*, tammikuu 1965, s. 5.
10. *Answers to Gospel Questions*, osa 3, s. 67.
11. "Purpose of the Relief Society", s. 4.
12. "The Relief Society Organized by Revelation", s. 6.
13. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, lokakuu 1954, s. 644.
14. "Relief Society – An Aid to the Priesthood", *Relief Society Magazine*, tammikuu 1959, s. 4.
15. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, lokakuu 1954, s. 646.
16. "Relief Society – An Aid to the Priesthood", s. 6; ks. myös *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 150–151.
17. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 103, 13.
18. "Relief Society – An Aid to the Priesthood", s. 5; ks. myös *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 150–151.
19. "Teaching the Gospel", *Relief Society Magazine*, tammikuu 1966, s. 5; ks. myös Joseph F. Smith, julkaisussa *Conference Report*, huhtikuu 1906, s. 3.

20. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, maaliskuu 1954, s. 151–152.
21. "Purpose of the Relief Society", s. 5.
22. "Obedience to the Truth", *Relief Society Magazine*, tammikuu 1960, s. 6–7.
23. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, lokakuu 1954, s. 644.
24. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, maaliskuu 1954, s. 152.
25. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, lokakuu 1954, s. 644.
26. "Obedience to the Truth", s. 7.
27. *Answers to Gospel Questions*, osa 3, s. 68–69.
28. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 59.
29. "Mothers in Israel", s. 885.
30. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 3, s. 129–130.



*Kertomus Vapahtajan syntymästä "ei koskaan vanhene,  
kerrottiinpa se kuinka usein tahansa".*



## Jeesuksen Kristuksen syntymä: ”suuren ilon ilosanoma”

*”Entä tämä ihana kertomus? Olemmeko sallineet sen kyllästä elämämme ja vaikuttaa siihen? Olemmeko hyväksyneet sen täydessä merkityksessään ja varauksetta?”*

### Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

Joulunaikaan vuonna 1971 eräällä lehtimiehellä oli tilaisuus viettää aikaa presidentti Joseph Fielding Smithin ja hänen perheensä jäsenten kanssa. Toimittaja antoi välähdyksen profetaan elämästä:

”Joulu on erityistä aikaa presidentti Joseph Fielding Smithille. Se on päivä perhettä varten ja päivä muistamista varten. Mutta ennen kaikkea presidentti Smithille joulu on päivä lapsia varten.

’Uskoisin, että se, mistä pidän eniten joulussa, on lapset’, presidentti Smith sanoi rutistaessaan tyttärenpoikansa tyttären lähemmäksi itseään.

Suuri kuvaraamattu sylissänsä presidentti Smith ja kaksi hänen lapsenlapsenlapsistaan, Shanna McConkie, 4, ja Sherri, 2, kääntelivät sivuja, joissa kerrottiin Kristus-lapsen syntymästä. He viipyivät pitkään sivulla, jossa oli kuva seimestä. Presidentti Smithillä ja tytöillä oli läheiset välit. – –

Presidentti Smith on nauttinut monista perheen vieraista joulunaikaan. ’Joulu on aikaa perheille olla yhdessä’, hän sanoi.”<sup>1</sup>

Presidentti Smithin kohdalla jouluperinteet keskittyivät Vapahtajan syntymään, palvelutyöhön ja sovitukseseen. Vastauksena kirkon jäseniltä saamiinsa joulutervehdyksiin hän sanoi: ”Arvostan niiden huomaavaisuutta, jotka lähettävät joulukortteja. Pidän niitä rakkauden ilmauksena ja muistutuksena Vapahtajan syntymästä, Vapahtajan, jota

me kunnioitamme ja palvelemme kirkon päänä. Hänen sanomansa oli rauhan ja hyvän tahdon sanoma. Se on toiveeni lähimmäisilleni kaikkialla.”<sup>2</sup>

Joulukuussa 1970 presidentti Smith julkaisi joulusanoman kirkon jäsenille kautta maailman. Siinä hän sanoi muun muassa:

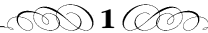
”Tervehdin teitä tänä jouluna rakkaudessa ja toveruudessa ja rukoillen, että iankaikkinen Isämme katsoo puoleenne armossa ja vuodattaa runsaita siunauksiaan teille.

Näinä aikoina, jolloin vääryys vallitsee, jolloin maan päällä on suuria ahdinkoja, jolloin on sotia ja sotahuhuja, me kaikki tarvitsemme enemmän kuin koskaan Herran ohjaavaa ja varjelevaa huolenpitoa.

Meidän pitää tietää, että huolimatta kaikista vaikeuksista ja vaivoista, jotka meitä kohtaavat, Herra hallitsee yhä maan asioita ja että jos me pidämme Hänen käskynsä ja olemme tosia ja uskollisia Hänen laeilleen, Hän siunaa meitä täällä ja nyt ja palkitsee meidät aikanaan iankaikkisella elämällä valtakunnassaan. – –

Rukoilen nyt tänä jouluna ja kaikkina aikoina, että me keskittäisimme uskomme Jumalan Poikaan ja saisimme itsellemme sen rauhan, joka ylittää ymmärryksen.”<sup>3</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### **Kertomus Lunastajamme syntymästä on vaatimattomassa yksinkertaisuudessaan vaikuttava.**

Ei ole toista kertomusta, joka on niin kaunis tai voi innoittaa nöyrää sielua sellaisiin syvyyksiin kuin tämä loistava kertomus Lunastajamme syntymästä. Mitkään sanat, joita ihminen voi lausua, eivät voi koristella tai parantaa tai lisätä sen vaatimattoman yksinkertaisuuden vaikuttavuutta. Se ei koskaan vanhene, kerrottiinpa se kuinka usein tahansa, ja sen kertominen on ehdottomasti aivan liian harvinaista ihmisten kodeissa. Yrittäkäämme kuvitella olevamme ulkona paimenten kanssa, jotka vartioivat laumaansa tuona ikimuistoisena yönä. He olivat vaatimattomia miehiä, jotka eivät olleet menettäneet isiensä uskoa, joiden sydän ei ollut paatunut niin kuin juutalaisten hallitsijoiden sydän Herramme palvelutyön aikoina, sillä jos niin

olisi ollut, enkelit eivät olisi ilmestyneet heille tuomaan loistavaa sanomaansa. Toistakaamme tämä ihmeellinen kertomus.

”Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa.

Yhtäkkiä heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet,

mutta enkeli sanoi heille: ’Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle.

Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.

Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapa-loituna seimessä.’

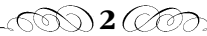
Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

– Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ’Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.’

He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.” [Luuk. 2:8–16.]

Voiko yksikään sielu lukea tätä ja olla liikuttumatta nöyryyden hengestä ja vaikuttumatta kertomuksen yksinkertaisesta totuudesta?<sup>4</sup>



**Vaikka Jeesus Kristus oli Jumalan Poika, Hän syntyi tähän maailmaan pienenä lapsena ja edistyi armosta armoon, kunnes sai täyten.**

Luultavasti me kaikki ymmärrämme sen, että Jeesus Kristus oli Jehova, joka johti Israelia Abrahamin ja Mooseksen päivinä ja itse asiassa Aadamin ajoista lähtien. Myös sen, että Jehova eli Jeesus Kristus ilmestyi henkipersonana Jeredin veljelle ja että Hän syntyi pienenä lapsena tähän maailmaan ja kasvoi mieheksi tässä maailmassa.<sup>5</sup>

Vapahtajamme oli Jumala ennen syntymistään tähän maailmaan, ja Hänellä oli tuo sama asema Hänen tullessaan tänne. Hän oli yhtä paljon Jumala syntyessään maailmaan kuin Hän oli ollut





*Nuoruudessaan Jeesus sai tietoa rivi rivin päälle ja opetus opetuksen päälle.*

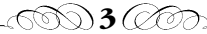
aikaisemmin. Mutta mitä tähän elämään tulee, näyttää siltä, että Hänen täytyi aloittaa aivan samalla tavoin kuin kaikkien muiden lasten ja saada tietonsa rivi rivin päälle. Luukas sanoo, että Hänelle ”karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä” [Luuk. 2:52]. Johannes kirjoittaa, ettei ”hän aluksi saanut täyteydestä” vaan Hänen oli edistytävä ”armosta armoon, kunnes hän sai täyteyden” [OL 93:13]. – –

Ilmeisesti ennen kuin Jeesus oli 12-vuotias – sillä silloin Hän hämmästytti oppineet ja viisaat temppelissä – Hän oli oppinut paljon Isänsä asiasta [ks. Luuk. 2:46–49]. Tämä tieto on saattanut tulla Hänelle ilmoituksen tai enkelien käyntien kautta tai jollakin muulla tavalla. Mutta Hänen tietonsa, kun tästä elämästä on kysymys, täytyi tulla rivi rivin päälle ja opetus opetuksen päälle. Epäilemättä Hän oli kerran toisensa jälkeen yhteydessä taivaalliseen Isäänsä.

– – ”Jeesus kasvoi veljiensä kanssa ja varttui voimakkaaksi ja odotti Herralta palvelutyönsä ajan tulemistä. Ja hän palveli isänsä alaisena, eikä hän puhunut kuten muut ihmiset, eikä häntä voitu opettaa, sillä hän ei tarvinnut kenenkään ihmisen opetusta. Ja monen vuoden jälkeen hänen palvelutyönsä hetki lähestyi.” [JSR Matt. 3:24–26.]

Herramme sanat, että Hän ei voi tehdä mitään muuta kuin mitä on nähnyt Isän tekevän, tarkoittavat yksinkertaisesti sitä, että Hänelle oli ilmoitettu se, mitä Hänen Isänsä oli tehnyt [ks. Joh. 5:19–20]. Epäilemättä Jeesus tuli maailmaan samojen olosuhteiden alaisena kuin mitä meiltä kaikilta vaadittiin – Hän unohti kaiken, ja Hänen täytyi kasvaa armosta armoon. Hänen unohduksensa, tai Hänen aikaisemman tietonsa ottaminen pois, olisi edellytyksenä, aivan samoin kuin meidän jokaisen kohdalla, suoriutumiseksi nykyisestä ajallisesta olemassaolosta.

Vapahtajalla ei ollut täyteyttä alussa, mutta sen jälkeen kun Hän sai ruumiinsa ja ylösnousemuksen, Hänelle annettiin kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä. Vaikka Hän oli Jumala, Jumalan Poika, jolla oli voima ja valtuus luoda tämä maailma ja muita maailmoja, niin kuitenkin puuttui joitakin asioita, joita Hän ei saanut ennen kuin ylösnousemuksensa jälkeen. Toisin sanoen Hän ei saanut täyteyttä ennen kuin Hän sai ylösnouseseen ruumiin.<sup>6</sup>



### **Jeesus Kristus tuli tähän maailmaan lunastamaan meidät fyysiseltä ja hengelliseltä kuolemalta.**

Jeesus tuli tänne täyttääkseen määrätyn tehtävän, joka Hänelle annettiin ennen tämän maailman perustusten laskemista. Hänestä puhutaan pyhissä kirjoituksissa maailman luomisesta alkaen teurastettuna Karitsana [ks. Ilm. 13:8]. Hän tarjoutui vapaaehtoisesti tulemaan ajan keskipäivänä lunastamaan ihmiset lankeemuksesta, joka heitä kohtaisi Aadamin rikkomuksen tähden.

– – Jeesus on ainoa tähän maailmaan syntynyt, jolla ei ollut maanpäällistä isää. Hänen ruumiillinen Isänsä on myös Hänen henkensä Isä ja kaikkien ihmisten henkien Isä. Isältään Hän sai iankaikisen elämän, äidiltään Hän sai voiman kuolla, sillä Hänen äitinsä oli kuolevainen nainen. Äidiltään Hän sai verensä ja Isältään Hän sai kuolemattomuutensa. Koska Hänellä näin oli voima antaa henkensä ja ottaa se jälleen, Hän pystyi maksamaan Aadamin rikkomuksen hinnan ja lunastamaan kaikki olennot haudasta.<sup>7</sup>

Jeesuksen Kristuksen maailmaan tulemisen todellinen syy – – oli ensiksi *kaikkien* ihmisten lunastaminen fyysisestä eli ajallisesta

kuolemasta, jonka Aadam toi maailmaan, ja toiseksi kaikkien ihmisten lunastaminen hengellisestä kuolemasta eli karkotuksesta Herran edestä sillä ehdolla, että he tekevät parannuksen ja saavat syntinsä anteeksi ja pysyvät vahvoina kuolevaisen koetusajan loppuun asti.<sup>8</sup>

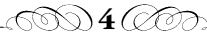
Me riemuitsemme Jumalan Pojan syntymisestä ihmisten keskuuteen.

Me olemme kiitollisia sovitusuhrista, jonka Hän toteutti vuodatamalla oman verensä.

Me olemme kiitollisia siitä, että Hän on lunastanut meidät kuolemasta ja avannut oven, jotta me voimme saada iankaikkisen elämän.

Me rukoilemme rauhaa maan päälle, evankeliumin leviämistä ja totuuden lopullista voittoa.

Me pyydämme hartaasti Isämme lapsia kaikkialla liittymään joukkoomme tekemään niitä asioita, jotka tuovat meille kaikille rauhaa tässä maailmassa ja iankaikkisen kirkkauden tulevassa maailmassa [ks. OL 59:23].<sup>9</sup>



### **Meidän tulee antaa kertomuksen Vapahtajan syntymästä kyllästä elämämme ja vaikuttaa siihen.**

Kun [jouluuamu] koittaa, jotkut painavat päänsä nöyrään rukoukseen valon Isälle siunauksista, joita he ovat saaneet Hänen rakkaan Poikansa kärsimyksen ansiosta, ja he lukevat ihmeellisen kertomuksen kiitollisina ja ylistäen. Valitettavasti toiset, joilla on vähän tai ei lainkaan tietoa siitä, mitä he ovat velkaa Jumalan Pojalle, juhlivat, eivät kiitollisessa ja nöyrässä rukouksessa, vaan rienaavassa juopuneen rellestyksessä ajattelematta vähääkään Galilean miehen syntymän tärkeyttä. – –

Kuinka kukaan voi lukea tämän koskettavan kertomuksen Jeesuksen Kristuksen syntymästä toivomatta syntiensä anteeksiantoa? Tähän vuodenaikaan jokaisen – kuninkaan palatsissaan, jos palatseissa on vielä kuninkaita, talonpojan vaatimattomassa mökissään, rikkaiden ja köyhien yhtä lailla – kannattaisi polvistua ja osoittaa kunnioitusta Hänelle, joka oli synnitön, jonka elämä kului uhrauksen ja murheen merkeissä lähimmäistensä hyväksi ja jonka veri vuodatettiin uhrina synnistä. – –

– – Entä tämä ihana kertomus? Olemmeko sallineet sen kyllästä elämämme ja vaikuttaa siihen? Olemmeko hyväksyneet sen täydessä merkityksessään ja varauksetta? Uskommeko, että tämä lapsi oli todellakin Jumalan ainosyntyinen Poika lihassa? Onko meillä kestävä usko Hänen tehtävänsä ja olemmeko me halukkaita seuraamaan Häntä kuuliaisesti? Jos maailma olisi uskonut niin ja noudattanut vilpittömästi Hänen opetuksiaan, niin sitä ei olisi kautta kaikkien aikojen repinyt hajalle kiista ja jumalattomuus. – – Niiden joukossa, jotka ovat väittäneet olevansa Jumalan Pojan seuraajia, on ollut liian paljon tyhjää puhetta ja liian vähän todellista, Hänen opetustensa tinkimättömyyteen perustuvaa palvelemista.

Enkeli julisti paimenille tuona loistavana yönä, että hän toi suuren ilosanoman, joka oli tarkoitettu kaikille ihmisille [ks. Luuk. 2:8–10], mutta melko yleisesti ihmiset kaikkialla maan päällä ovat kieltäytyneet ottamasta vastaan tuon sanoman siunauksia. He eivät ole olleet halukkaita hylkäämään syntejään, nöyrytymään ja saattamaan elämäänsä sopusointuun Mestarin opetusten kanssa. – –

Jälleen kerran vetoan kaikkiin ihmisiin kaikkialla: kääntykää pahoilta teiltänne todelliseen Jumalan Pojan palvelemiseen, jotta sielunne pelastettaisiin Hänen valtakuntaansa.<sup>10</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

### *Kysymyksiä*

- Mitä teet kodissasi muistaaksesi Vapahtajan jouluna? Mitä me voimme oppia presidentti Smithin jouluperinteistä? (Ks. ”Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita”.)
- Miksi mielestäsi kertomus Jeesuksen Kristuksen syntymästä ei koskaan vanhene? (Ks. osa 1.)
- Käy läpi presidentti Smithin sanat siitä, kuinka Jeesus Kristus tuli maailmaan pienenä lapsena ja koki kuolevaisuuden vaikeudet (ks. osa 2). Mitä ajattelet ja tunnet pohtiessasi Vapahtajan halukkuutta tehdä niin?
- Pohdi Vapahtajan syntymän ja Vapahtajan sovituksen välistä yhteyttä (ks. osa 3). Kuinka vanhemmat voivat auttaa lapsiaan ymmärtämään sen? Kuinka tämä ymmärrys voi vaikuttaa jouluperinteisiimme?

- Mitä voimme tehdä antaaksemme ”kertomuksen Vapahtajan syntymästä kyllästä elämämme ja vaikuttaa siihen”? (Ks. osa 4.)

*Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Jes. 53; Luuk. 1:26–35; 2; 1. Nefi 11:8–23

*Opetusvihje*

Pienryhmäkeskustelut antavat ”suurelle määrälle ihmisiä tilaisuuden osallistua oppiaiheeseen. Henkilöt, jotka yleensä epäröivät osallistua, saattavat esittää pienryhmissä ajatuksia, joita he eivät esittäisi koko ryhmän edessä.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 173–174.)

**Viitteet**

1. ”A Big Christmas Hug from Pres. Smith”, *Church News*, 25. joulukuuta 1971, s. 3.
2. ”A Big Christmas Hug from Pres. Smith”, s. 3.
3. ”Christmas Greetings from President Joseph Fielding Smith to the Members of the Church throughout the World”, *Church News*, 19. joulukuuta 1970, s. 3.
4. *The Restoration of All Things*, 1945, s. 279–280.
5. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 22.
6. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 41–43.
7. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 2, s. 134, 136.
8. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 242.
9. ”Christmas Greetings”, s. 3.
10. *The Restoration of All Things*, s. 278–279, 281–282, 286.



# Valmistautuminen Herramme toiseen tulemiseen

*”Raivatkaa Herralle tie ja tehkää hänen polkunsa suoriksi, sillä lähellä on hänen tulemisensa hetki” (OL 133:17).*

## Joseph Fielding Smithin elämänvaiheita

**P**residentti Joseph Fielding Smith kertoi kerran eräälle ryhmälle myöhempien aikojen pyhiä, että hän ”rukoili maailmanloppua”. Hän sanoi: ”Jos se tulisi huomenna, olisin iloinen.” Vastauksena tähän julistukseen eräs nainen totesi sen verran äänekkäästi, että muutkin kuulivat: ”Toivottavasti ei.”

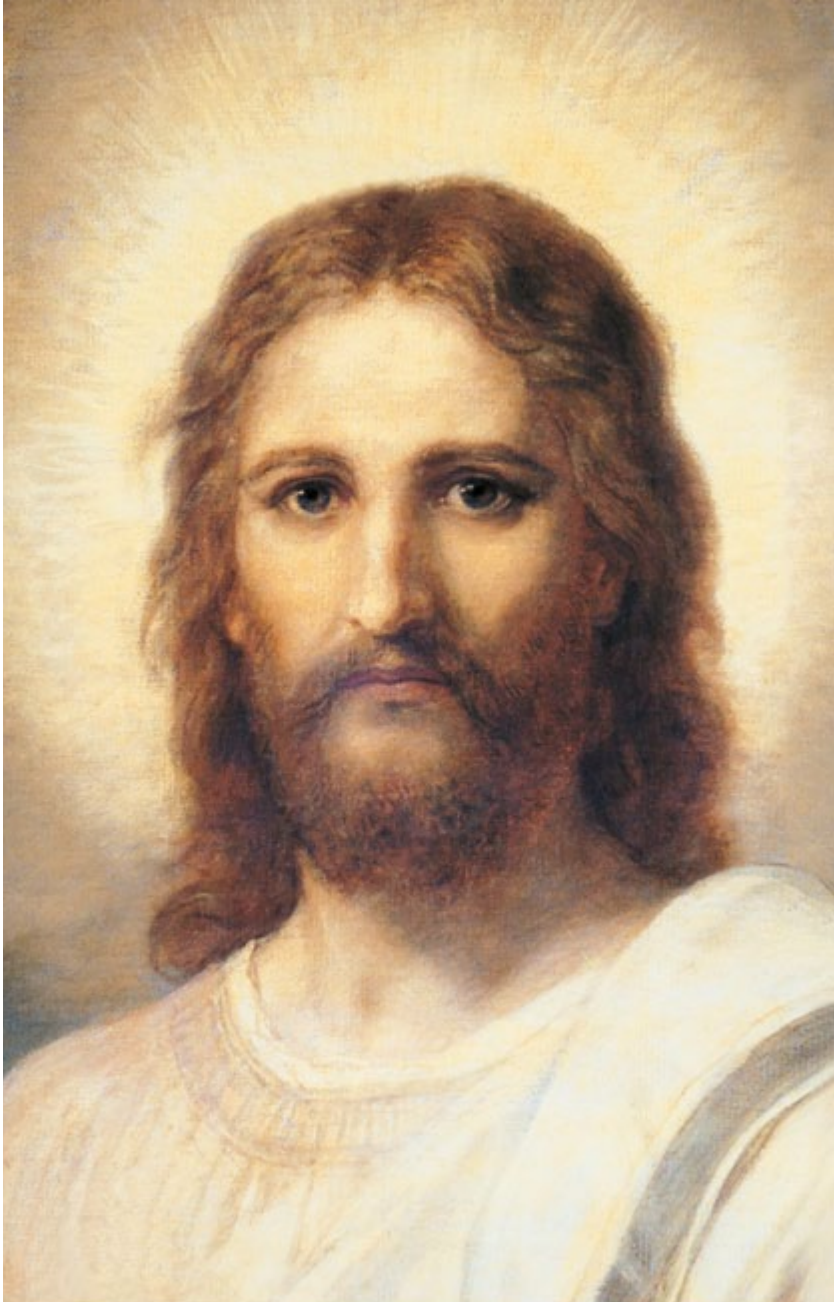
Kertoessaan tästä kokemuksesta vähän myöhemmin presidentti Smith opetti:

”Ettekö halua, että maailmanloppu tulee?”

Useimmilla ihmisillä on väärä käsitys siitä, mitä maailmanlopulla tarkoitetaan. – –

Kun Kristus tulee, se on oleva loppu maailmalle. – – Silloin ei ole enää sotia, ei sekasortoa, kateutta, valehtelemista. Silloin ei ole enää jumalattomuutta. Silloin ihmiset oppivat rakastamaan Herraa ja pitämään Hänen käskynsä, ja elleivät he tee niin, he eivät pysy täällä. Se on maailmanloppu, ja sitä Vapahtaja rukoili, kun Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: ’Opetä meitä rukoilemaan.’ Mitä Hän teki? Hän opetti heille: ’Isä meidän, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa.’ [Ks. Matt. 6:9–10.]

Sitä minäkin rukoilen. Herra rukoili maailmanloppua, ja niin rukoilen minäkin.”<sup>1</sup>



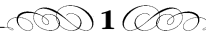
*"Kaipaamme sitä päivää, jolloin Rauhan Ruhtinas tulee."*

Saarnoissaan ja kirjoituksissaan presidentti Smith lainasi usein pyhien kirjoitusten profetioita viimeisistä ajoista, Joseph Smithin roolista tien valmistamisessa Herralle ja Vapahtajan tulemisesta maan päälle kirkkaudessa. Hän ilmaisi syvät tunteensa näitä profetioita kohtaan Utahissa olevan Ogdenin temppelin vihkimisrukouksessa:

”Kuten tiedät, oi Jumalamme, me elämme viimeisinä aikoina, kun aikojen merkit ovat tulossa näkyviin, kun Sinä kiirehdit työtäsi tänä aikana ja kun me olemme jo kuulleet äänen huutavan erämaassa: Raivatkaa Herralle tie ja tasoittakaa Hänelle polut [ks. Matt. 3:3]. – –

Oi Isämme, me kaipaamme sitä päivää, jolloin Rauhan Ruhtinas tulee, jolloin maa saa levon ja vanhurskaus vallitsee jälleen maan päällä, ja rukouksemme, jonka lausumme nöyrin ja murtunein sydämin, on, että me kestäisimme sen päivän ja meidät havaittaisiin kelloiksi elämään Hänen kanssaan, jonka olet nimittänyt olemaan kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra, jolle olkoon kirkkaus ja kunnia ja voima ja mahti sekä nyt että ikuisesti.”<sup>2</sup>

## Joseph Fielding Smithin opetuksia



### Herran tuleminen on lähellä.

Me lähestymme nopeasti Herran suurta päivää, tuota ”virvoituksen” aikaa, jolloin Hän tulee taivaan pilvissä kostamaan jumalattomille ja valmistamaan maata rauhan valtakauten kaikille niille, jotka ovat halukkaita noudattamaan Hänen lakiaan [ks. Ap. t. 3:19–20].<sup>3</sup>

Monia asioita on tapahtunut – – iskostamaan uskollisten kirkon jäsenten mieleen sen seikan, että Herran tuleminen on lähellä. Evankeliumi on palautettu. Kirkko on täysin järjestetty. Pappuus on annettu ihmiselle. Eri taloudenhoitokaudet alusta asti on ilmoitettu ja niiden avaimet ja valtuudet on annettu kirkolle. Israelia on koottu ja kootaan parhaillaan Siionin maahan. Juutalaiset ovat palaamassa Jerusalemiin. Evankeliumia saarnataan kaikkialla maailmassa todistuksena jokaiselle kansakunnalle. Temppeleitä rakennetaan, ja niissä suoritetaan toimitustyötä kuolleiden sekä elävien puolesta. Lasten sydämet ovat kääntyneet heidän isiensä puoleen, ja lapset etsivät kuolleitaan. Liitot, jotka Herra lupasi tehdä Israelin kanssa myöhemmin aikoina, on ilmoitettu, ja tuhannet kootussa Israelissa



ovat solmineet ne. Näin Herran työ etenee, ja kaikki nämä asiat ovat merkkejä Herramme lähestyvistä tulemisesta. – –

Profeettojen sanat täyttyvät nopeasti, mutta se tapahtuu luonnollisten periaatteiden mukaan niin, että se jää useimmilta meistä huomaamatta.

Joel lupasi, että Herra vuodattaisi Henkensä kaiken lihan ylle: pojat ja tyttäret profetoisivat, vanhukset uneksisivat unia ja nuorukaiset näkisivät näkyjä [ks. Joel 3:1]. – –

Viimeisten aikojen merkkeihin kuului myös lisääntynyt oppiminen. Danielille annettiin käsky pitää ”nämä asiat salassa ja [sulkea profetiansa] kirja sinetillä lopun aikaan saakka. [Silloin] monet harhailevat”, hän sanoi, ”mutta tieto lisääntyy.” (Dan. 12:4.) Eivätkö ihmiset ryntäilekin nykyään sinne ja tänne toisin kuin koskaan aiemmin maailman historiassa? – –

– – Eikö tieto ole lisääntynyt? Onko koskaan maailman historiassa ollut aikaa, jolloin ihmisille olisi vuodatettu niin paljon tietoa? Mutta on surullista todeta, että Paavalin sanat ovat totta – ihmiset ”ovat aina [alttiina] uusille opetuksille mutta eivät voi koskaan päästä selville totuudesta” (2. Tim. 3:7). – –

Eikö meillä ole ollut lukuisia sotahuhuja? [Ks. OL 45:26.] Eikö meillä ole ollut sotia, sellaisia sotia, joita maailma ei ole koskaan aiemmin nähnyt? Eikö nykyään ole levottomuutta kansakuntien keskuudessa ja eivätkö niiden johtajat ole huolissaan? Eikö valtakuntia ole kukistunut ja kansakuntien keskuudessa tapahtunut suuria muutoksia? Koko maailma on levottomuuden vallassa. Joka päivä kerrotaan maanjäristyksistä eri paikoissa [ks. OL 45:33]. – –

Silti vanha maailma jatkaa kulkuaan kiinnittäen hyvin vähän huomiota kaikkeen, mitä Herra on sanonut, ja kaikkiin merkkeihin ja osoituksiin, jotka on annettu. Ihmiset paaduttavat sydämensä ja sanovat, ”että Kristus viivyyttää tulemistansa maailman loppuun asti” (OL 45:26).<sup>4</sup>

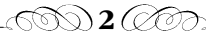
Minulta kysyttiin jokin aika sitten, osaisinko sanoa, milloin Herra tulisi. Vastasin ”kyllä”, ja vastaan nyt ”kyllä”. Minä tiedän, milloin Hän tulee. Hän on tuleva huomenna. Hän on antanut siitä sanansa. Saanen lukea sen:

”Katso, nyt sanotaan tänä päivänä Ihmisen Pojan tulemiseen asti, ja totisesti se on uhripäivä ja minun kansani kymmenysten päivä; sillä se, joka maksaa kymmenykset, ei pala hänen tulemisessaan.”

Tässä on tarpeeksi saarnaa kymmenysten maksamisesta.

”Sillä tämän päivän jälkeen tulee palaminen – tämä on Herran puhettavan mukaan – sillä totisesti minä sanon: Huomenna kaikki ylpeät ja ne, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat kuin oljenkorsia; ja minä poltan heidät, sillä minä olen Herra Sebaot, enkä minä säästä ketään, joka jää Babyloniin.” [OL 64:23–24.]

Niinpä sanon, että Herra on tuleva huomenna. Olkaamme siis valmiit.<sup>5</sup>



## **Kun Kristus tulee, tapahtuu tuomio.**

Vertaus, jonka Herra opetti vehnästä ja rikkaviljasta, viittaa viimeisiin päiviin. Kertomuksen mukaan kylväjä kylvi peltoonsa hyvää siementä, mutta hänen nukkuessaan vihamies tuli ja kylvi peltoon rikkaviljaa. Kun ne tulivat oraalle, palvelijat halusivat mennä ja kitkeä rikkaviljan pois, mutta Herra käski heidän antaa sekä vehnän että rikkaviljan kasvaa yhdessä, kunnes sato olisi kypsä, jotta he eivät nyhtäisi maasta hentoa vehnää hävittäessään rikkaviljaa. Sitten elonkorjuun aikaan heidän oli määrä mennä ja koota vehnä ja sitoa rikkavilja poltettavaksi. Selittäessään tätä vertausta Herra sanoi opetuslapsilleen, että ”elonkorjuu on maailman loppu, ja korjuumiehet ovat enkeleitä”. [Ks. Matt. 13:24–30, 36–43; OL 86.]<sup>6</sup>

Vehnä ja rikkavilja kasvavat yhdessä ja ovat kasvaneet samassa pellossa kaikkien näiden vuosien ajan, mutta päivä on lähellä, jolloin vehnä tullaan kokoamaan aittaan ja samoin rikkavilja tullaan kokoamaan poltettavaksi, ja vanhurskaat tullaan erottamaan jumalattomista. Ja meidän jokaisen velvollisuus on pitää Herran käskyt, tehdä parannus synneistämme, kääntyä vanhurskauteen, jos sydämessämme on tarvetta parannukseen.<sup>7</sup>

Lujittakaa ja vahvistakaa kirkon jäseniä uskossa Jumalaan; me totisesti tarvitsemme sitä. Niin monet vaikutukset pyrkivät hajottamaan meitä, jopa kirkon jäsenten keskuudessa, ja jonakin päivänä



*"Me lähestymme nopeasti Herran suurta päivää, tuota 'virvoituksen' aikaa, jolloin Hän tulee taivaan pilvissä."*

lähitulevaisuudessa on tapahtuva vehnän erottaminen rikkaviljasta, ja me olemme joko vehnää tai rikkaviljaa. Me tulemme olemaan jommallakummalla puolella.<sup>8</sup>

Päivä tulee, jolloin meillä ei ole enää *tätä* maailmaa. Se muutetaan. Me saamme paremman maailman. Me saamme maailman, joka on vanhurskas, koska kun Kristus tulee, Hän puhdistaa maailman.

Lukekaa, mitä pyhiin kirjoituksiimme on kirjoitettu. Lukekaa, mitä Hän itse on sanonut. Tullessaan Hän puhdistaa tämän maailman kaikesta sen jumalattomuudesta, ja kirkosta puhuessaan Hän on sanonut, että Hän lähettää enkelinsä ja he kokoavat Hänen valtakunnastaan, joka on kirkko, pois kaiken sen, mikä rikkoo lakia [ks. Matt. 13:41].<sup>9</sup>

Suuri ja pelottava päivä ei voi olla mikään muu kuin Jeesuksen Kristuksen saapuminen perustamaan valtakuntansa voimassa maan päällä elävien vanhurskaiden keskuuteen ja puhdistamaan maailman kaikesta pahuudesta. Se ei tule olemaan pelon päivä eikä se tule aiheuttamaan kauhua vanhurskaiden sydämessä, mutta se tulee olemaan suuri pelon ja kauhun päivä jumalattomille. Tämän me olemme saaneet tietää Vapahtajan omista sanoista, kun Hän opetti opetuslapsiaan [ks. Matt. 24; JS–M 1].<sup>10</sup>

Kun Kristus tulee, tapahtuu tuomio. Meille kerrotaan, että kirjat avataan, kuolleet tuomitaan sen perusteella, mitä kirjoihin on kirjoitettu, ja niiden kirjojen joukossa on elämän kirja [ks. Ilm. 20:12]. Me tulemme näkemään sen sivut. Me tulemme näkemään itsemme juuri sellaisina kuin olemme. Ja me tulemme ymmärtämään vanhurskaalla ymmärryksellä, että ne tuomiot, jotka meille annetaan, ovat vanhurskaita ja oikeita, tulimmepa sitten Jumalan valtakuntaan saadaksemme nämä suurenmoiset siunaukset, tai jouduimmepa karkotetuiksi.<sup>11</sup>

Pyydän hartaasti myöhempien aikojen pyhiä pysymään lujina ja uskollisina jokaisen velvollisuuden suorittamisessa pitäen Herran käskyt, pitäen pappetta kunnialla, jotta me voisimme kestää, kun Herra tulee – olimmepa eläviä tai kuolleita, sillä ei ole merkitystä – päästäksemme osallisiksi tästä kirkkaudesta.<sup>12</sup>

---

 3
 

---

**Valmistautuksemme Herran tulemiseen meidän pitää valvoa ja rukoilla ja saattaa huoneemme järjestykseen.**

Maailemassa on nykyään monia tapahtumia, jotka osoittavat, että lähestymässä on Herran suuri päivä, jolloin Lunastaja ilmestyy jälleen perustaakseen valtakuntansa vanhurskaudessa tuhatvuotisen valtakauden alkajaisiksi. Sillä välin kirkon jäsenten velvollisuutena on etsiä tietoa ja valmistautua tutkimalla ja uskon kautta tuon suuren ja loistavan päivän alkamiseen.<sup>13</sup>

Meidän ei tarvitse olla huolissamme ajasta ja hetkestä, jolloin Kristus tulee, mutta meidän pitää valvoa ja rukoilla ja olla valmiita.<sup>14</sup>

Joskus minua harmittavat jotkut vanhimmat, jotka puhuessaan sanovat, että Herra on tuleva silloin, kun meistä kaikista tulee kyllin vanhurskaita vastaanottamaan Hänet. Herra ei ole odottava sitä, että meistä tulee vanhurskaita. Kun Hän on valmis tulemaan, Hän tulee – kun pahuuden malja on täysi – ja jos me emme silloin ole vanhurskaita, se on meille todella ikävää, sillä meidät tullaan lukemaan jumalattomien joukkoon, ja me tulemme olemaan kuin oljenkorsia, jotka pyyhkäistään pois maan päältä, sillä Herra sanoo, että jumalattomuus ei tule pysymään.<sup>15</sup>

Uinummeko me täydellisen tietämättöminä tai välinpitämättöminä kaikesta siitä, mitä Herra on antanut meille varoituksena? Minä sanon teille: ”Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.

Ymmärrättehän, että jos talon isäntä tietäisi, mihin aikaan yöstä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa.

Olkaa siis tekin valmiit, sillä ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.” (Matt. 24:42–44.)

Ottakaamme vaarin tästä Herran antamasta varoituksesta ja saat-takaamme huoneemme järjestykseen ja valmistautukaamme Herran tulemiseen.<sup>16</sup>



*Käydessään nuoren Joseph Smithin luona enkeli Moroni profetoï Vapahtajan toisesta tulemisesta (ks. JS-H 36–41).*

#### 4

### **Myöhempien aikojen pyhät voivat olla välineinä Jumalan käsissä valmistamassa kansaa Herran tulemiseen.**

Eikö olisikin tavattoman merkillistä, jos Herra tulisi ja aloittaisi rauhanhallituksensa, kostaisi jumalattomille ja puhdistaisi maan synnistä lähettämättä sanansaattajia edellään valmistamaan tietä? Pitäisikö meidän odottaa Herran tulevan tuomitsemaan maailmaa antamatta

sille ensin varoitusta ja valmistamatta mahdollisuutta välttää tuomiosta kaikille niille, jotka ovat valmiit tekemään parannuksen?

Nooa lähetettiin maailmaan varoittamaan vedenpaisumuksesta. Jos ihmiset olisivat kuunnelleet, he olisivat välttyneet tuholta. Mooses lähetettiin johdattamaan Israel luvattuun maahan, jotta Abrahamille annetut lupaukset täyttyisivät. Johannes Kastaja lähetettiin valmistamaan tietä Kristuksen tulemiselle. Kussakin tapauksessa kutsu tuli siten, että taivaat aukenivat. Jesaja, Jeremia ja muut profeetat lähetettiin varoittamaan Israelia ja Juudaa ennen kuin hajottaminen ja vankeuteen joutuminen kohtasi niitä. Jos ne olisivat ottaneet vaarin, olisi historiaan kirjoitettu toisenlainen lehti. He saivat mahdollisuuden kuunnella; heitä varoitettiin ja heillä oli mahdollisuus välttää tuholta, ja sen mahdollisuuden he hylkäsivät.

Herra lupasi, että Hän olisi samalla tavoin kiinnostunut ihmiskunnasta ennen toista tulemistaan.<sup>17</sup>

Joseph Smith lähetettiin valmistamaan tietä tälle toiselle tulemiselle julistamalla evankeliumin täyteyttä ja suomalla kaikille ihmisille keinon päästä eroon pahuudesta ja rikkomuksesta.<sup>18</sup>

Johannes näki Patmossaarella näyssä viimeisinä päivinä ”enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille.” [Ilm. 14:6.]

Joseph Smith selitti, että Moroni – tämän mantereen muinainen profeetta, joka nyt on ylösnoussut – tämän lupauksen osittaisena täyttymyksenä opetti hänelle evankeliumia ja antoi hänelle opetusta niiden asioiden palauttamisesta, jotka edeltävät Kristuksen tulemista. Ja Herra sanoi: ”Sillä katso, Herra Jumala on lähettänyt enkelin, joka huutaa taivaan laella sanoen: Raivatkaa Herralle tie ja tehkää hänen polkunsa suoriksi, sillä lähellä on hänen tulemisensa hetki” [OL 133:17].

Tunnustaen tämän todeksi myöhempien aikojen pyhät uskovat, että yhteys taivasiin on aukaistu nykyaikana, ja nyt valtakunnan evankeliumi lähetetään todistukseksi maailmalle ennen kuin Kristus on tuleva [ks. Matt. 24:14].<sup>19</sup>

Myöhempien aikojen pyhiä voidaan pitää kummallisina ja omittuisina, koska he uskovat, että heidät on kutsuttu täyttämään tämä

pyhien kirjoitusten kohta [Matt. 24:14], mutta luottaen täysin siihen, että Herra on puhunut, he lähettävät uutterasti lähetyssaarnaajia kaikkialle maailmaan. Lisäksi, kun kaikki kansakunnat ovat kuulleet tämän sanoman sellaisena kuin se on ilmoitettu näinä viimeisinä päivinä, silloin me voimme odottaa Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tulemistä, sillä sinä päivänä kaikki kansakunnat ovat saaneet varoituksen niiltä sanansaattajilta, jotka lähetettiin niiden tykö Herran lupauksen mukaan.<sup>20</sup>

Evankeliumi on kaikkia ihmisiä varten, ja kirkko tullaan perustamaan kaikkialle, kaikkiin kansakuntiin, jopa maailman ääriin, ennen Ihmisen Pojan toista tulemistä. – –

Hän on kohottanut kätensä toisen kerran kootakseen Israelin kirkkoon, ja tällä kertaa Hän pystyttää pyhiensä seurakuntia kaikissa kansakunnissa.<sup>21</sup>

*Utahissa sijaitsevan Ogdenin temppelin vihkimisrukouksesta:*

Oi Isä, kiirehdi päivää, jolloin vanhurskaus vallitsee, jolloin kansakuntien hallitsijat avaavat rajansa evankeliumin saarnaamiselle, jolloin pelastuksen ovi aukenee rehellisiä, oikeamielisiä ja hyviä varten kaikkien kansojen keskuudessa.

Me rukoilemme totuuden leviämisen puolesta, me rukoilemme lähetystyöasian puolesta, me pyydämme voimaa ja joukkoja ja keinoja saarnata ikuisia totuuksia useammille muista lapsistasi kaikissa kansakunnissa, jokaisen suvun ja jokaisen kielen puhujien keskuudessa. – –

Toiveenamme on olla välineitä Sinun käsissäsi valmistaksemme kansaa Poikasi tulemiseen.<sup>22</sup>



## **Tuhatvuotinen valtakunta tulee olemaan rauhan aikaa ja aikaa ahkeroida Herran työssä.**

Vanhurskaat riemuitsevat, kun Hän tulee, koska silloin maan päälle saapuu rauha, ihmisten keskuuteen vanhurskaus, ja se sama rauhan, ilon ja onnen henki, joka vallitsi tällä mantereella kahdensadan vuoden ajan [ks. 4. Nefi 1–22], luodaan jälleen kansan keskuuteen, ja viimein siitä tulee yleismaailmallinen ja Kristus hallitsee herrojen Herrana ja kuninkaiden Kuninkaana tuhannen vuoden ajan. Me odotamme innolla tuota aikaa.<sup>23</sup>



Tämä onnellinen rauhan aika tulee vallitsemaan tuhat vuotta, ja aikanaan kaikki maan asukkaat tullaan tuomaan kirkon lammastarhaan.<sup>24</sup>

Tuhatvuotisen valtakunnan aikana evankeliumia tullaan opettamaan entistä tehokkaammin ja suuremmalla voimalla, kunnes kaikki maan asukkaat ottavat sen vastaan.<sup>25</sup>

Sen sijaan että olisi levon aika, tuhatvuotiskausi on kaikille työn kausi. Laiskuutta ei nähdä, parempia menetelmiä käytetään, niin ettei tarvita niin paljon aikaa jokapäiväisiin toimiin vaan voidaan käyttää enemmän aikaa valtakunnan asioihin. Pyhät toimivat ahkerasti temppeleissä, joita rakennetaan maan kaikkiin osiin. Itse asiassa he työskentelevät niin ahkerasti, että temppelit ovat käytössä suurimman osan aikaa.<sup>26</sup>

Maan päällä tulee kuitenkin olemaan kuolevaisuus noiden tuhannen vuoden aikana sen suuren työn tähden, kuolleiden pelastuksen, joka täytyy saada suoritetuksi. Noiden tuhannen rauhan vuoden aikana suuri Herran työ tullaan tekemään temppeleissä, ja ihmiset menevät noihin tempeleihin tekemään työtä niiden puolesta, jotka ovat siirtyneet rajan toiselle puolen ja jotka odottavat, että ne, jotka vielä elävät kuolevaisuudessa maan päällä, suorittavat heidän puolestaan nämä heidän pelastukseensa kuuluvat toimitukset.<sup>27</sup>

Meidän velvollisuutemme on pelastaa kuolleet, ja tuo työ tulee jatkumaan tuhatvuotisen valtakunnan aikana, kunnes endauementin ja sinetöinnin ovat saaneet kaikki, jotka ovat oikeutettuja tähän siunaukseen.<sup>28</sup>

Kaikki ne, jotka ovat kuolleet Kristuksessa, nousevat kuolleista Hänen tullessaan ja elävät maan päällä samoin kuin Kristus on oleva maan päällä tämän tuhannen vuoden aikana. He eivät jää tänne koko tuhannen vuoden ajaksi, mutta he ovat kanssakäymisissä niiden kanssa, jotka vielä ovat täällä kuolevaisessa elämässä. Nämä ylösnousseet pyhät ja Vapahtaja itse saapuvat antaakseen ohjeita ja neuvoja, ilmoittaakseen meille asioita, jotka meidän tulisi tietää, antaakseen meille tietoja Herran temppeleissä tehtävästä työstä, niin että me voimme tehdä työn, joka on välttämätöntä kelvollisten ihmisten pelastukselle.<sup>29</sup>

Herra on sanonut palvelijoihensa kautta, että tuhatvuotisen valtakunnan aikana ne, jotka ovat siirtyneet rajan toiselle puolelle ja saaneet ylönousemuksen, tulevat henkilökohtaisesti ilmoittamaan vielä kuolevaisuudessa oleville kaiken sen tiedon, jota tarvitaan työn suorittamiseksi näiden puolesta, jotka ovat siirtyneet pois tästä elämästä. Silloin kuolleilla on oikeus tehdä tietäväksi ne asiat, joita he haluavat ja jotka he ovat oikeutetut saamaan. Tällä tavoin yhtään sielua ei unohdeta ja Herran työ tullaan saattamaan täydelliseksi.<sup>30</sup>

Rukoilen joka elämäni päivä, että Herra kiirehtisi työtään. – – Rukoilen maailmanloppua, koska haluan paremman maailman. Haluan Kristuksen tulevan. Haluan rauhan aikakauden. Haluan ajan tulevan, jolloin jokainen ihminen voi elää rauhassa sekä uskon, nöyryyden ja rukouksen hengessä.<sup>31</sup>

## Opiskelu- ja opetusehdotuksia

---

### *Kysymyksiä*

- Kuinka kertomus kohdassa ”Joseph Fielding Smithin elämänavaiheita” vaikuttaa ajatuksiisi maailmanlopusta?
- Kuinka osassa 1 mainitut profetiat voivat auttaa meitä valmistautumaan Herran tulemiseen?
- Käy läpi osasta 2 presidentti Smithin opetukset vehnää ja rikkaviljaa koskevasta vertauksesta. Mitä me voimme tehdä, että olisimme ”vehnää”? Mitä me voimme tehdä auttaaksemme perhettämme ja muita?
- Mitä mielestäsi valvominen ja rukoileminen tarkoittavat valmistautuessamme Herran tulemiseen? Mitä mielestäsi tarkoittaa huoneemme saattaminen järjestykseen? (Ks. osa 3.)
- Presidentti Smith rukoili: ”Toiveenamme on olla välineitä Sinun käsissäsi valmistaaksemme kansaa Poikasi tulemiseen” (osa 4). Millä tavoin voimme auttaa muita valmistautumaan Herran tulemiseen?
- Käy läpi osa 5. Millä tavoin me voimme hyötyä nyt siitä, että tiedämme, mitä tuhatvuotisessa valtakunnassa tapahtuu?

### *Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia*

Ps. 102:17; Jes. 40:3–5; Jaak. 5:7–8; OL 1:12; 39:20–21; 45:39, 56–59

## Opetusvihje

”Evankeliumin opettamisen suuri, vakuuttava, käännäyttävä voima ilmenee siinä, kun innoitettu opettaja sanoo: ”Tiedän Pyhän Hengen voiman kautta, Pyhän Hengen ilmoituksen kautta sielulleni, että opettamani opit ovat todet’” (Bruce R. McConkie, julkaisussa *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 43).

## Vitteet

1. *The Signs of the Times*, 1943, s. 103–105.
2. ”Ogden Temple Dedicatory Prayer”, *Ensign*, maaliskuu 1972, s. 10–11.
3. *The Restoration of All Things*, 1945, s. 302.
4. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1966, s. 12–14.
5. Ks. *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 3, s. 7.
6. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 19–20.
7. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 20.
8. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 20.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1952, s. 28, kursivointi alkuperäisessä.
10. Ks. ”Elian tulo”, *Valkeus*, kesäkuu 1972, s. 225.
11. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 59–60.
12. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 40.
13. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 5, s. xii.
14. ”A Warning Cry for Repentance”, *Deseret News*, 4. toukokuuta 1935, Church-osio, s. 6.
15. ”A Warning Cry for Repentance”, s. 8.
16. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1966, s. 15.
17. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 9–10.
18. ”A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled”, *Deseret News*, 19. syyskuuta 1931, Church-osio, s. 6.
19. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 10.
20. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 11–12.
21. Julkaisussa Conference Report, British Area Conference 1971, s. 176.
22. ”Ogden Temple Dedicatory Prayer”, s. 9, 11.
23. ”The Right to Rule”, *Deseret News*, 6. helmikuuta 1932, Church-osio, s. 8.
24. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 65.
25. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 63.
26. Ks. *Tie täydellisyyteen*, 1959, s. 254–255.
27. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 58.
28. *Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 159.
29. Ks. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 58–59.
30. *Pelastuksen oppeja*, osa 3, s. 64.
31. *The Signs of the Times*, s. 149.



## Luettelo kuvista

Kansi: Tausta © Artbeats.

Sivu 5: Michael T. Malmin teos *Nuori Joseph Fielding Smith tutkii Mormonin kirjaa*. © Michael T. Malm.

Sivu 36: Yksityiskohta Jon McNaughtonin teoksesta *Minä näin valon*. © Jon McNaughton.

Sivu 42: Yksityiskohta Walter Ranen teoksesta *Herra näytti hänelle kokon*. © Intellectual Reserve, Inc.

Sivu 50: Minerva Teichertin teos *Eksyneen karitsan pelastaminen (Kristus)*.

Sivu 54: Simon Deweyn teos *Viimeisen ateria*. © Simon Dewey.

Sivu 60: Yksityiskohta valokuvasta © Corbis. Kopiointi, lataaminen ja jakaminen kielletty.

Sivu 63: Yksityiskohta Joseph Brickeyn teoksesta *Lähtö Eedenin puutarhasta*. © 1998 Joseph Brickey.

Sivu 68: Yksityiskohta Heinrich Hofmannin teoksesta *Kristus Getsemanessa*. C. Harrison Conroy Co., Inc.:in luvalla.

Sivu 98: Yksityiskohta Gary E. Smithin teoksesta *Jeesus asettaa sakramentin*. © 1982 Gary E. Smith.

Sivu 108: Theodore S. Gorkan teos *Joseph ja Hyrum Smith seisovat joen rannalla*. © 1996 Intellectual Reserve, Inc.

Sivu 113: Yksityiskohta Del Parsonin teoksesta *Ensimmäinen näky*. © 1987 Intellectual Reserve, Inc.

Sivu 116: Gary E. Smithin teos *Josephin ja Hyrumin marttyyrikoulema*. © 1984 Intellectual Reserve, Inc.

Sivu 132: William L. Maughanin teos *Enkeli näyttää kultalevyt Joseph Smithille, Oliver Cowderylle ja David Whitmerille*. © 1988 William L. Maughan.

Sivu 137: Harold T. (Dale) Kilbournin teos *Kahdeksan silminnäkiää katselvat Mormonin kirjan levyjä*. © Dale Kilbourn.

Sivu 147: Yksityiskohta James Tissotin teoksesta *Jeesus opettaa kansaa järven rannalla*.

Sivu 156: Minerva Teichertin teos *Melkisedekin pappeuden palautus*. Kirkon historian museon luvalla.

Sivu 160: Daniel A. Lewisin teos *Elia ilmestyy Kirtlandin temppelissä*. © 2007 Daniel A. Lewis.

Sivu 178: Yksityiskohta Mykola Krisatšenkon teoksesta *Kasteeni Kiovassa*. Kirkon historian museon luvalla.

Sivu 188: Yksityiskohta Michael T. Malmin teoksesta *Paavali antaa Pyhän Hengen*. © 2006 Michael T. Malm.

Sivu 236: Yksityiskohta James Tissotin teoksesta *Isä meidän -rukous*.

Sivu 253: Yksityiskohta Kenneth A. Corbettin teoksesta *Viisauden sana ilmoitetaan*. © Kenneth A. Corbett.

Sivu 260: Walter Ranen teos *Mitä minulla on, sitä minä sinulle annan*. © Intellectual Reserve, Inc.

Sivu 272: Valokuva kirkon historian kirjaston ja arkistojen luvalla.

Sivu 290: Yksityiskohta Gary L. Kappin teoksesta *Alma ja Amulek vankilassa*. © Gary L. Kapp.

Sivu 320: Yksityiskohta Walter Ranen teoksesta *Katso, Jumalan Karitsa*. © Intellectual Reserve, Inc.

Sivu 324: Heinrich Hofmannin teos *Kristus temppelissä*. C. Harrison Conroy Co., Inc:in luvalla.

Sivu 330: Yksityiskohta Heinrich Hofmannin teoksesta *Kristuksen kuva*. C. Harrison Conroy Co., Inc:in luvalla.

Sivu 334: Harry Andersonin teos *Toinen tuleminen*. © Intellectual Reserve, Inc.

Sivu 337: Tom Lovellin teos *Enkeli Moroni ilmestyy Joseph Smithille*. © 2003 Intellectual Reserve, Inc.



# Hakemisto

## A

- Aadamin ja Eevan lankeemus  
Jeesuksen Kristuksen sovitus  
voitti sen, 45, 64–67  
verrataan miehen putoamiseen  
syvään kuoppaan, 66  
välttämätön pelastussuunnitel-  
massa, 63
- Apuyhdistys  
ajalliset ja hengelliset tarkoituk-  
set, 312–314  
on välttämätön kirkon työssä,  
310–312  
perustaminen, 310–311  
*Ks. myös* Naiset
- Avaimet, pappeuden. *Ks.* Pappeu-  
den avaimet
- Avioliitto  
kehitty entistä suloisemmaksi,  
kun aviomies ja vaimo elävät  
yhdessä evankeliumin mukaan,  
207–208  
kestää ikuisesti evankeliumin  
suunnitelmassa, 202–203  
lasten ja nuorten valmistaminen  
siihen, 206  
selestinen avioliitto on evankeliumin  
kruunaava toimitus, 201  
selestinen avioliitto on kaikkien  
uskollisten saatavissa, 205–206  
sen pyhä luonne, 202  
uskollisuus avioliitolle tuo onnea  
ja iankaikkisia siunauksia,  
204–205  
*Ks. myös* Perhe; Sinetöimisvoima;  
Vanhemmat

## B

Benson, Ezra Taft, 28

## E

- Elia  
Elian henki, 223, 225  
palautti sinetöimisvoiman,  
225–227  
*Ks. myös* Sinetöimisvoima; Suku-  
tutkimus; Temppeilyö
- Eläminen maailmassa mutta ei maa-  
ilmasta, 256  
*Ks. myös* Maailmallisuus
- Elämän tarkoitus, 68–69
- Ensimmäinen näky  
johti siihen, että Joseph Smith on  
tämän taloudenhoitokauden  
johdossa, 112–114  
palautti Jumalaa koskevan todellisen  
tiedon, 38–39  
*Ks. myös* Smith, Joseph
- Ensimmäisen presidenttikunnan  
antamat neuvot, 163
- Esimerkki, 216–217, 249–250,  
257–258
- Evankeliumi  
on kaikkia ihmisiä varten, 129,  
274  
on maailman ainoa toivo, 61,  
281–282  
on perhekeskeistä, 79  
palautettu Joseph Smithin kautta,  
114–115, 274–275  
sen täyteys on vain palautetussa  
kirkossa, 274–275

sitä tulee saarnata yksinkertaisesti, 280

**G**

Grant, Heber J., 145, 155

**H**

Hinckley, Gordon B., 1

**I**

Isä Jumala. *Ks.* Taivaallinen Isä

**J**

Jeesuksen Kristuksen sovitus

Getsemanessa ja ristillä, 64–67, 101–104

kiitollisuus sovituksesta, 67  
muistetaan sakramentin avulla, 105–106

pelastus sovituksen ansiosta, 64–68, 325–326

sovituksen muistaminen joulun-  
aikaan, 321–322, 325–326

verrataan miehen pelastamiseen  
syvästä kuopasta, 66

ylösousemus sovituksen  
ansiosta, 69–70, 111

*Ks. myös* Jeesus Kristus

Jeesuksen Kristuksen toinen tule-  
minen

maailma puhdistetaan sen aikana,  
256, 335

on lähellä, 331–333

tuomio tapahtuu sen aikana, 333,  
335

valmistautuminen siihen,  
336–339

Jeesus Kristus

asettaa sakramentin, 99–100

edistyi armosta armoon, kunnes  
sai täyteen, 323–325

Hänen esimerkinsä noudattami-  
nen, 56–57, 173, 245

Hänen pojikseen ja tyttärिक्षeen  
tuleminen, 53–55

ja Joseph Smith, 111–112

johtaa kirkkoa, 124–125

Joseph Fielding Smithin rakkaus

Häntä kohtaan, 49, 51

kaikki on lähtöisin Hänestä ja  
keskittyy Häneen, 53

kärsimys Getsemanessa ja ristillä,  
64–67, 101–104

lapsuus ja nuoruus, 323–325

muistaminen joulun aikaan,  
321–322, 326–327

muistaminen sakramentin avulla,  
101–106

myöhempien aikojen pyhien  
usko Häneen, 52–53

on Jumalan ainosyntyinen Poika,  
52–53

on suurenmoinen esikuva pap-  
peuden palvelutyöstä, 173

pysyminen lujana todistuksessa  
Hänestä, 55–56

sovitus, 45, 53, 64–70, 101–104,  
111, 325–326

syntymä, 53, 322–327

tehtävä pelastussuunnitelmassa,  
45–46, 53, 64–70, 111

todistuksen saaminen Hänestä,  
55–56

toinen tuleminen, 329, 331–333,  
335–339

tuo pelastuksen lankeemuksesta,  
64–67

tuo pelastuksen synnistä, 64–67  
tällä taloudenhoitokaudella, 55

uskon osoittaminen Häneen, 88  
*Ks. myös* Jeesuksen Kristuksen

sovitus; Jeesuksen Kristuksen  
toinen tuleminen

Joseph Fielding Smith. *Ks.* Smith,  
Joseph Fielding

Joseph Smith. *Ks.* Smith, Joseph

Joulu, 321–322, 326–327

*Ks. myös* Jeesus Kristus

Jumalan palveleminen

edellyttää tietoa Jumalan ominaisuuksista, 39–40

Jeesuksen Kristuksen esimerkin noudattaminen Jumalan palvelemisessa, 56–57

johtaa rauhaan, 95

Jumalan palvelemisen henki sakramentin aikana, 101, 106

korkein muoto on käskyjen pitäminen, 239, 243

lepopäivänä, 252

## K

Kahdentoista apostolin koorumin antamat neuvot, 163

Kaste

alle 8-vuotiaat lapset eivät tarvitse, 180–182

ja pelastussuunnitelma, 67

Joseph Fielding Smithin kaste, 177

kasteenliitto, 182–184

kuvaa ylösnousemusta syntisestä elämästä hengelliseen elämään, 180

luonteeltaan kaksitahoinen, 185

upotuskasteen vertauskuvallisuus, 179–180

uskollisuus kasteen jälkeen, 185–186

Kielenkäyttö, kunnioittava, 254–255

Kirkon presidentti

ei johda kirkkoa harhaan, 163

hänellä on pappeuden avaimet koko kirkon johtamiseksi, 161

Kiroilu, 254

Koetelmukset koituvat hyödyksi, 256–257

Koti. *Ks.* Avioliitto; Perhe; Perheiltä; Vanhemmat

Kuolema, ruumiillinen ja hengellinen, 64

Kuuliaisuus. *Ks.* Käskyt

Käskyt

kääntyminen pois niistä johtaa siunausten menetykseen, 240–241

niiden pitäminen johtaa suuriin siunauksiin, 67–69, 71, 242–246

niiden pitäminen osoittaa rakautta Herraan, 239–240

## L

Laki

hallitsee maailmankaikkeutta ja Jumalan valtakuntaa, 238–239  
kuuliaisuus sille edellytyksenä pelastukselle, 67

Lee, Harold B., 32

Lepopäivä, 252

Loppuun asti kestäminen, 1, 67–68, 71, 288

Luopumus, 123

Lähetystyö

ja evankeliumin siunausten täyteen jakaminen, 274–275

Joseph Fielding Smith kokoaikaisena lähetysaarnaajana, 7–12, 271, 273–274

kirkko tarvitsee lisää lähetysaarnaajia, 278–280

myöhempien aikojen pyhien velvollisuus osallistua siihen, 275–278

määrä tehdä yksinkertaisesti ja Hengen johdatuksen mukaan, 280

tuo toivoa ja rauhaa maailmaan, 281–282



**M**

- Maailmallisuus  
 hylkääminen, 250–258  
 vastaa kysymyksiin koskien maailmallisten ihmisten näennäistä menestystä, 256–257
- Monson, Thomas S., 1
- Mormonin kirja  
 henkilökohtainen tutkiminen, 140–141  
 Joseph Fielding Smith lukee nuorena poikana, 4–5, 139  
 Joseph Fielding Smithin oma todistus Mormonin kirjasta, 133, 134, 139–140  
 Mormonin kirjan kolme silminnäkökijää ja kahdeksan silminnäkökijää, 132–140  
 sisältää evankeliumin, 134–135  
 todistaa Jeesuksesta Kristuksesta, 134–135  
 todistuksen saaminen Mormonin kirjasta, 139–141
- Muut uskontokunnat, kunnioitus niihin kuuluvia kohtaan, 281–282
- Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko  
 apujärjestöt kirkossa, 125  
 auttaa vanhempia opettamaan lapsia, 214–216  
 etuoikeus olla jäsenenä kirkossa, 125  
 Jeesuksen Kristuksen johtama, 124–125  
 järjestetty auttamaan yksilöitä ja perheitä kokemaan iloa ja saamaan iankaikkisen elämän, 125–127  
 kirkon palautus vuosisatoja kes täneen luopumuksen jälkeen, 123  
 leviää kautta maailman, 128–129

- on Jumalan valtakunta maan päällä, 124–125  
 palveleminen kirkossa ilmaisee arvostusta Herran meille suomaa palvelusta kohtaan, 127–128  
 rakkaus kirkossa on esimerkkinä maailmalle, 263–265

**N**

- Naiset  
 heidän odotetaan etsivän valoa ja totuutta, 314–315  
 heidän työnsä on välttämätöntä Herran valtakunnassa, 310–312  
 pappeuden siunaukset heidän saatavissaan, 315–317  
 pyhissä kirjoituksissa esimerkkejä heidän palvelutyöstään, 310  
*Ks. myös* Apuyhdistys

**O**

- Oppiminen  
 ja totuuden erottaminen valheesta, 146–147  
 kirkon johtajilta, 148–149  
 opin etsiminen monilta aloilta, 145–146  
 pyhistä kirjoituksista, 139–141, 147–148, 152  
 Pyhän Hengen johdatuksen avulla, 149–150  
 tutkimisen, uskon ja kuuliaisuuden avulla, 149–150  
 tärkeintä on oppia evankeliumia, 145–147  
 vanhurskas elämä lisää sitä, 150–153

**P**

- Packer, Boyd K., 19–20, 29  
 Palveleminen, 265–266  
 Pappisuuden avaimet

- koko kirkon johtamisen avaimet on kirkon presidentillä, 161  
 määritelmä, 157–158  
 niiden kunnioittaminen, joilla on pappeuden avaimet, 155, 157, 162–163  
 taivaalliset sanansaattajat palauttivat ne Joseph Smithin kautta, 158–161
- Pappeus**  
 Jeesus Kristus on suurenmoinen esikuva siitä, 173  
 kutsumuksen kunniaassa pitäminen, 169–172, 174  
 lupauksia kelvollisille pappeudenhaltijoille, 173  
 pappeuden siunaukset ovat tarjolla kaikille, 168, 174, 315–317  
 vala ja liitto, 169–170
- Parannus**  
 ilmentää taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen armoa, 92  
 ja pelastussuunnitelma, 67, 90–91  
 Joseph Fielding Smithin tehtävä kutsua ihmisiä parannukseen, 85, 87  
 on evankeliumin toinen periaate, 90  
 sen aika on nyt, 93–94  
 siihen kuuluu vilpityn murhe synnistä ja kääntymisen pois synnistä, 92–93  
 velvollisuus auttaa muita tekemään parannus, 94–95  
 yhdessä uskon kanssa johtaa anteeksiantoon, 85
- Pelastus**  
 muiden auttaminen tavoittelemaan sitä, 304–305  
 oman pelastuksen tavoittelemisen, 305–305  
*Ks. myös* Pelastussuunnitelma  
 Pelastussuunnitelma
- ja Jeesuksen Kristuksen sovitus, 45–46, 53, 64–70, 111  
 lankeemus sisältyy siihen, 63  
 on perhekeskeinen, 70–72  
 riemuitsimme siitä kuolevaisuutta edeltävässä henkimaaailmassa, 62  
 taivaallinen Isä sääti sen ennen luomista, 62
- Perhe**  
 Herra sääti kestämään iankaikkisesti, 80–82  
 ja korotus, 70–71  
 kuinka vahvistaa sitä, 78–79, 82–83  
 tärkein organisaatio ajassa ja iankaikkisuudessa, 30, 78–79  
*Ks. myös* Avioliitto; Perheilta; Sinetöimisvoima; Sukututkimus; Vanhemmat
- Perheilta**, 218  
*Ks. myös* Perhe; Vanhemmat
- Pyhä Henki**  
 ei asu epäpyhissä majoissa, 195  
 ilmoittaa totuuden kaikille ihmisille, 149–150, 191  
 Joseph Fielding Smith saa ohjausta Pyhältä Hengeltä perhettään varten, 189–190  
 Pyhällä Hengellä voima puhua ihmisen hengelle, 190–191  
 Pyhän Hengen tehtävä, 190–191
- Pyhän Hengen lahja**  
 annetaan käten päällepanemiseksi, 192  
 ja pelastussuunnitelma, 67–68  
 johtaa ilmoituksiin, jotka ohjaavat henkilökohtaista elämäämme, 195–196  
 sen kautta me voimme saada Pyhän Hengen jatkuvaksi toveriksi, 192–195

valmistautuminen ottamaan vastaan Pyhän Hengen siunauksia, 193–195

**R**

Rakkaus

Herraa ja muita kohtaan johtaa sopusointuun koko pyhän lain kanssa, 268

ja ihmisten arvostaminen sellaisina kuin he ovat, 266–267

Joseph Fielding Smith oppii rakkautta hevoseltaan Junielta, 266–267

myöhempien aikojen pyhien keskuudessa, 263–265

siihen sisältyy anteeksiantavaisuus ja hyvän näkeminen muissa, 264

sitä ilmaistaan palvelemalla, 265–266

tieto siitä, että kaikki ihmiset ovat Jumalan lapsia, lisää rakkautta, 262–263

Rukous

eläminen sopusoinnussa sen avulla, 291–292

evankeliumin oppien ymmärtämiseksi, 152

Joseph Fielding Smithin esimerkki siitä, 285, 287–288, 292–293

kiitoksen ilmaiseminen, 292 lähentää ihmistä Jumalaan, 288–289

sen aika on aina, 289–291 vanhurskaiden halujen pyytäminen, 292–293

**S**

Sakramentti

asenne, kun nautimme sen, 104–106

Jeesuksen Kristuksen sovituksen muistoksi, 101–104

Jeesus Kristus asetti sen, 99–100 käsky nauttia se, 100–101

liitot, jotka tehdään nauttimalla se, 104–106

on pyhä toimitus, 100

Sakramenttikokous, 99

Sinetöimisvoima

Elia palautti, 225–227

ja kuolleiden pelastus, 229–230

pelastaa maan hävitykseltä, 227

valmistaa pyhiä pelastukseen täydellisimmillään, 228–229

*Ks. myös* Elia; Sukututkimus; Temppeilyö

Siveyden laki, 219, 255

Smith, Ethel Reynolds (toinen vaimo), 15–16, 20–22, 75, 77, 199–200, 307, 309

Smith, Hyrum (isoisä) marttyyrikuolema, 3, 117–118 palvelutyö 3, 109

uskollisuus Joseph Smithille ja kirkolle, 109, 115–117 vilpittömyys, 115

Smith, Jessie Evans (kolmas vaimo), 22–24, 31–32, 200, 309

Smith, Joseph ensimmäinen näky, 38–39, 112–113

evankeliumi palautettiin hänen kauttaan, 112–115

ilmoittanut tiedon Kristuksesta, 112

ja Jeesus Kristus, 111–112

Joseph Fielding Smithin oma todistus hänestä, 110

kutsuttiin viimeisen taloudenhoitokauden johtoon, 112–114

marttyyrikuolema, 3, 117–118

- pappeuden avaimet palautettiin hänen kautaan, 155, 158–161  
 todistuksen saaminen hänen tehtävästään, 110  
 yhtä veljensä Hyrumin kanssa, 115–117
- Smith, Joseph F. (isä), 1, 3, 110, 143, 171, 211, 313
- Smith, Joseph Fielding  
 ankaruus ja anteeksianto tunnusomaisia hänen palvelutehtävälleen, 19–20  
 antaa neuvon D. Arthur Haycockille, 297  
 antaa takin tarvitsevalle lähetysaarnaajalle, 261–262  
 auttaa isäänsä hallinnollisissa velvollisuuksissa, 14  
 auttaa äitiään kättilön tehtävissä, 267, 307  
 avioliitto Ethel Reynoldsin kanssa, 15–16, 200  
 avioliitto Jessie Evansin kanssa, 22–24, 200  
 avioliitto Louie Shurtliffin kanssa, 6–7, 14–15, 199  
 aviomies, isä ja isoisä, 20–21, 75, 77–78, 199–201, 212  
 henkilökohtainen todistus, 110  
 ilmaisee rakkautta Jeesususta Kristusta kohtaan, 49, 51  
 ilmaisee rakkautta Joseph Smithiä kohtaan, 110  
 julkaisee joulusanoman, 322  
 kahdentoista apostolin koorumin jäsen, 16–20, 24–28, 121–122  
 kaste, 177  
 kertoo henkilökohtaisia syitä siihen, miksi palvelee kirkossa, 122  
 kirkon historioitsija, 18, 133  
 kirkon kasvu hänen presidenttikautensa aikana, 29–30  
 kirkon presidentti, 28–31  
 kokee rauhaa kuoleman aikoina, 14, 22, 26, 31–32, 61, 199–201, 249  
 kunnianosoituksia hänelle, 27–28, 31, 32–33  
 kunnioittaa pappeuden avaimia, 155, 157  
 kuolema, 32  
 kutsutaan palvelemaan kahdentoista koorumissa, 16–18, 121  
 kutsuu nuoren miehen istumaan kanssaan yleiskonferenssissa, 261  
 kävelee kokoukseen, vaikka sääri on murtunut, 122  
 lapsuus, 3–5  
 laulaa julkisesti vaimonsa Jessien kanssa, 309  
 lukee David Whitmerin ja Oliver Cowderyn käsin kirjoittamat todistukset, 133  
 luonteeltaan armollinen, 19–20, 87  
 läheisyys Jumalaan, 37  
 on nuorena miehenä läsnä Suolajärven temppelin vihkimisessä, 6  
 on vauvana läsnä St. Georgen temppelin vihkimisessä, 121  
 opettaa evankeliumia lapsilleen, 212  
 oppii evankeliumia vanhemmiltaan, 211–212  
 oppii nuorena miehenä tekemään työtä, 3–4, 297–298  
 oppii rakkautta ja hyväksyntää Junie-hevoselta, 266–267  
 osoittaa armoa miehelle, joka aiheutti auto-onnettomuuden, jossa oli mukana lähetysaarnaajia, 19–20  
 osoittaa huomiota väkijoukossa olevalle pikkutyölle, 262

palaa Englantiin kirkon presidenttinä, 273–274  
 palvelee erinomaisten kirkkoon kuuluvien naisten rinnalla, 307, 309  
 palvelee Euroopassa toisen maailmansodan alkaessa, 24–26  
 palvelee kokoaikaisessa lähetystyössä Englannissa, 7–12, 271, 273  
 palvelee monissa tehtävissä kirkossa, 13–14, 121–122, 167–168  
 perintö, 1, 3, 109, 117–118  
 perustaa kodin ja perheen vaimonsa Louien kanssa, 13–14  
 pitää vihkimisrukouksen isänsä sijasta, 14  
 puhuu miehen kanssa, joka on ensimmäisen kerran nauttinut viisauden sanaa koskevasta saarnasta, 238  
 puhuu sukututkijan kanssa, joka ei pysty selittämään kiinnostustaan sukututkimukseen, 223, 225  
 rakkaus opettamiaan ihmisiä kohtaan, 85, 87  
 rukoilee, että myrsky väistyisi, 285, 287  
 rukoilee julkisesti saarnoissaan, 287  
 rukoilee kaikkien ihmisten puolesta, 292–293  
 rukoilee maailmanloppua, 329, 331  
 rukoilee voimaa ensimmäisen vaimonsa Louien kuoleman jälkeen, 285  
 rukoilee voimaa ollakseen uskollinen loppuun asti, 1, 287–288  
 saa innoitusta auttaa poikaansa pitämään viisauden sanan, 189–190

suree ensimmäisen vaimonsa Louien kuolemaa, 14–15, 199, 285  
 suree kolmannen vaimonsa Jessien kuolemaa, 31–32, 200–201  
 suree toisen vaimonsa Ethelin kuolemaa, 22, 200  
 syntymä, 1  
 tehtävänä kutsua ihmisiä parannukseen ja kohottaa varoittava ääni, 19, 85, 87, 237  
 tutkii pyhiä kirjoituksia nuorena miehenä, 4–5, 143  
 tähdentää perheen tärkeyttä, 30, 78–79  
 utteruus evankeliumin opiskelussa, 4–5, 143, 145  
 viettää joulunaikaa perheen parissa, 321  
 ylistää vanhurskaiden armeijassa palvelevien myöhempien aikojen pyhien esimerkkiä, 249–250  
 Smith, Julina Lambson (äiti), 1, 3, 211–212, 267, 307  
 Smith, Louie Shurtliff (ensimmäinen vaimo), 6–14, 199  
 Sukututkimus  
 auttaa saattamaan valmiiksi perheen järjestyksen sukupolvesta toiseen, 232–234  
 kääntää sydämen esivanhempien puoleen, 223, 225–226  
 on rakkauden työtä, 231–232  
 Ks. myös Elia; Sinetöimisvoima  
 Säädyllyisyys, 219, 255

## T

Tahdonvapaus, 302–304  
 Taivaallinen Isä  
 haluaa meidän palaavan Hänen luokseen, 45–46  
 Hänen ominaisuutensa, 39–45

- Hänen suunnitelmansa, 45–46, 53, 61–72
- Hänen työnsä on kuolemattoisuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, 43
- itkee niiden lastensa vuoksi, jotka eivät ole kuuliaisia, 44–45
- kaikki ihmiset Hänen perheensä jäseniä, 41, 62, 262–263
- kutsuu kaikkia ihmisiä tulemaan rakkaan Poikansa luo, 46
- lähetti ainosyntyisen Poikansa, 45, 325
- on kaikkien ihmisten hengen Isä, 41, 262–263
- rakkaus meitä kohtaan, 42–45
- tieto Hänestä puuttuu maailmalta, 35, 40
- uskon osoittaminen Häneen, 39–40, 88
- Tempppelin vihkiminen, osoitus itsemme vihkimisestä Herran palvelukseen, 225
- Temppelytyö
- auttaa saattamaan valmiiksi perheen järjestyksen sukupolvesta toiseen, 232–234
- kääntää sydämen esivanhempien puoleen, 223, 225, 226, 229
- on rakkauden työtä, 231–232
- Ks. myös* Elia; Sinetöimisvoima; Sukututkimus
- Thompson, Mercy, 109
- Tieto. *Ks.* Oppiminen
- Todistajien laki, 135–137
- Totuuden erottaminen valheesta, 146–147, 150–152
- Tuhatvuotinen valtakunta, 339–341
- Työ
- pelastukseksi, 302–305
- sen arvo, 297–301
- U**
- 
- Usko
- edellyttää tietoa Jumalan ominaisuuksista, 39–40
- ja pelastussuunnitelma, 67
- on evankeliumin ensimmäinen periaate, 88
- taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen, 39–40, 88
- tarkoittaa toimintaa, 89–90
- vaeltaminen sen varassa, 90
- yhdessä parannuksen kanssa johtaa anteeksiantoon, 85
- Utteruus. *Ks.* Työ
- V**
- 
- Vanhemmat
- auttavat lapsia vastustamaan vastustajaa, 213
- heidän vanhurskas esimerkkinsä, 216–217
- opettavat lapsia, kun nämä ovat nuoria, 217
- opettavat lapsia olemaan puhtaita ja hyveellisiä, 219
- opettavat lapsia rukoilemaan, 217–218
- pitävät perheillan, 218
- saavat apua kirkolta vastuullisissa tehtävissään, 214–216
- tutustuttavat lapset pyhiin kirjoituksiin, 218
- valmistavat lapsia todistamaan totuudesta ja palvelemaan läheistyössä, 219
- valmistavat lapsia tulemaan itse vanhemmiksi, 220
- vastuussa totuuden opettamisesta lapsilleen, 213–214
- Ks. myös* Avioliitto; Perhe; Perheiltä

Varoitus

Joseph Fielding Smithin tehtävänä kohottaa varoituksen ääni, 19, 85, 87, 237  
myöhempien aikojen pyhien tehtävänä kohottaa varoituksen ääni, 94–95

Vastoinkäymiset, koituvat hyödyksi, 257

Velvollisuus, henkilökohtainen vastuu siitä, 301–302

Viisauden sana, 237, 252–254

**Y**

---

Yksilön vastuu, 297–305

Ylösousemus, 69–70

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN  
JEESUKSEN  
KRISTUKSEN  
KIRKKO

